

ORATORIJ 2001

VSAKEMU KOŠČEK NEBA

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

Prpravili:
salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice
in mladi animatorji

Ljubljana 2001

■
VSAKEMU KOŠČEK NEBA, ORATORIJ 2001

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■

■

■

■

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.01:282(035)

VSAKEMU košček neba : oratorij 2001 : priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih / pripravili salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice in mladi animatorji ; [uredil Janez Potočnik ; risbe Matej Kovačič, Vesna Bančič, Tina Špendal]. - Ljubljana : Salve, 2001. - (Zbirka Animator, ISSN 1408-6603 ; 10)

ISBN 961-211-175-8
1. Potočnik, Janez, 1959-
112314880

■
Pripravili: salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice in mladi animatorji

Uredil: Janez Potočnik

Oblikovanje naslovnice: Petra Černe-Oven

Risbe: Matej Kovačič, Vesna Bančič, Tina Špendal

Lektor: Mateja Hočevar Gregorič

Urednik zbirke: Franc Brečko

Izdajatelj: Salezijanska mladinska pastorala

Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6

Tisk: Utrip d.o.o. Brežice, 2001

ORATORIJ 2001

ORATORIJ

ZGODBE

ZGODBE

KATEHEZE

KATEHEZE

MOLITVE

MOLITVE

DELAVNICE

DELAVNICE

IGRE

IGRE

ANIMATORJEM

ANIMATORJEM

PESMI

PESMI

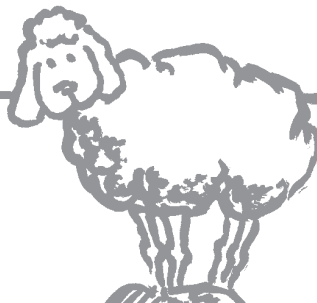
Oratorij – to so dnevi veselja, razgibanih dejavnosti, pesmi, igre in tudi krščanskega življenja. To so dnevi, ki jih navadno otroci skupaj s svojimi animatorji in voditelji preživijo kar v svojem domačem okolju (*nekaj dni, cel teden ali tudi več*). Mnogim staršem je program oratorija dobrodošla ponudba, da v času svoje službe niso v skrbeh za svoje otroke. Za otroke je to dobrodošla sprememba včasih v že kar zdolgočasenem počitniškem času. Za mlade animatorje pa je oratorij velik izziv, da zaslutijo vrednoto zastonjskega darovanja, da vzljubijo svoje mlajše sovaščane, da se navadijo skupinskega dela, da koristno preživijo del svojih počitnic, da se veliko naučijo za življenje. Poleg tega je namen oratorija tudi:

- pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati; da bi se zavedli, kako bogato je lahko njihovo življenje;
- obrniti pozornost mladih na to, da se resno vprašajo o tem, kako živijo nekatere človeške in duhovne vrednote;
- spodbuditi mlade, da bi se odgovorno vključili v življenje in dejavnosti okolja, v katerem so (*družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt ...*);
- vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti, da bi odkrivali Boga tudi po vsem lepem, ki se nam razodeva (*po naravi ...*);
- pomagati mladim, da bodo na zdrav način zaživel s seboj, z drugimi in z Bogom.

ORATORIJ 2001

1. VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

2.

AVTORJI ORATORIJA 2001

- Zgodba o Janiju: s. Mojca Šimenc HMP, Marjan Lamovšek SDB
- Kateheze – A: s. Irena Jakljič HMP
- Kateheze – B: Martina Šetina, Tanja Mrzel, Marta Novak, Karmen Perko, Saša Štukelj, Marta Vidic, Janez Potočnik SDB
- Delavnice – A: s. Jožica Merlak HMP, s. Marija Imperl HMP
- Delavnice – B: Mladinski ceh
- Igre za vsak dan: Mladinski ceh
- Velike igre: Jure Babnik SDB, Klemen Balazič SDB
- Jutranje molitve: Janez Potočnik SDB
- Priložnostne molitve: s. Damjana Tramte HMP
- Molitvena srečanja za animatorje: Kristina Škibin, Janez Potočnik SDB
- Animatorjem o oratoriju: Janez Potočnik SDB, razni
- Pesmi: Peter Pučnik SDB
- Ilustracije: Matej Kovačič SDB (*naslovnica, poglavja*), Vesna Bančič (*zgodba*), Tina Špendal (*nekatero delavnice*)

Vsem tem in mnogim drugim, ki so sodelovali in svetovali pri nastajanju priročnika VSAKEMU KOŠČEK NEBA, iskrena hvala. Naj vse pri tem delu spremlja misel sv. Janeza Boska:

Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!

3. ZGRADBA PRIROČNIKA ORATORIJ '01

Priročnik VSAKEMU KOŠČEK NEBA ima za izhodišče zgodbo o Janiju (*sv. Janez Bosko*), velikem prijatelju mladih, za katere je v 19. stoletju zastavil vse svoje življenje. In zakaj prav o njem? Letos namreč mineva ravno 100 let, kar so njegovi duhovni sinovi salezijanci prišli v Slovenijo in tukaj med slovensko mladino nadaljevali njegovo poslanstvo. Zgodba je razdeljena v dvanajst zgodb/enot. Na temo vsake od zgodb so izdelane kateheze in molitve, delno pa tudi delavnice in igre ter srečanja za animatorje in pesmi za letošnji oratorij.

- **Vrednote oz. vzgojni cilj** – Vsaka zgodba nakazuje prizadevanje za neke vrednote oz. vzgojni cilj posamezne vsebinske enote, ki usmerja delo dneva. Te vrednote so najbolj izrazito izražene v katehezah. Pomembno je, da animatorji poznajo vrednote vseh zgodb (*naj se o njih že prej pogovorijo*) in da jih skušajo tudi uresničevati. S preprostim plakati jih lahko predstavimo vsem udeležencem oratorija, njihovim staršem in drugim odraslim.
- **Zgodba** – 12 zgodb o otroštvu in mladosti sv. Janeza Boska

- **Kateheze** – za vsako zgodbo sta predlagani dve katehezi: za mlajše in starejše
- **Molitve** – predlog za 6 jutranjih molitev in 5 priložnostnih molitev
- **Delavnice** – za vsako zgodbo sta predlagani dve delavnici: za mlajše in starejše; ob koncu pa so predlagane še nekatere druge delavnice z referenčnimi podatki
- **Igre** – za vsako zgodbo je predlagana igra, poleg tega pa pet dobro pripravljenih velikih iger
- **Za animatorje** – pripravljeno je nekaj temeljnih izhodišč o oratoriju in delu animatorjev, potem pa sledi 12 molitvenih enot, ki jih lahko uporabite ob začetku ali sklepu dneva
- **Pesmi** – Poleg nekaterih znanih napevov sta v gradivu tudi dve novi pesmi o sv. Janezu Bosku.

Opozorilo: Animator naj poskrbi, da bo notranja povezanost zgodbe, kateheze, molitve, delavnic in iger med izvajanjem programa oratorija ostala jasna. To namreč zagotavlja ob koncu neko harmonično izkušnjo. Časovno lahko priročnik prilagodimo, kot smo že omenili. Prilagoditve ne smejo prekiniti notranje doslednosti. Naj mladi zaslutijo, kako avantura njihovih počitnic in Janijevih dogodivščin potekata logično.

4. NAMEN IN UPORABA PRIROČNIKA

Gradivo je namenjeno animatorjem oz. voditeljem za delo z osnovnošolskimi otroki. Priročnik lahko uporabljamo tudi v kakšni drugi skupini, lahko pa je koristen tudi posameznikom za njihovo osebno rast.

Uporabimo ga lahko npr. za:

- poletni oratorij,
- počitnice v hribih ali na morju,
- duhovna srečanja, duhovne vaje ipd.,
- skavtska taborjenja,
- mesečna sobotna srečanja oratorija skozi vse leto (12 enot),
- delo v raznih skupinah skozi vse leto (npr. pri uri verouka, pri ministrantskih srečanjih, pri duhovnih spodbudah pri delu z otroškimi zbori, na skavtskih srečanjih ipd.).

Za poletni oratorij je gradivo sestavljeno tako, da ga lahko uporabljamo za:

- **tedenski program** (po dve enoti/zgodbi skupaj; ali pa izberete šest najbolj primernih),
- **štirinajstdnevni program** (vsak teden šest enot) ali
- **tritedenski program** (vsak teden 4 enote, začetna je lahko spoznavanje

oseb iz zgodbe, v drugem in tretjem tednu pa je potrebno po en dan obogatiti še z drugimi ponudbami - izleti, igre ipd.

Priporočamo, da vse vsebinske elemente, ki jih predlaga priročnik, izvedemo v enem dnevu: zgodbo, katehezo, molitev, delavnice in igre, pa tudi molitev animatorjev zjutraj oz. zvečer ob dnevni preverbi oratorija.

5.

DNEVNI RED

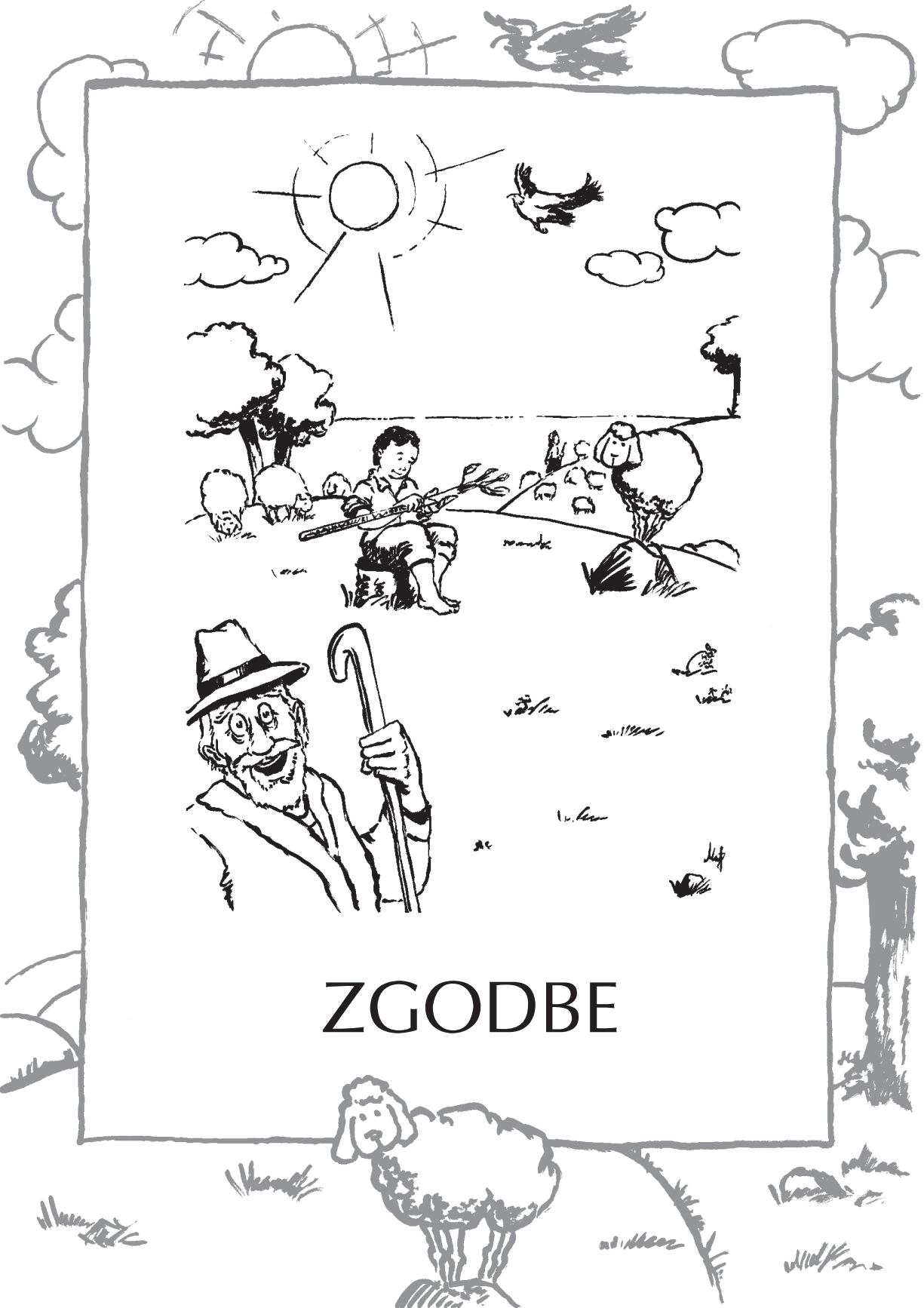
(z možnimi časovnimi zamiki/prilagoditvami)

- 8.00 Zbiranje animatorjev, priprava na dan, pričakovanje in sprejemanje otrok, igre z otroki
- 9.00 Prihod otrok, začetek ob zastavi oratorija, petje, jutranja molitev, zgodba, kateheza
- 10.15 Delo v delavnicah
- 12.00 Opoldanska molitev *Angel Gospodov*, malica/kosilo

Odmor *(ponekod gredo na kosilo domov, zelo pa priporočamo kosilo/malico v sklopu oratorija, kajti tudi to je eden od močnih vzgojnih elementov)*

- 13.30 Popoldanske igre, igre brez meja, velike igre, olimpiade, bazen, skriti zaklad, kolesarska tekmovanja ipd.
- 16.00 Sklep oratorija s spuščanjem zastave, kratko molitvijo *(zahvala, morda spraševanje vesti in kesanje)*, navodili in kratko mislijo voditelja ob slovesu dneva za *srečno!*
- 16.30 Animatorji pospravijo prostore in dvorišče ter se zberejo k preverbi dneva in molitvi, ki je predlagana v priročniku, ki pa jo lahko prosto prirejajo, prilagajajo oz. izbirajo tudi druge molitve. Naj gredo pravočasno počivat, da ne bodo naslednji dan preveč utrujeni.

ZGODBE

Gre za življenjsko zgodbo o sv. Janezu Bosku, svetniku mladih, ki je v 19. stoletju videl potrebe mladih in otrok, prepuščenih samim sebi, in se je zanje z vsem srcem zavzel. Zgodba poudarja predvsem njegovo mladost in začetke njegovega dela, zato bo mladim še toliko bližja. In zgodba letošnjega oratorija se ne konča s smrtjo, konča se z zgodbo o psu Sivcu, ki se pojavi v življenju sv. Janeza Boska tedaj, ko je prijatelj mladih v smrtni nevarnosti. Sporočilo: kdor stavi na Boga, mu bo Bog vedno zvesto stal ob strani.

Naj Janijeva zgodba pomaga tudi mladim v oratoriju, da bi razmišljali o svojem življenju, o tem, kaj je prav in kaj ne, o vrednotah, o odgovornosti do življenja in okolja, v katerem živijo, da bi si prizadevali za osebno rast, za človeške in duhovne vrednote in se z vsem srcem oklenili Gospoda.

Zgodbo lahko svobodno prirejamo, primerno okoliščinam in ozračju v oratoriju. Vsaka zgodba je sestavljena tako, da jo lahko beremo po vlogah, zaigramo, lahko jo kdo pripoveduje, lahko jo prej posnamemo. Zahteva spontanost, izvirnost in veselo ozračje, po drugi strani pa tudi resen pristop, da bo sporočilo zgodbe jasno in nedvoumno. Tudi okolje oz. prostor sam po sebi naj spodbuja doživljanje zgodbe.

OSEBE

pastir Bonifacij	<i>pripovedovalec</i>
ovčka Belka	<i>pripovedovalčeva spremljevalka</i>
Jani	<i>Janez Bosko, fant iz Becchijev</i>
g. Janez	<i>Janez Bosko, duhovnik</i>
Jože	<i>Janijev brat</i>
Mož	<i>v sanjah</i>
Žena	<i>v sanjah</i>
mama	<i>Janijeva mama</i>
Polde	<i>sosed</i>
Francka	<i>soseda</i>
Rok in Lojze	<i>Janijeva prijatelja</i>
župnik	<i>župnik v Castelnuovu</i>
g. Jožef	<i>upokojeni župnik; sodelavec v oratoriju</i>
Vili	<i>Janijev sošolec</i>
Robert	<i>krojač</i>
Tilen	<i>kovač</i>
Lucija	<i>kavarnarica</i>
mežnar	
policaj	
Nejc in Jure	<i>fanta v oratoriju</i>

NASTOPI OSEB V POSAMEZNIH ZGODBAH

zgodba	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	skupaj
pastir	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	12
ovčka	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	12
Jani g. Janez	●	●	●	●		●	●	●					11
Jože		●											1
Mož	●												1
Žena	●												1
mama		●	●	●		●			●				5
Polde				●	●				●				3
Francka				●	●								2
Rok			●		●			●					3
Lojze								●			●	●	3
župnik						●							1
g. Jožef						●					●		2
Robert							●				●		2
Tilen							●				●		2
Lucija							●						1
mežnar										●			1
policaj											●		1
Nejc										●	●	●	3
Jure											●	●	2
Vili								●					1
število vlog	5	5	5	6	5	6	6	6	5	5	10	6	

MOŽNOST ZDRUŽEVANJA VLOG

1. igralec	pastir Bonifacij	7. igralec	Rok, Jure
2. igralka	ovčka Belka	8. igralec	Tilen, župnik
3. igralec	Jani, g. Janez	9. igralec	Vili, policaj, mežnar
4. igralka	mama	10. igralec	Nejc, Jože
5. igralka	Žena, Francka, Lucija	11. igralec	Mož, g. Jožef
6. igralec	Polde, Robert	12. igralec	Lojze

Ovčka: Gotovo ste že slišali o pastirjih ali jih celo videli, ko po strmih planinah pasejo črede. Klobuk s širokimi krajcarji imajo, dolgo palico, pa rog, ki tako čudovito odmeva. Ti planšarji ponekod svoje črede vsak večer odženejo v topel hlev, drugje pa jih pustijo kar zunaj, kot se to dogaja v moji čredi. Vendar to ni nič hudega, saj so ob nas pastirji, ki se ob dolgih poletnih večerih snidejo ob ognju, da ob skodelici hladnega mleka veselo pokramljajo. Marsikatero zgodbo si tedaj izmislijo, da si skrajšajo čas: o roparskih volkovih, ki jih lovci vedno premagajo, o medvedih in zvitih lisicah in še in še. Tedaj cel trop utihne in napeto striže z ušesi. Tudi stare ovce, ki so ponavadi zelo sitne s svojimi zvonci, so tedaj čisto pri miru. No, zato sem naprosila starega pastirja Bonifacija, naj pove zgodbo, ki jo je že enkrat pripovedoval. Tako napeta in hkrati lepa je bila, da se mi je zazdelo, da bi lahko bila resnična ...

Pastir: Davnega leta je bilo, tako daleč je že ..., pa vendar se ga spominjam, kot bi bilo včeraj. Tisto leto je bilo pasje vroče, suša je bila, trta ni obročila, pšenični klasi so bili prazni in lakota je prihajala v deželo. Osemnajsto petnajsto se je pisalo. Prav tega leta je sosedova Marjeta, daleč tam doli v dolini, povila Janija – no, in o njem vam hočem pripovedovati.

Bil sem nekaj let starejši od njega. Ko je tudi on nekoliko odrasel, sva pogosto skupaj gnala na pašo. Saj nisva imela velike črede, kakšen rep se je pa le našel – in nama včasih ponagajal in otepal po Francétovem zelniku. Ja, tedaj smo še pasli po nižjih hribih. Danes pa so tam povsod polja in tako so nas pastirje spravili na visoke planote. No, mojemu prijatelju Janiju je umrl oče, ko je bil še tako majhen, da ga niti poznati ni mogel. Njegova mama pa je bila zelo dobra. Spominjam se, da je tudi meni pogosto dala kakšno jabolko – mmm je bilo dobro!

Z Janijem sva bila res prava prijatelja. Vse sva si povedala ..., no ja, tudi kakšno neumnost sva skupaj načrtovala. Zato mi je nekega dne povedal o sanjah, ki jih je imel nekaj dni prej.

Jani: V sanjah sem se znašel na precej velikem dvorišču blizu domače hiše. Dvorišče je bilo polno otrok, ki so se igrali. Nekateri so se smejali, drugi so se lovili, mnogi so preklinjali (*na oder pride skupina fantov, ki se prerivajo in zmerjajo*). Ko sem zaslišal kletvice, sem se brž pognal mednje. Kar s pestmi sem jih hotel utišati. V tistem hipu se mi je prikazal častitljiv, gosposko oblečen moški srednjih let. Ogrnjen je bil v bel plašč, njegov obraz pa je bil tako svetel, da nisem mogel dolgo gledati vanj.

Mož: Jani, pridi sem! Ne s pretepanjem, temveč s krotkostjo in ljubeznijo si boš moral pridobiti te svoje prijatelje. Takoj jim začni govoriti o tem, kako grd je greh in kako lepa je krepost.

Jani: Mlajši sem od njih. Ne bodo me poslušali. (*Fantje nehajo vpiti, preklinjati in se pretepati; zberejo se okoli moža.*) Kdo pa ste pravzaprav vi, ki mi ukazujete takšne nemogoče stvari?

Mož: Pravzato, ker se zdijo nemogoče, jih moraš ti napraviti mogoče. Bodi ubogljiv in naberi si čim več znanja.

Jani: Kje in kako pa naj si ga nabere?

Mož: Dal ti bom učiteljico, v katere šoli boš lahko postal moder. Brez te učiteljice vsaka modrost postane nespamet.

Jani: Kdo pa ste vi?

Mož: Sin tiste žene sem, ki jo ti v molitvi pozdravljaš trikrat na dan.

Jani: Veste kaj? Moja mama mi je rekla, da se brez njenega dovoljenja ne smem družiti z ljudmi, ki jih ne poznam. Povejte mi vendar, kako vam je ime!

Mož: Kar mojo mamo vprašaj!

Jani: Tisti hip sem zagledal prelepo ženo. Prijazno me je prišla za roko in mi rekla:

Žena: Pogledj!

Jani: Joj, fantje so se spremenili v grde živali!

Žena: Tukaj boš moral delati. Kar se bo zdajle zgodilo s temi živalmi, boš moral storiti z mojimi otroki.

Jani (*začudeno strmi*): Kaj? Vse tiste čudne živali se sedaj spet spreminjajo v ovčke?! (*Obupan sede na tla začne jokati.*) Nehajte se norčevati iz mene. Kaj bi sploh radi? Čisto ničesar ne razumem.

Žena (*ga poboža po laseh*): Jani, ko pride čas za to, boš čisto vse razumel.

Ovčka: No, ali se vam ne zdi ta zgodba resnična, saj nastopajo čisto prave ovce. Joj ... pa tudi volkovi! Pred kratkim sem enega videla na našem pašniku; potem mi je mami povedala, da so hudobni, zato se jih tako bojim! Ubogi Jani! ... Ampak, na koncu so se te zverine spremenile v ovčke ...

Sem bila tudi jaz kdaj volk?? Ne upam niti pomisliti na to! Kaj pa če bo Jani res znal spreminjati volkove v ovčke? Komaj čakam, da bo pastir Bonifacij nadaljeval zgodbo. Me pa res zanima!

Pastir: Jani je hitro rasel. Bil je krepak, uren in okreten. Prav rad je splezal za ptiči po drevesih – no ja, saj sem mu tudi jaz pomagal. Podstavil sem mu »ravbarsko lestev«, nato pa oprezal, da ne bi prišel mimo kakšen od starejših. To je imela mama Marjeta opravka, da je krotila njegov navihan značaj – da o moji sploh ne govorim. Ampak sedaj vam pripovedujem o Janiju ...

Ovčka (*kot da ga je zalotila*): Aha, torej sploh ni bil tako priden, kot sem si mislila! In da je lovil ptiče?! O, ti porednež!

Pastir (*nadaljuje*): Nekega vročega dne se je s svojim mlajšim bratom Jožetom vračal s polja.

Jože: Uff, kako je vroče! Žejen sem, da bi popil za dve vedri vode!

Jani: Jaz tudi, pa še kakšnega pol zraven. Dajva, tekmujsva, kdo bo prej doma! (*Poženeta se v tek.*)

Pastir: In sta se pognala v tek, da sta vsa upehana prišla pred mamo.

Jože: Mama, mama! Daj nama piti! Žejna sva!

Mama: No, kar stopita sem k vodnjaku. Sveža voda je najboljšo zdravilo za žejo. Na, Jože, pij!

Jani (*sam pri sebi godrnja*): Hmmm ... Meni bi morala dati prej piti kot Jožetu! Jaz imam prednost, saj sem vendar starejši. Še zmerom je bilo tako, da so »ta mali« morali čakati na vrsto!

Mama: No, Jani, pridi, da boš pil.

Jani (*jezno in kujavo odkima*): Naaa ...

Pastir: Mama je za trenutek osupnila, nato pa brez besede vzela vedro z vodo in se napotila proti hiši.

Jani: Mama ...

Mama: Prosim, Jani?

Jani: Daš malo vode tudi meni?

Mama: Mislila sem, da nisi žejen.

Jani: Mama, oprost mi ...

Mama: Tako je prav, Jani. Pa še za drugič si zapomni, da ne boš tako sebičen.

Pastir: Njegova mama je nato šla k sosedu pomagat na polje. Janiju se je tedaj ponudila izvrstna priložnost.

Ovčka: Ha, spet kakšna neumnost!

Jani (*sam pri sebi*): No, končno bom lahko splezal na omaro in vzel z nje ptičjo hišico, ki mi jo je Anton skrjal tja gor. Misli, da je še nisem opazil. Ha, tako kratek pa spet nisem. Samo, počakati sem moral na pravi trenutek. Ampak, tako visoko je, kako naj jo dosežem? Že vem, pristavil bom stol, takole, sedaj bom splezal nanj, še malo ... Jooj! (*Sliši se udarec in padec.*) Kaj pa sedaj? Vrč z oljem sem razbil. Kaj bo rekla mama? Kako naj zakrijem to nesrečo? Kaj, ko bi olje kar pometel z metlo? (*Pometa.*) Joj, ne, še večji madež je nastal. Kaj naj storim? (*Premišljuje.*) Že vem!

Pastir: Vzel je pipec, stekel mimo hleva do leščevja in odrezal dolgo vejo. Usedel se je na štor in v palico vrezal okraske. Ko se je zvečer mama vrnila domov, ji je stekel naproti in ji pod nos pomolil šibo.

Jani: Mama, ... n!

Mama: Zakaj pa? Si ... spet kaj skuhal, Jani?

Jani: Razbil sem ... vrček ... z oljem. N šibo, da ti je ne bo treba iskati.

Mama: Hm, pa kako si jo izrezljal! S to bi te kar težko udarila ... Drugič bolj pazi. Vidiš, kako težko pride k hiši vsak krajcar!

Ovčka: Morda pa je palico tako lepo izrezljal zato, ker je vedel, da jo bo še kdaj potreboval, hahaha! Ni kaj, bil je pa res iznajdljiv, ta Jani. Ampak ... da si je sam izbral kazen ... tega pa ne zmore vsak. Da bi jaz pastirju prinesla palico, ker bi v sosedovem zelniku pojedla kakšno slatno solato? Ho, še na misel mi ne pride! Tega pri Janiju ne morem razumeti. Kaj pa, če si je pastir Bonifacij izmislil to zgodbo?

Pastir: Moj prijatelj Jani je bil res neverjeten. Kjerkoli je bil, vsi so ga imeli radi. Pa čeprav je kakšnega kdaj tudi »poučil«. Nekega popoldneva je zapustil pašnik prej kot običajno in stekel k mami.

Mama: Jani, kakšen pa si? Saj si čisto krvav? Kaj si delal?

Jani: Igrali smo se in kos lesa me je ranil.

Mama: Pridi, da ti razkužim rano in jo obvezem.

Ovčka: Pa ne, da jo je skupil?

Mama: Vsak dan mi kakšno zagodeš! Ne družì se več s tistimi pobalini. Vidiš, kako so hudobni.

Jani: Prav zato, ker so hudobni, sem z njimi, mama. Ko sem med njimi, si ne upajo preklinjati in pretepati.

Mama: To je lepo, toda sedaj ne boš več hodil.

Jani: Mama ...

Mama: Si razumel?

Jani: Prav. Ampak ... Mama, ko sem z njimi, so boljši ...

Mama (*za trenutek okleva, nato poboža Janija po glavi*): No, če je to res, pa kar še pojdi!

Ovčka: Hm ... Tole pa postaja zanimivo. Paglavci postajajo boljši, če je on med njimi. Potem bo verjetno znal poboljšati tudi volkove?! (*Jezno.*) Da bi jih le, mrcine!

Pastir: Jani se je vedno trudil biti dober. Nekoč sem bil celo priča, da je svoj boljši kos kruha zamenjal s slabšim, ki ga je imel naš pastirski tovariš.

Rok: Jani, kje si hodil, tako smo te pogrešali! Pridi, najprej bova pomalicala, nato pa greva stikat za ptičjimi gnezdi.

Jani: Prav. (*Vzame svoj kos kruha in sam pri sebi razmišlja:*) Tale Rok je sirota. Vedno prinese na pašo samo črni kruh. In potem ga vidim, kako občuduje moj beli kruh, ki mi ga daje moja mama. Rad bi mu napravil kakšno dobro delo. Vendar ga ne bi rad prizadel. Že vem! (*Obrne se nazaj k Roku in na ves glas zagodrnja:*) Presneto, že spet so mi dali ta beli kruh, pa sem že tolikokrat rekel, da imam raje črnega. Rok, ali bi napravil uslugo?

Rok: Seveda bi, Jani.

Jani: No, potem pa zamenjajva kruh.

Rok: Zakaj?

Jani: Ker je tvoj gotovo boljši.

Rok (*presenečen*): A ... ja? No ... pa naj bo, če že hočeš ... Čeprav ...

Jani: Kaj pa je?

Rok: Ali si neumen ali si pa dober.

Jani: Neumnost! Ne verjameš, da je dolgočasno vsak dan jesti bel kruh.

Rok: Imaš pa čuden okus. Toda meni je prav.

Ovčka: Hohoho! Meni bi bilo tudi prav. Toda, zakaj je bil Jani takšen? Ali si pastir Bonifacij izmišlja to zgodbo? Ne, že vem, kje je skrivnost: mama ga je tako lepo učila. Je imel pa res dobro mamo! Ampak, tudi sam je moral biti dober, drugače se ga ne bi nič prijelo.

Pastir: Jani je bil iznajdljiv in pogumen. Cel fant je že postal. Nekoč sta šla z mamo k sosedovim na trgatev. Zvečer je po končanem delu delavska družčina sedela v izbi ob medli svetlobi smolnate trske in uživala v klepetavi družbi malega Janija. Čevljar Miha je začel govoriti tudi o strahovih. Navzočim so se naježili lasje. Tedaj pa je govornika prekinil vesel smeh.

Jani: Hahaha. To so samo čenče. Saj strahov, ki nosijo glave pod pazduho in letajo okrog, sploh ni.

Francka: Ti pa veš, jezikavec!

Polde: Morda so te zgodbe o strahovih res neumne čenče. So pa zabavne!

Francka: Le pazi, da strahovi tebe ne zgrabijo za vrat!

Pastir: V tistem trenutku je na podstrešju skrivnostno zaropotalo. Vsa družba se je zgrozila. Bledi so strmeli drug v drugega.

Francka: Vsi dobri duhovi naj hvalijo Gospoda. V Božjem imenu!

Polde (*hripavo*): No, zdaj pa imate. Duhovi se javljajo.

Mama: Kdo bi mogel biti? Saj ni nihče prišel v hišo.

Francka: Oooo, prikazni so.

Jani: Pojdimo gor in pogledjmo, kaj je.

Francka: Tudi za kilogram zlata ne grem.

Jani: Jaz ne verjamem v strahove. Pogledat grem, kdo je tam gori.

Francka: Sam nikar. Gremo s teboj. Jaz bom nesla svetilko.

Polde: Jaz pa sekiro ... Nikoli se ne ve ...

Francka: Jaz pa še malo blagoslovljene vode. Kaj pa, če je res »ta črni«?

Pastir: Jani je na čelu pogumne odprave zdrvel na podstrešje, naglo odprl vrata in hitro vstopil, medtem ko so drugi obotavljaje prihajali za njim. Z velikimi očmi so se zastrmeli v košaro, ki se je kar sama premikala po podstrešju in iz katere so prihajali čudni glasovi.

Polde: Saj sem rekel, da so duhovi!

Jani: Jaz bom pa kar pogledal, kaj je pod košaro.

Francka: Nikar se je ne dotikaj! Ali ne vidiš, da je začarana?

Pastir: Jani pa jih ni poslušal. Prijel je košaro in jo dvignil. Izpod nje je kot strela z vreščavim kokodakanjem švignila – kokoš.

Jani: Tu imate duhove in čaravnice! Revica je tu stikala za zrnjem in košara se je prevrnila nanjo.

Vsi: Ha, ha, ha!

Polde: Prav lahko bi bil tudi kakšen strah.

Jani: Nisem še slišal, da bi strahovi kokodakali, hahaha!

Mama: Ampak Jani, kako to, da se nisi prav nič bal?

Jani: Mama, saj si nas ti sama učila, naj se ničesar ne bojimo, razen greha!

Ovčka: Bil je junak, ta Jani, ni kaj! Sicer pa je lahko biti junak, če imaš opravka s kurami. Gotovo bi bil tenko piskal, če bi bil spodaj ... takole ... kakšen ... brrr ... kosmatinec. Takrat bi tudi njemu srce kje drugje utripalo! ... Nečesa se je pa Jani vendarle bal: greha, je rekel mami. Je to potem še kaj večjega kot volk?

Pastir: V majhni vasi, kjer smo živeli, so se začele dogajati čudne reči. Neke nedelje popoldne je sosedov Rok drvel skozi vas in tako kričal na vse grlo, da so se po hišah kar šipe tresle.

Rok: Pridite danes popoldne ob štirih na vaški travnik! Akrobat in čarovnik Jani bo imel predstavo!

Francka: Mali Jani? Menda nas imaš za norca?

Rok: Ne, res ne! Morate priti! Od presenečenja vam bodo oči stopile na peclje!

Francka: No, pa bom prišla, da vidim, kakšne so oči na pecljih. Hej, ata, ali boš tudi ti šel gledat to predstavo?

Polde: Jaz? Daj no daj, kaj pa naj s temi otročarijami? Kar sama pojdi! Jaz se bom zleknil pod hruško in malo zadremal.

Pastir: Po zanimivi predstavi se je soseda vrnila domov.

Francka: Polde, lahko ti je žal. Ko bi ti videl Janija, kako je spreten. Kot pravi cirkusant!

Polde: No ja, najbrž malo pretiravaš ... kot vedno.

Francka: Nič ne pretiram! Najprej nas je do kosti prestrašil, ko je hodil po vrvi. Potem je žongliral. Nato je naredil en kup čarovnij. Najprej je pojedel denar, nato pa ga je potegnil sosedovemu Petru iz ušes. Iz enega jajca je naredil tri. Iz praznega klobuka je privlekel zajčka. Nato je zaklal petelina, rekel hokus-pokus – in petelin je skočil v zrak.

Polde: Ah, daj no daj!

Francka: Ja, pa če je res. Kar Kunigundo vprašaj, tudi ona je vse to videla, če meni ne verjameš! Ampak to še ni vse. Potem je pa fant prenehal s predstavo in rekel: Čez pol ure nadaljujem. Sedaj bomo ponovili pridigo, ki jo je gospod župnik povedal pri maši danes zjutraj. In pomisli, na pamet je ponovil celo pridigo, od besede do besede!

Polde: Vem, vem, ta fant ima res dober spomin. Saj sem rekel Marjeti, da ga mora dati v šole, a se še kar malo obotavlja. Pravi, da Anton nasprotuje.

Francka: Ah, ta Anton. Obnaša se, kot da bi bil on gospodar. Bogve, kako bo tudi danes ozmerjal Janija.

Polde: Ja, najbrž res. V sredo sem ga slišal, kako se je drl nanj: »Vse knjige ti bom sežgal! Samo čas zapravljajš. Poglej mene: velik in močan sem, pa nisem v življenju prebral niti ene knjige.«

Francka: Vidiš, kako kratke pameti je. Samo moč in sila mu nekaj pomenita.

Polde: No, pa povej, kako se je predstava nadaljevala.

Francka: Toliko akrobacij je še naredil, da se mi je kar v glavi vrtelo. Na koncu smo mu morali predstavo še plačati.

Polde: Ja, kaj takega! Ali mulc misli, da si bo na ta način služil denar?

Francka: No, no, kar počakaj, da ti povem do konca. Za plačilo smo vsi skupaj molili rožni venec. In, pomisli, nihče ni odšel, dokler ni bilo končano.

Polde: Fant pa ima ideje! Boš videla, Francka, da bo iz tega fantiča še nekaj nastalo.

Ovčka: Škoda, da me ni bilo zraven. Saj se mi je ves čas zdelo, da zna začarati volkove. O, ko bi se tudi danes našel kakšen njegove vrste, da bi začaral vse volkove – do zadnjega – in bi se ovce lahko mirno pasle ...

Pastir: Mama Marjeta je vložila veliko napora, da bi sina Janija vzgojila v dobrega kristjana in poštenega človeka. Zato je nekega januarskega dne potrkala na vrata župnišča.

Župnik: No, Marjeta, kaj pa je vas prineslo?

Mama: Rada bi Janija prijavila za prvo sveto obhajilo.

Župnik: Janija? Premlad je. Malo bo moral še počakati.

Mama: Ampak bistre glave je in razumen daleč preko svojih let. Pa še nekaj je ... veste, Jani je zelo živahen. To ga lahko vodi k dobremu, lahko pa tudi k slabemu. Potrebuje močno oporo, zlasti še, ker nima očeta. Zato si zelo želim, da bi mu bil Jezus ta opora.

Župnik: No, pa naj bo.

Pastir: Pri pripravi na prvo sveto obhajilo je Janiju največ pomagala mama. Sama ga je peljala k spovedi. Na dan prvega obhajila ga je pospremila v cerkev in bila ves čas ob njem. Tudi doma ni dovolila, da bi Jani karkoli delal, ker je bil to zanj velik praznik. Zvečer ga je poklicala k sebi in mu dejala:

Mama: Jani, to je velik dan zate. Bog je sprejel v last tvoje srce. Obljubi mu, da boš storil, kar boš mogel, da bi ostal dober do konca svojega življenja. Hodi pogosto k svetemu obhajilu. Pri spovedi vedno povej vse po pravici, rad ubogaj. Rotim pa te, kot kuge se varuj ljudi, ki slabo in grdo govorijo!

Pastir: Kmalu po prazniku prvega svetega obhajila so v sosednji župniji obhajali misijon. Ko se je Jani nekega večera vračal domov, ga je nagovoril gospod Jožef, upokojeni župnik.

G. Jožef: Fantič, ali si razumel kaj od pridig?

Jani: Vse.

G. Jožef: Vse? Vidiš te štiri kovance? Dam ti jih, če mi poveš vsaj eno misel iz pridig.

Jani: Želite, da govorim o prvi ali o drugi pridigi?

G. Jožef: Vseeno; recimo o prvi.

Pastir: Jani je skoraj dobesedno ponovil celo pridigo.

G. Jožef: Povej mi, kako ti je ime? Čigav si?

Jani: Jani sem. Moja mama pa je Marjeta. In moja brata sta Anton in Jože.

G. Jožef: Ali hodiš v šolo?

Jani: Ne. Moj brat Anton pravi, da je to zapravljanje časa. Ampak jaz ne bi zapravljaj časa, jaz bi se učil.

G. Jožef: Zakaj pa?

Jani: Ker bi rad postal duhovnik.

G. Jožef: Da?

Jani: Rad bi pomagal mladim fantom. Tepejo se in preklinjajo, ker jim nihče ni povedal, da je to grdo.

G. Jožef: Reci tvoji mami, naj se enkrat oglasi pri meni. Jaz bom poskrbel zate, da boš lahko šel v šolo.

Ovčka: Duhovnik da bi bil rad? Če prav razujem, je to nekaj takega, kot je pri nas ovcah pastir. Aaaa ... zato je tako rad pomagal drugim, bil dober in ga ni bilo nič strah. Rad bi bil dober.

Saj je tako tudi pri nas, ovcah: če imamo dobrega pastirja, potem gredo hudobni volkovi lahko kvečjemu samo še po gobe!

Pastir: Jani je dvakrat na dan premeril dolgo pot v kar nekaj kilometrov oddaljeno mestece Castelnovo – tja in nazaj v domačo vas. Da je varoval drago usnje, je večkrat nosil čevlje kar na hrbtu. Zelo zgodaj je moral vstati, da ni zamudil pouka. Bil je najstarejši v razredu in sošolci so se iz njega norčevali. Tudi profesor latinščine mu ni hotel priznati, da zna več kot drugi v razredu. Počasi pa so sošolci spoznali dve stvari: da je rad pomagal drugim pri nalogah in učenju in da nikoli ni nikogar izdal, če je naredil kakšno neumnost. Dolga vsakodnevna pot v šolo ga je izčrpala. Zato si je našel stanovanje v bližini šole. Krojač Robert ga je sprejel pod streho. Jani mu je večkrat pomagal pri šivanju.

Robert (*ogleduje zašite hlače*): To si pa zelo dobro pokrpal. Daj no, vrzi vendar proč knjige in postani krojač. Pošteno si boš služil vsakdanji kruh in ne bo se ti treba otepati takih kislih učiteljev, kot je tisti tvoj za latinščino.

Jani: Ne, krojač pa ne bom. Toda kdo ve, morda pa mi bo to, kar se pri vas učim, še kdaj prav prišlo. Veste, včeraj sem vas poslušal, kako lepo ste igrali pri masi. Tudi jaz bi se rad naučil igranja na orgle.

Robert: Če te veseli, bo to zelo lahko. Naučil te bom. Pa na gosli tudi.

Jani: Hvala. Komaj čakam!

Pastir: Tistega popoldneva se je pri krojaču pojavil kovač Tilen.

Tilen: Dober dan, Robert! Prišel sem te vprašat, če bi mi za veliko noč lahko sešil nov suknjič. Ooo, vidim, da imaš pomočnika. V moji kovačnici je prav klavrno, odkar je naš vajenec odšel. Robert, lahko si vesel, da se tebi bolje godi.

Robert: Žal tale noče postati krojač, čeprav mu igla kar sama teče. V latinsko šolo hodi.

Tilen: No, če bi si kdaj premislil in želel zamenjati obrt, bi jaz sedaj res potreboval pomočnika. Tukaj v tem času tako ali tako nimate veliko dela.

Jani: Če mi mojster Robert dovoli ...

Robert: Dela res ni toliko, da bi se pretegnil, zato, če te je volja ...

Jani: Veste, v življenju pride prav vse, česar se naučimo.

Tilen: Ho, fant, to si pa dobro izustil. Torej, kar pri meni se nariši, ko boš utegnil.

Pastir: In tako se je Jani naučil krojaške in kovaške obrti. Pa to še ni bilo vse. Nekaj časa je stanoval tudi v neki kavarni.

Ovčka: Ta pa je bil! Delal je res veliko, ni kaj, je pa tudi kaj dobrega dobil za pod zob, če jaz prav razujem. V kavarni da je stanoval?! To se je najedel sladkarij!

Lucija: Fant, tule boš pa stanoval. Tukajle nad pečjo. No (*ga premeri s pogledom*), najbrž bo tale luknja malo prekratka, saj si kar razpotegnjen. Ampak, tu na koncu je odprtina. Pa noge kar skozi potisni.

Jani: Hvala, se bom že vsemu privadil. Zanima me, kakšno delo bom imel tu pri vas?

Lucija: No, zjutraj, preden boš šel v šolo, boš počistil lokal. Zvečer boš stregel za pultom. Nato boš pobiral vstopnino pri biljardu.

Jani: Prav, hvala. (*Sam zase:*) To bo pa prijetno delo. Morda bo za igralce moja vstopnina previsoka, ker bom za vsako grdo besedo zahteval davek! Se bodo že navadili lepo govoriti.

Ovčka: Torej ga torta niti malo ni zanimala. Pa sladoleđ!? ... Ooo, ko bi bila jaz tam, bi si gotovo izbrala kakšnega solatnega ali pa iz smrekovih vršičkov, njm, njm ... ali pa recimo takšnega iz češnjevih listov ... Jani pa je mislil samo na to, kako bo iz glav izbijal kletve! Tudi v sanjah je tako ravnal. Izgleda, da so se začele tiste sanje uresničevati ...

Pastir: Jani se je naučil veliko obrti. Delati je moral, da se je lahko preživljal. Doma niso mogli skrbeti zanj, sam se je moral znajti. Uspešno mu je, ker se je potrudil. In vse, kar se je v mladosti dobrega naučil, mu je pozneje v življenju še kako prišlo prav.

Pastir: Kmalu je Jani šel v bogoslovje, kjer se je učil za duhovnika. Zelo se je oklenil študija, vendar svojih prijateljev ni pozabil. Rad je pomagal vsake-mu, ki ga je prosil pomoči. Nekega zimskega dne je zunaj padal sneg na tiho cesto, a Janija to ni zanimalo. Ves prevzet je bil od zgodovine, ki se jo je učil. Škoda, da je prav tedaj potrkalo na vrata.

Jani: Živio! Kaj te je dobrega pripeljalo?

Vili: Dobrega prav nič. Le moje hlače so izgubile gumb, ti pa si tako sposoben krojač.

Jani: No, zaradi enega gumba pa res ne boš zgubil poguma.

Vili: Tega ravno ne, hlače pa!

Jani: Ti pa si za hece. Daj hlače, da prišijem gumb. Pa kar malo semkaj poškili, da si boš znal tudi sam pomagati. Veš, ni težko, le začeti je treba.

Vili: Hvala, tebi gre kot po maslu!

Pastir: Jani se je spet zakopal v knjige, a je pri vratih zopet nekaj zasumelo.

Jani: Naprej. O, Vili, spet ti?!

Vili: Ja ... veš ... Poglej te moje čevlje. Levi je raztrgan in v tem snegu imam takoj mokre noge. Ali bi mi ga popravil, prosim?

Jani: Veš, da bom.

Vili: Jani, ti imaš zlato srce.

Jani (*se zasmeje*): Pa črne roke od tvojih škarpetov.

Vili: Še nekaj, ali se smem oglasiti jutri, da bi mi razložil, kaj je danes profesor govoril pri filozofiji?

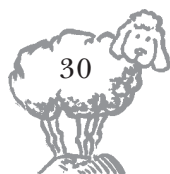
Jani: Kar pridi, bova malo modrovala.

Pastir: Jani je zopet sedel za knjigo. Oglasil se je zvonec in nekdo je pred vrati zavpil: Jani iz drugega letnika ima obiske.

Jani: Pozdravljen, Lojze, ti si?! Pa ti, Rok! Kaj vaju je prineslo?

Lojze: Jani, v našem Klubu veselja te tako pogrešamo! Brez tebe je čisto drugače!

Jani: Vseeno morate spoštovati pravila in ostati povezani. Saj je čisto preprosto. Vaš pravilnik ima samo dva člena.

Rok: Ja, ja. Pogledaj, tukaj na torbi imam napisana. Prvič: Vsak član Kluba veselja se mora izogibati vseh besed in dejanj, ki se za kristjana ne spodobi-jo. Drugič: Vzorno mora izpolnjevati šolske in verske dolžnosti.

Jani: No, in? Čisto preprosto. To delajte in boste veseli.

Rok: Ampak – tebe pa le pogrešamo. Veseli smo, da hočeš postati duhovnik, veseli bi bili pa tudi, če bi te imeli še vedno med seboj v našem Klubu.

Lojze: Da, Jani, veseli bi bili. Veš, jaz se večkrat spomnim, ko si me s pestmi branil pred sošolci. Kar bal sem se tvojih mišic.

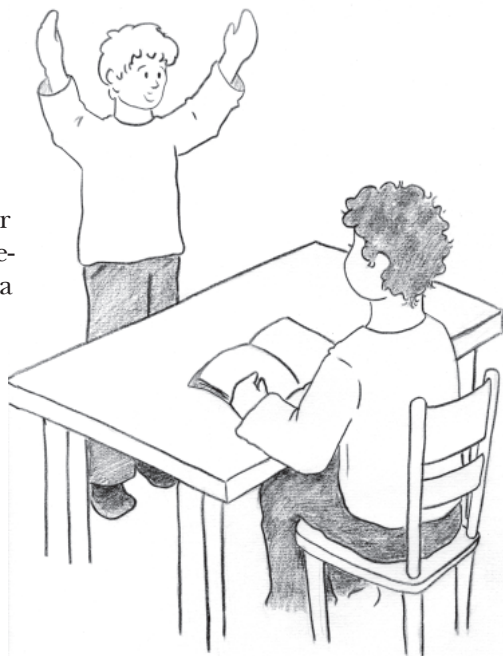
Jani: Ne spominjaj me na te deške neumnosti. Sram me je mojih pesti, saj Bog želi, da delamo dobro tudi tistim, ki nam kaj slabega storijo.

Lojze: Resnično smo veseli takrat, ko delamo to, kar Bog zahteva od nas.

Jani: In v tem je skrivnost našega Kluba veselja. Da smo veseli, brez greha.

Pastir: Še so kramljali in skoraj se je že spustil večerni mrak, zato so se prijatelji poslovili; Jani pa je zaprl knjigo in razmišljal – da je veselje pravo le takrat, ko s tem ne žalimo drugega, niti Boga.

Ovčka: Jani je bil dober fant. Znal je svetovati, spodbujati in tolažiti. To so prave pastirske veščine – pa da zna zažvižgati, zapeti. Ko pri naši čredi pastir zavriska in zapoje, takrat vse veselo zameketa. Biti vesel – to je tako preprosto, pa še nalezljivo povrhu!

Pastir: Janijeva študijska leta so se naglo približevala koncu. Pripravljaj se je na prejem duhovniškega posvečenja. Tudi pridigati se je učil. Ponosen je bil na svoje pridige. Nekoč je pridigal v domačem kraju. Poslušajmo, kaj se mu je dogodilo.

Polde: Gospod Janez, danes ste pa čudovito pridigali. Nekoč boste še velik in slaven pridigar.

G. Janez: Vam je pridiga res tako ugajala? Upam, da ste si tudi kaj zapomnili.

Polde (*se popraska za ušesi*): Ja, tisto o dušah v vicah je bilo prav preslajsko.

G. Janez: O čem? Saj sem vendar pridigal o Materi Božji.

Polde: Jaz sem bil pa prepričan, da je bilo o dušah v vicah.

Mama: Jani, že mogoče, da te ljudje hvalijo, jaz te pa ne bom. Meni se zdi, da bi se ti rad malo pobahal. Pridigaj tako preprosto, da te bo razumel tudi najpreprostejši kmet. Božjo čast išči, ne pa svoje slave.

G. Janez: Prav imaš, mama. Še veliko se moram naučiti.

G. Janez: Dobro se hočem pripraviti na to, da bom duhovnik. Samo nekaj tednov še manjka do tega dogodka. Kakšen bom, ko bom duhovnik? Mislim, da je najpomembnejše tole: Vselej bom dobro uporabljal svoj čas. Pognemal bom dobroto in ljubezen sv. Franciška Saleskega, ki je dejal, da na kapljico medu pride več muh kot na cel sod kisa. Vedno bom zadovoljen z jedjo, da le ne bo škodila zdravju. Vino bom pil le mešano z vodo. Delal bom veliko in ne bom spal več kot pet ur.

Pastir: Končno je prišel tako pričakovani dan. 5. julija 1841 je Jani pokleknil pred turinskega nadškofa, da bi prejel mašniško posvečenje. Ko so ga poklicali po imenu, je veselo odgovoril: Tukaj sem. S temi besedami je pokazal, da hoče biti pripravljen služiti Bogu in ljudem. Po slovesnosti je stopil k svoji mami.

G. Janez: Mama, danes začenjam novo pot v življenju. Prosim te za blagoslov. Hvala ti za vse, kar si storila zame. Hvala, ker si bila tako dobra. Oprosti mi, ker jaz nisem bil vedno tak.

Mama: Jani, zdaj si duhovnik in daroval boš sveto daritev. Odslej si bliže Jezusu. Na to pomisli. Mašo darovati se pravi, trpeti s Kristusom. Prepričana sem, da boš vsak dan molil zame. To mi zadostuje. Nobene druge zahvale nočem. Skrbi le za duše, ki ti jih je Bog zaupal. In če boš kdaj obogatel, vedi, da nikoli več ne bom prestopila praga tvoje hiše.

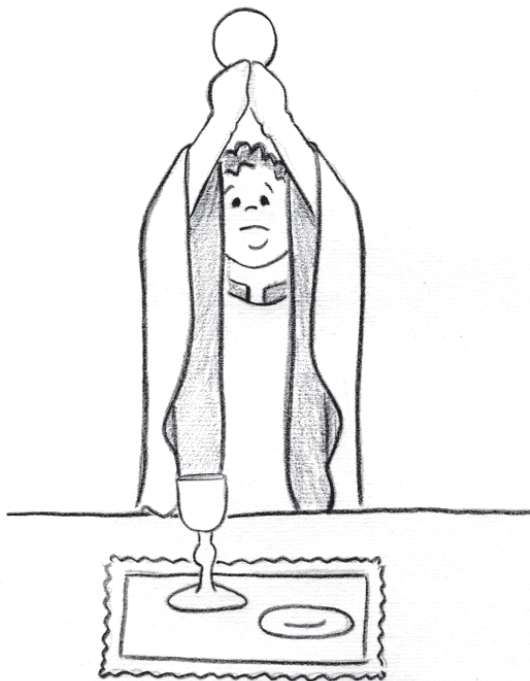
G. Janez: Mama, razmišljal sem, kaj naj sedaj storim. Odločil sem se, da ostanem v Turinu. Tu bom nekaj let študiral. Rad bi se dobro pripravil na svoje delo.

Mama: Na svoje delo? Ali ti ni dovolj, da si duhovnik?

G. Janez: To je največ. Vendar ... ali se spominjaš tistih nenavadnih sanj, ki sem jih imel, ko sem bil star 9 let? Še danes se jih živo spominjam. Vem, da bom imel v življenju še neko delo. Vem, da bom srečal veliko mladih ljudi. A ne vem, kdaj bo to in kje. Zato bom še počakal, dokler mi Bog ne pokaže poti.

Ovčka: Postal je pastir, čisto pravi, a za zdaj še brez črede. Če sem prav razumela njegove sanje, bo najprej dobil čredo volkov in medvedov, ki jih bo moral spremeniti v ovčke. To bo težavno delo! Enemu takšnemu črnemu kosmatincu je že težko spremeniti v belo barvo dlake, kaj šele njegovo kosmato dušo! Ampak, gospod Janez pravi, da je Bog z njim. O njem pa mi je mami pripovedovala, da je vsemogočen, da on stori, da spomladi ozelenijo mrtvi pašniki ... Če je to res, potem se gospod Janez nima ničesar bati.

Pastir: Kot mlad duhovnik je g. Janez deloval v Turinu. Veliko je razmišljal, na kakšen način bi lahko najbolj pomagal revnim in zapuščenim mladim, ki niso imeli ne kosa kruha ne strehe nad glavo, velikokrat pa so jih tudi starši zapustili. Potikali so se po mestu in delali vseh vrst neumnosti.

Na praznik Marije Brezmadežne, 8. decembra, se je g. Janez v zakristiji cerkve sv. Frančiška pripravljajl za sv. mašo. Poslušal je prekrasno pesem zvonov, ko ga je iz pobožnih misli prestrašilo glasno zmerjanje.

Mežnar: Tepec, če ne znaš ministrirati, čemu sploh hodiš v zakristijo?! Si hotel kaj izmakniti, kajne!? (*S palico nažene fanta ven.*)

G. Janez: Kaj vendar delate? Zakaj ga tepete?

Mežnar: Zakaj se pa potika po zakristiji, smrkavec, če še ministrirati ne zna!

G. Janez: Moj prijatelj je. Takoj ga pokličite, pogovoriti se moram z njim.

Mežnar: Vaš p...ri...jatelj? ... Hej, pridi nazaj! (*Privede nazaj prestrašene-ga fanta.*)

G. Janez: Le pridi. Nič se ne boj, nič hudega se ti ne bo zgodilo. Kako ti je ime, prijatelj?

Nejc: ... Nejc.

G. Janez: Od kod pa si?

Nejc: Iz Astija.

G. Janez: Imaš kakšno delo?

Nejc: Zidar sem.

G. Janez: Kje pa so tvoji starši?

Nejc: Nimam jih več. Umrli so.

G. Janez: Koliko si star?

Nejc: Šestnajst let.

G. Janez: Znaš brati in pisati?

Nejc: Ne.

G. Janez: Peti pa menda znaš?

Nejc: ... Tudi ne.

G. Janez: Morda žvižgati?

Nejc (*veselo*): Da, žvižgati pa znam.

G. Janez: No, vidiš. Pa vendar nekaj znaš. Si že bil pri spovedi in obhajilu?

Nejc: Ne še.

G. Janez: Ali hodiš k verouku?

Nejc: Si ne upam.

G. Janez: Zakaj ne?

Nejc: Drugi fantje znajo katekizem na pamet. Jaz sem dosti starejši od njih, pa nič ne znam. Zato me je sram.

G. Janez: Ali bi prišel, če bi jaz posebej samo tebe poučeval?

Nejc: Zelo rad.

G. Janez: Bi prišel sem?

Nejc: Da, če me mežnar ne bo natepel.

G. Janez: Nihče se te ne bo dotaknil. Kdaj naj začneva? Morda takoj zdaj?

Nejc: Tudi lahko. Imam dosti časa. Zdaj pozimi zidarji nimamo dela.

G. Janez: Torej začniva. Najprej pa morava prositi za Božjo pomoč. Znaš »zdravamarijo«?

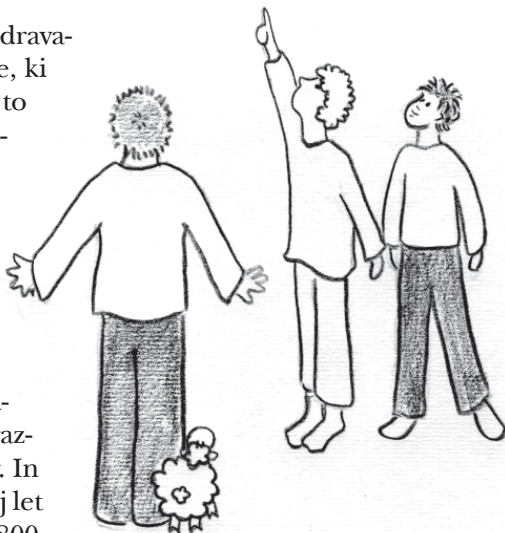
Nejc: Znal sem jo, pa precej pozabil.

G. Janez: Potem ponavljaj za menoj besedo za besedo.

Ovčka: Kaj, takle mladenič, pa še zdravamarije ne zna?! Jaz poznam pastirčke, ki so mlajši od njega, pa že znajo žebrati to molitvico. Še posebej v maju se pogosto sliši.

Pastir: G. Janez je pobožno molil zdravamarijo in Nejc je ponavljal za njim. Ko se je Nejc poslovil, je obljubil, da bo naslednjo nedeljo spet prišel in pripeljal s seboj nekaj prijateljev. To se je res zgodilo. Celo popoldne so se skupaj igrali, preden pa so se razšli, so še skupaj zmolili nekaj molitev. In vsako nedeljo jih je bilo več. Čez nekaj let se jih je zbiralo pri g. Janezu tudi prek 800. Tako je nastal oratorij.

Ovčka: 800 da jih je bilo?! To je bilo živžava. Ubogi g. Janez, ki je moral vse to poslušati! Ne, pa saj to mu je ravno ugajalo. Kako je že pripovedoval pastir Bonifacij: Delajte karkoli hočete, da le ne delate greha. To jim je govoril g. Janez na oratoriju.

Pastir: Pri g. Janezu se je zbiralo vedno več fantov, zato je bilo slišati vedno več glasov. Mnogi v mestu so se začeli pritoževati. Nekega nedeljskega jutra je prebivalce mesta prebudil silen hrup.

Fantje: Kje je oratorij? Kje je gospod Janez?

Tilen: Hej, kaj pa pomeni ta hrup? Mar niti v nedeljo ne bo miru?

G. Janez: Sem že tukaj. Kar za mano, fantje, tjale na tisto dvorišče.

G. Jožef: Petdeset, sto, sto petdeset, dvesto ... g. Janez, kam pa boš dal toliko fantov?

G. Janez: Ne vem. Vsak teden jih je več.

G. Jožef: Najbrž se bo treba seliti. Glej no, policaj gre.

Policaj: Gospoda Janeza iščem. Ali ste to vi, gospod?

G. Janez: Da, jaz sem.

Policaj: V imenu postave vas obveščam, da se morate s tega dvorišča s temi fanti umakniti kam drugam. Ljudje se pritožujejo nad hrupom.

G. Janez: Hm. Do kdaj pa se moramo umakniti?

Policaj: Do naslednje nedelje.

G. Janez: To je prekmalu. Ali mi ne bi dali malo več časa, da najdem kak drug prostor za te fante?

Policaj: Ne, gospod. Če vas naslednjo nedeljo še najdem tu, vas bom aretiral.

G. Janez: No, prav. Kar naprej se selimo. To je že tretjič. To je jasen dokaz, da na tem svetu res nimamo stalnega bivališča.

Nejc (*ki se medtem približa*): Ja, kje pa smo potem res doma?

G. Janez: V nebesih, Nejc, v nebesih.

Nejc: Tudi jaz?

G. Janez: Seveda, tudi ti.

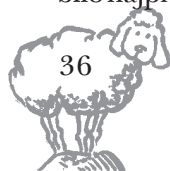
Pastir: Še istega popoldneva je prišel h gospodu Janezu droben možakar.

Robert: Dober dan gospodje. Jaz sem Robert, pravijo pa mi Pankracij. Pa saj ni pomembno. Slišal sem, da iščete prostor za vaš laboratorij.

G. Janez: Ne laboratorij, oratorij.

Robert: No, pa naj bo. Oratorij. Čeprav ne vem, kaj je to. Peljal vas bom k nekemu gospodu, ki bi vam rad dal ta prostor.

Pastir: Tako so fantje končno prišli do stalnega zbirališča. Seveda ga je bilo najprej treba malo povečati in polepšati. Barako so morali za dober meter

poglobiti, sicer bi vsi hodili okrog z buškami, zaradi nizkih tramov. Tudi ta baraka je kmalu postala premajhna. Gospod Janez je zgradil pravo hišo. Ko se je življenje nekoliko ustalilo, so velikokrat šli tudi na izlete – peš seveda. Na nekem jesenskem potepanju se je spletel naslednji pogovor.

Nejc: Kako lepo je bilo hoditi po teh planinah!

Jure: Kar še enkrat bi šel. Gospod Janez, škoda, da se že vračamo domov.

Lojze: Hej, fantje! Poglejte orla!

Nejc: Ooo, pa kako visoko leti!

Jure (*ponosno, kot da bi edino on to vedel*): Orel je kralj neba. Njegov dom je nebo.

Nejc (*ga hitro prekine*): Tudi moj dom je nebo.

Lojze (*zafrkljivo*): A ... ja? Kaj si z lune priletel, hahaha? Kdo ti je pa to povedal?

Nejc (*resno*): G. Janez! Rekel je, da na zemlji nimamo stalnega doma in da smo doma v nebesih. Ti, jaz, Jure in mi vsi.

G. Janez: Bravo, Nejc, to si si pa dobro zapomnil. Vidite, fantje, tega orla? Visoko nad nami leti in vidi stvari, o katerih mi tukaj še sanjamo ne! Če bi se mi mogli povzpeti tja, kjer je on, kako drugače bi gledali na svet. Ne bi nas zbodla v oči vsaka malenkost, ki nima nobene veljave. Toda, čeprav je orel visoko in je kralj neba, je nad njim še nekdo, ki je še bolj mogočen. Cel svet nosi v svojih rokah. In, kar je najpomembnejše, za vsakega od nas ima pripravljen prostor pri sebi. **Vaš košček neba.** ... Fantje, ali sprejmete izziv?

Vsi: Kakšen pa?!

G. Janez: Kdor od vas se mi pridruži in mi pomaga, bo gotovo dobil ta košček neba; še prej pa dovolj kruha in dovolj dela.

Nejc: To se pa splača premisliti.

Jure: Ti bi še premišljeval?! G. Janez, jaz bom ostal z Vami.

Ovčka: O, ko bi tudi jaz mogla leteti. Vedno sem si želela, da bi letela po zraku, pa ne samo dva metra, ampak cel dan; jadrala bi od enega vrha do drugega ... Hm, ampak bi bilo res čudno, če bi se kar naenkrat v zraku pojavila ovca. Saj bi vse lastovke zbežale! No, je že bolje, da skačem po trdnih tleh. Tudi tu imam lahko svoj košček neba – ali pa košček zemlje – saj je konec koncev vseeno. Da si le srečen tam, kjer si ...

Pastir: Gospod Jani je neutrudno skrbel za vse, ki so bili ubogi. Ni jim dajal samo kruha, ampak jih je tudi učil. Koliko noči je prebedel, da je zanje pisal knjige o različnih stvareh. Napisal je knjigo zgodovine, knjigo o decimalnem računanju, življenjepise svetnikov, knjige z versko vsebino. Zato so nekateri, ki se s tem niso strinjali in so videli, kako g. Janez postaja priljubljen, začeli ogrožati njegovo življenje. Nekega večera je g. Janez nameraval iti po opravkih.

G. Janez: Pozno je, a upam, da me ne sreča kak nepridiprav.

(Zunaj se sliši renčanje in lajanje.)

G. Janez (*pride nazaj*): Čudno, tale ovčar Sivec me ne pusti ven. Kar na rame se mi je povzpel in me potisnil nazaj v hišo. Skoraj bi padel.

Nejc: Dajte mu kost. Morda je pa lačen.

G. Janez: Pa res. Dobra misel. (*Spet renčanje.*) Nič nisem dosegel. Ne puš me ven, pa pika. No, bom pa ostal doma. Saj spet ne gori voda.

(Potrka na vrata, vstopi Jure.)

Jure: G. Janez, g. Janez, kje ste?

G. Janez: Tukaj sem, kaj pa se dogaja?

Jure: Vračal sem se iz šole, pa sem pred hišo videl štiri moške, ki so se skrivali za grmovjem. Prisluškoval sem njihovemu pogovoru in slišal, da vas hočejo napasti. Nocoj ne hodite nikamor!

G. Janez: No, potem je imel pa naš Sivec prav.

Nejc: Mislim, da je tega psa poslal sam Bog.

G. Janez: Tudi jaz sem vedno bolj prepričan o tem. To je sedaj že tretjič, da me je rešil nevarnosti.

Jure: Tretjič? Mi pa nič ne vemo o tem. Dajte, povejte, kako je bilo.

G. Janez: Nekega večera sem šel obiskat nekega bolnika. Ko sem se vračal domov, sem opazil, da se za menoj plazi človek z debelo gorjačo. Pospešil sem korak, pa ga je tudi on. No, sem si mislil, enega bom že ukrotil. Tedaj pa so iz stranske ulice prišli še drugi sumljivi tipi, ki so očitno imeli na piki prav mene.

Jure (*poslušaj z odprtimi usti*): Oooo ...

Nejc: In potem?

G. Janez: In potem so me napadli z vseh strani. Ko nisem več videl nobenega izhoda iz stiske, je nenadoma iz teme švignila senca ...

Jure: Še en lopov?

G. Janez: Ne, Sivec je bil. Zagnal se je na napadalce, dva podrl na tla, ostali pa so se razbežali.

Nejc: To je pa res dobro naredil!

Jure: Pa še enkrat vas je rešil, saj ste rekli, da je to že tretjič.

G. Janez: Ja. Nekaterim ljudem sem bil trn v peti, ker napišem toliko knjig za obrambo vere in Cerkve. Nekega deževnega večera sem bil v mestu. Na poti domov se je izza vrat neke hiše pognal name neznanec in mi vrgel vrečo čez glavo. Ko sem se ga hotel otresti, se je vrgel name še drugi in me vrgel na tla. Mislil sem, da sem izgubljen. Tedaj pa se je nenadoma pojavil Sivec in skočil na napadalca, da se je capin prevrnil na tla kot klada.

Jure (*zaploska*): Hahaha, Bravo, Sivec!!!

G. Janez: Nato je zasadil svoje zobe v roke drugega, ki me je prav v tistem trenutku napadal. Tako sta oba ležala na tleh, nad njima pa Sivec, ki ni nikomur dovolil niti giba.

Nejc: Odkod pa sta prišla, nepridiprava?

G. Janez: Oh, bila sta navadna režeža. Nekdo ju je najel in plačal. Obljubiti sta mi morala, da me bosta odslej pustila pri miru, nato pa sem ju odpustil.

Nejc: Mene pa zanima, odkod se je ta pes vzela. In vedno se pojavi takrat, ko ga potrebujete.

G. Janez: Večkrat sem poizkušal ugotoviti, odkod je prišel in čigav je, a vedno je bilo zaman. Če rečem, da je bil angel, bi verjetno pretiraval. Ampak, čisto navaden pes pa tudi ni bil. Gotovo ima pri tem vmes prste Marija Pomočnica. Fantje, nekaj vam povem, in to si zapomnite za vedno: zaupajte v Marijo in videli boste, kaj so čudeži!

Ovčka: Takšnega Sivkota bi pa tudi jaz rada poznala. On bi že pokazal tem volčjim mrcinam in jim pomeril dlako! Nikoli več jim ne bi zadišalo ovčje meso!

Pastir: Tako. Moja zgodba se tukaj konča. Ne pa tudi zgodba g. Janeza. Dolgo je še živel, veliko mladim je še pomagal. Zgradil je velike cerkve in hiše, kjer so se fantje zbirali, hodili v sole in se izučili kakšnega poklica. Pravzaprav njegovo delo živi še danes, po vsem svetu. Po pomoč se je vedno obračal k Bogu in Mariji Pomočnici. V tem ga tudi mi lahko posnemamo. Lahko ga prosimo za pomoč, ker je tudi on svetnik, saj je dobil košček nebes: sv. Janez Bosko.

Ovčka (*žalostno*): Škoda, da je že konec. (*Jezno.*) Saj sem vedela: Takrat, ko je najbolj napeto, takrat pa »ck« – in je konec. Še vedno se je zgodilo tako. Ti pastirji mislijo, da če so sami zaspani, da smo tudi ovce. (*Odločno.*) Nak, jaz že nisem. Jaz bi to zgodbo poslušala še do jutri zjutraj. ... (*Veselo.*) Že vem, je pa še druga rešitev! Prosila bom pastirčka Filipa, ki ima celo knjigo o g. Janezu, naj mi prebere, čisto vse! Predvsem mora dobro preštudirati tisto poglavje, kako se volka spremeni v ovco. V knjigi mora gotovo biti kakšen recept. Zdaj že vem, da je g. Janez to znal narediti, rada bi pa še vedela, *kako!* ... Kako lep bi bil svet brez volkov ...

KATEHEZE

- Kateheze, ki navadno sledijo predstavljeni zgodbi, so eden pomembnejših trenutkov oratorija, obenem pa tudi eden težjih. Zato se je treba na izvedbo katehez dobro pripraviti (*da je ne bi slučajno kdo bral; vsaj delno jo mora usvojiti na pamet!*). Priporočamo pa, da bi kateheze vodili že izkušeni animatorji.
- Kateheze poskušajo predstaviti vrednote, ki jih nakazujejo zgodbe; po skupinah si boste zato prizadevali poglobiti nekatere vidike zgodbe.
- Za vsako enoto/zgodbo o življenju sv. Janeza Boska imamo pripravljene **dve katehezi** in sicer: *A-kateheze*, ki so namenjene predvsem mlajšim otrokom, in *B-kateheze* za starejše (*npr. od 5. do 8. razreda*). *B-kateheze* so predvsem vzpodbude za pogovor. Morda bo voditelj skupine izbral le eno možnost/smer pogovora (*eno vprašanje*) in ga v svoji skupini skušal čim bolj poglobiti.
- Priporočamo, da se animator, ki bo vodil katehezo, poleg zgodbe poglobi v osrednjo temo (*ki je nakazana v naslovu kateheze*) in tudi sam odkriva možnosti, kako bo s svojo skupino otrok poglobil zgodbo in predstavil nakazano temo. Bodite čim bolj izvirni.
- Priporočamo, da animatorji sami že na srečanjih v pripravi na oratorij obdelajo kateheze.
- **Naslov kateheze** podaja temeljni vzgojno/katehetski poudarek, osrednjo temo oz. cilj kateheze, vrednoto.
- **V premislek**. Misli ob začetku so v pomoč animatorju za pripravo kateheze, ki naj spodbudijo tudi čim več osebnega prizadevanja v pripravi kateheze.
- Kdor bo vodil katehezo, lahko tudi kombinira katehezi A in B ... izbere tisto, kar ve, da mu bo služilo, da bo lahko dobro pripravil vse potrebno za dobro delo v skupini.
- Pred začetkom dela si pripravite vse potrebno za katehezo (*material, prostor ...*).
- Poskušajte ustvariti sproščeno in motivacijsko ozračje.
- Predvsem sami bodite motivirani za delo, potem bo motivirana tudi skupina!
- Poleg teh kratkih navodil si preberite tista uvodna navodila o animatorju in navodila, ki jih dajemo za izvedbo delavnic.
- Prostor, kjer se boste z otroki zbirali, lahko opremito tudi z »nebo in oblaki« (*modro blago, na katerega se bodo z bučikami pripenjali oblaki*), ki bodo služili za pripenjanje raznih misli, izrekov sv. Janeza Boska (*npr. tistih iz začetkov katehez ali kakšno iz molitvenih srečanj za animatorje*) ipd.

1. V ŽIVLJENJU IMAMO SVOJO NALOGO

V PREMISLEK

Življenje je dar, ki smo ga prejeli od Boga in staršev. Bog nam kaže pot v življenje na različne načine. Janiju jo je pokazal v sanjah, nam pa jo kaže preko različnih ljudi, s katerimi se srečujemo v življenju, npr. starši, učitelji, prijatelji, duhovniki, kateheti ... Pri tem pa naletimo na različne ovire, preizkušnje, pa tudi na uspehe in veselje. Bog pa nam usmerja našo pot po notranjem glasu (*vesti*), ki je v nas.

»Postani močan in krepak.« Zavedamo se pomena šole, izobraževanja, osebne rasti in prizadevanja. Do raznih spoznanj se dokopljemo postopoma: v dobi otroštva, mladeništvu, odraslosti ... »Ob svojem času boš vse razumel.«

MISEL SV. JANEZA BOSKA

VELIKO NAREDI, KDOR DELA TO, KAR MORA – ČETUDI MALO;
NIČ PA NE NAREDI, KDOR SICER VELIKO DELA,
NE DELA PA TISTEGA, KAR BI MORAL.

A1

Ker smo prvič zbrani v skupino in ker želimo, da bi nam bilo lepo, se najprej nekoliko ogrejmo s spoznavanjem:

Otrokom razdelimo iz kartona izrezane kroge (*iz katerih bodo pozneje izdelali ovčke*); na hrbtno stran napišejo svoje ime in rojstni datum ali starost, če še ne vedo za svoj rojstni dan.

Po vrsti vsak pove svoje ime in rojstni dan.

Če se otroci ne poznajo, lahko skupaj ponovimo imena.

Ker smo veseli, da smo skupaj, si zapojmo, da se imamo radi (*primemo se za roke in zaplešemo v krogu*).

Pesem

Prijat'le imamo radi ... (*napev pesmi Mi se imamo radi*)

Oratorij imamo radi ... Starše imamo radi ... Boga imamo radi ...

Danes pa se nam je v oratoriju pridružil še en nov prijatelj.

Kdo bi to bil? (*Jani.*)

V zgodbi smo zvedeli nekaj o njegovih starših.

Kako je bilo ime njegovi mami?

Kaj se je zgodilo očetu?

Je bil Jani doma na vasi ali v mestu?

Kako je kot deček pomagal doma? (*Pasel je ovce.*)
Ali sprejmemo tudi Janija za svojega prijatelja?
Potem pa se njemu zapojmo:
Janija imamo radi ...

Neke noči je Jani imel nenavadne sanje. Se jih spomnimo?

(*Animator pomaga narediti preprosto obnovo, npr.: Jani je videl otroke, ki so se igrali, in mnogi so se pretepalali in grdo govorili; videl je Jezusa in Marijo, ki sta mu naročila nekaj pomembnega – naj si pridobi za prijatelje tiste poredne otroke, da bodo postali dobri kakor ovčke.*)

DOMAČA NALOGA

Jani je dobil domačo nalogo.

Tudi vsak izmed nas ima kakšno domačo nalogo, pa ne samo takrat, ko je šola.

Tudi od nas Jezus želi, da smo dobri, da se imamo radi, da ubogamo starše, da si pomagamo ...,

da smo nekoliko podobni ovčki, ne hudobnemu volku.

To domačo nalogo smo dobili takrat, ko smo prijokali na svet.

Dobri Bog vsakemu pravi: »(Nastejemo imena otrok), bodi dober!«

Ali želimo skupaj narediti to nalogo?

DEJAVNOST

Izdelava ovčke, ki jo imajo otroci lahko obešeno okrog vratu kot osebno izkaznico, ali pa jih pritrdimo na pano, ki ga bomo rabili pri 6. katehezi.

Če je čas omejen, naj animator že vnaprej izreže glavo in tačke, da jih otroci samo nalepijo.

Priporočki: karton, papir, vata, vrstica, pisala

OVČICA

iz kartona izreži krog

prelepi ali pobarvaj ga na zeleno

nalepi puhasto kepo vate na sredino kroga (*trup ovčice*)

na karton nariši in pobarvaj glavo ter nožice

izreži in nalepi - noge pod in glavo čez vato

na vrh ovčje glave nalepi še košček vate in ovčica je gotova

potrebujes samo še luknjico na vrhu in vrstico za obešanje

Pesem: *Mnogo sem prehodil poti*

POGOVOR

- ✓ Voditelj skupine pripravi slike iz revij in časopisov, na katerih so upodobljeni različni poklici; pri tem pa ne pozabimo na otroka, mladostnika, starše, duhovnika, redovnico ...
- ✓ Udeležence povabi, da skupaj izdelajo plakat o življenjskih poklicih, zraven pa pripišite naloge poklica osebe na sliki.
- ✓ Kaj bi v življenju radi postali? Kakšne so vaše sanje?
- ✓ Kako te sanje uresničujemo v svojem življenju? Koliko se trudimo za to z učenjem, delovnimi navadami, disciplino, ali računamo, da nam bo sanje uresničil 'Sveti Duh'?
- ✓ Kaj je za konkretne sanje potrebno narediti? Npr. če želimo v življenju opravljati poklic zdravnika, se moramo že v osnovni in srednji šoli truditi za čim več znanja, za čim boljši uspeh, da nam bo uspelo z dovolj znanja in ustreznim številom točk priti na zeleno fakulteto.
- ✓ Zakaj nam starši težijo in težijo, da se moramo učiti? Saj jaz že vem, kdaj se moram učiti? Je to res? No, ja, zadnjič je bila učiteljica slabe volje in me je nalašč vprašala točno tisto, kar je vedela, da ne znam najbolje. Aha, pa zvezek mi je pogledala ravno tisti dan, ko nisem naredila naloge? Komentirajte to 'neusmiljeno' učiteljico? Kje je vzrok problema? Poskušajte najti še kakšen dogodek iz šolskih klopi!
- ✓ Človek je poklican, da izvršuje svoj življenjski poklic. »Delo nas osvobaja treh velikih stvari: dolgočasje, pregrehe in pomanjkanja« – je nekoč zapisal veliki mislec.
- ✓ Delo in opravljanje naloge, ki jo imamo v določenem obdobju življenja, označuje človeka in njegove lastnosti: nekdo je površen, neodgovoren, nevztrajen, nenatančen, len, ali pa drugi, ki je zanesljiv, dosleden, pozoren ... In prav po teh lastnostih nas ljudje bolj ali manj cenijo.
- ✓ Nenehna opravičevanja za svoje slabe lastnosti: učenec v šoli se bo opravičeval, da ni imel časa, da bi razumel, da je snov pretežka, po drugi strani pa bo ure in ure presedel pred televizorjem ali množil impulze s pogovori po mobiju. Učenje navaja človeka k doslednosti, doslednost pa k odgovornosti, ki jo imamo pri izvrševanju naloge, ki nam je dana.
- ✓ Pomislimo še na to, kakšna je naša pomoč staršem: kolikokrat ste pobrisali prah samo po tistih delih pohištva, ki so vsem na očeh, čeprav bi bilo prav, da bi obrisali celo omaro?

- ✓ Vsako delo je častno. Marsikdaj imamo ponizevalen odnos do fizičnega dela.
- ✓ Pri uspešnosti izvrševanja nalog pa je največjega pomena še ena lastnost: ljubezen do izvrševanja te naloge, predanost temu delu. Če bomo pričeli z zagnanostjo in željo, da bomo čim bolj kakovostno opravili nalogo, bo uspeh zagotovo veliko večji, kot če bomo pristopili k delu, zato ker ga pač moramo narediti.
- ✓ Vsak ima v življenju svojo nalogo – in ob koncu bo dobil plačilo glede na to, kako kakovostno bo to nalogo opravil.

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Zmolimo skupaj molitev *Zdrava Marija* z namenom, da bi spoznati nalogo, ki nam jo je Bog določil. Da bi imeli odprte oči za področje, ki nas bolj zanima, kar bi v življenju želeli delati. Pametno je, da si v dnevnik zapišemo tudi svoja razmišljanja o tem, kako opravljam svojo življenjsko nalogo in kako uresničujem svoje življenjske sanje. Tako kot Jani imamo tudi mi učiteljico (*Marijo*), ki nam pomaga na naši poti. A za to jo je potrebno prositi. Zato se v trenutkih negotovosti še posebej priporočimo Njej, ki nas zagotovo ne bo zapustila, če jo bomo prosili za pomoč.

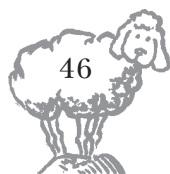
2. KO SE PREMAGAM, ZMAGAM

V PREMISLEK

Tudi Jani je bil fant, ki je kakšno zagodel in uspičil. A svoje napake je priznal in hotel za to tudi »plačilo«. Ni zamolčal svojega dejanja. Zavedal se je, da ni bilo prav, kar je storil. Kaj bi mi storili v njegovem primeru? Bi priznali? Jani je s tem premagal sam sebe in zmagal. Kakšne pa so naše zmage v življenju? Nogomet, računalniške igrice ... Ali sploh poznamo zmago nad samim seboj? Kako: da nismo vedno v ospredju; da naredimo kaj, kar nam je težko (*domača naloga, pomoč, pospravljanje sobe ...*); da nismo jezni in zamerljivi. Naj pride do pogovora o doživetjih, kako se počutimo, ko se premagamo. Kdo je tedaj poraženec? Slaba nagnjenja v nas. Take zmage so najbolj dragocene, saj imajo največjo vrednost za življenje.

MISEL SV. JANEZA BOSKA

ČE NIMAŠ PRIJATELJA, KI BI TE OPOZARJAL NA NAPAKE,
PLAČAJ SOVRAŽNIKA ZA TO OPRAVILO.

Ovčka je danes spoznala, da Jani ni bil vedno samo priden.

Kaj je uspičil? *(Obnovimo oba dogodka.)*

Vendar Jani ni samo kakšno uspičil, znal se je tudi opravičiti.

Kako se je opravičil svoji mami?

Jani je tekmoval s svojim bratom, kdo bo prej pritekel do hiše.

Kaj pa je težje: premagati brata v teku ali premagati svojo jezo do brata, ker je prvi dobil piti?

Zakaj je treba premagovati svojo jezo, lenobo, nevoščljivost? *(Da lahko živimo v miru in prijateljstvu.)*

ZGODBA: Sovražim te, ljubim te

Sašo je bil prikupen majhen deček, poln nagajivosti. Kljub njegovi dobroti mu je kri izredno hitro zavrela. To so bili prizori, ko se je ujezil! Kričal je, korakal po sobi in vpil.

Ko je nekega dne mama šla iz hiše, je Sašo odšel naravnost v kuhinjo in si sam postregel iz škatle keksov, ki jo je mama skrbno hranila.

Mama je odkrila prazno škatlo in vprašala: »Sašo! Ali si ti pojedel kekse?«

Takoj je odgovoril: »Ne, mama. Niti enega nisem vzel! Ne, seveda ne. Pri-segam!«

Jezna mama je zavpila: »Ti lažnivec! Učila sem te govoriti resnico!« In ga je udarila.

Sašo se je razjezil. Poln jeze je dejal: »Sovražim te! Sovražim te! Od doma bom šel in se ne bom več vrnil! Odhajam!«

Jezen je zapustil vas in šel globoko v gozd. Utrujen in jezen se je usedel na skalo in spet začel vpiti: »Sovražim te! Sovražim te! Sovražim te!«

Zaslišal je odmev svojih besed: »Sovražim te! Sovražim te! Sovražim te!«

Sašo se je ustrašil ter rekel: »Ti me sovrašiš? Ti me sovrašiš? Kdo si ti?«

Tako se je ustrašil, da je stekel domov, se vrgel v objem mami in zakričal: »Mami, mami, strah me je. Nekdo me sovraži! Slišal sem ga, da, slišal sem, kako mi je zavpil.«

»Moj otrok,« je odgovorila mama, »kje si to slišal? Pokaži mi tisti kraj.«

Sašo je odgovoril: »V gozdu, daleč od tu. Pridi, pokazal ti bom.«

Prijel je mamo za roko in odšla sta v gozd. Čez nekaj časa je Sašo rekel: »Tukaj! Vidiš tole skalo? Tu sem sedel in potem mi je neki hudobni človek zakričal: Sovražim te! Sovražim te!«

»Že dobro, že dobro,« je odgovorila mati. »Bodi miren in stori to, kar ti bom rekla. Sedaj zajemi sapo in napolni pljuča z zrakom. Potem z vsem glasom, kolikor ga premoreš, zakriči: Ljubim te! Ljubim te! Ljubim te!«

In Sašo je storil natančno to, kar mu je rekla mama. Takoj se je slišal odmev: »Ljubim te! Ljubim te! Ljubim te!« Sašo se je zasmel in poln veselja se močneje zavpil: »Ljubim te! Ljubim te! Ljubim te!«

Mama ga je vprašala: »Kaj slišiš Sašo? Kdo je bil? Sovražnik ali prijatelj?«

Tako se dogaja tudi v življenju.

Če smo mi do drugih jezni, prepirljivi, pretepaški, bodo kmalu tudi drugi do nas jezni, prepirljivi, pretepaški.

Če pa premagamo jezo, smo lahko vedno večji prijatelji.

DEJAVNOST

Bratcu in sestrici se je nekoč zgodilo tako:

brez razlage pokažemo slike zgodbe; nato skupaj sestavimo besedilo; otroci pobarvajo slike in s pomočjo animatorja napišejo besedilo v oblačke; celotno zgodbo pritrdimo na pano.

DOMAČA NALOGA

Naloga za jutri: vsak naj prinese majhno darilo, zavito tako, da se ne bo videla vsebina.

Priponočki: barvice, papir, slike zgodbe, pano.

Priloga: slike zgodbe »Bratec, sestrica in skiro«

1

2

3

4

5

6

Pesem: *Bojim se samote*

POGOVOR

- ✓ Zmaga nad samim seboj – kaj bi bilo to? Da igramo šah sami s sabo in se premagamo? Da se premagamo v računalniški igrici? ...
- ✓ Kako pa kaj učenje? Pa pospravljanje sobe, obisk nedeljske maše ...? Vam ne diši vedno ... Imate razmetano sobo ali premagate sami sebe in jo pospravite?
- ✓ Kakšen je občutek po tem?
- ✓ Kdo je poraženec po takšnem boju? (*odgovor: slaba nagnjenja v meni: lenoba, nevoščljivost, jeza, napuh, laž, nečistost*)
- ✓ V nadaljevanju preberemo naslednje **pismo**:

Prosim vas, pomagajte mi z nasvetom. Star sem sedemnajst let in sem dijak poklicne šole. Ne vem, kaj sem storil svojim sošolcem, da me ne marajo. Nikomur nisem nič storil, oni pa me zmerjajo, pretepajo, preklinjajo in mi nagajajo. Med odmorom se spravljajo name in me imajo za bedaka. Ko je to enkrat opazil nekdo od učiteljev, je bil eden izmed fantov kaznovan z ukorom, naslednji dan pa sem bil za to »nagrajen« s pošteno lekcijo fantove tolpe. Zmerjajo me, da sem neumen, če verujem v Boga, ker Bog sploh ne obstaja, do vere imajo sovražen odnos. Velikokrat so mi že vzeli denar, za ta denar pa si kupijo cigarete in popivajo v lokalih. Velikokrat so šli v gostilno že pred poukom in prišli v šolo pijani. Ker se jih vsi bojijo, se jim nihče ne upa upreti. Svetujte mi, kaj naj storim, da pomagam tem fantom, da bi se spremenili, obenem pa da pomagam sebi in še drugim, meni podobnim fantom, ki jih ta tolpa zatira in izkorišča. Že vnaprej hvala za odgovor. *Franci*

- ✓ Pogovorite se o Francijevem pismu. Se tovrstni primeri dogajajo tudi v našem okolju? Kateri in zakaj se to dogaja?
- ✓ Zakaj so ti fantje postali takšni?
- ✓ Kaj bi svetovali Franciju? Kako naj pomaga fantom, da bi spregledali in dobili moč, da premagajo slabosti v sebi, da bi zmogli premagati sami sebe?
- ✓ Kaj je potrebno, da človek premaga samega sebe? Moč, znanje, spretnost, iznajdljivost ...?
- ✓ Kaj pa zabava? Kakšna zabava je danes najbolj aktualna? Voditelj naj povabi udeležence, da povedo, kako se zabavajo. Kaj je potrebno za dobro zabavo? Kako se zabavajo njihovi vrstniki?
- ✓ Moj odnos do alkohola, cigaret in drog? Se zavedam škodljivosti za moje zdravje? Zakaj se mladi odločajo za to obliko zastrupljanja samega sebe? Kako jim pomagati, da bi spregledali škodljivost svojega dejanja? (*o tem več ob 8. zgodbi*)

- ✓ Lepo je biti v zdravi družbi svojih prijateljev. Ste kdaj pomislili na duhovne vaje za osnovnošolce, npr. programi v Želimljem, programi, ki jih vodijo sestre HMP, na veroučne skupine, skavte, animatorje, razne druge programe po Sloveniji ... Možnosti je veliko – veliko pesmi, dobre volje, smeha, sproščenosti, obenem pa tudi zbranosti in molitve. Vse to nam tudi pomaga, da dobimo moč premagati slaba nagnjenja v nas, obenem pa obilo novih prijateljev, ki imajo v sebi zdrav odnos do življenja, ki imajo v sebi življenje, ki je Bogu po volji.

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Zmolimo skupaj molitev *Sveti Angel* ... za moč, da bi v življenju vedeli, kaj moramo storiti, obenem pa, da bi imeli moči, da bi premagali skušnjave slabih nagnjenj. Za to si je potrebno vsak dan prizadevati. Če bomo dosledno izpolnjevali naloge na naši poti, nam bo sčasoma prišlo v navado in to sploh ne bo več problem. Dostikrat nas obremenjuje prav tisto, česar ne storimo. (*Utrujajo nas stvari, ki jih prelagamo, ne pa tiste, ki jih naredimo!*) Če bodo ljudje videli naše življenje, nas bodo bolj spoštovali in imeli bolj radi. S svojim življenjem bomo osrečili njih in tudi sebe.

Izberi si eno – samo eno – delo, ki ti ne diši preveč. Naj bo sklep tega srečanja, da bom od danes naprej pri tem delu premagoval sam sebe.

3. LJUBEZEN JE DOBROTLJIVA

V PREMISLEK

Jani je bil pravi prijatelj, saj je svojim prijateljem želel dobro. Pri tem prijateljstvu ni gledal nase, ampak na svoje prijatelje. Družil se je z njimi, saj so bili v njegovi družbi drugačni, v njegovi družbi so bili boljši. Poleg tega pa je znal osrečiti fante – da ne bi prizadel fanta, ki si ni mogel privoščiti belega kruha, je s pretvezo, da ima rad črn kruh, prosil za zamenjavo kruha. A fant je to pretvezo spregledal, ko mu je rekel: »Ali si neumen ali pa dober!?!« Postavimo se v vlogo Janija – kaj bi mi storili? Bi zamenjali okusen sendvič za kos navadnega kruha samo zato, da bi osrečili prijatelja?! Kdaj smo res pravi prijatelji – ko nekomu hočemo dobro! Prijateljstvo ni sebično. Koga želimo imeti za prijatelja: tistega, ki ima »status« (*deli sladkarije, je »faca«*), ali tistega, ki je dober po srcu? Ali dajemo zato, ker bi pričakovali povračilo? Ali so naši prijatelji boljši, če smo med njimi, ali so morda celo slabši ... Imamo prijatelje, ki nam pomagajo, da smo boljši, ali pa ...

MISEL SV. JANEZA BOSKA

V POGOVORU BODI TAK, DA BODO VSI, S KATERIMI GOVORIŠ,
POSTALI TVOJI PRIJATELJI.

Danes smo zvedeli, da je imel Jani veliko prijateljev.

Kaj so počeli, ko so bili skupaj? (*Pasli so ovce, se igrali.*)

So bili Janijevi prijatelji samo dobri fantje? (*Ne, včasih so se tudi preteпали in grdo govorili.*)

Zakaj pa je Jani hotel biti z njimi? (*Ker so bili bolj pridni, če je bil on med njimi.*)

Zakaj pa je Jani zamenjal svoj dober bel kruh s slabšim Rokovim?

Mu je bil res bolj všeč črn, trd kruh?

Kje pa, tudi Jani je imel rad bel kruh. Vendar je bil Rokov prijatelj, zato ga je hotel razveseliti. Podaril mu je najboljše, kar je imel, ker ga je imel rad.

Janija je tako učila njegova mama, mama pa se je tega naučila od Jezusa.

Jezus je nekoč povedal, kako naj si pomagamo med seboj.

Ob flanelogramu (*figure sproti pritrjujemo na podlago*) povemo **zgodbo o usmiljenem Samarijanu** (*Lk 10, 30–35*).

Razložimo izraze: Samarijan, Jud, duhovnik, levit.

Jezus nas uči, naj vsakemu človeku pomagamo podobno kot dobri Samarijan.

DEJAVNOST

S seboj smo prinesli darila, ki jih želimo podariti drug drugemu. To bomo naredili v igri.

Usedemo se v krog; vsa darila zložimo na sredino.

Kocko mečemo po vrsti; ko nekdo vrže šest, si lahko izbere katerokoli darilo; vzame ga lahko iz kupa ali pa od nekoga, ki že ima darilo pred sabo. Darilo vzamemo vsakokrat, ko vržemo šest.

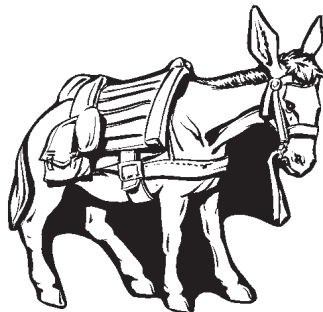
Igro zaključimo tako, da proti koncu mečejo kocko samo še tisti, ki nimajo nobenega darila, in si izberejo darilo pri tistem, ki jih ima več.

Ko ima vsakdo po eno darilo, igro zaključimo in odpremo darila.

1

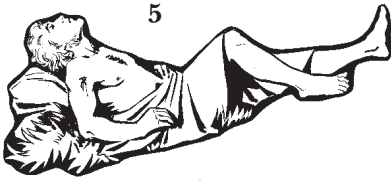
2

Pripomočki: Flanelogram o usmiljenem Samarijanu (figure pobarvamo, izrežemo, nalepimo na karton; priskrbimo si primeren material, da bomo figure lahko pritrčili na podlago), darila, kocka.

Priloga: figure za flanelogram »Usmiljeni Samarijan«

Pesem: *Mnogo poti skozi življenje vodi*

POGOVOR

- ✓ Voditelj pred pričetkom pripravi plakat, s tem da levi del obrobimo ali pobarvamo s sivo barvo, desni del pa s živahnimi barvami (*rumena, rdeča ...*).

- ✓ Kaj pomeni »Ljubezen je dobrotljiva«? Ko storiš neko dejanje nesebično in ne pričakuješ nobenega plačila.
- ✓ Koliko ti pomeni prijatelj? Kaj je meni merilo, kdo je prijatelj? Ali prijatelje izbiram po tem, kako se kdo oblači oziroma kakšen status ima? Kako se obnašam do ljudi, ki so doma v revnejših družinah kot jaz? Ali se spomnite kakšnega filma ali dogodka v vsakdanjem življenju, kjer so bogati in revni ljudje in kjer se bogati grdo in zaničevalno obnašajo do revnih? Ali smo jim včasih podobni?
- ✓ Spomnimo se trenutkov, ki ste jih preživeli s svojimi prijatelji. Udeležence v skupini povabimo, da na desni del plakata narišejo razne predmete, stvari, ki jih še posebej spominjajo na prijatelje. Lahko narišejo tudi osebo, sliko, zraven pa napišejo lastnost svojih prijateljev, ki jo zelo občudujejo in cenijo. Spomni se, kaj vse ste skupaj doživeli, koliko smeha, veselja, kolikokrat ste skupaj s prijateljem sočustvovali ... Povabimo jih, da desni del plakata zapolnimo z dogodki, ki so nam še posebej ostali v spominu. Kaj bi najbolj pogrešali, če bi kar naenkrat ostali brez prijateljev?
- ✓ Pogovorite se o izdelanem plakatu. Vsak naj pove, zakaj se je tako odločil?
- ✓ V drugi del plakata vpišite lastnosti, s katerimi so vas ljudje v življenju prizadeli. Pogovorite se o konkretnih dogodkih (*voditelj naj ima pripravljen primer za začetek!*). Kako ste takrat odreagirali?
- ✓ Pogovorite se z mladimi, kdaj vedo, da je neka družba slaba. Kaj lahko storijo, da bi pomagali svojemu prijatelju, ki je zašel v slabo družbo?

- ✓ Na koncu povabimo mlade, da se zazrejo v plakat in poskušajo ugotoviti, kolikokrat so bili v življenju na levi, kolikokrat na desni strani. Voditelj jih ob razmišljanju vodi z vprašanji: Ali se zavedamo: Če je nas prizadelo kakšno dejanje našega bližnjega, smo tudi mi prizadeli bližnjega, če smo se našli v dejanjih na levi strani. Nam je vseeno? Je v nas želja, da bomo pravi prijatelji, da bodo naši prijatelji ob nas srečnejši in boljši?
- ✓ Na koncu srečanje zaključite z igrico »Skriti prijatelj«. Na listke napišite imena vseh udeležencev v skupini. Vsak dobi en listek, vendar nobenemu ne sme izdati imena na listku. Svojemu skrivnemu prijatelju listka posveča več pozornosti (*nasmeh, bonbon ...*) – in mu tako polepša dan.

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Vsi želimo biti prijatelji drugim in želimo imeti prijatelje. Zmolimo molitev *Oče naš*, da bi bili vedno dobri in iskreni do prijateljev in da bi bila naša dejanja vedno na »desni« strani plakata.

4.

VERUJ V ENEGA BOGA

V PREMISLEK

Jani zaupa v Boga in se ne splaši ob šumu na podstresju. Zakaj? Globoko veruje, trdno je prepričan, da strahovi ne obstajajo, kljub temu da so vsi okoli njega prestrašeni.

Kaj pa mi? Ali se znamo postaviti na lastne noge, vztrajati v svojem prepričanju, pa čeprav se nam okoli nas posmehujejo in nam očitajo, da nismo normalni? Dostikrat podležemo vplivom okolice in ne znamo biti dovolj odločni.

Kdo je za nas Bog, kako si ga predstavljamo? Bog je samo eden, malik pa je vse, kar imamo za Boga, pa to ni: obožujemo avto, uspeh, televizijo, razne junake ...

Bog je ustvaril vse, kar obstaja: angele, ljudi in stvari. Toda nekateri angeli, ki so duhovi brez teles in imajo višje spoznanje kot človek, so se mu uprli in so hoteli biti kot Bog – imenujemo jih padle angele. Te sile so Bogu nasprotne, zato tudi ljudi odvrčajo od njega. Toda mnogi ljudje jim danes zaupajo, jih celo častijo (*satanizem: obredi, glasba, koncerti*) ali si skušajo pridobiti naklonjenost teh sil (*okultizem, klicanje duhov*). Vendar se slej ko prej izkaže, da so ti ljudje zelo nesrečni in postanejo hudobni, tj., namerno želijo slabo svojemu bližnjemu ali mu slabo celo storijo.

Danes je tudi zelo razširjeno verovanje v mogočne sile vesolja, ki nam jih odkriva horoskop. Horoskop je nekaterim samo sredstvo, s katerim zelo veliko zaslužijo, mnogi pa temu, kar v njem piše (*čeprav si je to nekdo izmislil*

samo zaradi zasluzka in prevare), dobesedno verjamejo. Krščanska vera in horoskop nista združljiva, ker horoskop zatjuje, kako je vse že vnaprej določeno (*zapisano v zvezdah*) in človek se mora samo prilagajati tistemu, kar mu je namenjeno in bolje zanj, da to skuša že vnaprej spoznati, da bi se nesreči mogel nekako izogniti, ali da že vnaprej ve, kje ga čaka sreča, da bi se je, ko bo prišla, zavedal in jo v polnosti užival.

V krščanstvu pa verujemo, da je Bog dal človeku svobodno voljo in da ne gospodujejo nad njim sile, ki bi mu to svobodo odvemale. Človek je sam odgovoren za svoja dejanja. Če je naredil kaj slabega, ne more za to kriviti zle usode, zvezd ..., ampak samega sebe, ker se je sam tako odločil. Prav tako ima zasluženje za dobro dejanje, ker ga je sam hotel narediti, in to dejanje ni bilo le splet nekih srečnih okoliščin. Bog je človeku s tem, ko mu je dal svobodo, dal zelo veliko dostojanstvo, vrednost.

Kdor verjame v horoskop, zametuje Božjo previdnost, ki skrbi za vsakega človeka in za vse, kar je ustvarjeno (*celo lasje na glavi so vam preštet; skrbi celo za vrabce – in več ko mnogo vrabcev ste vredni vi*). Krščanski Bog je oče in mati, ki mu je mar za človeka, ki ga ne prepušča silam, v območju katerih bi se počutil kot nemočen opazovalec.

MISEL SV. JANEZA BOSKA

ČE MOLIŠ, ZRASTEJO IZ DVEH ZRN, KI JU ZASEJEŠ, ŠTIRJE KLASI.

A4

Danes je bil Jani na obisku pri sosedu. O čem so se zvečer pogovarjali? (*O duhovih.*)

Jih je bilo kaj strah? (*Da, vse, razen Janija.*)

Ste se vi kdaj pogovarjali o duhovih/jih klicali/razmišljali o njih?

Vas je bilo kaj strah?

Ali duhovi in strahovi res obstajajo?

Nekateri so izmišljeni, kot tisti »strah – kura« na podstrešju; nekateri pa res obstajajo. Eni so dobri, to so naši angeli varuhi; drugi pa so hudobni.

Kaj pa hudobni duhovi hočejo od nas? (*Da bi tudi mi postali hudobni.*)

Ali se jih moramo bati?

Ne, ni se nam jih treba bati, saj je z nami dobri Bog, ki je veliko močnejši od hudobnih duhov. Ne smemo pa jih poslušati in ne ubogati.

Jani se ni bal hudih duhov, ker je bil Božji prijatelj. Delal je dobro, kakor želi Bog, in ne slabo, kakor bi želel hudobec.

Jani je rajši kot na duhove mislil na Boga in se z njim pogovarjal.

Še mi ga posnemajmo in pomislimo, kaj vse je Bog za nas naredil, kaj vse nam je dal:

sonce, gore rože, ptice, starše, prijatelje ... (*naštejemo čim več*).

DEJAVNOST

Vsak otrok nariše svojo risbo, ki predstavlja, kaj vse je Bog za nas naredil.

Pesem

Naučimo se pesem in jo spremljamo s kretnjami:

1. Kdo je ustvaril (*z rokami narišemo vprašaj*)
celo našo zemljo, celo našo zemljo, celo našo zemljo (*rišemo velik krog*)?
Kdo je ustvaril (*vprašaj*) celo našo zemljo (*velik krog*)?
Vsemogočni Bog (*pokažemo v nebo*).
2. Kdo je ustvaril hribe in doline (*pokažemo hribe in doline*)?
3. Kdo je ustvaril utripajoče zvezde (*utripamo s prsti*)?
4. Kdo je ustvaril morje in valove (*rišemo valove*)?
5. Kdo je ustvaril rožice in ptičke (*rišemo rožico in posnemamo letenje ptic*)?
6. Kdo je ustvaril mene, tebe, njega (*pokažemo na sebe in na druge*)?
7. Kdo je ustvaril majhne (*počepnemo*) in velike (*vstanemo*)?

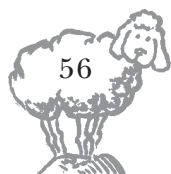
Pripomočki: papir in barvice

B4

Pesem: *Veruj v Boga*

POGOVOR

- ✓ Voditelj skupine prinese več horoskopov (*npr. iz Smrklje ...*) in druge knjige podobne vsebine (*Sanjska knjiga, New Age, klicanje duhov ...*).
- ✓ Povabi udeležence, da povedo svoja nebesna znamenja, nato preberejo horoskop iz različnih časopisov (*zagotovo se razlikujejo po vsebini!*).
- ✓ Nekaj nebesnih znamenj prilepite na plakat.
- ✓ Povabi jih, da se pogovorijo o tem. Verjamete v horoskop? Zakaj?
- ✓ Zakaj se po vašem mnenju mladi v današnjem času ukvarjajo s pojavi okultizma (*satanizem, klicanje duhov, magija, vedeževanje, horoskop ...*). S katerimi od teh oblik ste se že srečali v življenju?
- ✓ Ali poznate glasbene skupine, ki imajo satanistično besedilo? Naštete jih. Ali menite, da kot kristjani lahko poslušate takšno glasbo? Ali poznate satanistična znamenja (*pentagram, dvignjen kazalec in mezinec*)? Zakaj mislite, da jih nekateri mladi nosijo?
- ✓ Kdo je zame Bog? Kako si ga predstavljam?
- ✓ Koliko je Bogov?
- ✓ Kaj so maliki? (*Odgovor: to je vse tisto, kar častimo, občudujemo, kar imamo za božansko, pa to v resnici ni, npr. avto, TV, idoli ...*)

- ✓ Zakaj nam je vse to tako pomembno? Kje je naša vera?
- ✓ Česa se v današnjem svetu najbolj bojimo?
- ✓ Ali verjamemo v strahove in prikazni? Zakaj?
- ✓ Komu se priporočimo v težkih trenutkih? Bogu ali kakšnemu maliku (npr. obesek za srečo ...). Zakaj se tako odločimo?

Vprašam se: »Ali verujem v Boga?« Odgovor se glasi: »Da.«

Toda zakaj potem verjamem (*oziroma verujem*) v toliko drugih stvari, kot so horoskop, vedeževanje, klicanje duhov ...? Vse to je vendar povsem nasprotno mojemu prepričanju. Bog je dal ljudem svobodno voljo, da se sami odločamo. Horoskop in podobne reči pa nam jemljejo pravice te svobodne izbire, saj naj bi bilo že vse zapisano v zvezdah – že vse vnaprej določeno. Torej (*gledano z vidika okultizma*) – človek je orodje, s katerim se poigrava usoda.

Ali smo dovolj odločni, da postavimo Boga na prvo mesto in da zaupamo Kristusovemu nauku? Danes je to težko dosegljivo, a mogoče, če sledimo misli: ZMOREŠ, ČE HOČEŠ!

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Zmolimo skupaj molitev *O Gospa moja* z namenom, da bi verovali le v neskončno dobroto Boga in Njegovo ljubezen. Kdor vanj veruje, se nima česa bati.

Naj mi Bog da moči, da bom znal ločevati, kaj je prav v življenju, in da bi znal zavračati stvari, ki me oddaljujejo od Boga.

5. NEDELJA, GOSPODOV DAN

V PREMISLEK

Jani je s svojo iznajdljivostjo presenečal vse svoje sosede. Znal je zabavati svoje vrstnike in tudi starejše s triki, ki mu jih ni nikdar zmanjkalo. Marsikdo bi pomislil, da je za vse to zahteval denarno plačilo, vendar ne. Od vseh gledalcev je zahteval, da mu pomagajo obnoviti župnikovo pridigo in da skupaj z njim molijo rožni venec. Res skromno plačilo, če gledamo materialno, a če pomislimo, koliko sreče se je v tistem trenutku prelivalo v srcih vseh tistih, ki so molili z Janijem in se hkrati priporočali Bogu v varstvo ... Tudi Jani je veliko prejel; če samo pomislite, kako vesel je moral biti, ko je videl, da mu ljudje sledijo, da mu je uspelo prepričati jih, da so se skupaj z njim obrnili k Bogu in se mu zahvalili za vso prejeto ljubezen ter ob tem občutili srečo in povezanost z bližnjimi in z Bogom. Kaj ni zadovoljstvo ob tem, ko slaviš Gospoda in s tem še nekomu narediš veselje, največje plačilo, ki ga lahko prejmemo?

Ob Janjevi zgodbi razmisljajmo tudi o pomenu nedelje. V tedenskem ritmu potrebujemo premor, počitek, da si nabereмо novih moči za dušo in telo. Nedelja je čas, da se udeležimo nedeljske maše in tako prisluhujemo Božji besedi, ki nam pomaga živeti po Božjih zapovedih, se nahranimo z Jezusovim telesom ter se srečamo z župnijsko skupnostjo. Nedelja je tudi čas, da smo več s svojimi domačimi, sorodniki in prijatelji; je čas za praznovanje, veselje (*zato tudi boljše kosilo, lepša obleka ...*).

MISEL SV. JANEZA BOSKA

BITI KRISTJAN, PA NE ŽIVETI KRŠČANSKO,
JE NAVADNA HINAVŠČINA.

A5

Jani je bil tudi dober cirkusant. Kaj vse je naredil med svojo predstavo? (*naštejemo*)

Ste bili kdaj v cirkusu in gledali klovne, žonglerje, vrvohodce, čarovnike?

Je bilo zanimivo?

Zakaj pa je Jani pravzaprav prirejal take predstave – je pobiral vstopnino?

Kako so mu ljudje plačali predstavo? (*skupaj so molili in poslušali pridigo*)

Na kateri dan v tednu pa je Jani imel predstavo?

Jani je vedel, da je nedelja Gospodov dan. V nedeljo si vzamemo čas za Boga, da se mu zahvalimo in se z njim srečamo pri maši. V nedeljo si vzamemo čas tudi za druge ljudi, da jih malo razveselimo.

In Jani je želel ravno to. Nedelja ni prava, če samo »poležavamo pod hruško« (*hot sosed iz zgodbe*). Jani je zbral ljudi, jih zabaval in z njimi molil. Tako so skupaj slavili Boga.

ZGODBA: *Kosilo*

Kmet je prinesel svoje pridelke na trg. Ko je vse prodal, se je ustavil v gostilni. Usedel se je blizu mladeničev, ki so bili zelo razgreti. Kričali so na kuharja in neprestano ogovarjali natarjarja. Ko so kmetu prinesli kosilo, se je prekrizal in začel moliti. Eden izmed mladeničev se je hotel nekoliko ponorčevati iz njega. Na ves glas, da so ga lahko vsi slišali, je zavpil: »Poslušaj, ti, kmet, ali tam, kjer živiš, vsi delajo tako kot ti?« Kmet se je mirno obrnil k mladeniču in mu prav tako na glas odgovoril: »O, ne, prašiči tega ne počnejo.«

Lahko si predstavljamo, kako so bili fantje presenečeni ob kmetovem odgovoru. Seveda, prašiček ne moli, ker nima pameti. Za nas ljudi bi bilo pa res žalostno, če se ne bi znali zahvaliti Bogu. Nekateri mislijo, da med počit-

nicami ni treba moliti in ne v nedeljo iti k maši. Je to prav?

Ali nas nima Bog rad tudi med počitnicami?

Ali bi radi postali podobni prašičkom, ki jedo, ne da bi se kdaj zahvalili Bogu?

DEJAVNOST

Kaj torej naredimo v nedeljo?

Odpravimo se k maši, kakor poje tale pesmica:

Pesem

Ko se zbudim (*pomanemo si oči*), križ naredim (*se pokrižamo na čelu*),
te počastim (*dvignemo roke*), moj Gospod (*roke prekrizamo na prsih*).
K maši zvoni (*z rokami nad glavo naredimo streho in se ziblremo*),
v cerkev hitim (*tečemo na mestu*), Jezus je tam (*z roko pokažemo v nebo*),
čaka me (*z roko »povabimo«*). (*Glej pesmi ob koncu!*)

Če je še čas, lahko otroci narišejo, kako v družini praznujejo nedeljo / ali Janija in njegovo predstavo.

DOMAČA NALOGA

Naloga za jutri: Ne pozabite s seboj prinesiti svoje ovčke.

Priporočki: papir in barvice

B5

Pesem: *Danes je dan*

ZA ZAČETEK POGOVORA

Vi delate, otroci, tisto pa, kar dobite, vam uničuje dušo in telo. Če bi vprašali tiste, ki delajo ob nedeljah: »Kaj ste počeli?«, bi lahko odgovorili: »Svojo dušo sem prodal hudiču, križal našega Gospoda in se odpovedal svojemu krstu. Za v pekel sem. Jokati bom moral vso večnost za prazen nič.« Kadar vidim ljudi, ki delajo ob nedeljah, mislim, da vozijo svojo dušo v pekel.

Moti se v svojih računih tisti, ki gara ob nedeljah in si misli, da bo več zaslužil ali več naredil! Mar bodo tisti trije franki mogli kdaj odtehtati škodo, ki jo dela sam sebi, ko krši postavo dobrega Boga? Domišljate si, da je vse odvisno od našega dela; pa pride bolezen, nesreča. Tako malo je potrebno: nevihta, toča, zmrzal. Bog ima vse v svojih rokah; lahko se maščuje, kadar ho-

če; sredstev mu ne manjka. Ali ni vedo on najmočnejši? Mar ni on gospodar?

»Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje.« (Jn 4,27). Kaj imate od tega, če delate ob nedeljah? Saj pustite zemljo takšno, kakršna je, ko odidete s sveta; ničesar ne vzamete s seboj. Kadar je človek navezan na zemljo, ne odide rad. A naš prvi cilj je oditi k Bogu; v nedeljo bi morali umreti in v ponedeljek spet vstati.

Nedelja je dobrina dobrega Boga; to je njegov dan, Gospodov dan. On je delal vse dni v tednu; mogel bi si jih vse obdržati, a vam jih je dal šest. Pridržel si je le sedmi dan. S kakšno pravico segate po tistem, kar vam ne pripada? Veste, da ukradeno blago nikoli ne prinese koristi. Tudi dan, ki ga ukradete Gospodu, vam ne bo koristil. Poznam dva načina, kako postaneš ubog: da delaš ob nedeljah in da si polaščaš imovino drugega.

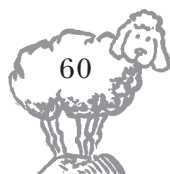
Sv. Janez Vianey

POGOVOR

- ✓ V času francoske revolucije so sklenili, da bodo spremenili sedemdnevni teden. Namesto tega bodo devet dni delali in deseti dan počivali. In veste, kaj se je zgodilo? Konji, s katerimi so delali prej normalno, so poginili. Bog nas je tako ustvaril, da šest dni delamo, sedmi dan pa počivamo in imamo čas za Boga.
- ✓ Kaj je udeležencem bolj pomembno v nedeljo: počitek ali sv. maša?
- ✓ Ali pri maši čutiš večjo povezanost s svojo družino, s sofarani, ali je to čas, ko ga preživiš sam s sabo?
- ✓ Kaj posameznika najbolj nagovori pri nedeljski maši?
- ✓ Kako v vaši družini preživite nedeljo; ali morda na poseben način počastite Gospodov dan?
- ✓ V čem udeleženci vidijo smisel obiska svete maše?
- ✓ Ali sploh hodite k nedeljski maši?
- ✓ Udeležencem razdelimo liste, na katere naj napišejo pet stvari – razlogov, zaradi katerih ne bi zamudili nedeljske maše (*zaradi Boga, srečanja s prijatelji, obhajilo ...*).
- ✓ Med tem časom, ko udeleženci premišlujejo, naj animator pripravi velik plakat, na sredino katerega naj z velikimi črkami napiše »NEDELJA, GOSPODOV DAN, DAN, KO GREM K SVETI MAŠI«. Nanj naj kasneje, med pogovorom, udeleženci pišejo razloge, ki jih vsako nedeljo znova motivirajo, da gredo k sv. maši (*na plakatu naj en razlog ne bo napisan večkrat*). Tako bomo ugotovili, kaj vse nam sv. maša dobrega in koristnega prinese.

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Zmolimo molitev *Očenaš*, da bi imeli moč, da bi živeli življenje, ki bo Bogu po volji. Vsakdo si želi živeti Bogu čim bolj všečno življenje, vendar se le tež-

ka odpoveduje stvarjem, ki so mu všeč. Tako mu je tudi težko vsako nedeljo vstati iz postelje in se odpraviti k sv. maši. Vendar, če vemo, da bomo pri sveti maši prejeli novo življenje, poslušali Božjo besedo, ki nas usmerja v življenju ..., so to dovolj veliki razlogi, da se vedno znova odpravimo v Božji hram. Lepo bi bilo, če bi vsi udeleženci želeli vedno znova prejemati novo življenje, Jezusa v svoja srca, in bi tudi oni vsako nedeljo hodili k maši ter s tem dajali zgled vsem svojim vrstnikom.

6. PRIJATELJSTVO Z BOGOM

V PREMISLEK

Jani je sklenil posebno prijateljstvo z Bogom ob prejemu prvega svetega obhajila. Sprejel je Jezusa, ki mu je dajal močno oporo k dobremu. Se mi zavedamo, kakšno zvezo smo sklenili z Bogom, ko smo ga prvič sprejeli v svoje srce? Kako pogosto Jezusu nudimo čist »dom« v naši duši? Ali to »stanovanje« pogosto očistimo pri sveti spovedi? Se zahvaljujemo Bogu za vse, kar imamo dobrega, in priznavamo svoje slabosti in grehe ter vse z zaupanjem izročamo v Božje roke? Se zavedamo, da s tem najbolj gojimo prijateljstvo z Bogom? Jani je pridno poslušal pridige pri sveti maši – kaj pa mi počnemo v tem času?!

Obhajilo: je redna hrana za vzdrževanje »kondicije« v duhovnem življenju, ni samo kosček kruha, ampak je sam Jezus, ki se daje v hrano, da bi mi zaživel srečno življenje. On postaja mi, mi postajamo on; koliko mu to dopuščamo?

Duhovno vodstvo: če za vse večine, ki se jih učimo, potrebujemo trenerje, učitelje (*šport, igranje instrumentov, ples ...*), potrebujemo tudi nekoga, ki nas vodi v duhovnem življenju: trener duhovnega življenja – duhovni voditelj.

MISEL SV. JANEZA BOSKA

NE SKUŠAJ OPRAVIČEVATI SVOJIH NAPAK,
RAJE JIH SKUŠAJ POPRAVITI.

A6

Videli smo, da je bil en dan za Janija še posebej pomemben. Kateri?

Da, ko je Jezusa prejel v svoje srce pri prvem svetem obhajilu.

Od tistega dne dalje se je še bolj trudil, da bi bil dober Kristusov prijatelj, vedel je, da ga Jezus vedno spremlja in ga ima rad.

Tudi takrat, ko ga je kaj polomil, je z velikim zaupanjem prosil Jezusa, naj mu oprostí. In Jezus nas nikoli ne pusti samih, čeprav ga mi zapustimo. Jezus je podoben dobremu pastirju, ki vedno skrbi za svoje ovce.

ZGODBA: O Belki (v poglavju *Molitve*, številka 7)

Animator jo pripoveduje ali bere in dramatizira z ovčkami otrok.

Še bolj je, če si izdelata dodatno sceno na panoju (*travnik, stajo, trnje ...*).

Takšen je Jezus: veseli se, da smo njegovi prijatelji. Tudi, če storimo kaj slabega, nam oprostijo in nas hoče imeti ob sebi.

Kdaj pa se mi kot Belka oddaljimo od Jezusa? (*ko ne ubogamo, ko se pretepa-
mo, prepiramo, ko smo leni ...*)

Jezus pa prihaja k nam, nas vzame v svoje naročje, očisti naša umazana srca.

DEJAVNOST

Vsak otrok nariše packe na bel papir, kar predstavlja grehe v našem življenju. Nato te umazane papirje skupaj zažgemo.

Pomen: ogenj uniči papir – tako tudi Jezus pozabi na vse naše napake.

Možnost: izrežemo srce, s svinčnikom naredimo packe na srce, potem pa poskušamo z radirkami srce očistiti ... potreben je napor za to, da list očistimo!

(*To dejavnost prihranimo za dan, ko bo (če bo) skupno spokorno bogoslužje.*

Tedaj lahko mlajše, ki še ne gredo k spovedi, zaposlimo njim primerno.)

Ali:

Pogovarjamo se o Jezusu v Najsvetejšem zakramentu in o gestah, vedenju v cerkvi (*pokrižati se, skleniti roke, poklekniti ...*). Obiščemo Jezusa v cerkvi in molimo za duhovne poklice.

Pesem

Srce moje (*roke prekrizamo na srcu*) naj bo tvoje (*roke dvignemo*),
ti pa Jezus (*roke dvignemo še više*) moj (*roke spet sklenemo na srcu*).
(*odpev ljudske pesmi »Živo verjem«*)

Pripomočki: papir in barvice; prostor za kurjenje src, ovčke

Pesem: *Moj Gospod*

POGOVOR

PRIJATELJSTVO : PRIJATELJSTVO Z BOGOM

Kakšna je po vašem mnenju razlika med prijateljstvom med ljudmi in prijateljstvom z Bogom?

- ✓ Kako je lahko prijateljstvo z nekom, ki ga ne vidimo?
- ✓ Kako pridobimo enega in drugega?
- ✓ Kako pa negujemo prijateljstvo z Bogom?
- ✓ Se spomnimo kdaj in mu napišemo pismo kot prijatelju, morda molitev?
- ✓ Tudi Bog je nam napisal pismo – Sveto pismo.
- ✓ Ga povabimo kdaj medse pri igri, mu kdaj prinesemo šopek cvetlic? Storimo to danes! (*Jezusa povabimo medse z molitvijo, ki jo lahko tudi sami sestavimo = napišemo.*) To molitev lahko preberemo na začetku sv. maše, če sv. maša predstavlja zaključek dneva.

POROTNO SODIŠČE

Kakšno je moje prijateljstvo z Bogom? Mi je za moje slabosti kdaj žal in se tega pokesam? Skupina se razdeli na dva dela. Eni zagovarjajo potrebnost in koristnost spovedi, drugi pa jo skušajo ukiniti, se pravi, da iščejo njene slabosti. Animator naj skrbi, da bodo čim bolj izvirni, da vse ostane v mejah sprejemljivega, oziroma da ustavi »prepír«, ko so te meje presežene. Okvirni čas: 15 min. Oblikujte plakat!

Opomba: Skrbeti je treba, da ne bi prevladalo mnenje, da je spoved dobro ukiniti, da ni potrebna oz. kaj podobnega.

SLEPA STEZA

Že pred delom v skupini pripravimo stezo z različnimi ovirami (*animator je ustvarjal en animator*), ki naj po možnosti vodi do kapele, cerkve.

- ✓ Dovolj dolgo vrv v naravi napeljemo po različnih terenih (*hribovit, raven*).
- ✓ Naša naloga je, da voditelju ob vrvi vseskozi sledimo z zaprtimi očmi.
- ✓ Voditelj nas vodi po stezi preko ovir (*upoštevamo njegova navodila!*).
- ✓ Na koncu sledi pogovor o tem, kako smo se počutili: smo zaupali voditelju, smo imeli skušnjavo, da bi pri oviri goljufali in odprli oči?
- ✓ Prav tako je s spovedjo: strah nas je, vendar če zaupamo in če smo trdni, pridemo do Boga.
- ✓ Zaključimo s tem, da smo vsi grešni, toda truditi se moramo, da bi bili boljši.

Sledi pogovor o naši telesni, nato pa še duhovni kondiciji.

- ✓ Kako jo vzdržujemo?
- ✓ Kaj nam pomaga pri duhovni rasti?
- ✓ Kakšno vlogo ima pri tem obhajilo?
- ✓ Zakaj moramo moliti?
- ✓ Lahko naredimo kviz: kako si sledijo posamezni deli sv. maše (*animator se mora za to pripraviti ... pri tem lahko pomaga tudi župnik, kaplan*).
- ✓ Lahko se pogovorimo o tem, kaj nas pri maši najbolj nagovarja, kaj pa najbolj moti, kaj nam je odveč ... in zakaj?
- ✓ Voditelj naj razloži posamezne dele maše, ovrednoti tiste trenutke, ki mlade morda najbolj motijo, dolgočasijo ... Skratka, zaključi naj pozitivno, mašo pa prikaže kot veselo srečanje z Jezusom.

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Zmolimo molitev *O Jezus, blagoslovi me*, s katero bomo pokazali, da si želimo pogovora z Bogom, dostikrat pa nas »zapeljejo« posvetne stvari. Naj se zares zavedamo, da takrat, kadar molimo, trkamo na vrata, na Božja vrata. Če oče z veseljem ustreže svojemu sinu ali hčeri, koliko bolj je pripravljen pomagati nebeški Oče, ki nas ima neizmerno rad. A odpreti mu moramo svoje srce, vrata našega srca pa se odpirajo od znotraj. Na nas je poteza, da navežemo stike z njim.

7. KAR SE JANEZEK NAUČI ...

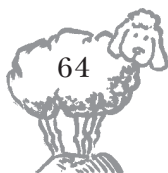
V PREMISLEK

Jani ni imel najboljših pogojev za svoje šolanje, a njegova velika želja ga je spodbujala, da je premagoval tudi takšne ovire (*bos, norčevanje sošolcev ...*). Sošolci so kmalu spoznali njegovo dobroto in ga sprejeli medse. Obenem je bil Jani zelo radoveden fant. Želel se je naučiti čim več stvari, ki bi mu koristile za njegovo življenje (*krojač, kovač, orgle*).

Zakaj delo in kaj sploh je delo? Ko človek dela, je podoben Stvarniku – ustvarja. Uporablja in razvija možnosti, ki mu jih je Bog dal; lepša življenje sebi in drugim; spreminja svet in sebe. V delu se kaže človekova učljivost, postopnost (*dela starosti in okoliščinam primerno: doma, v šoli, cerkvi*) in potrpežljivost. Delo je ljubezen, ki je postala vidna: vloženi čas, prizadevanje, da bi sam in drugi imel nekaj lepega od tega. Zrel človek je tisti, ki zna ljubiti in delati z veseljem. Pomembno je, da znamo tudi vrednotiti delo drugih: npr. mama se trudi s kosilom, mi pa ga odklanjamo ...

MISEL SV. JANEZA BOSKA

DELAJ DANES TAKO, DA TI JUTRI NE BO TREBA ZARDEVATI.

Še eno lepo Janijevo lastnost smo odkrili – rad in pridno je delal.

Česa vsega se je naučil? (*šola, šivanje, kovaštvo, glasba ...*)

Je bil mojster Robert zadovoljen s svojim pomočnikom? (*Da, pohvalil ga je, da dobro šiva.*)

Je Jani hotel postati krojač?

Ne, vendar se je hotel naučiti različnih poklicev. Rekel je: »V življenju pride prav vse, česar se naučimo.« Zato je pridno delal in se učil.

ZGODBA: Tesar

Živel je bogat človek, ki je rad delal dobro. Nekega dne je opazil, v kakšni revščini živi ubog tesar. Bogataš ga je poklical k sebi in mu zaupal gradnjo imenitne hiše. »Uporabljal le najzlahnejše gradivo in delo zaupaj le najboljšim mojstrom! Nič naj ti ne bo predrago!« Rekel je še, da gre na potovanje in da upa, da bo hiša dokončana, ko se vrne.

Tesar je spoznal v naročilu veliko priložnost. Skoparil je pri gradivu, delo je zaupal nemarnim delavcem, ki jih je slabše plačeval, njihove napake pa je prekril z oblogami ali barvami, in kjerkoli se je dalo, je stene skrajšal ali zožil.

Ko se je bogati mož vrnil, mu je tesar prinesel ključ in rekel: »Držal sem se tvojih navodil in zgradil sem takšno hišo, kakršno si mi naročil.« »Vesel sem,« je rekel bogataš, vrnil ključe graditelju in dejal: »Tu imaš ključe. Tvoji so. To hišo sem dal graditi zate. Poklanjam jo tebi in tvoji družini.« V prihodnjih letih je tesar zelo obžaloval, ker je tako vidno ogoljufal samega sebe. »Ko bi bil vedel,« si je govoril, »da hišo gradim zase!«

Ja, tesarju je bilo žal, da je tako slabo delal. Škodoval je samemu sebi, ker si je naredil slabo hišo.

Komu škoduje šolar, če se v šoli slabo uči? (*Sebi, ker bo on dobil slabe ocene, slabše spričevalo in slabšo službo.*)

Komu škoduje delavec, če zamuja službo? (*Sebi, ker lahko izgubi službo.*)

Komu škodi kmet, če svoje polje slabo obdela? (*Sebi, ker bo imel slabši pridelek.*)

Zato se moramo vedno truditi, da pridno in pošteno delamo in da se čim več naučimo. Jani pravi, da lahko v življenju vse pride prav.

DEJAVNOST

Da si bomo bolj zapomnili, kaj smo se danes pogovarjali, bomo to tudi naredili.

Otroke povabimo k delovni akciji, ki naj jo opravijo skrbno in z namenom, da bi nam vsem bilo lepše; pripraviti jim moramo primerno delo – (*npr. pobrati vse smeti na igrišču ...*).

Pesem: *Človek sem*

POGOVOR

MI SMO UMETNIKI SVOJEGA ŽIVLJENJA

- ✓ Ko človek dela, je podoben Stvarniku – ustvarja.
- Človek uporablja in razvija možnosti, ki mu jih je Bog dal. Lepša življenje sebi in drugim in spreminja svet in sebe.
- ✓ Voditelj povpraša otroke, ali se strinjajo s to izjavo. Sam ovrže to izjavo in jim prebere časopisno poročilo o kakšni vojni ali nasilju (*voditelj ga poišče sam!*).
- ✓ Je res, da človek lepša življenje sebi in drugim? Kako je Bog dober, če dopušča nasilje, vojno ... Hvala lepa za tako dobroto. Ampak ... kdo je kriv za vse to: Bog ali človek? Sledi debata o človekovi svobodi, božji dobroti (*saj nam pusti svobodno voljo, čeprav mora potem gledati, kako ljudje to izrabljajo v napačne namene*). Kaj bi se zgodilo, če bi nas vseskozi usmerjal Bog? Bi sploh razvijali svoje misli, če bi namesto nas mislil Bog?
- ✓ Kaj bi bilo v življenju potrebno storiti, da bi ljudje delali za dobro sebe in drugega?
- ✓ Lahko uporabite tudi zgodbo o tesarju iz A–kateheze!

UČENJE, USTVARJANJE ...

- ✓ Otroke povprašamo, na katerih področjih ustvarjajo (*krožki ...*).
- ✓ Ali se zavedajo, da je tudi pri tem delu potrebno veliko vztrajnosti, doslednosti, dogovorov, potrpljenja ...? Ko prevzamemo določeno nalogo, jo moramo odgovorno izpolnjevati, ne samo takrat, ko se nam ljubi. Igralci, pevci morajo hoditi na vaje, učenci v šolo, kristjani pa v cerkev.
- ✓ Koliko smo dosledni pri izvrševanju svojega dela?
- ✓ Kaj pa moje delo doma? Koliko razbremenim svoje starše?

Izpolnite test odgovornosti. Če je mogoče, je primerno, da je v času reševanja instrumentalna glasba, ki jih umiri in usmeri v delo. Vsak udeleženec dobi en test z naslednjimi vprašanji:

TEST ODGOVORNOSTI

Lepo si povabljen/a, da pogledaš vase. Naj te ne zanima, kaj obkroža tvoja najboljša prijateljica ali sosed, ki sedi poleg tebe. Osredotoči se le nase in bodi iskren/a do sebe, saj rezultatov ne bomo na glas razglašali. So le zate! Le tako ima test svoj smisel – da spoznaš, kako odgovoren človek si.

1. Če si zastavim cilj, kaj vse bom v prihajajočem dnevu izpolnil,
 - a) to vedno tudi izpolnim 3
 - b) naredim še več od pričakovanega 4
 - c) ne izpolnim niti polovico plana 1
 - č) izpolnim malo manj kot sem pričakoval 2

2. Ali kljub vsem naporom, ki mi jih nalaga vsakdanje življenje, skrbim za svoje zdravje?
 - a) vedno 3
 - b) včasih 2
 - c) nikoli 1

3. Ali se trudim odgovorno lotiti del?
 - a) da, vseh 3
 - b) ne – se mi ne da 1
 - c) samo nekaterih 2

4. Če je pred menoj pomemben in težak dan (*npr. šolska naloga*), sem se pripravljen odreči daljšim nepotrebnim klepetom s prijatelji, poležavanju, poslušanju glasbe ...
 - a) vedno 4
 - b) pogosto 3
 - c) včasih 2
 - č) nikoli 1

5. Prijatelj me konec tedna vabi v kino. Jaz pa sem se odločil, da bi bil ravno ta večer rad sam s seboj in razmislil o preteklem tednu, kako sem ga preživel. Ali sem pripravljen in sposoben reči NE in utemeljiti svojo odločitev?
 - a) vedno 3
 - b) včasih 2
 - c) nikoli 1

6. Ali znam svoja dejanja presoditi kot pozitivna in negativna?
 - a) vsa 3
 - b) le nekatera 2
 - c) nobenega 1

7. Ali se znam novih nalog lotiti z veseljem, s pričakovanjem?
 - a) da, vedno 3
 - b) le včasih, če so naloge že na pogled zanimive 2
 - c) ne, nikoli, ker me je vedno strah in že na začetku obupam 1

8. Ali sem pripravljen sprejeti kakšen napor zaradi lastne želje po doseganju določenega cilja?
 - a) pogosto 3
 - b) včasih 2
 - c) nikoli 1

Seštejte točke obkroženih odgovorov in ugotovite v katero skupino sodite?

KRITERIJ

8-14 točk – manj odgovoren človek, razmisli o sebi!!!

15-20 točk – srednje odgovoren človek, na dobri poti si ...

21-26 točk – zelo odgovoren človek, vse čestitke in pohvale. Le tako naprej!

Ne razglašajte rezultatov, da ne bi prizadeli katerega od otrok. Voditelj ta del programa zaključi tako, da otroke povabi, naj mu pomagajo – kaj svetovati tistim ljudem, ki imajo manj uspešen test odgovornosti? Kako morajo delati, da se bi poboljšali?

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Naše življenje zahteva delo in ustvarjalnost. Brez dela ne bi mogli preživeti, dela pa so različna glede na starost, spol in poklic. Tudi otroci imajo svoje delo. Prosimo Boga, da nam pomaga, da bi v življenju dosledno izpolnjevali svoje obveznosti in da bi delo izvrševali kvalitetno – površno opravljeno delo nam ne bo v ponos. Zato zmolimo Gospodovo molitev *Oče naš*.

8. PRAVO VESELJE PRIHAJA IZ DOBREGA SRCA

V PREMISLEK

Jani je bil zagnan za učenje, saj je želel doseči svoj cilj in postati duhovnik. A vendar, kljub temu da so ga prijatelji pri tem kar naprej motili, ni bil slabe volje. Vsakemu je z veseljem in dobro voljo pomagal. Se še spomnimo, kakšna so preprosta pravila Janijevega Društva veselja:

1. Vsak član društva se mora izogibati vseh besed in dejanj, ki se za kristjana ne spodobijo.

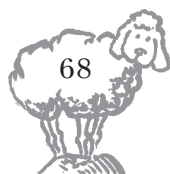
2. Vzorno mora spolnjevati šolske in verske dolžnosti.

Ta pravila so ključ do pravega veselja.

Poznamo veselje, ki napolnjuje, bogati, osrečuje ...; in veselje, ki »izpraznjuje« (kar ugaja samo meni, drugega pa rani; zafrikavanje; uživaštvo – alkohol; veseljačenje – žuriranje ...). Vprašajmo se, kdo je vir pravega veselja? Osebe (tudi Bog!); stvari same pa nam ne morejo dati pravega veselja (*obleka, cigarete, mobilni telefon ... – po zadnji modi*).

MISEL SV. JANEZA BOSKA

HUDIČ SE BOJI VESELIH LJUDI.

Jani se je danes učil. Med učenjem pa je dobil več obiskov. Kdo vse je prišel? Jih je Jani prijazno sprejel?

Čeprav so ga kar naprej motili, se ni razjezil. Ostal je vesel.

Bi Jani v svojem srcu lahko ostal vesel, če bi se začel norčevati iz sošolcev, če bi jim rekel: »Kakšna neroda si, ničesar ne znaš narediti sam!«?

Ne. Če se iz drugih norčujemo, ne moremo ostati veseli. Če pa smo do drugih dobri, tako kot Jani, smo lahko vedno veseli.

ZGODBA: *Potujoči grozd*

Nekega dne, nedolgo tega, je neki kmet sunkovito potrkal na vrata nekega samostana. Ko mu je brat vratar odprl težka hrastova vrata, mu je kmet z nasmehom pokazal zelo velik grozd.

»Brat vratar,« je spregovoril kmet, »ali veš, komu želim podariti ta grozd, ki je najboljši iz mojega vinograda?«

»Morda opatu ali kateremu od menihov v samostanu.«

»Ne, tebi.«

»Meni?« Brat vratar je od veselja kar zardel. »Ga res želiš dati prav meni?«

»Seveda, saj si me vedno prijateljsko sprejel in mi pomagal, ko sem te prosil. Želim, da te to grozdje vsaj malo razveseli.«

Preprosto in pristno veselje, ki ga je opazil na bratovem obrazu, je osrečilo tudi kmeta.

Brat vratar je grozd položil predse in ga vse dopoldne občudoval. Grozd je bil res čudovit. Kar naenkrat pa se je domislil: »Zakaj ne bi nesel tega grozda opatu, da bi še njemu napravil malo veselja?«

Vzel je grozd in ga nesel opatu.

Opat ga je bil od srca vesel, a spomnil se je nekega ostarelega in bolnega brata in pomislil: »Grozdom bom nesel k njemu, da si bo malo opomogel.« Tako se je grozdje ponovno selilo.

Vendar v celici bolnega brata ni ostalo dolgo. Bolnik se je namreč spomnil brata kuharja, ki se je dan za dnem potil ob štedilniku, in mu poslal grozd, da bi ga razveselil.

Brat kuhar pa ga je namenil bratu zakristanu, da bi bil tudi on vesel, ta ga je dal najmlajšemu bratu v samostanu, ki ga je nesel nekomu drugemu, ki ga je prav tako z dobro mislijo podaril tretjemu.

Na koncu se je grozdje vrnilo k bratu vratarju. Tako je bil sklenjen krog. Krog veselja.

Drug drugemu lahko prinesemo veliko veselja.

Na kakšne načine se lahko med seboj razveselimo?

(skupaj naštejemo)

Naše veselje posebej potrebujejo starejši ljudje, ker so večkrat osamljeni. Izdelali jim bomo voščilnice in jim pisali.

DEJAVNOST

Izdelava vizitk – vsak otrok nariše vsaj eno sliko, animator jih napiše, skupaj podpisemo; odpošljemo ob prvi priložnosti.

Pesem

Zapojemo pesem *Sem jaz, gradim prijateljstvo*

Pripomočki: material za izdelavo vizitk

B8

Pesem: *Veselje je zastava*

POGOVOR

- ✓ Voditelj iz kartona naredi vesel obraz človeka in da vsakemu udeležencu enega.

- ✓ Nato voditelj povabi otroke na življenjsko pot: na hrbtno stran naj napišejo, katere stvari in vrednote so po njegovem mnenju nujno potrebne za življenje, za takšno življenje, ki prinaša pravo veselje in srečo. Če je mogoče, naj bo v času, ko otroci razmišljajo, v ozadju instrumentalna glasba.
- ✓ Pogovorite se o njihovih razmišljanjih. Nadaljevanje: pot postaja vedno bolj naporna, zato se je potrebno eni stvari ali vrednoti odpovedati. Odvrzite eno in jo prečrtajte. Nadaljujte še nekaj krogov, nato pa se pogovorite o stvareh in vrednotah, ki so jim še ostale.
- ✓ Odločitve v življenju so v naših rokah: postaviti si moramo takšne temelje, da se naša hiša ne bo podrla. Na plakat narišimo veliko hišo in pod hišo kot temelje vpišimo tiste stvari in vrednote, ki so ostale neprečrtane.
- ✓ Zakaj se veliko mladih zabava na tak način, da drugega rani, npr. zafrkavanje ...?
- ✓ Zakaj mladi najdejo zabavo v zasvojenostih? (*notranja osamljenost, pomanjkanje zavetja, radovednost, težnja po užitku, razvade, pomanjkanje življenjskega cilja, zgled v slabi družbi ...*)
- ✓ Kdo in kaj bi bilo potrebno spremeniti, da mladi kratkotrajnih užitkov zabave ne bi našli v cigaretah, alkoholu, drogah?
- ✓ Je po vašem mnenju pravilno, da je mogoče cigarete in alkohol kupiti v trgovini? Bi bilo za mlade še bolj mikavno, če bi bilo to uživanje prepovedano?
- ✓ Pogovorite se o škodljivostih alkohola in cigaret. (*Glede alkohola lahko poveste, kako v zmernih količinah ni škodljiv.*)

- Pri pitju alkoholnih pijač pride alkohol prek prebavnega trakta v možgane, na katere sta vezana naša zavest in mišljenje. Zato je od količine alkohola odvisno, koliko otopi naša zavest, kritičnost ali sposobnost jasnega mišljenja.
- Raziskave kažejo, da ženske, ki uživajo alkohol, rodijo več telesno in duševno prizadetih otrok, kot tiste, ki ne uživajo alkohola.
- Če ima mladostnik družbo, v kateri prevladujeta tobak, alkohol oziroma druge oblike zasvojenosti, in je to povsem nekaj normalnega, bo zelo težko ostal imun na vse to. Zato je zelo pomembno, v kakšni družbi se gibljemo.
- Za tobak pa se lahko zahvalimo Indijancem, vendar je širše sloje prebivalstva tobak osvojil šele tedaj, ko so začeli izdelovati cigarete.
- Nikotin, ki je v cigaretah, zožuje krvne žile, zato so organi slabo preskrbljeni s kisikom. Z dimom pa pridejo v telo še druge kemikalije, ki se usedejo v bronhije. Vsi vemo, da veliko kadilcev kašlja, to pa zato, ker želi te kemikalije izločiti iz organizma.
- Te kemikalije, še posebej katran, pospešujejo rakasta obolenja. Nevarnost, da zbolijo za rakom, je pri mladih kadilcih 17-krat večja kot pri njihovih vrstnikih, ki ne kadijo.
- Poleg pljučnega raka kajenje povzroča nastanek raka v grlu, ustni votlini, na ustnicah in v prebavilih. Tudi nevarnost za srčno boleznijo se pri kadilcih podvoji. Pravijo, da je kajenje – samomor na obroke.

Pogovorite se o vseh teh podatkih. Za popestritev lahko izpostavite tudi finančni izdatek – izračunajte, koliko denarja spremeni kadilec v dim v štiridesetih letih, če pokadi dnevno dvajset cigaret! Kaj vse bi si za to lahko privoščil?!

- ✓ Spregovorite nekaj besed še o tretji, iz leta v leto bolj razširjeni obliki zasvojenosti – mamilih. Preberite zgodbo.

ZGODBA: Ko je Metka vzela mamilo

Meglenega dopoldneva sem se znašel na majhnem vaškem pokopališču in počasi stopal proti kapeli. Nenadoma mi je postalo tesno pri srcu. Spomnil sem se na neko dekle. Zgodilo se je pred tremi leti. Kot kriminalisti smo v tolpi narkomanov pripravili tudi Metko. Ljubko dekle je kasneje sedelo v moji pisarni, pri njej smo našli tri zavojčke.

Vprašam jo: »Koliko si stara?«

Ona pa: »Prestara. Pa vi?«

»Jaz jih imam 25.«

»Si vajenka?«

»To vas nič ne briga!« mi zabrusi.

Še nekaj časa je trajala ta napetost, potem pa je bil led prebit. Povedala mi je, da je Metka, da hodi v gimnazijo, da je iz dobre družine ... Priznala mi

je, da že zelo pogosto kadi hašiš. Prvi stik z mamili je dobila v šoli, ko jih je sošolec nekega dne prinesel s seboj. Tudi ona je bila radovedna in je kadila skupaj z njimi. Kasneje jo je uvedel v kroge in misel, da ni nič takšnega, če od časa do časa kakšnega pokadi, se ji je zdela popolnoma normalna.

Skušam jo podučiti, da je hašiš nevaren, ker je to začetna droga. Sčasoma ne bo več zadoščal, potrebno bo nekaj močnejšega, morda opij ali heroin. In potem bo konec ...

»Meni malo hašiša nič ne škodi. Poleg tega ga ne potrebujem, če nočem!«

»Zdaj še ne. Toda nekoč pride trenutek, ko ne boš mogla več sama odločati. Izstopi sedaj, ko je še čas!«

Toda vsa vabila so bila zaman. To sem opazil, čeprav mi je zatrjevala nasprotno. In res je bilo tako. Metka je še naprej kadila hašiš, kmalu pa prišla v stik tudi z mamilaši. Čez nekaj časa, ko so pošli vsi finančni viri, je zavila na pot prestopništva. Množili so se vlomi v lekarne in pri njih je sodelovala tudi Metka. Množile so se kraje v prodajalne, draguljarne ... Zakaj?! Bilo je jasno – potrebovali so denar za mamila.

Ko smo jo nazadnje našli v nekem praznem stanovanju, je bila le senca sebe. Iz ljubkega mladega dekleta je v nekaj letih postala stara ženica. Z upadlimi lici in z globokimi, temnimi robovi pod očmi je zapuščena brez zavesti ležala na tleh. Bila je že na poti, od koder ni več vrnitve. LSD je bil zanjo usoden.

Za njeno smrt sem izvedel šele po dveh dnevih v časopisu. Čeprav sem imel samo službene stike z njo, me je pretreslo. Doživel sem, koliko zločincev s svojim pohlepom in težnjo po dobičku uniči in požene v smrt občutljivega mladega človeka.

✓ Pogovorite se o zgodbi. Poznajo mladi tudi kakšen primer?

Pet korakov od hrepenenja do zasvojenosti:

1. Kako bi bilo, če ...? Gotovo se ne bom navadil nanje.
2. Hočem vedeti, kako je. Nočem biti strahopetec, saj tudi drugi to počnejo!
3. Ne bi rad postal zasvojen, toda ...
4. Kje bom dobil naslednji obrok? Mi ga bo posrednik pravočasno prinesel?
5. Prepozno. Delo, družina in šola me ne zanimajo več, moje misli krožijo le še okrog mamil.

✓ Kdo lahko pomaga mladim, ki so zasvojeni, da bi našli pot do pravega veselja?

✓ Pogovorite se tudi o načinih zdravljenja od droge; o tem, koliko jih ozdravi; koliko se jih sploh gre zdraviti, kolika je smrtnost drogiranih, ipd.

✓ Če se vam zdi primerno, lahko napišete tudi kakšen članek o pome-

nu zdrave zabave otrok in mladih v današnjem času in jo objavite v lokalnem časopisu.

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Zmolimo molitev *Sveti angel*, da bi v življenju znali hoditi po poti pravega veselja, po poti, ki je Bogu všeč. Naj ta molitev pomaga tudi vsem tistim, ki so zašli, da bi našli pravo pot.

9. DUHOVNI POKLIC

V PREMISLEK

Jani si je že od malega želel postati duhovnik. Hotel je pomagati otrokom, mladim ... In storil je vse, kar je mogel, da bi postal duhovnik.

Zakaj so sploh duhovni poklici? Da nas spominjajo na to, kako je nad vsem, kar nas obdaja, še Nekdo. Sv. Janez Bosko je zatrjeval, da imajo duhovni poklic mnogi, vendar je ta poklic v srcih mladih kot drobno seme, ki ga je treba odkriti, negovati ter zalivati s pogovorom z Bogom in s prejetjem zakramentov. Za duhovni poklic se svobodno odločamo: šele tedaj ima pravo vrednost, ko svobodno postavimo Boga na prvo mesto v svojem življenju. Poznamo razne oblike duhovnega poklica: redovnik, redovnica, duhovnik, misijonar, svetne ustanove ... Danes se lahko bolj pogovorimo z nekom, ki je v duhovnem poklicu.

MISEL SV. JANEZA BOSKA

NAJVEČJI DAR, KI GA BOG LAHKO NAKLONI KAKI DRUŽINI,
JE DUHOVNI POKLIC KATEREGA OD OTROK.

A9

Zakaj je Jani želel postati duhovnik?

Animator pomaga priti do odgovora: ker je imel zelo rad Boga; ker je hotel pomagati zapuščenim otrokom.

Kaj bi se zgodilo, če bi Jani rekel: »Ne bom duhovnik. Postal bom – npr. krojač«?

Ali bi mi danes bili v oratoriju?

Kaj bi se zgodilo, če bi naš g.župnik dejal: »Jaz pa ne bom duhovnik, ampak npr.: arhitekt.«?

Morda naš kraj ne bi imel cerkve, k verouku in k maši bi se morali voziti nekam daleč, morda sploh ne bi poznali Jezusa ...

Svetopisemska zgodba pripoveduje, kako si je deček Samuel izbral svoj poklic.

(1 Sam 3,1–10)

Če sta v skupini dva animatorja, naj odlomek zaigrata; animator lahko zaigra dogodek tudi z enim od otrok; besedilo naj bo poenostavljeno; poudarimo, da je Gospod poklical Samuela, da ga je Samuel poslušal, odgovoril in da je postal prerok, Božji mož, – danes bi rekli duhovnik.

Nekaj podobnega se je zgodilo v srcu vsakega duhovnika, misijonarja ali sestre – Bog jih je poklical v svojo službo. Odgovorili so mu: Da, Gospod, poslušam te.

Morda Bog kliče tudi koga izmed nas. Božji glas slišimo samo, če se večkrat pogovarjamo z Bogom.

Kaj bi vi odgovorili Bogu, če bi vas poklical za duhovnika, sestro, misijonarja?

Naš g. župnik je rekel Bogu DA. Lahko smo hvaležni, da ga imamo med nami. Prav je, da svojo hvaležnost tudi pokažemo.

DEJAVNOST

Pripravimo zahvalo g. župniku, npr. napišemo besede zahvale, mu nabereмо in podarimo šopek rož, gremo v cerkev in zanj nekaj zmolimo ...

B9

Pesem: *Jezus se ob morju ustavi*

ZGODBA: Oglas

Na urad za zaposlovanje pride mlad mož pri tridesetih. Uradniku ponudi oglas za rubriko: *Ponudba za zaposlitev*. Uradnik pogleda v priročnik in zaračuna 5.000 tolarjev. Mož brez komentarja plača in odda oglas. Uradnik mirno spravi oglas v mapo z naslovom *ekonomski oglasi*. Ko je prišel čas za pripravo časopisa z oglasno stranjo, uradnik začudeno bere omenjeni oglas: »Ker želim napraviti nov svet, potrebujem sodelavce, zlasti mlade fante in dekleta. Bog.« Uradnik ne ve, kaj storiti. Posvetuje se v pisarni, s sodelavci ... Eni se smejiyo, drugi skomignejo z rameni ... Ampak mož je oglas plačal in pravico ima, da je objavljen.

Tri skupine:

Skupina naj se razdeli v tri podskupine (brezbrižneži, zagovorniki, nasprotniki), in vsaka skupina naj s svojega stališča komentira zgodbo!

PRIČEVANJA

Bolnica

Jetična bolnica je poklicala k sebi bolniško sestro, redovnico. Vprašala jo je: »Bela sestra, imaš mamó še živo?« »Da.« »Imaš tudi brate in sestre?« »Da, štiri brate in sestre!« »Imaš tudi sorodnike in prijatelje, ki ti želijo dobro?« »Imam. Toda, zakaj me vse to vprašujete?« »Opazujem tvoje delo, tvoj poklic. Gospa si. Imaš mater, brate, sestre, sorodnike, toliko prijateljev. Lahko bi torej živila udobneje in prijetneje v svojem kraju, v domovini. Povej mi, zakaj si zapustila lepo in srečno življenje in prišla trpet sem, z nami?«

(v: *Ladja, Duhovne vaje za 7.–8. razred*)

Pogreb

Duhovnik pripoveduje o tem, kako je imel pred odločitvijo za duhovni poklic čudovito dekle, s katero sta se že dogovorila za poroko. V dnevnik pa si je kmalu zatem zapisal tole:

»Odpravil sem se na travnik, ki je lezal blizu pokopališča. Med delom me je premotilo otožno petje. Na pokopališču so se poslavljali od še pred kratkim živeče osebe. Duhovnik je izrekel besede, ki so bile polne zaupanja v boljše življenje. Nikoli se mi ni zdela oseba duhovnika tako veličastna. Gospod, ti si ga poslal, ti si ga namenil ljudstvu, da mu pomaga na poti v večnost, sem mrmral. Potrebujemo ga, da nam posreduje tisto upanje, za katero živimo ... Toda toliko ljudi tega upanja in cilja še ne pozna. Kaj če bi ... če bi tudi jaz ...? Toda ... kaj pa moji onemogli starši ... pa dekle, dal sem ji besedo ...? ... Nemir, ki me je navdal, me ni hotel zapustiti!«

Po hudih notranjih bojih se je odločil za duhovništvo.

(v: *Bog, ki osvaja, Koper 1979, str. 162s*)

Duhovni voditelj

Najbolj ugodno je name vplivalo družinsko ozračje v župnišču. Zares smo se dobro razumeli. Skupaj smo opravljali molitve, skupaj smo delali, skupaj hodili tudi na izlete in sprehode. Okolje krščanske vedrine in ljubezni mi je pomagalo prebrestiti razne krize, ki so se javljale v mojem mladem življenju. Za duhovnega voditelja sem imel izkušenega starejšega duhovnika, katerega mu je že z obraza sijala njegova glavna naloga posvetiti sebe in ljudi popolnoma Bogu. Sam ni dosti govoril, govorilo pa je celotno njegovo življenje.

(v: *Bog, ki osvaja, Koper 1979, str. 149*)

Preslepil si me

Moj Bog se je v teku osnovnošolskih let vse bolj »pomlajal«. Postal je moj Oče, moj Prijatelj, Nekdo, ki me ljubi in ki me kliče. Čuden je ta njegov klic. Moj Bog je prav malenkosten. Po majhnih nepomembnih dogodkih se oglasa. Še danes popolnoma ne razumem, kako me je zvalil v samostan. »Preslepil si me, Gospod, in dal sem se preslepiti« (*Jer 20, 7*). Sama živo doživljam to Jeremijevo izpoved.

(v: *Bog, ki osvaja, Koper 1979, str. 90*)

Razpetost

Tezko sem se odločil. Saj ni šlo le za poklic, ampak za poklic in dokončno življenjsko odločitev obenem. Na eni strani se mi je prikazovala pot kariere, pot svetnega poklica, ki me je dolgo časa vabil in si mi prikazoval v najlepši luči. Videl sem se na kakšnem lepem, pomembnem delovnem mestu, kjer bi lahko malo delal in veliko zaslužil. Živel bi življenje, ki bi slonelo na denarju, užitkih in slavi. Izbral bi si tak poklic, ki so si ga že mnogi izbrali, ker se jim je zdel lep, uspešen in donosen.

Ta, sprva mikavnejša pot v življenje, se je kaj kmalu izgubila, se razblinila v nič. Pred menoj je zasijala težja, odgovornejša, od mnogih ljudi odsvetovana pot – pot duhovnega poklica. Ta klic mi je obenem vzbujal strah in me miril.

(v: *Bog, ki osvaja, Koper 1979, str. 49*)

POGOVOR

- ✓ **Poklic: po–klic.** Poklic pride *po* nekem **klicu!** (*Poklic torej ni samo služba!*).
- ✓ Če me kdo kliče – znam poslušati?
- ✓ Duhovni poklic: Zanj sta potrebna **Božji klic** in **človekov odgovor!**
- ✓ Bog kliče: *v življenje* (*da sploh sem*), *v odrešenje* (*krst, sem Božji otrok*) *in k verskemu dozorevanju* (*zakramenti, tudi duhovni poklic!*)
 - Božji klic v Stari zavezi: Adam, Noe, Abraham, Mojzes, Preroki
 - Bog kliče v Novi zavezi: Marija, apostoli
- ✓ **Božji klic** je presenetljiv (*primeri zgoraj – učinek presenečenja*), je milost/dar; ni vse odvisno samo od človeka!
- ✓ Na **človekov odgovor** pa vpliva več dejavnikov (*učinek pričakovanja*):
 - dednost (*to, kar mu je dano*),
 - okolje (*kar najde, je okrog njega*),
 - osebnost (*kar sam je in ima, za kar se trudi ...*).
- ✓ In še nekaj stvari, ki vplivajo na izbiro poklica: to, kar človek misli, kar ga zanima, kar zmore, kar želi, kar hoče, svoboda odločanja ...
- ✓ Sv. Janez Bosko pravi, da so za poklic potrebne tri stvari: veselje do poklica, določene sposobnosti in poštenost.
- ✓ Božji klic: ali Bog danes še kliče (*v Evropi, v Sloveniji, v župniji, v skupini oratorijancev*)?
- ✓ Zakaj se danes mladi še odločajo za duhovne poklice – tudi v Evropi?
- ✓ Katere so največje ovire za mlade danes v odločanju za duhovne poklice?
(*Razmere v družini, negativni vplivi okolja, liberalizem, nemoč odločanja, uživaj! ...*)

- ✓ Najbolje bi bilo, da bi izvedli pogovor z duhovnikom, redovnico, misijonarjem, bogoslovcem ..., da bi jim on/a kaj konkretnega povedal/a o svojem duhovnem poklicu, njegovi zgodovini, težavah, dvomih, veselju, konkretnem delu ...
- ✓ Mlade naj se vzpodbudi, da bi čim več vpraševali (*vprašanja lahko napišejo tudi na listke*).

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Animator v pripravi na katehezo na posebne podobice – slike napiše naslednjo molitev in jo mladim izroči za domov, kjer naj si jo dajo na posebno mesto in jo večkrat zmolijo!

Kristus nima rok;

ima le naše roke, da opravlja z njimi danes svoje delo.

Kristus nima nog;

ima le naše noge, da vodi ljudi po svojih stezah.

Kristus nima ustnic;

ima le naše ustnice, da govori današnjim ljudem o sebi.

Kristus nima drugega srca;

ima le naše srce, da v njem se naprej ljubi vse ljudi.

Kristus nima sredstev;

ima le našo pomoč, da po nas vodi ljudi k sebi.

Smo torej edino Sveto pismo,

ki ga danes ljudje še berejo.

Smo poslednje Božje sporočilo, zapisano v dejanjih in besedah.

(molitev iz 14. stoletja)

10. DOBROTA SPREMINJA SRCA

V PREMISLEK

Če bi g. Janez (*Janez Bosko*) z Nejcem ravnal tako kot cerkovnik, potem bi se fant zopet izgubil v noč. Tako pa ga je dobrohotno sprejel in postala sta prijatelja. Še več – postal je prvi fant v njegovem oratoriju (*zavodu*). Naslednjič je s seboj pripeljal še skupinico svojih prijateljev in Janiju se je uresničil njegov načrt – začel je delati za ubogo in nebojgljeno mladino.

O dobroti je sv. Francišek Saleski dejal: *Na eno kapljo medu pride več muh kot na cel sod kisa*. Kako dobrota spreminja srce: čutimo, da nas ima nekdo rad in mu zato tudi vračamo. Svetopisemsko pravilo: kar hočeš, da bi drug tebi storil, stori to najprej ti njemu. Bolj ko je nekdo »odvraten«, več dobro-

te potrebuje. Kdor je prestrašen, se zapira pred ljudmi, ali je celo zasvojen, verjetno ni občutil dovolj dobrote. Pri tem nam je največji zgled dobrota Jezusa Kristusa: opazil je Zaheja, približal se je grešnikom, ozdravil je bolne, vse je sprejemal.

MISEL SV. JANEZA BOSKA

Z DOBRIMI DELI ZAPIRAŠ VRATA PEKLA IN SI PRIPRAVLJAŠ NEBESA.

A10

Jani je postal duhovnik. Želel je pomagati zapuščenim fantom, da bi iz njih naredil dobre ljudi. Trudil se je, da bi iz volkov naredil jagnjeta.

Ko se je nekoč pripravljaj na mašo, se je srečal z Nejcem.

Kaj je zvedel o njem? (*Da je zidar, brez staršev, da ne zna ne pisati in ne brati ... da pa zna žvižgati.*)

Kaj sta se domenila za naprej? (*Da se bo učil verouka in da bo s seboj pripeljal še svoje prijatelje.*)

Tako se je začel oratorij. Rečemo lahko, da je tudi Nejc naš prijatelj, saj je prvi prišel v oratorij, kamor radi prihajamo tudi mi.

Nejc in njegovi prijatelji so se v oratoriju veliko naučili. Niso več postopali po ulici in razgrajali. Postali so dobri fantje. Janez Bosko jim je pomagal, da so se poboljšali.

Podobno se je spremenil **Zahej**, ko se je srečal z Jezusom.

Ob slikah povemo *Lk 19,1–10*.

Poudarimo: Zaheja nihče ne mara, ker je pritlikavec in goljuf; Jezus pa hoče obiskati prav njega; Zahej ga z veseljem sprejme in postane nov, dober in pošten človek.

Tudi mi prihajamo v oratorij, zato da bi postali boljši.

Drug drugemu lahko pomagamo, da postanemo boljši.

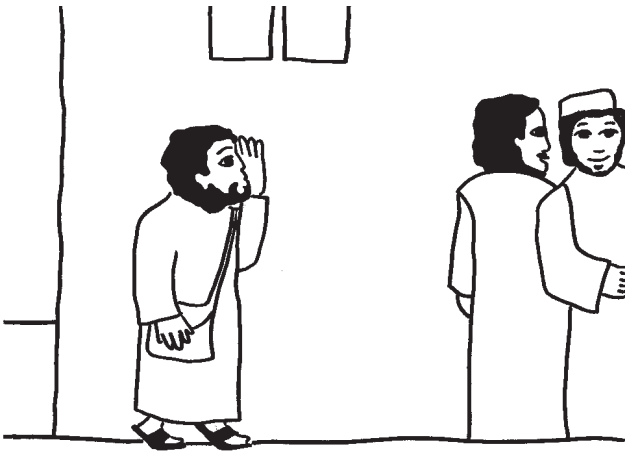
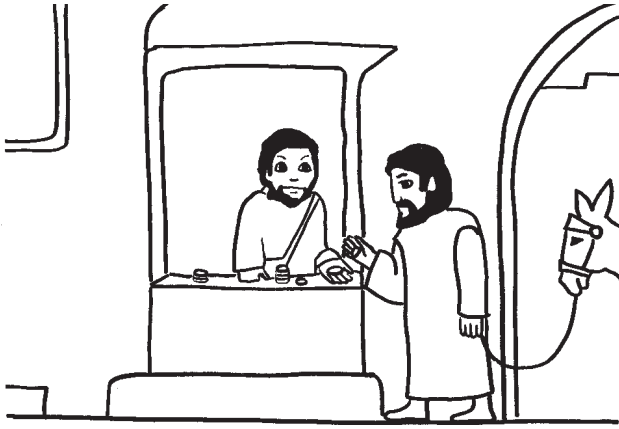
DEJAVNOST

Animator vsakemu otroku na hrbet pripne papirnato srce. Vsak otrok dobi pisalo. Hodimo po prostoru in drug drugemu na hrbet narišemo cvetlico. List vsak obdrži za spomin, da naj bi bilo v naših srcih vedno toliko lepih misli, kot je cvetic na papirnatih srcih.

Pripomočki: papirnata srca, barvice in bucike (pozor, da ne bi koga zbadli!)

Priloga: slike »Zahej sreča Jezusa«

Pesem: *Prerodi me, Gospod*

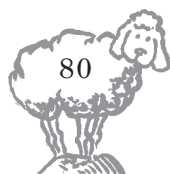
POGOVOR

- ✓ Voditelj povabi udeležence, da mu pomagajo rešiti naslednji **problem**: Imam prijatelja, dam mu npr. motor, da se enkrat zapelje po vasi, potem pa se zvrne in ga poškoduje (*ali kaj podobnega*). Ja, storil sem nekaj dobrega, ampak, kaj imam jaz od tega? Samo škodo, slabo voljo. Zakaj potem vsi pravijo, da je dobrota dobra stvar, če me le oškoduje oziroma osiromaši. Na koncu se lahko zgodi, da ostanem brez vsega. Kakšen je smisel vsega tega?
- ✓ Do katere mere ste vi dobri? Ste se pripravljene odpovedati svojim materialnim stvarim, da bi osrečili bližnjega? Ste kdaj že doživeli, da bi vas kdo osrečil? Voditelj povabi otroke, da te doživljaje oblikujejo v plakat.
- ✓ »Na eno kapljo medu pride več muh kot na cel sod kisa!«
- ✓ Ali se zavedaš, da:
 - = če do ljudi izžarevaš dobroto, spreminjaš njihova srca;
 - = če čutiš, da te ima nekdo zares rad, mu to sčasoma zagotovo začneš vračati;
 - = bolj ko ti nekdo nasprotuje, več dobrote potrebuje;
 - = kdor je prestrašen, se zapira pred ljudmi ali je celo zasvojen, ta verjetno v življenju ni občutil dovolj dobrote.
- ✓ Dobrota do staršev, osamljenih, bolnih ...
- ✓ Dobrota do Boga – od Njega samo zahtevam ali tudi jaz izkazujem dobroto s svojimi dejanji. Katerimi?!

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Lep in prijeten je občutek v srcu, če znamo svojo **dobroto deliti** med ljudi, in ko čutimo, kako smo nekoga osrečili. Vse to ima večjo težo kot tisto, kar smo v materialnem smislu izgubili. Izberimo si v mislih nekoga, ki ga morda drugi zapostavljajo in ki bo še posebej vesel naše dobrote, ter mu danes zvečer (*ali prvič, ko ga bomo srečali*) izrazimo svojo dobroto (*s pozornostjo, klepetom, svojim izdelkom, pospravljanjem ali drugim dobrim delom ...*).

Zmolimo molitev **Zdrava Marija**, da bi zmogli v srcu imeti vedno dovolj ljubezni, da bi mogli osrečevati ljudi s svojo dobroto. S tem bomo osrečili tudi sebe. Dobrota nam prinaša nasmeh, veselje, vsakodnevne vesele trenutke, srečo ...

V PREMISLEK

To naj bi bila ključna kateheza, v kateri je na nek način povzeto vse razmišljanje Oratorija. Tudi naslov tu pride najbolj do izraza.

Jani je svojim fantom dal vedeti, da je naše končno prebivališče v nebesih, da je to naše bivanje le prehodnega značaja. A to stalno prebivališče v nebesih si moramo izboriti s svojim življenjem.

Orel ima kos neba, kjer je popolnoma srečen. Kje sem jaz srečen, kje se najbolje počutim? Če sem srečen, potem nosim nebesa v sebi, kajti nebesa si gradimo že tu na zemlji. Nebesa so to (*sreča*) in še mnogo več, kajti tam bomo popolnoma srečni. Janez Bosko je velikokrat ponavljal: »Košček nebes popravi vse.« (*vse trpljenje, težave ...*)

Nebesa so naš cilj, so naš pravi dom (*Slomšek poje: v nebesih sem doma ...*), do tja pa vodi pot. Glavno »prevozno sredstvo«, s katerim se peljemo v nebesa, je vlak ljubezni. Lokomotiva je ljubezen, vagoni so (*teme prejšnjih razmišljanj*): izpolnjevanje življenjske naloge; premagovanje samega sebe; prijateljstvo; vera v Boga; spoštovanje Gospodovega dne; zakramenti; delavnost; veselje; molitev; dobrota; – zato je to središčna kateheza, ko lahko vse dosedanje teme na novo osvetlimo in jim damo neko celoto, povezanost, smisel.

Za vsakega je pripravljen prostor v nebesih (*»v hiši mojega očeta je veliko bivališč«*). Nebesa pomenijo večno in dokončno srečo (*ne reinkarnacija, ponovno rojstvo; odločitve, storjene v življenju, so pomembne za vso večnost*).

Zato je pomembno, da vse vagone priključimo vlaku ljubzeni. Vlak pelje po železnici: po ravnini, navzdol, navzgor, po ovinkih, skozi tunel, čez mostove ... Vse to so prispodobе za veselje, trpljenje, včasih navidezno brezizhodnost (*tunnel*), za pomoč drugih (*most*) ..., vendar ima jasno določeno končno postajo. Vlak nikoli ne pelje kar »tja v en dan«.

MISEL SV. JANEZA BOSKA

ENO SAMO ŽELJO IMAM, TO,
DA BI VAS VIDEL SREČNE TUKAJ NA ZEMLJI IN V VEČNOSTI.

A11

Usedemo se v krog. Vsak pove, kje je doma, kakšna je njegova hiša, oziroma kaj mu je v njegovem domu najbolj všeč.

Kje pa je imel dom oratorij sv. Janeza Boska?

Danes smo videli, da se je oratorij moral kar naprej seliti. Dolgo časa niso našli mirnega kotička.

Takrat je g. Andrej Nejc rekel, da smo doma – kje? V nebesih.

V nebesih bo vsak dobil svoj prostorček in od tam nas nihče ne bo podil.

S kakšnimi prevoznim sredstvom pa lahko pridemo v nebesa? (*naštejemo nekaj vozil*)

Ne, v nebesa lahko pridemo samo s posebnim vlakom, ki mu rečemo vlak dobrih del. Čim več vagonov ima ta naš vlak, hitreje in varneje nas pripelje v nebesa.

Poskusili bomo sestaviti tak vlak.

Skupaj se spomnimo na dobra dela, ki smo jih naredili v oratoriju; vključimo glavne teme vsakega dneva; otrokom pustimo, da naštejejo še druga dobra dela.

Nato vsakemu otroku na kartonček napišemo eno dobro delo in mu ga pritrdimo na čelo. Vsakdo tako postane en vagonček.

Animator nosi napis »Lokomotiva« in smer »Nebesa«.

Uprizorimo igro: *Vlak, ki vozi v nebesa.*

Animator naj uporabi veliko iznajdljivosti: npr.: otroke razkropi po prostoru in jih nato počasi priklopi v vlak; uprizori naj hitro in počasno vožnjo; prehod skozi tunel in čez most (ki naj ju predhodno pripravi); ravno progo in ovinke in končno prihod na cilj, označen z napisom »Nebesa«.

Vloge lahko tudi zamenjamo in igro večkrat ponovimo.

ZGODBA: Hiša in koliba

Zelo bogat človek je sanjal, da je umrl in šel v nebesa. Sveti Peter ga je vodil po lepi ulici, v kateri so stale same čudovite hiše. Bogataš je zagledal še posebej lepo hišo in vprašal, kdo živi v njej.

»To je nebeško bivališče tvojega služabnika,« je odvrnil sveti Peter.

»Dobro,« si je veselo mislil bogataš, »če je moj služabnik dobil tak prostor, kakšen bo šele moj novi dom!«

Kmalu sta prišla v zelo ozko ulico, kjer so bile majhne in skromne hiše. »Ti boš živel v tej hiši,« je rekel sveti Peter in pokazal s prstom. »Jaz? V tej kolibi?!« »To je najboljša, kar sem ti lahko preskrbel,« mu je razložil. »Razumeti moraš, da tu gradimo hiše s sredstvi, ki nam jih pošiljate, ko ste še na zemlji.«

Če bomo imeli veliko vagonov dobrih del, bodo tudi naše hiše v nebesih lepe in prijetne; če pa bo malo vagonov z dobrimi deli, bodo tudi naša nebeška bivališča bolj skromna. Zato ne pozabimo, da si moramo vsak dan pri-skrbeti kakšen vagonček.

Pripomočki: use za igro »Vlak, ki vozi v nebesa«

Pesem: *Ljubezen me spreminja*

POGOVOR

- ✓ Kar nekaj oblakov se je že nabralo na našem nebu. Zato na začetku srečanja preletite celotno zgodbo *Vsakemu košček neba* in na kratko obnovite izreke sv. Janeza Boska.
- ✓ Voditelj vse to povzame v misel, da vsi ti nasveti sv. Janeza Boska vodijo do našega stalnega prebivališča v nebesih.
- ✓ Na sredino plakata napišemo besedo NEBESA in povabimo otroke, naj povedo, zakaj si želijo priti v nebesa.
- ✓ Zakaj pravimo, da je naš edini dom v nebesih?
- ✓ Kaj storimo za to, da bi prišli v nebesa?
- ✓ Na plakat narišemo lokomotivo z vagoni, v lokomotivo vpišemo teme:
 - izpolnjevanje življenjske naloge,
 - premagovanje samega sebe,
 - prijateljstvo,
 - vera v enega Boga,
 - spoštovanje Gospodovega dne,
 - zakramenti,
 - delavnost,
 - molitev,
 - dobrota, ...
- ✓ Na vagonce pa lahko vpišemo svoje naloge, obveznosti, načrte, cilje, prijatelje ..., kaj vse bomo priklopili na lokomotivo, da bo vse pomagalo na poti v nebesa.
- ✓ Odločitve, storjene v življenju, so pomembne tudi za večnost. Saj ne bomo živeli še enkrat, da bi jih lahko popravili, spreminjali ...
- ✓ Za vsakega izmed nas je pripravljen prostor v nebesih.
- ✓ Vlak ljubezni pelje po ravnini, navzdol, skozi tunel, čez mostove, ... vse to so prispedobe za veselje, trpljenje, včasih navidezno brezizhodnost (*tunnel*), za pomoč drugim (*most*), vendar pa ima jasno končno postajo. Ali se tega zavedamo?
- ✓ Voditelj razdeli otrokom listke, na katerih piše: MOJA POT V NEBESA. Udeležence povabimo, da si sami naredijo načrt, kako bodo živeli, da bodo prišli v nebesa. Povabimo jih, da si ta listek zaprejo v kuverto, nanjo napišejo svoj naslov in jih zalepljene izročijo voditelju skupine. Voditelj kuverte čez kakšen mesec odpošlje, da jih prejmejo po pošti domov.
- ✓ Voditelj povabi otroke, da to pismo postavijo na vidno mesto, da jih bo vsak dan znova spomnilo na zastavljeni načrt.

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Vsi si želimo priti v nebesa, manjka nam moči za premagovanje ovir na zemlji, ki nam otežujejo to pot. Zmolimo molitev *Oče naš*, da nam Bog pomaga pri premagovanju teh ovir, da bi naš vlak ljubezni vseboval vse potrebne vagona in da na poti v nebesa ne bi iztiril. Naj bo Jezus naš vlakovodja.

12. SKOZI ŽIVLJENJE NE HODIM SAM

V PREMISLEK

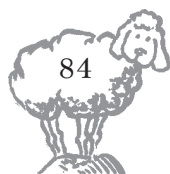
Janija je neki pes že trikrat rešil pred nepridipravi. Najprej si ni mislil, da je ta pes kaj posebnega. Vendar, ko je hotel izvedeti, kje je njegov dom, zavedi nikoli ni prišel do dna. Sivec, kot ga je Jani klical, pa je bil vedno znova ob njem, ko je potreboval pomoč. Ugotovil je, da je ta pes njegov angel varuh, ki ga je Bog poslal, da ga straži in varuje ...

Tudi nam se marsikdaj zgodi, da nas nenavadne okoliščine, osebe, živali ... rešijo nesreče. Največkrat sploh ne pomislimo na to, da nam je Bog morda poslal pomoč, zdi se nam samoumevno, da se je določena stvar zgodila. Le malokdaj pomislimo, da je Nekdo nenehno ob nas in nas ob največjih preizkušnjah vzame v svoje naročje (*zgodba sv. Antona o stopinjah v puščavi: odtis dveh parov stopinj; ko pa je odtis le enega para, Bog pravi, da je človeka nosil na rokah, da ga torej ni zapustil ...*) in nas varno prenese na nasprotni breg de-roče reke. Bog je zares z nami, le da ga vedno ne prepoznamo, ker ga nismo pripravljene prepoznati. Odprimo svoja srca in se zahvalimo Gospodu, da nas tudi v najtežjih trenutkih našega življenja ne pusti samih. Spremlja nas, ko molimo k njemu, ko nam govori po svoji besedi, po glasu vesti; spremlja nas naš angel varuh (*vsak dan se mu izročamo v varstvo*).

Vse življenje smo v Očetovem naročju. Katere spremljevalce bomo v življenju upoštevali: starše, prijatelje, duhovnike, katehete; katerih pa se bomo izogibali: slabe družbe, slabih TV-oddaj, slabega tiska, slabih računalniških igraric ...

MISEL SV. JANEZA BOSKA

ZAVEDAJ SE, DA IMAŠ ANGELA,
KI TE SPREMLJA, VARUJE IN JE TVOJ PRIJATELJ.

Danes smo spoznali zadnjega prijatelja sv. Janeza Boska, ki je bil tudi njegov varuh. Kdo je to bil? (*Da, Sivec.*)

Kako je pomagal sv. Janezu Bosku? (*kratka obnova*)

Čigav je bil? (*Menda ga je poslal sam Bog, da bi ga varoval.*)

Ali imamo tudi mi koga, ki nas varuje, da se nam kaj hudega ne zgodi ali pa da mi ne naredimo kaj slabega? (*Starše, dobre prijatelje, učitelje, animatorje, g. župnika, angela varuha ...*)

Vedno bomo ob sebi našli nekoga, ki nam hoče dobro. Bog vedno skrbi za nas. Nekdo je nekoč povedal tole zgodbo:

ZGODBA: Stopinuje v pesku

Nocoj sem sanjal, da sem hodil po pesku in me je spremljal Gospod Bog. In v teh dolgih sanjah je bilo predstavljeno vse moje življenje kot dolga pot. Ozrl sem se nazaj in kakor v filmu videl vsak dan svojega življenja. Vidne so bile dvojne sledi v pesku: moje in Gospoda Boga.

Tako sem šel naprej prav do konca svoje poti. Ustavil sem se in gledal nazaj. Opazil sem, da so na nekaterih mestih vidni samo eni sledovi.

Ta mesta so predstavljala najtežje dneve mojega življenja; dneve, ko sem preстал največ strahu, bolečine in trpljenja.

Vprašal sem: »Gospod Bog, ti si rekel, da boš pri meni vse dni mojega življenja in jaz sem sprejel tako življenje s teboj. Ampak zakaj si me pustil samega prav v najhujših trenutkih mojega življenja?«

Gospod Bog mi je odvrnil: »Prijatelj, rad te imam in rekel sem ti, da bom s tabo vso pot in te niti za trenutek ne bom pustil. In res te nisem. Mesta, kjer so vidne samo ene sledi v pesku, so dnevi, ko sem te nosil na rokah.«

Ko bomo prišli v nebesa, bomo šele prav razumeli, kako velikokrat nas je Bog v življenju nosil v svojem naročju.

Da pa bi mi vedno ostali ob njem, da ne bi od njega zbežali in raje poslušali slabih ljudi, se vsak dan priporočajmo Angelu varuhu.

Tudi sedaj se z molitvijo obrnimo k našemu angelu varuhu. Naj varuje naše življenje, da bi vedno ostali božji prijatelji. (*Zmolimo Sveti angel.*)

DEJAVNOST

Igra: Slepi konj

Pomen: v življenju nismo nikdar sami, vedno lahko najdemo koga, ki nam pomaga.

Steklenice postavimo v vrsti eno za drugo, tako da je med dvema približno pol metra razdalje. Med steklenicami začrtamo cesto.

Posameznemu »otroku – konju« zavežemo oči. »Animator – kočijaž« mu čez ramena in pod pazduho da vrstico; to so vajeti, s katerimi bo vodil konja. Ne sme mu dajati nobenih besednih navodil, vodi ga samo s potezanjem vajeti. Naloga je v čim krajšem času prepeljati kočijo po cesti ob čim manj nesrečah, ki jih predstavljajo podrte steklenice.

Lahko vodijo tudi otroci drug drugega in tako tekmujejo med seboj.

B12

Pesem: *Na poti skozi življenje*

ZGODBA: *Krvna skupina AB–*

To je družinska zgodba, ki mi jo je pripovedoval oče. Govori o njegovi materi, moji babici.

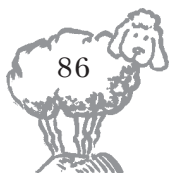
Leta 1949 se je moj oče vrnil iz vojne. Veselje nad njegovo vrnitvijo k družini pa je kaj kmalu zasenčila materina bolezen. Bila je zelo bolna in morala je v bolnišnico. Imela je težave z ledvicami in zdravniki so mojemu očetu povedali, da nemudoma potrebuje transfuzijo krvi, sicer naj ne bi preživela noči. Težava pa je bila v tem, da je imela babica krvno skupino AB–, ki je zelo redka celo danes, takrat pa je bilo tako kri še toliko težje dobiti, ker ni bilo krvnih bank ali poletov, s katerimi bi jo prevažali. Vsi smo imeli tovrstno skupino, a nihče negativne. Tako so zdravniki odrekli družini vsako upanje; moja babica je umirala.

Oče je v solzah zapustil bolnišnico, da bi zbral vso družino, tako da bi se imeli vsi priložnost posloviti od babice. Ko se je peljal po cesti, je zapeljal mimo vojaka v uniformi, ki je štopal domov. Ker je bil oče globoko potrta, mu v tistem trenutku ni bilo do nobenega dobrega dela. Kljub temu pa ga je nekaj skoraj izven njega pozvalo, naj ustavi in počaka; neznanec je zlezal v avtomobil.

Moj oče je bil preveč iz sebe, da bi vojaka vprašal po imenu, ampak ta je takoj opazil njegove solze in želel izvedeti, kaj je narobe. V solzah je oče popolnemu tujcu povedal, da njegova mati umira v bolnišnici, ker zdravniki ne morejo najti darovalca krvi njene skupine, AB–, in da bo tako še pred večerom gotovo umrla.

V avtomobilu je postalo zelo tiho. Nato je neznanec vstopil v avtomobil proti mojemu očetu, z dlanjo obrnjeno navzgor. Na njej je ležala kovinska ploščica, ki jo je nosil okrog vratu. Na njej je pisalo AB–. Vojak je ukazal mojemu očetu, naj obrne in se vrne v bolnišnico.

Babica je živela do leta 1996, še sedemindeset let, a do današnjega dne še nihče v naši družini ni izvedel vojakovega imena. Oče se je velikokrat spraševal, ali je sploh bil vojak ali le angel v uniformi.

POGOVOR

- ✓ Na začetku vprašamo udeležence, ali se je morda tudi njim zgodil podoben dogodek kot g. Janezu; so morda pomislili, da jih je nevarnosti rešil angel varuh?
- ✓ So tudi starši, prijatelji, duhovniki, kateheti, ... naši spremljevalci, poslani od Boga, da nas varujejo in vodijo po pravi poti; moramo upoštevati njihove nasvete – zakaj (*da/ne*)?
- ✓ Na naši življenjski poti pa se nam vsiljujejo tudi takšni spremljevalci, ki se jih moramo izogibati; kako prepoznati takšne spremljevalce?
- ✓ Kdaj je Bog na prav poseben način navzoč med nami (*molitev, Božja beseda ...*)?
- ✓ Animator naj predhodno doma pripravi obrise angelov in jih med debato razdeli udeležencem; vsak naj na svojega angela napiše spodbudno misel, za katero misli, da bi ga tudi v najtežjih trenutkih opogumljala in bi ga opominjala, da ga Bog nikoli ne pusti samega; angele naj nato dajo animatorju, ta jih bo, preden se bodo razšli za en dan, razdelil med udeležence.
- ✓ Animator pripravi plakat, na katerega naj vsak udeleženec nariše podobo svojega angela varuha (*ko končajo, naj vsak razloži, zakaj je narisal prav takšnega angela varuha, npr.: psa, človeka, ptiča ... – je risba povezana s kakšnim dogodkom iz njegovega življenja*).

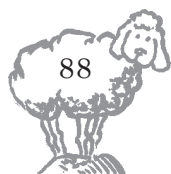

SKLEP ZA NAŠE ŽIVLJENJE

Udeležence povabimo, da bi vsak večer zmolili molitev *Sveti angel* za vse tiste, ki jih imajo radi, še prav posebej pa za tiste, ki jih ne marajo kaj preveč, saj so ti prav tako njihovi prijatelji in nikoli ne vedo, če ni ravno nekdo izmed njih njihov angel Varuh; molijo naj tudi za svoje starše, brate, sestre ...; molitev naj bo ne samo prošnja, ampak tudi zahvala Bogu, da nas nikoli ne pusti samih.

- **JUTRANJE MOLITVE** (šte. 2)
za vsak dan v tednu en osnutek
- **PRILOŽNOSTNE MOLITVE** (šte. 1, 3–6)
blagoslov animatorjev, k Mariji, na izletu, spokorno bogoslužje, maša
- **DODATEK – DVE ZGODBI** (šte. 7–8)

MOLITVE

Igra, delo, ustvarjalnost, družabnost ... vse oratorijansko dogajanje naj bo prežeto z mislijo, da je Bog z nami, da nas ima rad. Tu je nekaj predlogov, kako priklicati v zavest Božjo navzočnost v nekaterih pomembnih trenutkih oratorija.

Molitev je srce dneva, je trenutek, v katerem lahko mladi doživijo Janijevo zgodbo na globlji ravni, na kateri odkrivajo navzočnost nevidnega, ki je oblikovalec njihovega življenja. V njem, Bogu, lahko *preberejo* tudi svojo zgodbo in odkrijejo v njej znamenja Božje navzočnosti. Z molitvijo poskušamo mladim omogočiti srečanje z Bogom prek vrednot, ki jih srečujemo v pripovedi.

Pri oblikovanju molitev spodbujajmo ustvarjalnost in čim večje sodelovanje vseh. Naša molitev naj bo skrbno pripravljena, pa vendar zelo preprosta.

Jutranje molitve

Na voljo imate šest osnutkov jutranjih molitev za šest dni oratorija (*npr. od ponedeljka do sobote*) in se tematsko vežejo na dve zgodbi (*npr. ponedeljek na 1. in 2. zgodbo*). Te jutranje molitve so kratke in preprosto sestavljene: pesem, jutranja molitev (*Tebe ljubim .. ali Molim te*), posebne prošnje, pesem in še ena molitev. Pri molitvi je prav, da prepevamo že znane pesmi; jutranjo molitev naj molijo vsi (*molitev Molim te ... napišite na velik plakat*); prošnje naj izmenjaje molijo dobri bravli, prav tako sklepno molitev.

Priložnostne molitve

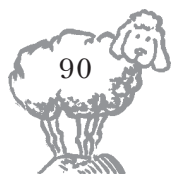
Ker se v sklopu vsega oratorijskega dogajanja z otroki kdaj podate na sprehod, izlet, pripravite spokorno bogoslužje ali bolj slovesno mašo ..., so za te trenutke predlagana priložnostna molitvena srečanja (5).

Molitev za sklep dneva

Preden končamo dan, je dobro, če se za kako minuto v tišini zamislimo. V tem času naj si mladi izprašajo vest in se osebno zahvalijo Bogu za preževeti dan. Kratko zmolimo, voditelj pa naj pove nekaj besed (*povzetek dneva, napoved novega dne, kratka spodbuda, opozorilo, vzgojni poudarek ...*), besedo za slovo – za srečno.

Nasvet

Samo animator, ki je sam osebno srečal Gospoda, bo lahko mladim pomagal pri njihovem srečanju z Bogom. Čim bolj molitev pripravimo, tem bolj bo uspela: primerno pripravljen prostor, potrebna zbranost in tišina, primerni simboli ... vse to so nujni pogoji, da se mladi doživeto srečajo z Bogom. Če je mogoče, molitve beremo na mikrofona, da bodo vsi dobro slišali. Molitve, ki jih v priložniku predlagamo, naj animatorji po potrebi spremenijo in prilagodijo razmeram, številu udeležencev, potrebam in občutljivosti različnih okolij. Animatorji naj se med molitvijo razvrstijo med otroke, da jih, če je potrebno, umirjajo.

(vzeto iz: Oratorij 1999: Pridi, otrok moj, str. 133–135)

Za vsakega animatorja potrebujemo križ na traku ali drugo znamenje poslanstva.

Prim. *BLAGOSLOVI*, 814 sl.

Duhovnik

V imenu Očeta ...

Dragi otroci, prosili bomo Boga, naj blagoslovi naše animatorje. Med nami so z veliko mero pripravljenosti pomagati v oratoriju. V imenu župnije jih pozdravljam in želim, da bi se med nami dobro počutili in bili srečni. Bog naj jim pomaga, da bodo delali z veseljem in navdušenjem. Njihovo delo bomo podpirali s sodelovanjem, dobro besedo in molitvijo.

Predstavitve animatorjev (*npr. po imenu in glavni zadolžitvi v oratoriju*).

Božja beseda: Mt 5,13–16

Iz svetega evangelija po Mateju

Tedaj je Jezus rekel: »Vi ste sol zemlje. Če se pa sol pokvari, s čim jo bomo osolili? Ni za drugo, kakor da se proč vrže in jo ljudje pohodijo. Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, da sveti vsem, ki so v hiši. Tako naj sveti vaša luč ljudem, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«

Odpev: *Gospod ima besede večnega življenja*

Gospodova postava je popolna, pozivlja dušo;

Gospodova beseda je zanesljiva, uči nevednega. **Odpev**

Gospodove postave so prave, razveseljujejo srce;

Gospodov ukaz je čist, razveseljuje oči. **Odpev**

Polni zaupanja prosimo našega nebeškega Očeta:

Prosimo te, usliši nas.

1. Za papeža, škofe, duhovnike in diakone, da bi v moči Svetega Duha oznanjali evangelij vsem narodom.
2. Za redovnice, ki so se popolnoma podarile Bogu, da bi vedno izžarevale srečo svojega poklica.
3. Za naše animatorje, da bi bili med nami srečni in nas obogatili s svojimi duhovnimi darovi.

4. Za starše iz naše župnije, da bi se zavedali svoje odgovornosti pri razširjanju Jezusovega evangelija.

Bog, naš Oče, blagoslavljaljaj naše prizadevanje za oznanjevanje tvojega evangelija in nas usliši. Po Kristusu, našem Gospodu. *Amen.*

Očenaš

Blagoslovna molitev

Molimo.

Vsemogočni Bog, tvoja modrost je neizmerna in tvoja dobrotà neskončna.

Poslal si nam svojega Sina, da nam je pokazal pot, ki vodi k tebi.

Nenehno izbiraš izmed nas oznanjevalce tvojega evangelija.

Tako si poklical tudi naše animatorje,

da bodo v oratoriju pomagali razširati Božjo besedo in voditi otroke k tebi.

Prosimo te, blagoslovi te animatorje in njihovo delo.

Daj jim moči, da ne bodo omagali; daj jim potrpljenja, da ne bodo odnehali;

daj jim ljubezni, da bodo v vsakem človeku videli tvojo podobo.

Tvoj Sveti Duh naj jim podeli vse tiste darove,

ki jih bodo pri svojem delu potrebovali.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. *Amen.*

Blagoslov in izročitev animatorskega križa

ali drugega animatorskega znamenja (*golob, priponka ...*)

Gospod, sveti Oče,

hotel si, naj bo križ tvojega Sina vir vseh blagoslovov in začetek vseh milosti.

Prosimo te, blago + slovi te križe (*ta znamenja*)

in daj, da bodo animatorji, ki jih bodo nosili,

podobni tvojemu Sinu Jezusu, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. *Amen.*

Dragi animator/ji (*N.N.*), sprejmi/te ta križ (*to znamenje*),

kot znamenje Kristusove ljubezni

in poslanstva, ki vam/ti ga zaupa Cerkev.

Sklep

Gospod z vami. – *In s tvojim duhom.*

Nebeški Oče, ki nam je v svojem Sinu razodel načrt odrešenja,

naj vas naredi za glasnike evangelija in priče njegove ljubezni v svetu.

Amen.

Gospod Jezus, ki je obljubil, da bo ostal s svojo Cerkvijo do konca sveta,

naj vodi vaše korake in potrjuje vaše oznanilo. *Amen.*

Sveti Duh naj pride na vas, da boste na svojih potih oznanjali evangelij

in dvigali potrta srca. *Amen.*

Blagoslov vsemogočnega Boga, Očeta in Sina in Svetega Duha

naj pride nad vas in na vas vedno ostane. *Amen.*

Literatura:

*Rotzetter; Bog, ki mi daje dihati**C. Watson, Molitve za ta naš krhki svet**Z Bogom v leto 2000***Zgradba**

- Pesem
- Molim te ... *ali* Tebe ljubim ..., O Gospa moja, Sveti angel
- Prošnje (*kdaj so lahko tudi spontane ...*)
- Pesem
- Molitev

**MOLIM TE, O MOJ BOG,
IN TE LJUBIM IZ VSEGA SRCA.
ZAHVALIM SE TI,
DA SI ME USTVARIL,
ME POKLICAL K SVETI VERI
IN ME OHRANIL TO NOČ.
DARUJEM TI DELA DANAŠNJEGA DNEVA;
DAJ DA BODO VSA PO TVOJJI SVETI VOLJI
IN V TVOJO VEČJO ČAST.
VARUJ ME GREHA IN VSEGA HUDEGA.
TVOJA MILOST BODI VEDNO Z MENOJ
IN Z VSEMI, KI SO MI DRAGI.
*AMEN.***

ali:

TEBE LJUBIM ...**O GOSPA MOJA ...****SVETI ANGEL ...**

Prošnje (prim. Molitve za ta naš krhki svet, str. 12s)

- **Odpev–pesem:** *Bodi hvaljen, o Gospod ...*
Hvala ti, Gospod, za naš **svet**: za sonce in luno.
Hvala ti, Gospod, za morja in drevesa.
Hvala ti za živali, kot so ptice in čebele.
Predvsem pa, Gospod, hvala ti za nas, da živimo
in da imamo tako lep svet.
- **Odpev**
Hvala ti, Gospod, za **sonce**, za njegovo toploto in svetlobo.
Hvala ti, da se vsakdo počuti veliko srečnejši, kadar sije sonce.
Pomagaj mi, da bom sijal kot sonce
in prinašal v življenja ljudi toplino, svetlobo in srečo.
- **Odpev**
Gospod, poveličujemo te za dar **dežja**;
hvala ti, ker daješ dež, da omogočaš rast drevesom in cveticam,
hvala ti, ker pošiljaš dež, da imamo pitno vodo;
hvala ti za poletni dež, ki ohladi in napoji izsušeno zemljo
ter naša razgreta telesa.
- **Odpev**
Gospod, hvala ti za **pomlad** in za njene najlepše cvetlice.
Hvala ti, Gospod, za dolge in vroče poletne dni,
ko imamo počitnice in oratorij.
Hvala ti, Gospod, za jesensko listje in za obilico sočnega sadja.
Hvala pa ti tudi za zimo, za škripajoči sneg,
za to da se lahko kepamo in smučamo.
- **Odpev**
Gospod, zahvaljujemo se ti za vse **živali**, ki na tem svetu živijo z nami:
hvala ti za divje živali v pragozdovih in za domače živali na kmetih,
posebej pa hvala za vse ljubke živali,
ki nam delajo družbo in nas razveseljujejo.
- **Odpev**

Pesem: *Hvalnico pojem Bogu*

Molitev (Ps 8)

Gospod, naš Gospod, kako čudovito je tvoje ime po vsej zemlji!
Svoje veličastvo si povzdignil nad nebesa.
Iz ust otročičev in dojenčkov si postavil trdnjavo
zaradi svojih nasprotnikov,
da brzdaš sovražnika in maščevalca.
Ko gledam nebo, delo tvojih prstov, luno in zvezde, ki si jih utrdil:

Kaj je človek, da se ga spominjaš, sin človekov, da ga obiskuješ?
Naredil si ga malo nižjega od Boga, s slavo in častjo si ga ovenčal.
Dal si mu oblast nad deli svojih rok, vse si položil pod njegove noge:
vse ovce in goveda in tudi poljske živali, ptice neba in ribe morja,
vse, kar se giblje po morskih stezah.
Gospod, naš Gospod, kako čudovito je tvoje ime po vsej zemlji!

TOREK (3.–4. zgodba)

Prošnje

- **Pesem:** *Sem jaz, sem jaz ... si ti*
Bog Oče, ustvaril si nas.
Dal si nam občutke ljubezni, sočutja, veselja in upanja.
Vendar včasih čutimo jezo, sovraštvo, žalost in obup.
Gospod, ko nas prevzamejo ta čustva, se slabo vedemo drug do drugega
ter povzročamo težave, ki jih je danes svet prepoln.
Pomagaj nam, da bomo gospodarji svojih čustev.
- **Pesem:** *Smo mi, smo mi ...*
Nauči nas, da bi bolje premislili, preden rečemo
ali storimo kaj takega, kar boli.
Naredi nas bolj poštene in rahločutne za čustva drugih,
pa tudi za naša čustva.
Pomagaj nam, da bomo v svojem življenju
ohranjali ljubezen in ubranost,
tako da se bo mir postopoma razširil iz nas na ves svet.
- **Pesem:** *Je ljubezen, ljubezen ...*
Prosim te, pomagaj mi, da bom manj zaskrbljen.
Vem, če bi se več pogovarjal s teboj o svojih težavah –
in jih predal v tvoje roke, bi bil bolj miren.
To te prosimo v Jezusovem imenu. (*Molitve ...*, str. 82s)
- **Pesem:** *Je Bog, je Bog ... Sem jaz, si ti, smo mi ...*

Odpev–pesem: *Veruj v Boga ...*

Molitev

Gospod, ljudem, ki jih srečujem, in prijateljem, s katerimi se družim,
tako rad dostikrat dajem razne oznake:
eni so predebeli, drugi preveliki;
eni so preveč nerodni, drugi pa neprivlačni ...
V resnici ne želim biti prijatelj z njimi, Gospod.
Rad bi se jim izognil, ko bi mogel, tako kot to delajo drugi.
Vendar vem: ti ne želiš, da tako ravnam,

saj si ti ravnal enako z bogatimi in revnimi,
s priljubljenimi in nepriljubljenimi.
Pomagaj mi, da ljudem ne bom več dajal oznak.
Pomagaj mi, da bom ljubil vsakogar tako,
kot ti ljubiš nas vse. (*Molitve ...*, str. 52)

SREDA (5.–6. zgodba)

Pesem: *Vsa moja duša ...*

Prošnje

Gospod Jezus, ti si naš prijatelj in vodnik. V tem dopoldnevu smo se spet zbrali, da bi gradili prijateljstvo med seboj in s teboj.

Zato te iskreno prosimo: JEZUS, USLIŠI NAS IN NAM POMAGAJ.

- Jezus, ti si naše življenje: kdor veruje vate, vekomaj ne bo umrl. – Utrdi našo vero, da bomo vedno boljši kristjani.
- Jezus, ti si pot k Očetu: kdor stopi na to pot, bo rešen. – Pomagaj nam, da bomo vedno izbirali tebe, ki si edina prava pot v življenje.
- Jezus, ti si resnica, ki edina osvobaja. – Pomagaj vsem, ki te še ne poznajo in ki te iskreno iščejo, da bi te našli.
- Jezus, ti si luč sveta: kdor gre za teboj, ne bo hodil v temi. – Pomagaj vsem nam na oratoriju, da bomo vedno pogumno pričevali zate.
- Jezus, ti si Dobri pastir: dal si življenje za svoje ovce. – Tudi danes pokličimo mnoge fante in dekleta za svoje sodelavce v duhovni poklic.
- Jezus, ti si vinska trta: kdor ostane v tebi in ti v njem, prinaša obilo sadu. – Pomagaj nam, da ti bomo ostali vedno zvesti.
- Jezus, ti si vstajenje in življenje. – Ko bo prišel čas, nas vse sprejmi k sebi v nebesa.

Pesem: *Jezus moj, ljubim te ...*

Molitev

Gospod, bodi pred menoj, – da mi boš kazal pravo pot.

Gospod, bodi poleg mene, – da me boš vzel v svoje naročje
in me varoval pred nevarnostmi z leve in desne.

Gospod, bodi za menoj, –

da me boš obvaroval pred nakanami hudobnih ljudi.

Gospod, bodi pod menoj, – da me boš prestregel,

kadar bom padel, in me boš izvlekel iz zanke.

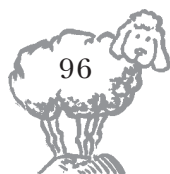
Gospod, bodi v meni, – da me boš tolažil, ko bom žalosten.

Gospod, bodi okoli mene, –

da me boš branil, ko bodo drugi planili name.

Gospod, bodi nad menoj in me vedno blagoslavljaljaj. Amen.

(*prim. Starokrščanska molitev, Z Bogom v leto 2000, str. 46*)

Pesem: *Veselje je zastava ...*

Prošnje

Dragi Gospod, v tem jutru bi se ti rad iskreno zahvalil za mene samega, zato ti vzklikam: HVALA TI, GOSPOD

- Za možgane, da z njimi mislimo, presojava in se učimo. HVALA ...
- Za oči, da z njimi gledamo lepote narave. HVALA ...
- Za ušesa, da z njimi slišimo petje ptic in glas prijateljev. HVALA ...
- Za roke, da z njimi objemamo in tolažimo drug drugega. HVALA ...
- Za noge, da z njimi tekamo in skačemo od veselja. HVALA ...
- Za usta, da z njimi vzklikamo in pojemo slavo Tebi in drugim v veselje. HVALA ...
- Za srce, ki poganja kri po telesu in ki želi ljubiti ter biti ljubljeno. HVALA ...

Hvala ti, Gospod, za čudež človeškega telesa. Pomagaj nam, da ga nikoli ne bomo podcenjevali, saj si tudi ti izbral človeško telo za to, da si prišel med nas, ki živíš in nas ljubiš vekomaj. Amen. (*prim. Molitve ...*, str. 25)

Pesem: *Aleluja–Taize ...*

Molitev

Gospod, ti skrbiš za vse.
Naredil si nebo in zemljo.
Ti veš za vse, kar se dogaja.
Čeprav nas življenje večkrat zbega in zmede, vemo,
da izpolnjuješ svoj načrt v vsem, kar se dogaja v tvojem svetu.
Ti si nas ustvaril in nas ljubiš.
Pomagaj nam, da bomo uporabljali sposobnosti, ki si nam jih podaril,
da bi odigrali svojo majhno vlogo
pri uresničevanju tvojega velikega načrta.

Pesem: *Ko Jezus je začel učiti ...*

Prošnje

Bog, včasih se počutim kot majhna pika v tem ogromnem veselju. Vprašujem se, zakaj sem tu. Ali obstaja razlog za moje rojstvo? Ne morem si niti misliti, v čem je razlog, vendar si mi dal sposobnosti, darove, ki jih lahko upo-

rabim tako, da delam zate. Vodi me, da bom spoznal, kako je lahko ta nez-
natni drobec, imenovan jaz, koristen del tega sveta. Zato te prosim:

GOSPOD, POKAŽI MI PRAVO POT V ŽIVLJENJE. (*Molitve ...*, str. 80)

- Vsaka cvetlica ima svojo barvo,
in jaz? – Katero barvo si izbral zame, moj Bog? ... GOSPOD, POKAŽI ...
- Vsaka zvezda ima svoj prostor na nebu,
in jaz? – Kateri prostor si pripravil zame, moj Bog? ... GOSPOD, POKAŽI ...
- Vsak kolesček ima svojo nalogo v stroju,
in jaz? – Katero nalogo si mi dodelil, moj Bog? ... GOSPOD ...
- Vsak člen je potreben v verigi,
in jaz? – Kje me potrebujejo, moj Bog? ... GOSPOD, POKAŽI ...
- Vsak človek na svetu je poklican, da je ljubljen in da ljubi,
in jaz? – Kdo me res ljubi in koga ljubim in bom ljubil jaz? ... GOSPOD ...
(*Bog, ki mi daje dihati*, str. 149)

Pesem: *Poglejte, kakšno ljubezen ...*

Molitev

Drevo sem – na vrtu ljudi. Biti moram obrezan.

Rastlina sem – na oknu ljudi. Biti moram zalivan.

Vrt sem – v deželi ljudi. Biti moram negovan.

Cvetlični šopek sem – na mizi ljudi. Biti moram povezan.

Hvala ti za moje starše, učitelje, animatorje, moj Bog,

za vse, ki me obrezujejo, zalivajo,

ki me negujejo in povezujejo.

(*Bog, ki mi daje dihati*, str. 147)

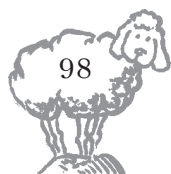
SOBOTA (11.–12. zgodba)

Pesem: *Nič ne de, če so poti ... ali: Na poti skozi življenje ...*

Prošnje

Zadnji dan oratorija na poseben način pomislimo na našo nebeško ma-
ter Marijo. Ona kot dobra mama vedno misli na nas in je bila ves teden na
poseben način z nami. Vesela nas je. Tudi mi jo počastimo in prosimo.

Odpev–pesem: *Sveta Marija ... (glej v poglavju **Pesmi**)*

- Marija, bila si tako dobra, lepa in poštena, da te je Bog hotel za mater svojemu Sinu.
Pomagaj nam, da bi bili tudi mi pošteni ljudje in dobri kristjani.

Odpev–pesem: Sveta Marija ...

- Marija, vedno in povsod si ubogala Boga in ga ljubila nad vse.
Pomagaj nam, da bomo radi izpolnjevali Božje zapovedi in iz dneva v dan bolj ljubili Boga.

Odpev–pesem: Sveta Marija ...

- Marija, ti si vedno opazila stisko ljudi in jim pomagala.
Pomagaj nam, da bi hoteli pomagati tistim, ki potrebujejo našo pomoč.

Odpev–pesem: Sveta Marija ...

- Marija, tudi tebi ni bilo vedno lahko, v življenju si morala veliko pretrpeti.
Pomagaj nam prenašati vse težave, reševati probleme in vztrajati v preizkušnjah.

Odpev–pesem: Sveta Marija ...

Molitev

O Gospa moja ...

3. IZROČITEV MARIJI

Uvodna motivacija

Janija je njegova mama naučila ljubiti Marijo. Ko je šel od doma, mu je naročila, naj izbira prijatelje med tistimi, ki imajo radi Marijo. V času odločanja za svoj poklic je velikokrat klečal pred Marijinim oltarjem. Svoj oratorij je začel na praznik Marije Brezmadežne in mladim je vedno znova priporočal, naj vzamejo Marijo za svojo Mamo in za svojo Učiteljico.

V času oratorija izberimo primeren trenutek za izročitev vseh Mariji. To je lahko pri jutranji molitvi, ob romanju k Marijini kapelici, v cerkvi pred Marijinim oltarjem, na Marijin praznik ali v soboto, morda tudi po spovedi ali ob zaključku sv. maše.

Animacijo marijanskega trenutka lahko izvedemo z vsemi udeleženci hkrati ali pa to zaupamo voditeljem skupin, tako da vsakdo načrtuje, kdaj in kako se bo njegova skupina »srečala z Marijo« in njej izročila svoje življenje.

Možno je, da »pot k Mariji oz. z Marijo« pripravimo v obliki ROMANJA. Voditelj pripravi popotno – **romarsko palico** (morda vanjo vreže Marijin monogram). Pred odhodom se pokrižamo in zapojemo: Na poti skozi življenje. Pred daljšo potjo se priporočimo še angelu varuhu, da ne zaidemo v telesno ali duhovno nevarnost. Po poti zbiramo PROŠNJE in ZAHVALE za Marijo.

Marijo pozdravimo s pesmijo, prednjo lahko položimo cvetje ali svoje izdelke, predvsem pa lepo in s srcem zmolimo molitev O GOSPA MOJA.

Mariji izročimo prošnje in zahvale (morda v obliki pisemc, ki jih nato zakurimo), prepevamo njene pesmi, poseben čar imajo pete litanije Matere Božje.

Lepo je, če lahko tedaj otrokom razdelimo Marijine **PODOBICE** ali **SVETINJICE**.

4.

OB IZLETU V NARAVO

A: PRED ODHODOM (morda na avtobusu?)

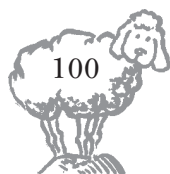
Pesem: Danes je dan ...

Uvodna motivacija

Tudi današnji dan bomo preživeli v Janjevi družini. O, kako bi on užival z nami na današnjem izletu! Da, on je znal uživati in za vse hvaliti Boga!

Jani je bil razigran fant, vesel življenja in vsega, kar ga je obdajalo. Njegova rojstna hišica je trdno stala na gričku, od koder je videti vsa čuda sveta, gozdove in travnike, vinograde, gore in doline polne bleščečega sonca in luči, cvetlice in živali. Ob lepih dneh mu je pogled segel do daljnih gora, ki so se ob jutrih bleščale v zlatem soncu, ponoči pa je z zvezdami posuto nebo bedelo nad spečo pokrajino.

Nihče ni bolje razlagal lepote neba in zemlje kakor mati. Pogosto je svojemu najmlajšemu razlagala bleščeče cvetenje, ko ga je za roko vodila po polju in govorila: »Poglej, moj Jani, vse to je Bog ustvaril. Kako nas mora ljubiti, da nam je vse to podaril! In pomisli, kako lepo mora biti šele Božje kraljestvo, če je že tukaj na zemlji taka krasota!«

Otroci se lahko razdelijo v skupine. Voditelj je pripravil pastirsko palico, na katero se člani njegove skupine podpišejo. Ves dan bo voditelj v vlogi pastirja, ki skrbi za svojo čredo in jo vodi. Pred odhodom se o tem pogovori z otroki.

Pesem: *Po širnem svetu ...*

Navodilo

Ko se odpravljamo na izlet, ODPRIMO SVOJE OČI in svoje SRCE. Drug drugemu pripovedujmo, kaj lepega vidimo in doživljamo. Vsak naj si čez dan poišče eno stvar, ki mu je všeč. Ob koncu dneva bomo to uporabili pri molitvi.

Za srečno pot zmolimo *Sveti angel*

Med hojo veselo prepevajo.

B: OB KONCU IZLETA

Stopimo v krog ali se posedemo okrog križa, ki ga je nekdo izdelal iz palic ali lubja ...

Pesem: *Hvalnico pojem Bogu ..*

Povabilo k slavljeni molitvi

Danes smo občudovali lepote narave in uživali v prijetnem druženju. Doživeli smo, kako velik je Bog, ki nam vse to daje. Obrnimo se zdaj k Njemu. Vsak mu bo predstavil (*in morda položil h križu*) svojo izbrano stvar in povedal svojo zahvalo. Vmes bomo prepevali:

odpev: Slavi Boga ...

Voditelj

Mama Marjeta je učila Janija in svoje otroke: »Poglej, moj Jani, vse to je Bog ustvaril. Kako nas mora ljubiti, da nam je vse to podaril! In pomisli, kako lepo mora biti šele Božje kraljestvo, če je že tukaj na zemlji taka krasota!« Očeta, ki nas osrečuje na zemlji in nas pričakuje v nebesih, počastimo z molitvijo očenaš.

Sklepna molitev ali pesem

Očenaš ... (sklenemo krog ali povzdignemo roke)

V skupnem prostoru ali v cerkvi pripravimo križ, svečo in okrog toliko (iz papirja izrezanih) stopinj, kolikor je otrok, ki že hodijo k spovedi (za mlajše bo drug program). Stopinje so usmerjene stran od križa. Pripravimo tudi pisala ali barvice.

Uvodna motivacija

Spominjamo se začetka Janijeve zgodbe, ki pripoveduje o svojih pomenljivih sanjah. Jani se je znašel sredi divjih živali: kozličkov, psov, mačk, volkov, medvedov in raznih drugih živali. Jezus ga je naučil, kaj naj stori, da se bodo vse te divje živali spremenile v krotke ovčice. Pri tem pa mu je pomagala Marija.

Naj Marija pomaga tudi nam, da se dobro spovemo. Skupaj zmolimo *Zdravamarijo*.

Animator (*ki ima smisel za duhovnost, spoved in govorništvo*):

Mi vsi, ki obiskujemo oratorij, smo že Jezusovi prijatelji in torej med krotkimi ovčicami, a ne? Vendar vemo, da se tudi med ovčkami pogosto kaj zaplete. Prisluhnimo zgodbi o Belki.

Zgodba o Belki (*Molitve, številka 7*)

(prizor, ki ga je predhodno pripravil animator z manjšo skupino otrok)

Jezus govori:

»Kdo izmed vas, ki ima sto ovac, pa eno izgubi, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in ne gre za izgubljeno, dokler je ne najde? In ko jo najde, jo vesel zadene na rame. Ko pride domov, skliče prijatelje in sosede in jim pravi: 'Veselite se z menoj, ker sem našel ovco, ki se je izgubila.' Povem vam: prav tako bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo spreobrnjenja.« (*Lk 15, 3–7*)

Pesem: *Ovca ...*, VZG II, št. 83, str. 142

Animator

Zdaj pa premislimo, kdaj so se tudi naše stopinje obrnile proč od pastirja Jezusa. To bomo storili v dveh skupinah: mlajši in starejši.

(otroci, ki še niso bili pri prvi sv. spovedi, gredo posebej)

A: PRIPRAVA NA SPOVED IN SPOVEDOVANJE

1. Zahvalimo se Jezusu, ki nas kakor Dobri pastir kliče k sebi in nam je vedno znova pripravljen odpustiti naše grehe in napake.

Pesem: *Slavi Boga ...*

... ker On odpušča vse tvoje grehe in te ozdravlja ran. Slavi Boga ...

2. Izprašamo si vest (*nekaj vprašanj v pomoč*):

Morda bi bilo dobro, da bi se spraševanje vesti opravilo po skupinah v času, ki je namenjen za katehezo. Naj bo dobro pripravljeno in starostno ločeno!

Življenje je dar, ki smo ga prejeli od Boga in staršev.

- Se spomnim na Boga z jutranjo in večerno molitvijo?
- Molim kdaj za svoje starše?
- Jih spoštujem in ubogam?
- Uveljavljam svojo moč med prijatelji s pretepanjem in grdim govorjenjem?
- Znam priznati napako in se opravičiti? Pustim, da mi gospodujejo lenoba, jeza, nevoščljivost? Se hitro užalim, če nisem na prvem mestu?
- Znam biti dober prijatelj: spoštujem sošolce in vrstnike?
- Se družim s tistimi, ki slabo govorijo in delajo neumnosti?
- Ali zaradi televizije in računalnika zanemarjam učenje, pomoč pri delu ali pa celo opustim nedeljsko mašo?
- Pristopam k obhajilu spoštljivo in s čistim srcem?

Skupaj obudimo kesanje

Pesem: *Ovca ... 4. kitica*

Animator

Vsakdo lahko sedaj pristopi k spovedi. Ko se vrne, vzame eno stopinjo, jo na eni strani podpiše, na drugi pa zapiše, kaj bo storil, da bo odslej boljši in bolj zvest Jezusu. Stopinjo nato nese nazaj in jo obrne v smer proti krizu! (*ob koncu spovedovanja jo bo odnesel domov*)

Medtem ko se spovedujejo, je dobro »da se nekaj dogaja«. Lahko pojemo, zmolimo kakšno desetko rožnega venca (veržno, tako da vsakdo zmoli eno zdravamarijo), berno odlomke iz sv. pisma ali povemo naslednje dogodke iz življenja sv. Janeza Boska.

- *Pri večerni družinski molitvi mama Marjeta sinu Antonu prepove moliti »in odpusti nam naše dolge«, ker sam ni odpustil bratu.*
- *Sanje sv. Janeza Boska o treh vrveh, ki ovirajo mlade, da bi se dobro spovedali (Molitve, številka 8).*

Zahvala za spoved

Hvala, Gospod, ker skrbiš za nas kakor pastir za svoje ovce.

Hvala ti za odpuščanje.

Hvala, ker nas vedno znova sprejemaš za svoje prijatelje.

Hvala, ker nas poiščeš, ko se oddaljimo od tebe in zaidemo v trnje.

Hvala za duhovnike, ki nam pri spovedi podarjajo tvoje odpuščanje.

Pesem: *Slavi Boga ...*

B: PROGRAM ZA NAJMLAJŠE

- *Animator lahko z otroki še enkrat povzame in uprizori zgodbo o Belki in zapoje pesem.*
- *Otroci nato izdelajo dve srci:*
 - = *najprej »umazano«, ki ga sežgejo (pomen: nočem več laži, trne, sladkosnednosti, porednosti ...),*
 - = *potem vsak iz lepšega papirja izdelava dobro srce, ga poriša in podpiše (pomen: hočem biti kakor dobra ovčka, vedno blizu Jezusa). Srca lahko pritrldijo na plakat z Jezusovo sliko, nato pa jih odnesejo domov.*

Pripravo na sv. mašo lahko opravimo po skupinah, tako da vsaki zaupamo oblikovanje enega dela maše. Tu je le nekaj predlogov:

Uvod v mašo

Lahko uprizorimo dialog med pastirjem in ovčko, ki sta nastopala v Janijevi zgodbi:

Ovčka se čudi, koliko otrok je v cerkvi, kako jim žarijo obrazi, kako je vse praznično.

Pastir se spominja oratorijanskih dneвов ob Janijevi zgodbi.

Ovčka se sprašuje, kaj pomeni zagotovilo: »Ob svojem času boš vse razumel«, ki so ga slišali v prvi zgodbi.

Pastir dokumentira z dogodkom, kako je bil Janez Bosko ganjen pri sv. maši, ko je že prileten s hvaležnostjo gledal nazaj na svoje življenje in na mnoge podvige, ki jih je storil za mlade.

Ovčka ugotavlja, da bi gotovo bil ganjen tudi danes, ko vidi nas ob zaključku čudovitega oratorija ... Koliko dobrega je bilo in lepega! ...

Pastir povabi: Zahvalimo se za vse našemu Bogu in Mariji Pomočnici! Zavzeto sodelujmo pri sv. maši!

Prošnje

Primerno je, da se v prošnjah spomnimo svojih prijateljev, ki počitnice preživljajo drugače in drugje, da prosimo za otroke vsega sveta, za vzgojitelje, starše, učitelje in za vse tiste, ki so pripomogli, da je oratorij uspel.

Darovanje

Na oltar lahko prinesemo nekatere simbole oratorija ali pa izdelke, ki so nastali v tem času.

Pozdrav miru

Vnaprej določeni udeleženci oratorija (*nekaj otrok, animatorjev, voditelji, kakšen odrasel sodelavec ...*) so na različnih koncih cerkve. Ko nastopi pozdrav miru, začnejo prihajati naprej pred oltar, se rokovati in na koncu podajo roko tudi duhovniku. To dejanje lahko spremlja lahna glasba. Nato nekdo na mikrofona vzklikne:

Bratje, sestre! Kako lepo bi bilo na svetu, če bi si vsi podali roke!

Pesem: *Svet mora biti lepši*

Zahvala

Po obhajilu pripravimo zahvale: Jezusu, našemu prijatelju; Mariji, ki nas je spremljala; voditelju oz. voditeljem oratorija, animatorjem, sodelavcem ...

*(uporabi se v katehezi za najmlajše in za spokorno bogoslužje)
(če se zgodba uprizoni, napovedovalec bere le **poševni** del besedila)*

Živel je pastir, ki je imel sto ovac.

Je to veliko ali malo? To je malo, kajti pastirji v Jezusovi deželi so imeli zelo veliko ovac – tisoče in tisoče. Abraham, ki je bil pomemben in velik pastir, je imel 318 mož, ki so čuvali njegove ovce. Kar pomislite, koliko jih je moral imeti. Naš pastir pa jih je imel samo sto.

Ker jih je bilo tako malo, so mu bile vse zelo pri srcu. Kaj naredi tisti, ki ima milijon ovac, pa mu ena umre?

Kdor pa jih ima komaj sto (ovac), ima rad vsako posebej in vsako kliče po imenu. Eni ovci je naš pastir dal ime Črna, ker je imela črno volno, drugi Kodra, ker je imela lepo skodrano volno ... Bila pa je tu še ena, najlepša od vseh, bela kakor sneg in mehka kakor puh, zato ji je pastir dal ime Belka.

Belka je bila zelo lepa, pa tudi zelo trmasta. Njene tovarišice so govorile: »Kaj neki misli, da je? Mar misli, da je kraljica?« In niso hotele, da bi bila z njimi. Belka je bila vedno blizu pastirja in tudi pastir jo je imel zelo rad.

Med jedjo jo je vedno hotel imeti poleg sebe in včasih ji je dal malo svojega kruha.

Belka pa je na žalost postajala vedno bolj prevzetna.

Visoko v hribih pastirji nimajo hiš; imajo staje, kamor ponoči zaprejo svoje ovce, da jih ne bi ukradli tatovi ali napadli volkovi.

Nekega jutra je naš pastir tako kot vedno odprl stajo in spustil ovce.

Medtem ko so druga za drugo zapuščale stajo, je on vsako poklical po imenu.

Potem se je s svojo palico postavil na čelo črede in prepeval.

Pel je in hodil, hodil v hrib in iskal travnik, dokler ni našel primernega kotička z veliko sočne trave.

Pastir je sedel, ovce pa so se razpršile naokrog, se pasle in zadovoljno blejale.

Belka je nekaj časa ostala blizu pastirja, potem pa se je oddaljila. Ni se hotela pridružiti čredi. Rekla je: »Vse druge ovce so grde, niso mi všeč. Sama hočem biti.«

Zagledala je lep rožnat grmiček in stekla je k njemu, da bi ga pojedla.

Nato je opazila še enega malo naprej.

Počasi, počasi se je vedno bolj oddaljevala od črede.

Medtem je pastir pazil na druge ovce, ni opazil, da se je Belka oddaljila.

Zvečerilo se je.

Belka se je medtem spustila v dolino, se povzpela na nasprotni hrib in spet šla dol.

Šele ko je opazila, da je sonce zašlo, ji je srce začelo hitreje biti: bum, bum, bum.

Slišala je bila namreč pripovedovati zgodbe o volkovih, ki ponoči iščejo ovce, da bi jih požrli. In o šakalih, divjih psih, ki en, dva, tri, pospravijo

ovco, če jo le dobijo. Zato je ubožica začela hoditi po prstih, da ne bi povzročala hrupa.

Naenkrat pa: »Oh, uboga jaz! Kaj ni to zavijanje volkov ... sicer zelo daleč, pa vendar ... in potem ... Lajanje šakalov!« Oh, kakšen strah je prevzel ubogo Belko! Medtem je pastir, ko se je zvečerilo, kot vedno zapiskal na piščalko in ovce so se zbrale okrog njega. Postavil se je na čelo črede, vzel palico v roke in pojoč pripeljal vse ovce do staje. Eno za drugo je spuščal skozi vrata in jih štel: »Ena, dva, tri, štiri, naprej, Črna ... pet, šest, sedem, hitro, Kodra ... osem, devet, deset, enajst ... dvajset ... trideset ... štirideset ... petdeset ... šestdeset ... sedemdeset ... osemdeset ... devetdeset ... devetindevetdeset ... Ena manjka!«

Zaprli je vrata in pregledal ovce: »Že vem! Ta nesrečna Belka manjka. Gorje meni! Ostala je tam zunaj in volk jo bo gotovo požrl ... Ah ne, iskat jo grem.« Vse ovce so bile tiho, niti zablejati si niso upale. Videle so, kako je pastir vzel svojo palico in klobuk ter šel k sosednjim pastirjem: »Popazite, prosim, tudi na mojo čredo.« »Ah, ta važička,« so si mislile ovce, »nikdar noče biti z nami, ker je najlepša, zdaj bo pa že videla, kaj ji koristi njena lepota.« »Žal bi mi bilo,« si je mislila druga, »prav zares bi mi bilo žal, če bi jo požrl volk. Ampak navsezadnje bi si pa to le zaslužila.« Pastir pa je hitel, večkrat je zažvižgal in napejnal ušesa, da bi zaslišal blejanje.

Uboga Belka se je medtem skrila, zavlekla se je v nek grm, ki je strgal njeno lepo belo volno in jo ranil. Ona pa je vseeno mirno ležala in si iz strahu skoraj ni upala dihati, da se ji ne bi približal volk ali šakal. Naenkrat pa se ji je zazdelo, da sliši pastirjev žvižg! Napela je ušesa in ga ponovno zaslišala. »O, to je vendar pastir, ki me išče!« Se je poslušala in čakala, da bi se žvižg oglasil bliže. Potem je prav potihlo zablejala; pastir je še enkrat zažvižgal, Belka zablejala in pastir je bil vedno bliže. »Glej ga, glej, prihaja! Kako sem vesela, da ga slišim! Sedaj bom pa kaznovana. Oh, ljubša mi je pastirjeva palica kakor zobje volka ali šakala.« Toda pastir je razgrnil veje, si pri tem ranil roke in rekel: »Uboga Belka, kakšna pa si! Koliko strahu si mi povzročila. Si ranjena? Pridi k meni, gotovo si utrujena, pridi, da te zadenem na rame.« Dvignil jo je, si jo zadel na rame in se pojoč napotil proti domu.

Belka je bila vsa srečna: »O, kako je dober!« Mislila pa je tudi: »Zdaj me bo pa natepel, ko bova doma, da bodo vse druge videle ... Oh, ko bi me raje kaznoval takoj sedaj, pa kaj hočem, bolje tako, kot pa da bi končala pod zobmi volka ali šakala.«

Ovčke so spale samo na pol in čakale pastirja. Končno so zaslišale njegovo pesem. »Prihaja. Poje, to pomeni, da jo je našel.« Zaprle so oči in se delale, kot da spijo. Mislile pa so si: »No, zdaj jo bo pa vsaj kaznoval, ali ne?«

Pastir je prispel, odložil ovčko in jo pobožal: »Pojdi spat, Belka, kdo ve, kako si utrujena, ubožica. Mirno zaspi.« Ostale ovce niso niti odprle oči in so se še naprej pretvarjale, da spijo.

Pastir pa je vzel dve plenkici vina in odšel k prijateljem: »Veselim se, izgubil sem ovco in sem jo spet našel!«

8. DODATEK – SANJE SV. JANEZA BOSKA O TREH VRVEH

(uporabi se za spokorno bogoslužje – med spovedovanjem)

Sv. Janez Bosko je nekega dne pripovedoval svojim fantom:

»Stal sem pri vratih svoje sobe, ko pa sem šel ven, sem se ozrl okoli sebe in kar naenkrat sem se znašel v cerkvi. V njej je bilo toliko fantov, da je bila nabito polna. Niso molili, pač pa je bilo videti, da se pripravljajo na spoved. Zelo veliko jih je oblegalo mojo spovednico in čakali so name. Ko sem videl toliko fantov, sem stopil na prste, da bi videl, če so kje še drugi spovedniki. Tedaj sem tu pa tam opazil fante, ki so imeli okoli vratu vrv, ki jim je stiskala grlo.

’Čemu imate te vrvi?’ sem jih vprašal. ’Snemite jih!’

Negibno so strmeli vame.

’Čuj,’ sem rekel fantu, ki je stal ob meni, ’vstani in snemi to vrv.’

’Ne morem je sneti,’ mi je odvrnil fant. ’Za menoj je nekdo, ki jo drži. Pridite pogledat.’

Ozrl sem se in si nekatere fante pozorno ogledoval. Zdelo se mi je, kako jim izza hrbtov štrlijo dolgi, črni rogovi. Stopil sem bliže, da bi videl bolje, prijel najbližjega za ramena in ga obrnil, da je bil s hrbtom proti meni. Zagledal sem ostudno žival, podobno mačku, strašnim gobcem in z dolgimi rogovi, ki je držala za tisto vrv. Pošast je pobesila gobec, ga skrila med šape in se potuhnila, da jo je bilo komaj videti. Vprašal sem tistega fanta in še druge, kako jim je ime, pa mi niso odgovorili. Vprašal sem tudi tisto spako, pa se je še bolj potuhnila. Tedaj sem dejal enemu od fantov:

’Pojdi v zakristijo in prinesi blagoslovljeno vodo!’

Fant se je vrnil s kropilnikom. V tistem hipu sem odkril, da čepi za hrbtom slehernega fanta prav tak neljubi spremljevalec, kot za hrbtom prvega, in bolj in bolj leze vase. Prijel sem kropilnik in vprašal eno tistih pošasti:

’Povej mi, kdo si?’

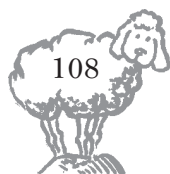
Spaka, ki me je gledala, je odprla gobec, stegnila jezik, potem pa je začela renče kazati zobe in se pripravljati, da se požene vame.

’Divjaj kolikor hočeš, ne bojim se te! S tole blagoslovljeno vodo te bom pošteno opral!’

Pošast me je zgroženo gledala, potem pa se je začela tako čudno zvijati, da so se njene zadnje šape dotikale hrbta, Spet je hotela planiti vame. Ostro sem jo meril in opazil, da drži v krempljih več vrvi.

’Povej mi, kaj počneš tukaj?’

Dvignil sem kropilnik. Spaka se je zvila in hotela zbežati.

'Ne beži!' sem ukazal, 'velevam ti, da ostaneš tu!'
 Zarenčala je: 'Glej!' in mi pokazala tri vrvi.
 'Povej,' sem jo vprašal, 'kaj pomenijo te tri vrvi?'
 'Ne veš?' mi je odvrnila. 'S temi tremi vrvmi povežem fante, da se ne morejo dobro spovedati.'
 'Kako pa?'
 'Oh, ne povem ti, vse boš potem razkril fantom!'
 'Vedeti hočem, kaj pomenijo te tri vrvi. Govori, sicer te poškopim z blagoslovljeno vodo!'
 'Imej usmiljenje, pošlji me v pekel, toda ne zlivaj name te vode!'
 'V imenu Jezusa Kristusa te rotim: govori!'
 Pošast se je v strahu vsa zgrbila in odvrnila:
 'S prvo vrvjo primoram fante, da v spovednici zamolčijo svoje grehe.'
 'Z drugo?'
 'Druga vrv mladim preperečuje, da bi se spovedali skesano.'
 'Kaj pa tretja?'
 'Kaj je s tretjo, ti pa ne bom povedala!'
 'Mi ne poveš? Pri priči te poškopim z blagoslovljeno vodo!'
 'Nikar! Nikar! Govorila pa ne bom!' Pričela je glasno cviliti: 'Kako? Ti še ni dovolj? Preveč sem že povedala!'

'Hočem, da mi poveš,' sem ponovil in preteče dvignil roko. Tedaj so se v njenih očeh vžgali plameni in prikazale so se kaplje krvi. Spregovorila je:

'Tretja jim brani storiti trdni sklep in poslušati nasvete spovednika.'

'Pošast ostudna!' sem vzkliknil. Hotel sem še nekaj vprašati in ji ukazati, naj mi razodene, kako bi mogel odpraviti to veliko zlo. Tedaj pa so tudi vse druge prikazni, ki so se dotlej skušali skriti, pričele godrnjati, renčati in tarnati in v splošen krik so se mešali klici in stokanje.

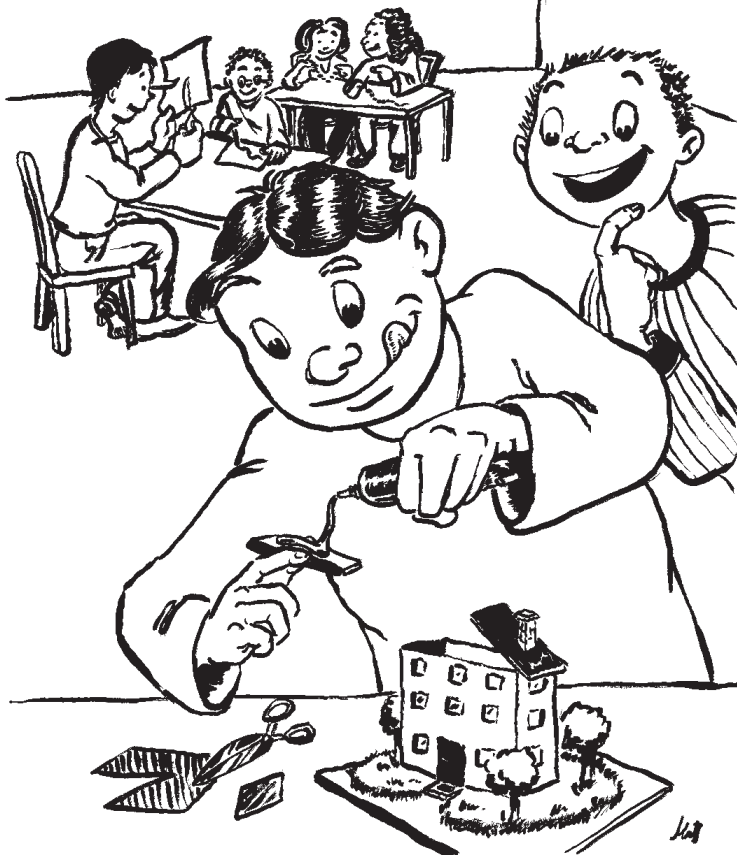
Gledal sem tisto zmedo in spoznal, da iz pošasti ne bom mogel izvleči nič koristnega. Dvignil sem kropilnik in spako, ki je govorila, poškopil z blagoslovljeno vodo. Dejal sem: 'Pojdi zdaj!' in izginila je. Potem sem s sveto vodo kropil na vse strani. Z nepopisnim truščem so se pošasti pognale v divji beg in se razkropile na vse strani. Ob tistem hrupu sem se prebudil in se znašel v postelji.

Oh, dragi fantje, koliko tistih, za katere si nikoli ne bi bil mislil, je nosilo vrv okrog vratu in pošast na hrbtu! Razumete zdaj, kaj pomenijo tiste vrvi? Prva sili fanta, da molči v spovednici. Vrv mu zapira usta, da se zaradi sramu ne spove vsega ali pa pove, da je kak greh storil trikrat ali samo dvakrat, čeprav natančno ve, da je bilo štirikrat. Ta je prav tako neodkrit, kot tisti, ki molči. Druga vrv je pomanjkanje kesanja, tretja pa trdnega sklepa. Če hočete pretrgati te vrvi in se iztrgati hudiču iz rok, se spovejte vseh grehov, obudite resnično kesanje in trdno sklenite, da boste poslušali nasvete spovednika. <

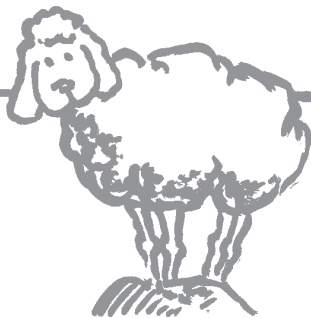
(E. Bianco, *Ukradli ste mi srce*, str. 80s)

DELAVNICE

V poglavju *delavnice* imate več predlogov, ki se bolj ali manj navezujejo tudi na posamezne zgodbe. Za vsako zgodbo sta predlagani dve delavnici: A–delavnice so primernejše za manjše otroke, B–delavnice (*ki se sicer manj navezujejo na zgodbe*) pa za starejše. Te delavnice so tudi bolj ali manj ilustrirane, da bi tako lažje izvedli, kar želite.

Ob koncu poglavja pa je predlaganih še več drugih delavnic, ki jih najdete v Mapi – delavnice, ki jo je izdalo društvo Mladinski ceh. Ob pripravi delavnic lahko tudi pobrsKate po priročnikih za oratorij iz prejšnjih let (*Oh, ta direndaj; Sonce za vse; Biser planin, Veselo srce, Pridi otrok moj, Lavra*).

Zahtevnejša delavnica se običajno ne zaključi v eni uri, pač pa delo traja več ur ali več dni. Preprostejše pa se lahko zaključijo v eni uri (*v času, ki je predviden za delo v delavnicah za en dan oratorija*).

Delavnice so po dnevih razdeljene bolj kot zgled, predlog in ne kot obvezen element. V svoji domišljiji boste sami za posamezno temo gotovo odkrili bolj primerno delavnico. Posamezen dan na vašem oratoriju oblikujete vi s svojimi animatorji in za svoje udeležence, tako da bo stvar postala čim bolj vaša.

Posebno pozornost namenite delavnicam za fante višjih razredov OŠ. In pravočasno si pripravite dovolj vsega tistega, kar potrebujete za delavnice. Načrtujte jih tako, da bodo lahko otroci ohranili kak lep spomin zase in da bodo njihovi izdelki tudi razstavljeni na sklepnem srečanju oratorija.

Svetujemo, da vsaka skupina ob koncu tedna predstavi svoje delo. To je lahko kolaž, plakat, diapozitivi, TV–video, likovna razstava, glasbena montaža, karaoke, literarni nastop, gledališka predstava, bilten oratorija ...

Če je to predstava, lahko traja največ 17 minut. Skupina jo lahko pripravi kot del zaključne prireditve. V nadaljevanju še nekaj konkretnih nasvetov:

1. **Pripravi se**, ne improviziraj. Beri, piši, izmišluj si, daj vse od sebe. Tudi če imaš vse v Priročniku, moraš ti sam vsako stvar dobro naštudirati, dobro prebrati navodila in pripraviti vse potrebno.
2. **Premisli**, ali določena dejavnost ustreza skupini, temi, času, ali imaš potreben prostor, dovolj materiala, orodja ... Če meniš, da je bolje spremeniti neko dejavnost, to svobodno stori.
3. Tudi najbolj enostavno delavnico najprej **naredi sam** zase. Povsod tiči kup presenečenj. Če dejavnosti ne obvladaš sam, je ne izvajaj z otroki.
4. Delo **predstavi z navdušenjem**, le tako bodo tudi otroci z veseljem sodelovali.
5. Upoštevaj, **koliko časa** potrebuješ za razlago in izvedbo neke delavnice; pa tudi za to, da skupaj z otroki premislite o tem, kar ste počeli.
6. **Ne priganjaj** in ne sili, četudi se kdaj kaj zaustavi. Zavedaj se, da de-

- javnosti zahtevajo psihični napor, potrpežljivost, razumevanje in tudi kompromise.
7. Natančno si izdelaj **delovni postopek**, da bodo otroci zaposleni hkrati v isti delovni fazi ali pa se bodo postopno vključevali vanjo. Vsak otrok ima svoj ritem.
 8. **Vnaprej pripravi** tiste sestavne elemente ali postopke, ki so za otroke tvoje skupine prezahtevni, vzamejo preveč časa, itd. Omogoči otrokom, da bodo zavzeto sodelovali in ne da si bodo izdelali množico spominkov.
 9. Skrbi za varnost pri delu. Ravnanje z noži, škarjami, pilami, električnim orodjem! To kar je morda tebi samoumevno in preprosto, je za drugega prava znanost.
 10. Po uporabi **očisti** prostor in orodje skupaj z otroki. Oratorij je del vzgoje, ne samo igralnica. Vsak naj prevzame del odgovornosti. Tisti, ki so končali prvi, so tako lahko dobro zaposleni.
 11. Ves čas **bodi ob udeležencih** in jim pomagaj, vendar ne delaj namesto njih.
 12. Zavedaj se, da **si voditelj**, ki skrbi, da teče delovni proces in da se v njem nekaj naučijo tako ti kot otroci.
 13. **Ustvarjaj izkustvo**. Skupaj z otroki se znova in znova ustavlja ob dejavnosti, ob zgodbi; vabi jih k temu, da tudi sami kaj povedo. To je najpomembnejša stopnja pri skupinskem delu, da bo vse, kar počnete, zares vzgojno.
 14. **Usmerjaj k cilju** ... k določenim vrednotam: vztrajnost, kakovost, sodelovanje, vestna uporaba časa, skrb za urejenost in čistočo ...
 15. **Preveri**. Ob koncu vsakega dne preveri svoj program – da boš lahko za naslednjega pripravil ali spremenil kako stvar.

1A

OVČKA

Material

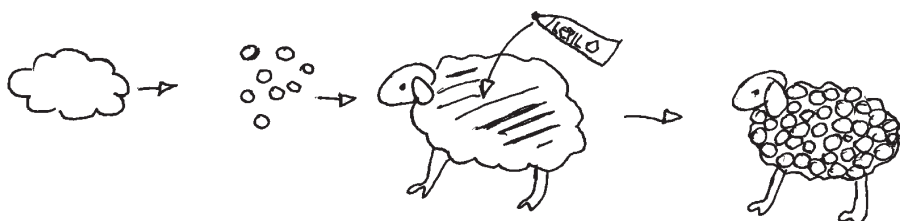
šeleshamer, trša lepenka, lepilo, vata, škarje, volna

Izdelava

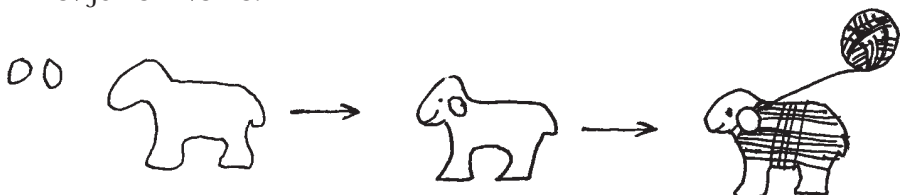
Zgodbo lahko podkrepimo tudi s slikanico MILI. Kakšna je bila ovčica Mili? Prijazna, darežljiva. Tako naj bomo tudi mi v življenju.

- a) Vato zvijemo med dlanmi v majhne kroglice in jih nalepimo na ovčko iz papirja.

b) Ovčki iz tršega papirja pobarvamo glavo, nalepimo uhlje, nato pa jo ovijemo z volno.

1B

KCHOU-HOU-TONG

(Delavnice, 201)

Material
list papirja

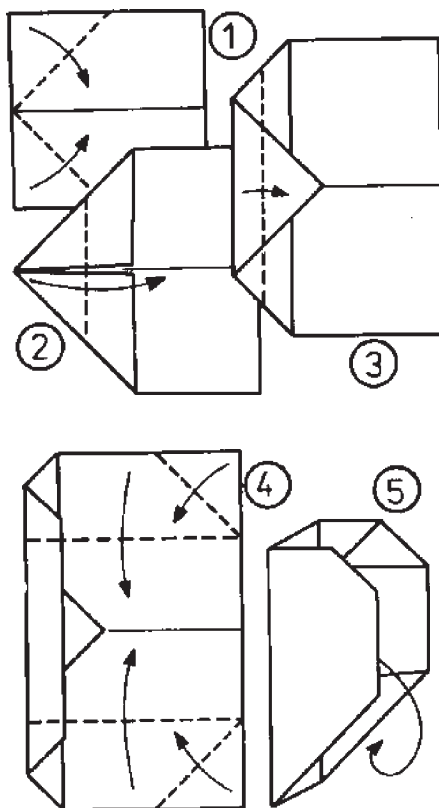
Izdelava

Z zgibanjem papirja naredite izredno zanimivo stvarco, ki se bo prekucnila po vseh robovih.

Za zgibanko vzamete kvadratni kos papirja s stranico kakih 15 cm. Gotovo igračko postavite na rob tako, kot kaže slika 5. Zgibanka se bo prekopicnila po vsem svojem obodu. Pomislite, kako je to mogoče. Najbrž ima nekaj opraviti z razmerjem med klančinami na obodu igračke?

Možnost

Sedaj samo še narišite oči, nos, usta, rep in vaše domišljajske figurice se bodo prekopicovale, da bo kaj.

2A

VSEMOGOČE NA STEKLO

Material

razne vaze, stekleni lončki, steklenice; barve za na steklo, barvni – transparentni papir (*lahko samolepilni*), volna, lepilo

Izdelava

Janez je razbil steklenico z oljem. Iz odpadlih stekleničk ali druge primerne embalaže izdelujemo okrasne vaze oz. lončke za svinčnike.

- Slikanje na steklo (*preprosti progasti vzorci*): na kozarec ali stekleničko nanašamo barvo na progast način - vsaka plast je druge barve!
- Lepljenje barvnega papirja na steklo (*steklenica, razni kozarci*) – papir natrgamo na koščke in ga lepimo tako, da se koščki med seboj prekrivajo. Najboljši je transparentni papir.
- Lepjenje niti ali volne (*naj bodo raznih barv!*) na lonček.

2B

REZLJANJE LESKOVE PALICE

Material

lepe leskove palice, za vsakega v skupini; noži

Izdelava

Po lastnem okusu ... Palico lahko zaznamujemo z datum oratorija, svojim imenom, imenom župnije ... vrezemo lepo misel!

3A

LUTKE

Material

karton, skarje, palice za lutke, selotejp, raznobarvni papir, barvice

Izdelava

Slikanica »Mavrična ribica« (*Markus Pfister*) zelo lepo predstavi, kako lahko izgubiš oz. dobiš prijatelje. Animatorji lahko izdelajo preproste lutke na palici in otrokom priredijo lutkovno predstavo. Besedilo je potrebno skrajšati in poenostaviti!

a) Izdelava lutk in scene.

Iz kartona izrežemo in pobarvamo ribe, hobotnice in morsko zvezdo na obeh straneh, da bomo figure lahko tudi obračali.

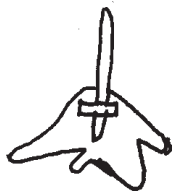
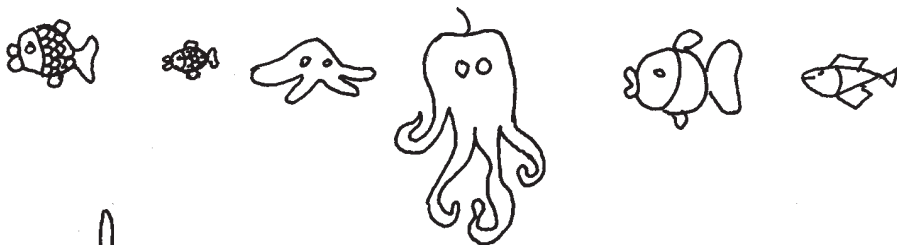
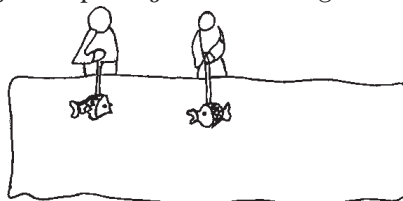
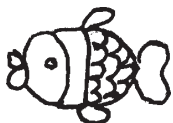

Figure nalepimo na palice tako, da so figure na spodnjem delu palice. Mavrična ribica ima s selotejpom pritrjene srebrne luske, ki se dajo odlepiti in jih na koncu zgodbe razdeli drugim ribam.

Scena:

b) Delavnica za otroke.

Na ribico iz kartona lepijo luske iz raznobarnega papirja. Nato izdelek podarijo drugemu otroku. Lepiti začnemo pri repu, da se luske lepo prekrivajo. Glavo in plavuti otroci pobarvajo z navadnimi barvicami.

3B

PIŠČALKA IZ KARTONA

(Delavnice 203)

Material

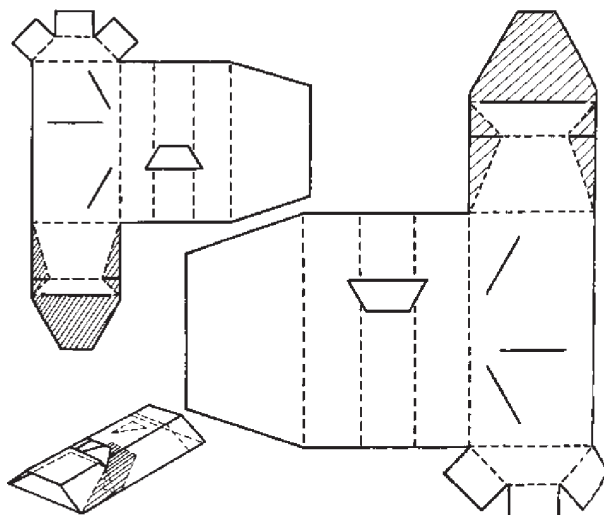
kos tanjšega kartona A5-formata, debelejši karton, selotejp, papir za kopiranje, podlaga za rezanje ali kos lesonita, svinčnik, olfa nož, škarje, kovinsko ravnilo

Izdelava

Najprej natančno prekopirajte skico razgrnjenega plašča piščalke in s topim robom škarij ob ravnilu narahlo prevlecite vse v načrtu narisane prekinjene črte. Z nožem po neprekinjenih črtah naredite štiri zareze, izrežite tudi odprtino za zrak, ki je trapezne oblike. Ko ste s tem gotovi, izrežite plašč piščalke po zunanjih obrisih do konca. Pri tem si lahko pomagate tudi s škarjami.

Sedaj je na vrsti sestavljanje. Najprej zapognite šrafirane dele jezička in njegov zgornji rob zataknete v sredino izmed treh zarez na spodnji strani ohišja piščalke. Šele potem čez dobljeno obliko zavihajte drugi del plašča in ga z vogaloma zataknete v zarezi na spodnji strani. Hkrati zapognite tudi zadnjo steno trapezne oblike. Piščalka je s tem narejena.

Zasnovana je tako, da lepljenje ni potrebno, pač pa je priporočljivo okoli dela, ki ga moramo med pihanjem vtakniti v usta, zaviti košček selotejpa. Ta bo preprečeval slini, da bi zmeščala karton, pa še bolj higiensko bo vse skupaj.

S piščalko lahko poljubno eksperimentirate in pri tem ugotavljate, kako spreminjanje mer (npr. dolžine piščalke ali velikost odprtine za zrak) vpliva na višino in jakost zvoka.

4A

ROPOTULJE IN LEPLJENKA

Material

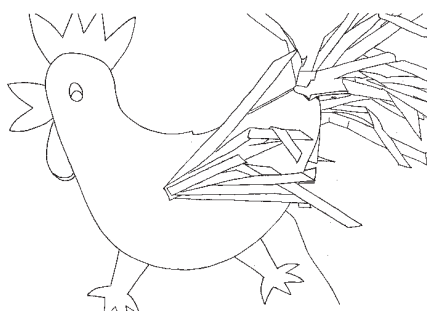
jogurtovi lončki, selotejpa, kamenčki ali semena raznih velikosti, raznobarvni samolepilni papir, revialni papir, šelesamer ali lepenka, lepilo, škarje

Izdelava

a) Izdelujemo ropotulje, s katerimi lahko ropotamo in strašimo. Z izolirnim trakom zlepimo skupaj dva jogurtova lončka, vanju pa nasujemo semena (riž, koruzo, pšenico ...). Lončke lahko oblepimo z raznobarvnim samolepilnim papirjem.

b) Izdelava lepljenke »kokoš in petelin« iz revialnega papirja.

Papir natrgamo na majhne koščke in ga nalepimo na predlogo. Figuro lahko otroci tudi izrežejo in jo uporabljajo kot lutko. (Glej dodatno gradivo z risbami.)

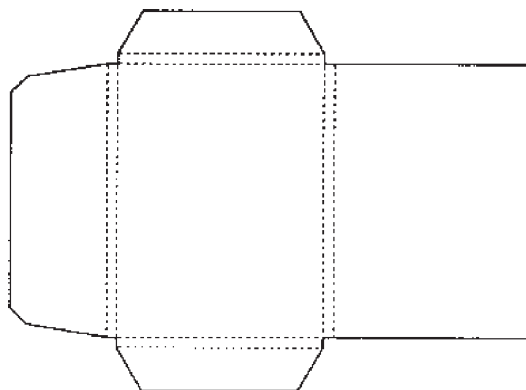
Material

kosi lesa (30 x 30 x 30 mm in večji), univerzalno lepilo, barvni tuši, beli fotografski karton, časopisni papir, ostanki penaste gume, steklene plošče s klobučevinasto oblogo, pisarniški papir, svinčnik, plastična folija, škarje, ravnilo

Izdelava

Najprej pripravite šablono formata A4 za izdelavo mape. Nato prekrijte mize s časopisnim papirjem in nanje zložite material. Izberite primerne kose penaste gume ali sami izrežite svoje modele in jih prilepite na kose lesa. Na steklene plošče položite klobučevino in nanjo nanesite barvne tuše. Pred začetkom tiskanja naredite preizkusne odtise na pisarniški papir. Preizkuse delajte z barvami in modeli. Izberite najzanimivejši ploskovni vzorec in z njim pazljivo potiskajte fotografski karton. Zaradi velikega formata delajte na tleh, ki ste jih zaščitili s plastično folijo. Pustite, da se barvni tuš posuši, nato ob šabloni narišite obrise mape (*skupinsko delo*) in jo izrežite. Po pregibnih črtah najprej naredite pregibe in nato mapo zložite. Zavihke zalepite z univerzalnim lepilom.

Na enak način lahko potiskate in izdelate čestitke, kuverte in pisemski papir.

Material

šeleshamer, škarje, palice, barvice, nit ...

Izdelava

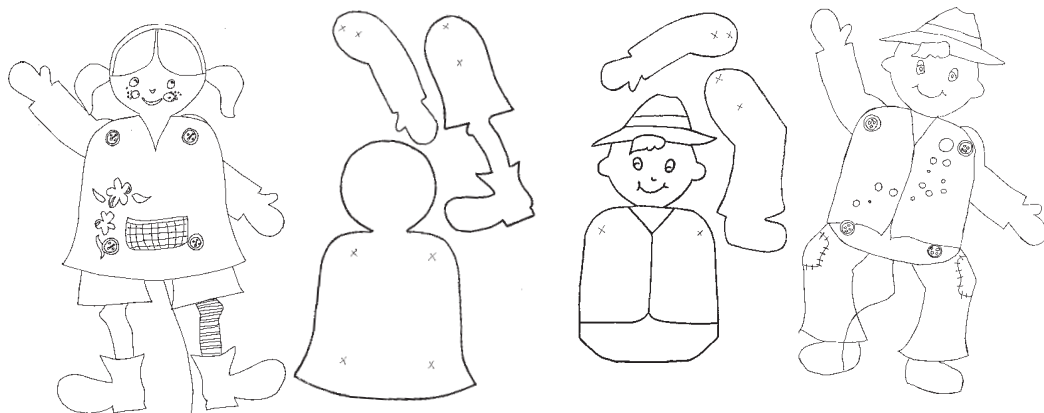
a) Igra: Predstavi, kaj znaš!

Vsi smo gledalci in nastopajoči. Vsak posameznik stopi na oder, vsi mu zaploskajo. Nato zapoje, recitira, naredi preval, pove šalo ... Vsak požanje aplavz, ne glede na tremo oz. kakovost točke. Animatorji otrokom na koncu predstavijo kakšne lahke rokohitrške točke.

- b) Otroci izdelajo preproste lutke na palici, s katerimi se potem igrajo. Figure izrežejo iz kartona, jih pisano pobarvajo in nalepijo na palico. Roke in noge so lahko gibljive, ni pa nujno.

(Glej dodatno gradivo z risbami.)

5B

BARVNA STIČNICA

(Delavnice 205)

Material

lepenka ali umetna masa 16 x 16 cm, barva, barvast papir ali plastična folija, nož (za lepenko), rezljača (za umetno maso), jekleno ravnilo, brusilni papir

Izdelava

Na 16 x 16 cm velik kos lepenke ali umetne mase narišete mrežo iz 64 kvadratov s stranico 2 cm. Mrežo potem razrežite na 16 kvadratov s stranico 4 cm.

Plastične dele obrusite z brusilnim papirjem. Nato jih prebarvajte v skladu s sliko ali prevlecite z barvnim papirjem ali barvno folijo.

Možnost

Igra za dva, v kateri sestavljamo like s čim večjimi belimi ali temnimi površinami. Vsako belo ali temno polje, ki ni osamljeno, šteje za točko. Polja se štejejo samo, če se stikajo na stranici (v eni seriji morajo biti najmanj štiri polja). Pred začetkom ploščice premešamo in igramo po pravilih domine.

0	1	2	3
0000	0001	0010	0011
4	5	6	7
0100	0101	0110	0111
8	9	10	11
1000	1001	1010	1011
12	13	14	15
1100	1101	1110	1111

Material

razni pripomočki, ki označujejo razne poklice (*zdravnik, kuhar, policist, učitelj ...*),

šeleshamer, barvice/flomastri, škarje, selotejp ...

Izdelava

- a) Pogovarjamo se o različnih poklicih. Otrokom pripravimo material, da se lahko igrajo različne poklice (*zdravnik, kuhar, policist, učitelj ...*).
- b) Iz papirja izdelajo preproste pripomočke za določen poklic – po želji (*kuharska kapa, loparček za policista, redovalnica za učitelja ...*).

Material

moka, sol, voda, kvas, posoda za mesenje kruha ...

Izdelava

Priporočamo, da v to delavnico povabite gospodinjo (*oz. še bolje, da greste na kmetijo, kjer bodo tisti dan pekli kruh – potreben je dogovor!*), ki obvlada peko kruha; otroci pa naj pomagajo pri tem, ko bodo zamesili kruh in ga potem razdelili na male hlebčke ter ga dali v peč.

Material

raznvrstno blago (*debelejše*), gumbi, lepilo (*ali šivanka z nitjo*), škarje, pisalo

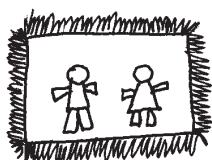
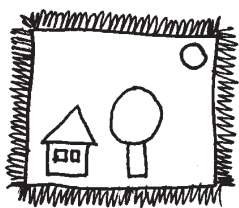
Izdelava

Jani se je učil krojaštva. Ker je šivanje za otroke pretežko, na blago oz. gumbe lepijo. Lepijo blago na blago ali gumbe na blago.

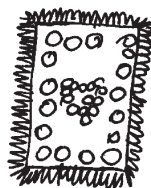
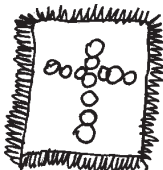
- a) Izberemo debelejši kos blaga za podlago. Narišemo in izrežemo geometrijske like na majhne koščke blaga. Nalepimo jih na podlago tako, da sestavimo figure. Ob robovih podlago sceframo.

Ob robovih iz podlage potegnemo niti.

- b) Na blago lepimo gumbe. Če želimo otrokom delo olajšati, si lahko prej črte, po katerih lepijo, narišejo.

7B

GUGAJOČE SE FIGURICE

(Delavnice 210)

Material

pločevina debeline 1 mm, lak, ploščata kovinska utež, barvni lak, vijaki, zarisno orodje, škarje za pločevino, vrtalnik, izvijač, čopič, žaga, pila, gorilnik, kombinirke

Izdelava

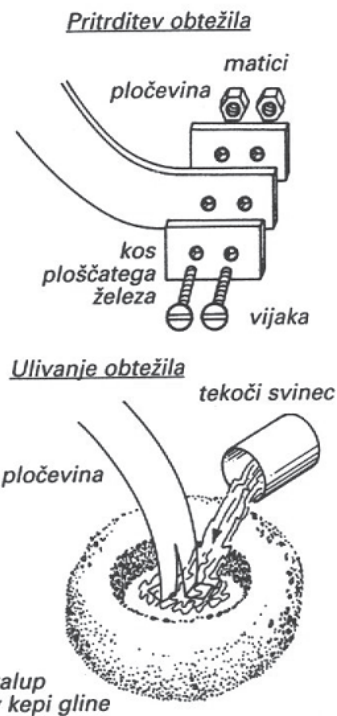
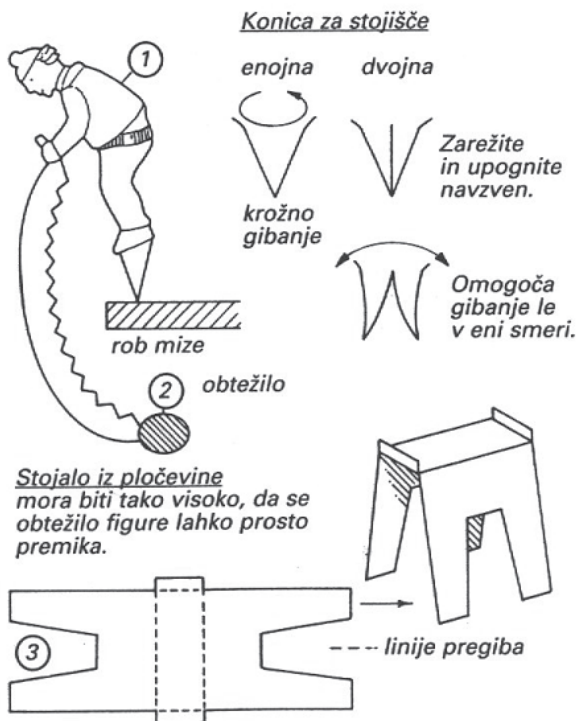
Figurice lahko oblikujete poljubno, upoštevati pa morate naslednje:

- vsaka figurica ima zmeraj lažji zgornji del in obtežen spodnji del, ki sta povezana z ozkim vmesnim kosom,
- zgornji del mora imeti točkasto ali koničasto »nogo« za stojišče.

Predloge figuric na risbi lahko s fotokopirnim strojem poljubno povečate in obris prenesete na pločevino. Za manjše figure lahko izberete bakreno pločevino, za večje pa cenejšo in bolj trdno železo. S škarjami za pločevino obliko izrežite, lahko pa bi jo tudi izžagali z rezljajočo in z žagico za kovine. Ostre robove popilite.

Na spodnji del figure morate pritrditi dovolj težko obtežilo. Lahko ga naredite iz ploščatega železa in ga z dvema vijakoma pritrdite na figuro. Še boljša bi bila utež, ulita iz odpadnega svinca (*od uteži za avtomobilska platišča*). V ta namen izdelate primerno oblikovan kos iz okroglega lesa in z njim odtisnete kalup v glino ali ilovnato zemljo. Vanj vtaknete spodnji del figure in čez vlijete raztaljeni svinec.

8A

ČESTITKA PRIJATELJU

Material

šeleshamer (razrezan na velikost čestitk), barvice, svinčnik ali flomastri, barvni papir za lepljenko, lepilo, akvarelne barvice ...

Izdelava

Iz kartončka izdelamo lepo vizitko za prijatelja.

8B

TELOVADEC

(Delavnice 222)

Material

vezana plošča debeline 4 mm, žica do debeline 1 mm, steklen papir, vr- vica, rezljača, svinčnik, vrtalnik in sveder 1–1,5 mm

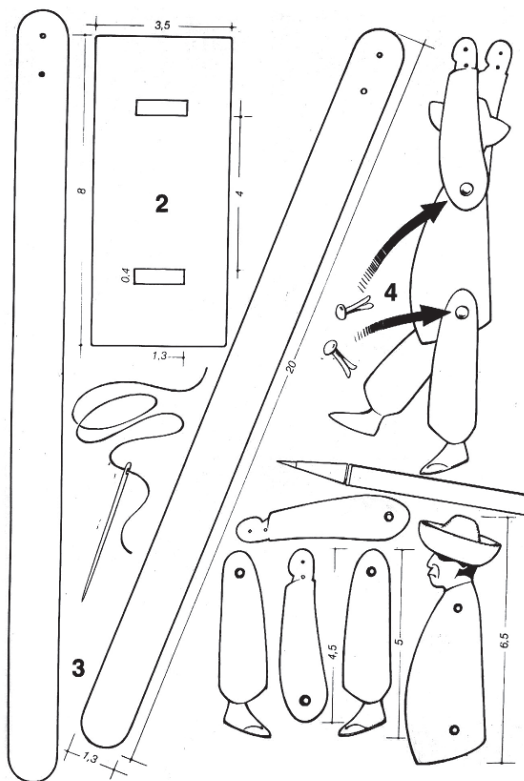

Izdelava

Telovadca izrežite iz 3 mm debele vezane plošče ali iz enako debele masivne deščice. V poštev pride zlasti hruškov les, iz katerega so včasih izdelovali risalne trikotnike. Pravo podobo telovadca si izrišite po priloženi skici s pomočjo mreže, v kateri so črte razmaknjene po 5 mm. Izrisovanju mreže se izognete, če uporabite kari-rast papir. Po priloženi skici si najprej vidno označimo točke izvrtin, ki so hkrati izhodišče glavnih oblin telovadca, ki jih lahko narišete s šestilom, ter tako v največji meri zagotovite veren posnetek. Ostale obrise izdelajte najprej ročno, nato jih iz- vlecite še s krivuljnikom.

Skice se izplača razmno- žiti na fotokopirnem stroju, saj posamezne dele najbolj točno izrežete, če je skica kar prilepljena na les. Za telovadca potrebujete po en trup, po dva kosa vsakega dela udov in štiri kose kolotov za ramena. Da bodo vsi udi res simetrični, njihove dele v parih spnete skupaj, jim na označenih mestih napravite izvrtine z 1- ali 1,5-milime- trskim svedrom, nato pa s steklenim papirjem obrusite robove.

Posamezne dele spnite z bakreno ali medeninasto žico (*fi* 0,6–1 mm), ki jo s kleščami na obeh koncih zvijete v spiralo, da se ne more izmuzniti. Za montažo telovadca na drog potrebujete še dve 40 cm dolgi letvi (*s* prerezom 10 x 15 mm), 7 cm dolgo prečko enakega prereza in kos bombažne vrvice.

9A

ZNAMENJE KRIŽA

Material

raznovrstne palčke, plastelin ali glinamol, cvetje, pisani kamenčki, nož, lepilo, vrvice, žebliji in kladivo ... bel papir, pisala, skarje

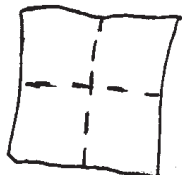

Izdelava

- a) Otrokom pripravimo palčke, iz katerih izdelajo križ. Lahko lepijo ali vežejo. Podstavek je iz plastelina ali glinamola. Okrasijo ga lahko s cvetjem ali pisanimi kamenčki, ki jih kot okrasne diamante vgnečejo v plastelin.

- b) Pogovor navežemo na svete posode (*kelih, patena*) in druge pripomočke oz. okrasje (*prti, korporal, vaze ...*). Iz belega papirja izrezujejo prtičke. Papir najprej prepognemo. Nanj nato narišemo vzorec, otroci pa nato vzorec izrežejo in prtiček razgrnejo.

9B

INTERVJU

Material

svinčnik, papir ... morda tudi kasetofon za snemanje, fotoaparati, računalnik

Izdelava

Najprej pomislite, s kom bi naredili intervju. Potem se z njim dogovorite za čas in kraj pogovora. In preden boste napravili pogovor z njim/njo, si že pripravite vprašanja in če je možno poizvedite že vnaprej kaj o njegovem življenju in delu.

Potem intervju (*pisati odgovore ali pa še bolje: snemati jih*) in nazadnje še priprava besedila, ki ga pred objavo daste še enkrat v pregled tistemu, s katerim boste objavili intervju, da tudi sam potrdi besedilo.

10A

MARIJIN OLTARČEK

Material

trši karton, Marijine podobice ali slike, raznovrstna semena, lepilo, škarje ...

Izdelava

Molitev »Zdrava Marija«.

Izdelujemo Marijin oltarček. Trši karton prepognemo. Nanj nalepimo podobico. Nato okrog nje lepimo semena, tako da naredimo lep okvir.

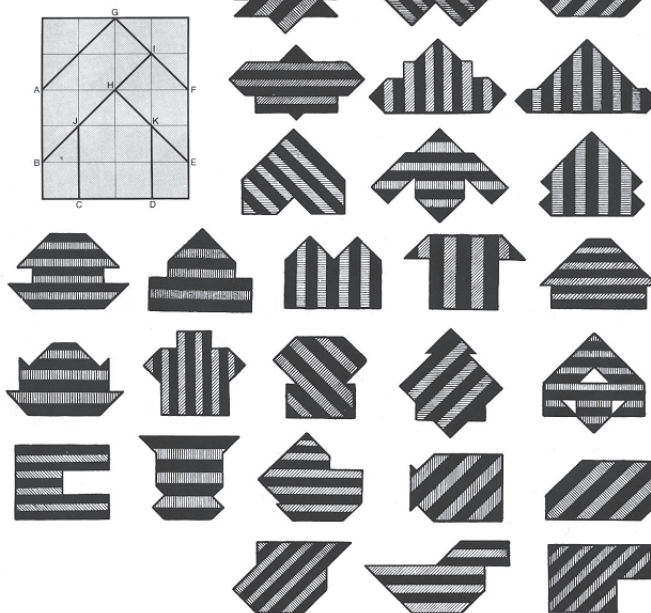
Material

kos vezane plošče ali plastike, lepenka 10 x 12,5 cm, zarisno orodje, razlajača, nož, brusilni papir (za les in plastiko), jekleno ravnilo (za lepenko)

Izdelava

Narišite mrežo 4 x 5 kvadratov s stranicami po 2,5 cm. Vrišite krepke črte in dele izzagajte. Les in plastiko obrusite in les na obeh straneh premažite z barvo in firnežem. Lepenko prebarvajte ali jo prevlecite z barvno folijo.

Naloga, ki sledi, je že igra. Kdo bo hitreje sestavil izbrano figuro!

11A

ZMAJ IN PTICA

Material

karton, barvni papir, lepilo, škarje

Izdelava

- Z otroki spuščamo zmaya, ki smo ga izdelali skupaj z njimi.
- Na podoben način kot mavrično ribico naredimo ptico. Tako iz kartona izrežemo ptico, iz barvnega papirja pa »peresa«. Ta peresa nato nalepimo na ptico (začnemo pri repu).

Iz kartona izrežemo dovolj veliko ptico

Iz barvnega papirja izrežemo peresa,

nalepimo jih na ptico, začnemo pri repu

(Glej dodatno gradivo z risbami.)

11B

KO KAMNI OŽIVIJO

(Delavnice 221)

Material

mного kamnov različnih oblik, steklena podlaga za mešanje lepila, 500 g lepila – cement za kamenje, plastična lopatica za nanašanje lepila

Izdelava

Oblikovanje hišice

Vijolični kamni nepravilnih oblik so gradbeni material za hišice. Najprej si pripravite večje kamne in jih zložite v krog, enega zraven drugega. To so temelji škratove hišice. Nanje položite prvo vrsto svoje »opeke«, da se prepričate o primerni velikosti in obliki vsakega kamna, nato pa jih odmaknete in se lotite priprave lepila. Pri tem upoštevajte navodila proizvajalca! Ko je lepilo narejeno, ga sproti nanašajte na vsak kamen posebej, tega pa prilepite na temelj hiške. Tako oblikujete prvo vrsto in jih nizajte do zelene višine. Vsako naslednjo vrsto pomaknete nekoliko proti notranjosti, saj boste le tako dobili pravo obliko škratove hišice.

Oblikovanje škrata

Kamni za škrate naj bodo zaobljeni in različno veliki. Za oblikovanje ene figurice potrebujete dva kamenčka za stopali, enega ali več večjih za trup, okroglega za glavo in podolgovatega za čepico. Najbolje je, da lepите več škratov hkrati. Najprej zlepite nogice in trup, ko pa se lepilo dobro strdi, dodajte glavo in spet počakajte. Nazadnje prilepite čepico.

12A

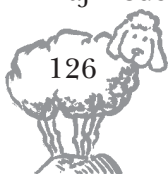
ŽIVALI IZ GLINE

Material

glinamol, zobotrepci, akvarelne barvice, lak

Izdelava

Otroci iz gline izdelujejo različne živali. Ustvarjajo spontano, po želji. Nekaj modelov:

Zajca naredimo iz več kroglic. Večji sta za glavo in trup, manjši pa za tačke, rep in smrček. Pujska prav tako naredimo iz več kroglic. Ovcu naredimo iz dveh elipsastih kroglic ... Ko se osušijo, jih lahko pobarvamo in pozneje polakiramo.

12B

SENČNA KAPA

(Delavnice 212)

Material

šeleshamer A3, univerzalno lepilo, pribor za risanje, škarje

Izdelava

Kos šeleshamerja A3 razdelite po širini na približno enake tri dele. Po dolžini papirja narišite s svinčnikom črti do druge tretjine lista, da bosta od roba oddaljeni okoli 8 cm.

Zadnjo tretjino lista s škarjami krožno obrežite.

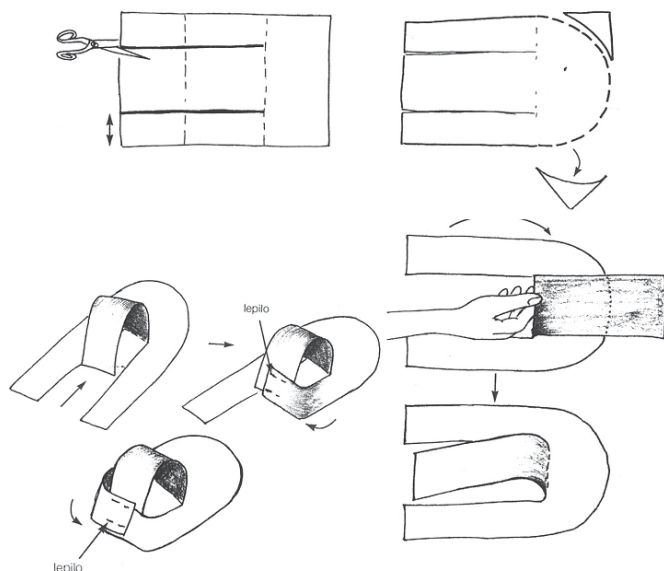
Sprednji del (*trak*) na sredini lista prepognite nazaj prek zaokroženega dela in ga s prstom pritisnite tako, da dobite pregib. Trak spravite v prvotni položaj.

Z eno roko napravite iz srednjega traku obok, z drugo roko pa stranski trak prenesite na konec srednjega traku.

Trakova v tem položaju zlepite z univerzalnim lepilom ali z lepilnim trakom; lahko pa ju

spnete s spenjačem za papir. Na enak način zlepite oziroma spnite drugi stranski trak. Dobite učinkovito senčno kapo.

Če želite, da bo kapa še učinkovitejša in vpadljiva, jo pobarvajte s flomastri, popišite z imeni ali pa jo okrasite z izrezanimi motivi (*s fotografijami iz modnih revij, časopisov itd.*).

Delavnice so iz mape *Delavnice*, ki jih lahko dobite na *Mladinskem cehu* ...
(in dopolnite prvi del mape *Delavnice*, ki ste jo nekateri nabavili že lansko leto).

- NASVETI ZA IGRE
- PET VELIKIH IGER
- PREDLOG IGER ZA VSAKO ENOTO

IGRE

Uvod

V letošnjem priročniku predstavljamo pet velikih iger z natančnimi navodili. Zelo ti priporočam, da predlagane igre že prej dobro naštudiraš, jih po potrebi prilagodiš in jih potem tudi izvedeš. Vsaka nova igra je namreč izziv za otroke, to pa samo tedaj, če so voditeljem in otrokom pravila zelo jasna. Poleg teh petih velikih iger pa imaš ob koncu poglavja za vsako zgodbo predlagano še eno igro, natančneje razlago teh iger pa najdeš v zbirki *Igre*, ki jo je izdalo društvo Mladinski ceh.

Prav je, da v program oratorija vključuješ nekatere že znane igre, npr. igre brez meja, igre s kolesi, svoje izvirne igre, vodne igre, iskanje skritega zaklada ...

Priporočamo pa vam, da si pri organizaciji iger pomagata tudi s prejšnjimi priročniki, s knjigo *Igrajmo se* (avtor Rafo Pinosa, založba Salve, Ljubljana) in z že omenjeno zbirko *Igre* (na kartončkih).

Igre izvajamo po navodilih; na prostem ali pa tudi v večjih prostorih.

Pripraviti in izvesti dobro igro je zelo pomemben element v programu oratorija, zato je treba temu nameniti dovolj pozornosti in skrbno pripravo.

Otrok se med igranjem osvobodi vseh svojih občutij in zaradi popuščanja samokontrole se pokaže takšen, kot je v resnici: pravičen ali lažniv, len ali aktiven, pameten ali zaostal. Ni boljšega spoznavanja otrok kakor prav pri igri in razvedrilu.

Pri organiziranju in izvajanju raznih iger moraš biti zelo previden, nikoli ne smeš improvizirati; otroci vedno nestrpno pričakujejo igre, hočejo se zabavati, to pa je povsem odvisno od tebe! Igre morajo biti skrbno pripravljene, prav tako tudi pravila, da se izognemo prepiranju vpricho otrok, kdo od animatorjev ima prav.

Vse igre lahko igramo kot tekmovalne (tako, da vsak tekmovalec tekmuje zase in/ali za skupino), nekatere lahko tudi samo kot razvedrilne. Voditelji iger naj si natančno zapisujejo dosežke tekmovalnih iger (priporočamo velik plakat), ki jih na koncu združijo v končne rezultate. Pri tekmovalnih igrah je še posebej treba paziti na disciplino in prav tu se pokaže, koliko smo res animatorji ...

Cilj igre namreč ni samo razvedrilo, ampak tudi vzgoja.

1. Iskanje iger

V nadaljevanju in nekaterih drugih priročnikih boš našel veliko preizkušenih iger, morda pa si boš moral še kaj izmišljovati, iskati, prilagajati ... Kar pogumno na delo!

Preden se lotiš priprave iger, se najprej vprašaj: Koliko igralcev imamo?

Koliko so stari? Kaj vse imamo na voljo za igro? Igramo v prostoru ali na prostem?

Kakršnokoli igro boste izbrali, pa naj bo za otroke ali za odrasle, postavi si vedno tole vprašanje: **Če bi meni predlagali to igro, bi bil navdušen nad njo?** Če JA, potem nadaljuj z obdelavo in posvetovanjem, saj si na dobri poti! Če pa NE, takoj zamenjaj igro, saj bi le-ta lahko vodila do poloma in *razočaranja* otrok!

Ko si končno izbral pravo igro, si zadovoljno reci: *Ja, ta je pa O.K.!*

Pripravi vse, kar je potrebno za igro, in ničesar ne prepuščajte naključju!

Nekatere preizkušene igre: olimpiade, vodne igre, igre s kolesi

- **Olimpiada** lahko dejansko poteka ves teden (iz dneva v dan kaka igra) ali pa samo določen dan.
- **Vodne igre** izvedemo le takrat, ko je primerno (dovolj toplo) vreme. Otroke že vnaprej opozorimo, naj prinesejo s sabo obleko, da se lahko preoblečejo.
- Kadar imamo **igre s kolesi**, je prav, da se umaknemo nekam, kjer bodo lahko otroci zelo na varnem, seveda naj pridejo s kolesi.

2. Predstavitev iger

Zapomni si, da imaš v rokah lepo, zanimivo igro, zdaj pa jo moraš samo še razložiti otrokom! Tudi če bi bila igra zelo preprosta, jo moraš predstaviti tako, kot da je to najlepša in najbolj zanimiva igra na svetu!

- Najprej moraš **navdušiti** oz. *podžigati* svojo skupino otrok. To je zelo pomembno, da jih vnemeš za igro. Kako to narediti? Pripravi kak klasičen skupni vzklik, vedno so dobrodošli in zelo vžgejo. Nikoli pa ne pretiravajte, vse naj traja le nekaj minut!
- Zdaj pa **posedi otroke**, vendar samo, če je igro treba dlje časa razlagati, tako da ne pride do nepotrebnih premikanj, ki lahko povzročajo nezbranost, še posebej, če je skupina velika!
- **Hitro in jasno razloži** stvar in držite se teh nekaj točk:
 - naj bo jasno podan smisel igre,
 - pokaži prostor, kjer bo igra potekala, in razporedi skupine,
 - skupine naj bodo vedno mešane (*po letih in po spolu ...*, da so enakovredne),
 - povejte pravila, začnite pa pri najpomembnejših, in sicer s tem, da tvorite kratke in jasne stavke.
- Medtem ko razlagaš, vedno **glej vso skupino**. Ko govoriš, uporabljal tudi kretnje, spreminjal ton glasu, predvsem pa ne stoj na mestu kot na kakem podstavku in morda še s sončnimi očali na nosu! Otroci te morajo **videti v obraz**, sončna očala pa povzročajo razmak med otrokom in animatorjem! Nikoli jih ne uporabljal pri animiranju! Skušaj vedno pritegniti pozornost nase in ne dopusti, da ti kak *klasičen razgrajac* pokvari razpoloženje v skupini. Skušaj se večkrat

- ozreti vanj! Moraš ga navdušiti bolj kot vse, še posebej pa pri igri!
- Pusti, da ti zastavijo *nehaj vprašanj* – a ne veliko – in še to samo ob koncu razlage.
 - Bodi *pripravljen spremeniti* pravila, če je potrebno; v slučaju, če bi se pojavila kakšna pomanjkljivost ali motnja; kasneje ne moremo ničesar več spreminjati!

3. Izvajanje igre

- Delitev skupin: skupine lahko razdeliš na različne načine. Prav pa je, da upoštevaš podobnost v strukturi skupine (*starost, spol, število ...*). Da bi omogočil čim boljši potek iger in da bi vsi lahko čim več igrali, lahko večje skupine razdeliš še na manjše, katerih rezultati se na koncu pripišejo matični skupini.
- Pri igrah, ki se igrajo v parih, naj bodo skupine sodega števila, če pa to ni mogoče, naj kateri od igralcev igra dvakrat (bolje, kot pa da eden ne igra!).
- Pravila morajo biti jasna tudi v tvoji glavi. Če sam igre ne znaš, je ne začenjaj!
- Odločitve glede kakih ugovorov in pritožb morajo biti hitre in jasne, da ne bo nepotrebne zapravljanja časa.
- Navadi otroke na to, da se med igro ne prepirajo, lahko tudi tako, da uvedeš pravila, ki bi upornikom dajala kazenske točke.
- Bodi nepristranski, otroci to takoj opazijo.
- Nikoli ne goljufaj, pa tudi otrok ne spodbujaj h goljufiji.
- Naj ne bo prerekanja med animatorji na igrišču! Če se že animatorji prepirajo med igro, kaj bodo storili šele otroci! Animatorji ste zgled – pomemben zgled! O raznih problemih se pogovorite v fazi preverjanja v skupini animatorjev.
- Če si član skupine, moraš delovati kot vzgojitelj: animirati, opogumljati, usmerjati otroke v igro brez tekmovalnosti.
- Če so v skupini večji otroci, jih določi kot voditelje skupin.
- Na koncu moraš jasno razglasiti rezultate in zmagovalce, vendar brez delanja nepotrebnih razlik med zmagovalci in poraženci.

4. Kako spremljati igre

- Če lahko, potem se skušaj igrati s skupino. Vedno je lepo videti animatorje, ki se igrajo in zabavajo skupaj z otroki (*tako kot uči sv. Janez Bosko!*)
- Bodi pozoren na pretirano tekmovalnost!
- Skušaj si čim prej zapomniti imena otrok. Med igro boš lažje priključal otroke in tako boš lahko nadzoroval situacijo.
- Poskrbi, da (se) bodo igrali vsi!
- Poslušaj njihove nasvete in težave.
- Spoštuj otroka. Nikoli ga ne zmerjaj in ne pretepaj.

- Če imaš nekatere otroke raje, tega ne smeš pokazati. Bodi bolj prijazen do manj sposobnih otrok.
- Nikoli se ne posmehuj napakam, pomanjkljivostim, še posebej telesnim.
- Spomni se na *potrpljenje*, ki je vrлина močnih/pogumnih, še posebej pri delu z najmlajšimi!
- Uporabljalj pohvale in priznanja, saj vedno dobro denejo ter v otroku vzbujajo voljo, da da vse od sebe!
- Nikoli ne kaznuj, ne da bi prej uporabil vsa druga sredstva.
- Nikoli ne kaznuj pred drugimi, nikoli ne kaznuj z roko, nikoli ne kaznuj vseh po vrsti, in če že kazen mora biti, naj ne bo ponižujoča.
- Nujno je, da ima kdo od animatorjev pregled nad celotnim dogajanjem igre. To je še posebej pomembno, da lahko usmerja skupine in hitro rešuje nastale težave.

**Prekini igro ob pravem trenutku ...
naj ostane želja po novem igranju!**

5. Preverjanje

Faza preverjanja je zelo pomembna zadeva, ki jo morajo animatorji vedno izpeljati. Tu predlagamo nekaj vprašanj, ki lahko pomagajo pri preverjanju:

- So se vsi otroci igrali, ali bolje rečeno: so bili vsi aktivni?
- Smo morali v igro vnašati veliko sprememb?
- Je uspelo skupinsko delo, kako so se *ujeli* člani skupine?
- Je bilo sojenje pravilno in pravično?
- Je bilo na igrišču kaj problemov med animatorji?
- Kateri otroci so najbolj oteževali delo? Zakaj?
- Je bilo dovolj pripomočkov za igro?
- Kaj predlagate za izboljšanje?

Morda ste vse to že vedeli – torej je to dobra obnoveitev vsega. Če pa vam je bilo vse novo, spravite v svoje možgančke. V obeh primerih pa vedno skušajte uporabljati ta pravila in vse bo lažje!

6. Vodenje velikih iger

Kadar imamo v oratoriju veliko skupino otrok, jo en voditelj težko obvladuje. Sodelovati morajo voditelj igre in vsi animatorji.

Priprava

Predlagamo, da se voditelj igre in ostali animatorji en dan pred igro dobro pripravijo nanjo. Voditelj igre naj pravila in potek igre zapiše na liste, ki jih razdeli animatorjem. Skupaj naj preučijo vse podrobnosti igre. Vsi animatorji morajo razumeti in poznati igro. Razdelijo naj si tudi vloge, ki jih

bodo imeli pri igri (*sodniki, voditelji skupin, odgovorni za rekvizite ...*).

Potek igre

Igra se ponavadi začne z deljenjem otrok v skupine. Navadno je vsak animator odgovoren za eno skupino, najprej naj jo spozna in naj skrbi za red v skupini. Otroke naj poskuša čim bolj navduševati in spodbujati. Nikoli pa jih ne sme spodbujati h goljufanju in jim pomagati (*razen če je dogovor, da v vseh skupinah sodelujejo tudi animatorji*).

Ker so vsi animatorji spoznali igro že en dan prej, vsak animator razloži pravila in potek igre svoji skupini. Tako ni potrebne nobene razlage s strani voditelja igre. Ta igro samo povezuje in skrbi, da poteka po pravilih. Animatorju je pri razlagi v pomoč list s pravili in potekom igre.

Med igro lahko nastanejo tudi zapleti, animatorji naj se ne prepirajo med seboj, ampak naj se pomenijo z voditeljem igre, ali pa naj se o zapletih pogovorijo na sestanku. Po igri naj se animatorji z voditeljem pogovorijo o poteku igre. Vsaka nova igra nam bo prinesla nove izkušnje, če bomo o tem skupaj razmišljali na sestankih.

Delitev v skupine

Kadar imamo na oratoriju veliko skupino otrok, se ponavadi pojavijo težave pri izvajanju iger (*premajhni prostori; težko obvladujemo tolikšno število otrok; težko je dobiti igro, v kateri bi lahko vsi otroci ves čas sodelovali, in otroci se dolgočasijo*). Prav tako je pri mnogih tekmovalnih igrah težava v tem, da mlajši otroci ne pridejo do izraza.

Nekaj velikih iger, ki smo vam jih v letošnjem priročniku podali, je pripravljenih za veliko število igralcev. Upoštevajo pa tudi starostno različnost otrok. Pri ostalih igrah, ki bi jih bilo zaradi prevelikega števila igralcev težko izvajati, vam priporočamo, da otroke razdelite v več starostnih skupin. Vsaka od njih naj igra igro na svojem igrišču in neodvisno od ostalih.

Priporočamo vam, da skupine oblikujete tako, da bodo v vsaki skupini zastopane vse starosti. Tako bodo skupine med seboj enakovredne. Poskrbite, da bodo pri igrah tekmovali vsi člani skupine, in da ne bodo starejši mlajših izrinjali iz tekmovalja, da bi dosegli boljši rezultat.

Skupine lahko oblikujete za vsako igro posebej. Oblikujete pa jih lahko tudi na začetku oratorija in ostanejo ves čas iste. Če bi za igranje kakšne igre potrebovali večje skupine, združite več skupin v eno. (*Združite jih lahko po svoji volji ali pa po želji igralcev*.)

Skupine morate seveda poimenovati, lahko pa si tudi skupina sama nade- ne ime. Skupina si lahko izdela tudi svoj grb, zastavo, himno ..., lahko izvedete predstavitev in oceno skupin.

Če ima igra kakšno temo, skupine poimenujete glede na temo igre (*npr. poklici, hobiji ...*). Poimenujete jih lahko tudi po: barvah, živalih, hrani, sadju, rastlinah ... Poimenovanja pa lahko uglasite s celotno temo oratorija.

Če si skupine same nadevajo poimenovanja, pazite, da imena ne bodo

destruktivna. Zato je dobro, če podamo tudi kriterije, na osnovi katerih naj skupine izdelajo svoje grbe, zastave in himne (*izvirnost, športni duh, kulturna raven in slovenskost ...*). Po teh kriterijih skupine nato ocenite. S pomočjo kriterijev izločite besede oz. simbole, za katere ne želite, da bi se pojavljali.

Nekaj predlogov za delitve

Pred kakršnim koli deljenjem v skupine moramo vedeti, koliko skupin želimo narediti in nato izračunati, koliko igralcev je potrebno razporediti v eno skupino.

Naključne delitve

- Igralce razdelimo v skupine po *abecedi (združijo se igralci z isto začetnico imena ali priimka)*. Vsaki črki nato dodamo toliko igralcev iz naslednje črke, da oblikujemo dovolj številčne skupine.
- Igralcem razdelimo vnaprej pripravljene lističe (*različnih barv, z različnimi znaki, različnih oblik ...; pomembno je, da je različic toliko, kolikor bo skupin*). Nato se zberejo skupaj vsi tisti igralci, ki so dobili enake lističe. (*Pripravimo toliko lističev, kolikor je vseh igralcev*)
 - Lističe lahko tudi zrebajo.
- Igralce postavimo v eno vrsto. Nato gremo od prvega do zadnjega in vsakemu dodelimo eno številko (*štejemo od 1 do števila vseh skupin; npr. skupin je 14, zato štejemo od 1 do 14 in zopet začnemo z 1*). Nato se zberejo skupaj tisti igralci, ki imajo isto številko.
- Igralcem rečemo, naj se po želji združijo v skupine po toliko, kolikor skupin želimo narediti. Tako združene skupine se nato postavijo v vrste; ena poleg druge. Prvi v vseh vrstah tvorijo eno skupino, drugi drugo skupino itn. Dobili smo toliko skupin, kolikor smo v začetku želeli. Igralce pa smo združili skupaj tako, kot niso želeli.

N.B. Igro uporabimo, če želimo, da so otroci v skupini z novimi igralci in spoznajo tudi tiste, ki jih še niso poznali.

- Naredimo tarčo, na katero napišemo številke (*toliko, kolikor je skupin*) oz. poimenovanja za skupine. Vsak igralec cilja v tarčo in gre v skupino, ki jo je na tarči zadel. Če ima skupina, ki jo je zadel, že dovolj igralcev, ga animator pri tarči dodeli v skupino, ki ima do tedaj najmanj igralcev. Prav tako ga dodeli v skupino z najmanj igralci če zgreši tablo. Če imate čas, pa lahko tisti, ki je zgrešil oz. zadel v že polno skupino, meče ponovno.
 - Namesto, da ciljamo v tarčo, lahko mečemo kocko ...
 - Igro lahko izvedete tudi med odmorom.

Delitve v enako močne (zastopane vse starosti) skupine:

- Igralce razdelimo po starosti oz. glede na to, kateri razred obiskujejo. Tako dobljene skupine nato še dodatno razdelimo

(s številkami, znaki ...; glej naključne delitve). Igralce z istimi delitvenimi znaki oz. številkami združimo v isto skupino.

- Igralce postavimo v vrsto po velikosti. Od začetka do konca jih nato štejemo od ena do števila skupin oz. jim dajemo delitvene znake (te moramo dajati po vrsti: od prvega do zadnjega in nato ponoviti). Nato združimo skupaj tiste z istimi številkami oz. istimi delitvenimi znaki. Tako dobimo skupine, v katerih so zastopani predstavniki vseh velikosti (vseh moči).

N.B. Če hočemo, da bo v vseh skupinah enako razmerje fantov in deklet, naredimo na začetku dve vrsti: fantovsko in dekleško. Vsako vrsto potem razdelimo na zgoraj opisani način in jih združimo na zgoraj opisani način.

Pri delitvah moramo biti pozorni, da ne bodo igralci goljufali in šli v skupino, za katero niso bili določeni. Zato je dobro, če jih ne le preštejemo, ampak jim delimo listke. Pa tudi pri slednjem moramo paziti, da si listkov ne bodo menjali med seboj.

Če bodo igralci ves oratorij v istih skupinah, priporočamo, da jim naredite izkaznice, na katerih bo njihovo ime in skupina, kateri pripadajo (lahko pa tudi starost). Izkaznico zaščitite s PVC-folijo in ji dodate še vrvico za okoli vratu.

Primer izkaznice

Zmagovalni skupini vsakega dne lahko podelite neke vrste medalje. To so majhne nalepke, ki jih s tiskalnikom natisnete na samolepilni papir. Nanje napišete nekaj v zvezi z igro, v kateri so zmagali (npr. skriti zaklad, najboljši raziskovalci). Nalepke si lahko lepijo na hrbtno stran izkaznice.

Opomba

Zaradi lažjega pisanja bom za pomočnike pri igri vedno uporabil izraz animator, za igralce (ne glede na starost) pa izraz otroci.

osepna izkaznica

Vsakemu košček neba

starost: _____

moje ime: _____

moj priimek: _____

SKUPINA

oratorij 2001

kraj _____

datum _____

Število otrok: 30–250 (8–15 v vsaki skupini)

Starost: 4 do 15 let

Čas: 1–2 uri

Prostor: kjerkoli, v primeru dežja lahko tudi v večjem zaprtem prostoru

Pripomočki: papirnat denar; sličice živali in predmetov s kmetije; velik plakat za vsako skupino; barvice ali flomastri za vsako skupino; lepilni trak za vsako skupino; škatlice (*vrečke*) za trgovino in lahko tudi za vsako skupino; ozvočenje (*priporočljivo*); škarje za vsako skupino (*ni nujno*); pripomočki za posamezne naloge; cenik za trgovino

Število animatorjev: eden pri vsaki nalogi, trije v trgovini, nekaj pomešanih med otroke (*da jih spodbujajo in usmerjajo*), eden za prenos denarja

Priloge: fotokopije denarja, fotokopije sličic živali in ostalih predmetov kmetije

Uvod

Janez Bosko je odrasčal na kmetiji, moral je trdo delati. Imate pri kom doma kmetijo? Bog ve, kako bi se na kmetiji znašli tisti, ki niste s kmetije? In kako bi se šele znašli, če bi v tem trenutku postali sami gospodarji velike kmetije, če bi morali v trenutku sami skrbeti za svoje preživetje? Prav to se bo v tej igri zgodilo.

Opis

Otroci se razdelijo v skupine – kmetije (*8–15 v skupini*). Na kmetijah je potrebno delati, za preživetje, potrebno je na nek način zaslužiti denar in z njim kupiti stroje, živali ... To bodo tudi oni delali v tej igri. Hodili bodo po posameznih nalogah in služili denar. Nato bodo s tem denarjem v trgovini kupili živali, stroje itd. Vendar ni dovolj le kupiti v trgovini, treba je za vse lepo skrbeti in urejati. Zato bo vsaka skupina dobila tudi plakat (*papir*), na katerega bodo prilepili živali in druge predmete ter vse lepo pobarvali.

Zmaga skupina, ki ima na koncu čim več živali in ostalih predmetov kmetije, nalepljenih na plakat in lepo pobarvanih.

Potek igre

Vsaka skupina na začetku dobi plakat, lepilni trak, barvice in po potrebi škatlice oz. vrečke za denar in za sličice. Skupina (*kmetija*) se dogovori, kako

bodo igrali, da bodo čim boljši (*kdo bo hodil skupaj, kdo bo barval ...*). Na dani znak se igra začne. Člani skupine hodijo od naloge do naloge in za vsako opravljeno nalogo dobijo denar. Na naloge hodijo v parih ali sami.

Naloge so v bistvu majhne tekmovalne igre med pari ali med posamezniki. Tekma na nalogi se začne, ko je zbranih dovolj parov oz. posameznikov iz treh skupin. Zmagovalci tekme dobijo denar od animatorja, ki nalogo vodi. Tekmovalne naloge naj bodo kratke (*2 min*). Pripravite jih na podlagi kakršnekoli knjige z igrami, mape z igrami (*v prilogi oratorija*) svojega spomina in domišljije. Naloge pripravite tako, da na njih tekmujejo pari. Nekaj nalog pa naj bo pripravljenih tudi za posameznike. Kakšen namreč ne bo našel para, kakšen pa je tudi takšen, ki raje hodi sam. Seveda je plačilo na takšnih nalogah pol manjše oz. je naloga za isto plačilo težja. Na posameznih nalogah lahko tekmujejo večkrat.

Z denarjem, ki ga zaslužijo na nalogi, gredo potem igralci kadarkoli v trgovino in kupijo živali oz. druge predmete za kmetijo. V trgovini mora biti zato pripravljen cenik (*na velikem plakatu nalepljene sličice in poleg njihova cena*). Trgovci (*animatorji*) se lahko tudi odločajo za podražitve ali pocenitve določenih živali oz. predmetov za določen čas. Lahko se tudi odločijo za blagovno menjavo (*npr. dve kravi za traktor ipd.*). Lahko oznanijo pocenitev, v resnici pa gre za podražitev (*marsikdo od igralcev sploh ne bo opazil in bo kupil*). Pustite domišljiji prosto pot. Pocenitve oz. akcije je dobro oznaniti po ozvočenju. Tako se bo v hipu povečal promet in živ-zav pri trgovini.

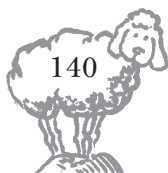
Eden od animatorjev naj občasno denar iz trgovine nese voditeljem nalog, da jim ga ne zmanjka za izplačevanje.

Po določenem času (*20 min pred koncem igre*) se tekme na nalogah končajo. Čas do konca je namenjen kupovanju v trgovini in urejanju kmetije (*barvanju in lepjenju plakata*).

Nato sledi ocenjevanje: Seštejemo vrednost živali in ostalih predmetov kmetije (*glede na cenik v trgovini*). Šteje se le tisto, kar je nalepljeno na plakatu. Vsaki kmetiji dodamo še ceno za urejenost. Ceno za urejenost določimo med ocenjevanjem, in sicer glede na kmetijo, ki ima največjo vrednost (*najbogatejša*). Najlepša kmetija dobi 25 % cene najbogatejše kmetije, najmanj urejena pa 5 %. Cene za ostala stopnje urejenosti določite glede na število kmetij (*skupin*). Če se posamezne skupine razlikujejo po številu članov, potem izračunajte ceno kmetije, ki jo je prispeval vsak član kmetije (*ceno delite s številom kmetov skupine – povprečje*). Več kmetov je namreč v istem času naredilo več (*bogatejša kmetija*) in s povprečjem dobimo enakovredne rezultate.

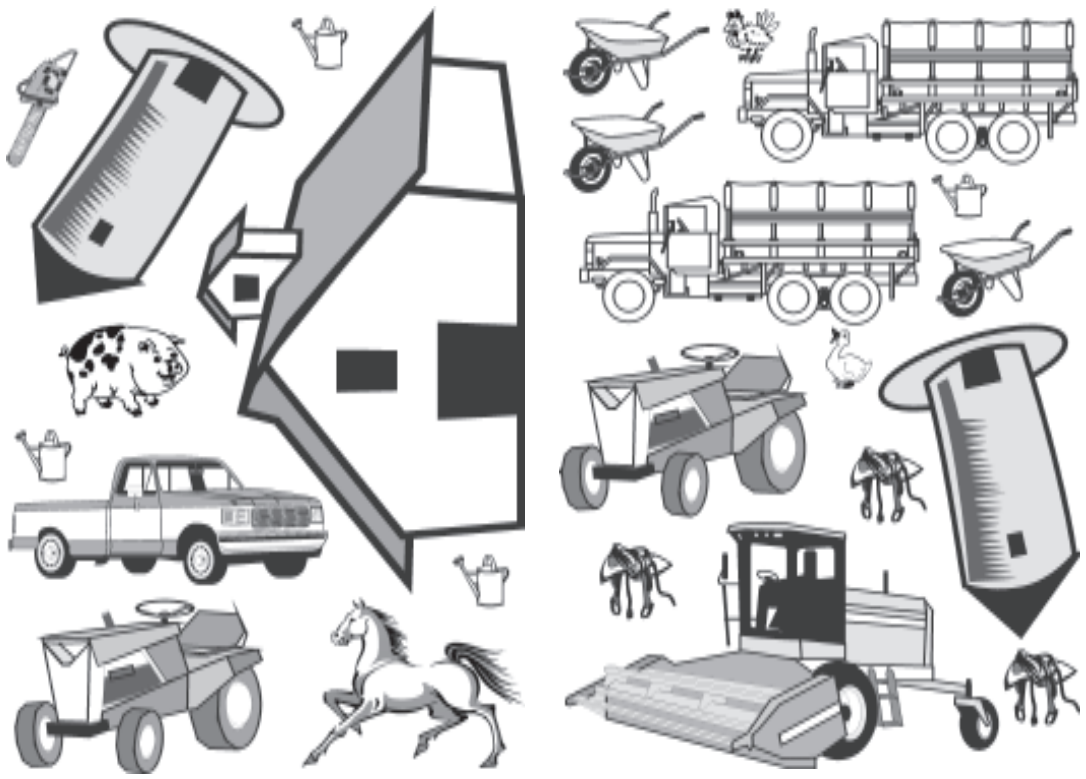
Za boljši potek

- ☺ Tudi če bo malo zmede pri sestavljanju parov oz. odločanju, kdo bo s kom hodil skupaj, kdo morda sam, nič hudega. Skupina, ki se bo znala bolje organizirati, bo zato boljša in naj bo tudi nagrajena.

- ☺ Nič ni hudega, če na nalogah malo čakajo, da se zbere skupaj dovolj parov, če kričijo in se iščejo. Vse to vnaša dinamiko in »živ-zav«, ki daje občutek dogajanja.
- ☺ Dobro, da je cena za urejenost dovolj velika, saj jim tako pomeni motivacijo za lepo oblikovanje. Tako ne pridejo do izraza le najmočnejši, ampak tudi drugače talentirani.
- ☺ Igra je zanimiva, ker so pri njej zaposleni tako najmlajši kot najstarejši (*prvi barvajo in lepijo kmetijo, drugim gre bolj za čim hitrejšo »služenje« denarja in cenejši nakup živali*). Ker imamo opraviti s takšnim starostnim razponom, pa je tudi naloge potrebno pripraviti tako, da bodo zanimive tako za ene kot za druge. Lahko je celo na nekaterih dovoljeno igrati le mlajšim, na drugih le starejšim.
- ☺ Večkrat se zgodi, da starejši mlajše zapostavljajo in jih nočejo vzeti s seboj za igranje. Zato lahko na nekaterih nalogah naredite tako, da dobijo dvakrat več, če imajo med seboj enega ali več mlajših od določene starosti.
- ☺ Če igrate zunaj, dajte vsaki skupini eno ali več vrečk, škatlico ali vsaj kamen za obtežitev, da jim veter ne bo odnašal sličic in denarja.
- ☺ Če vidite, da kakšna naloga ne poteka v redu (*da je pretežka ali premalo »plačana« ali bi lahko na njej igralo več parov hkrati...*), jo lahko med samo igro spremenite. Lahko tudi dodate novo nalogo, če vidite, da jih je premalo glede na število igralcev.
- ☺ Če je kmetij več, lahko naloge spremenite tako, da na njih tekmujejo več kot trije pari hkrati. Seveda mora biti pri večjem številu nagrajen tudi par oz. posameznik, ki zasede drugo mesto. Priporočam, da na nalogah tekmujejo vsaj trije pari.
- ☺ Nekaj animatorjev naj bo prostih za pomoč in spodbudo tistim otrokom, ki so malce izgubljeni in ne vedo točno, kako bi igrali.
- ☺ Za pravo ozračje lahko predvajate narodnozabavno glasbo, zvonite s kravjim zvoncem ...

Število otrok: 30–250 (8–20 v vsaki skupini)

Starost: 4 do 15 let

Čas: 30 min–1 ura (če igrate v kombinaciji s skrivanjem); igro lahko večkrat ponovite

Prostor: veliko igrišče, travnik, gozd ... (vsekakor dovolj velik, da omogoča gibanje)

Pripomočki: 2–2,5 m dolge vrvi (po ena za vsak par preganjalcev); kreda ali vrv z žebli ali suho apno ali karkoli za označitev zapora

Število animatorjev: ca. 1 na 15 otrok

Uvod

Strah je zunaj votel, znotraj ga pa nič ni, to vemo vsi. V tej igri pa bomo srečali prave strahove – duhove. To boste vi vsi, vi vsi boste duhovi. Če pa si strah in strahiš druge, lahko pričakuješ, da te bodo slej ko prej skušali ujeti in spraviti v zapor. Zato vas bodo v igri lovili preganjalci duhov – animatorji. Vi pa se jim seveda ne boste dali in boste na vsak način hoteli ostati svobodni.

Opis

Otroci, ki predstavljajo duhove, tekmujejo po skupinah (8–20 v skupini). Naloga duhov je, da čim bolje bežijo pred preganjalci (animatorji). Ti nastopajo po parih in jih skušajo ujeti. Ujamejo pa jih lahko samo na poseben način. Preganjalca v vsakem paru imata vrv in z njo se dotakneta duha ter ga ovijeta. Dovolj je dotik z vrvjo in duh se mora ustaviti. Voditelja pa morata ob ulovu oba držati za vrv, in sicer vsak na svojem koncu (dokler pa ga le zasledujeta, to ni nujno).

Ko je duh ujet, ga preganjalca zvezanega odpeljeta v zapor (prostor, označen bodisi s kredo bodisi z vrvjo, navezано na zapičene žeblje ipd.; naj bo dovolj velik, a ne prevelik – upoštevajte število igralcev).

Duha je mogoče rešiti iz zapora tako, da se ga dotakne svoboden duh.

Na koncu zmaga skupina, ki ima več svobodnih duhov.

Za boljši potek

- ☺ Pazite, da igra zaradi vrvi ne bo pregroba.
- ☺ Člane skupine lahko označite z izkaznicami, barvnimi trakovi ..., da se med seboj prepoznajo za reševanje. Lahko pa so tudi neoznačeni in dopustimo rahlo zmedo pri prepoznavanju (če bodo rešili nasprotno člane, bo to samo njim v škodo).

- ☺ Igro lahko igramo na takšnem terenu, kjer imajo duhovi možnost skrivanja.
- ☺ Duhovi se lahko namažejo po obrazih (*vsaka skupina na svoj način*); vendar bodite pozorni, da si ne bodo risali destruktivnih znakov.
- ☺ Preganjanci lahko osredotočijo svojo pozornost na hitre, počasne pa nekoliko »zanemarijo«. S tem delajo igro zanimivo za vse, tako počasne kot hitre. Najhitrejši preganjanci si lahko naredijo tudi posebno znamenje in duhovom to povedo. Tako bo za koga še posebna čast, če ga bodo preganjali najhitrejši preganjanci.
- ☺ Če se vidi, da je preganjalcev premalo ali preveč in igra nima pravega ravnovesja, lahko med samo igro povečate ali zmanjšate število preganjalcev.
- ☺ Če se med igro opazi, da je zapor premajhen, ga lahko povečate.
- ☺ Če igrate na vročini dalj časa, je lahko neko območje označeno kot kraj, kjer se ne lovi, in tam delite pijačo.
- ☺ Če vas motita izraza duh in preganjalec duhov, si izmislite drugo zgodbo/imena.

3.

KRAJA ZASTAVICE

Število otrok: 30–100 (*15–20 v vsaki skupini*)

Starost: 4–15 let

Čas: 40 min–1 ura (*če se igra razvname, lahko tudi 1,5 ure*)

Prostor: veliko igrišče, travnik (*vsekakor dovolj velik, da omogoča gibanje*)

Število animatorjev: 1 na 30 otrok za sodnika; 1 pri vsakem taboru, ostali se razporedijo po terenu kot varuhi reda

Pripomočki: listek z znakom moči za vsakega igralca; tablice za sodnike; tabele s pisali za sodnike; zastavica na palici za vsako skupino; kreda, vrv z žebli ali suho apno ali karkoli za označitev tabora skupine

Priloge: listki z znaki moči za igralce, tablice za sodnike, risba igrišča

Opis

Spremljajte ob risbi igrišča!

Igralci se razdelijo v skupine (*od 15 do 20 v skupini*). Število skupin je najmanj 2, največ pa 5. Vsaka skupina ima svoj *tabor* (*s kredo, vrvjo na žeblih ipd.*

označen kvadratni prostor dimenzije 10 x 10 m). Poleg vsakega tabora stoji sodnik (animator), ki zapisuje točke za skupino. Dva sosednja tabora naj bosta med seboj oddaljena ca. 20 m. Vsaka skupina dobi svojo zastavico na palici. Zastavice naj se med seboj ločijo po barvah. Vsak igralec dobi tudi znak moči (za *življenje*) na majhnem listku, ki ga ne sme izgubiti.

Skupina se odpravi proti svojemu taboru in v sredino tabora zapiči zastavico (oz. jo položi na tla, če je teren trd). V času poteka igre skupina ne sme stopiti v svoj tabor. Tabor oz. zastavico v njem lahko varuje le okoli (*izven*) tabora.

Cilj skupine je, da katerikoli od ostalih skupin ukrade zastavico iz njihovega tabora in pri tem izgubi čim manj življenj. Pri kraji pa zastavonoša (*tisti, ki mu je uspelo ukrasti zastavico in jo nese*) ne sme biti ujet (*dotaknjen*). Član skupine mora torej priteči neujet v nasprotni tabor (*v taboru ga ne smejo loviti*). V taboru pobere zastavico in z njo steče proti svojemu taboru. Če mu uspe z zastavo priteči v svoj tabor (*samo v tem primeru lahko vstopi v svoj tabor*), njegova skupina dobi 100 točk. (*Točke zapiše sodnik poleg tistega tabora.*) Zastavico lahko med begom oz. krajo preda soigralcu (*vendar le iz rok v roke*). Če je med krajo ujet (*napaden*), mora zastavico takoj vrniti nazaj v tabor, iz katerega jo je skušal ukrasti. Ko je neka skupina uspela ukrasti zastavico, jo potem tudi vrne, in katerakoli skupina (*tudi oni sami*) jo potem lahko ponovno ukrade. Ko član skupine vrača ukradeno zastavico, ga ne smejo loviti. Tudi, ko zastavico že vrne, ga ne smejo loviti, dokler se od tabora ne oddalji za 10 m.

Igralci pa lahko v igri tudi izgubijo svoje življenje. Če se člana katerihkoli nasprotnih skupin dotakneta oz. eden ujame drugega, se med njima vname boj. Zmaga močnejši. In kako vemo, kdo je močnejši? V ta namen ima vsak igralec svoj znak moči. Igralca, ki sta se dotaknila, gresta k sodniku, ki ima na tablici napisano, kateri znak moči je močnejši od katerega. Znakov moči je 7 vrst in vsak je od treh vrst močnejši in šibkejši od treh vrst. Sodnik jima torej pove, kdo je močnejši. Šibkejši izgubi eno življenje in »pridela« negativno točko za svojo skupino (*sodnik si zapisuje negativne točke za vsako skupino*). Če imata igralca ob spopadu znaka iste vrste, nihče ne izgubi življenja.

Sodniki s tablicami, ki povedo, kdo je močnejši, niso isti kot sodniki, ki stojijo pri vsakem taboru. Sodniki s tablicami so vsi skupaj na sredi bojišča približno enako oddaljeni od vseh taborov.

Če igralec izgubi svoj znak moči, mu ne damo drugega in v vsakem spopadu z nasprotnikom izgubi, razen če gre seveda za nasprotnika, ki je tudi izgubil znak (*tedaj ni nihče močnejši*).

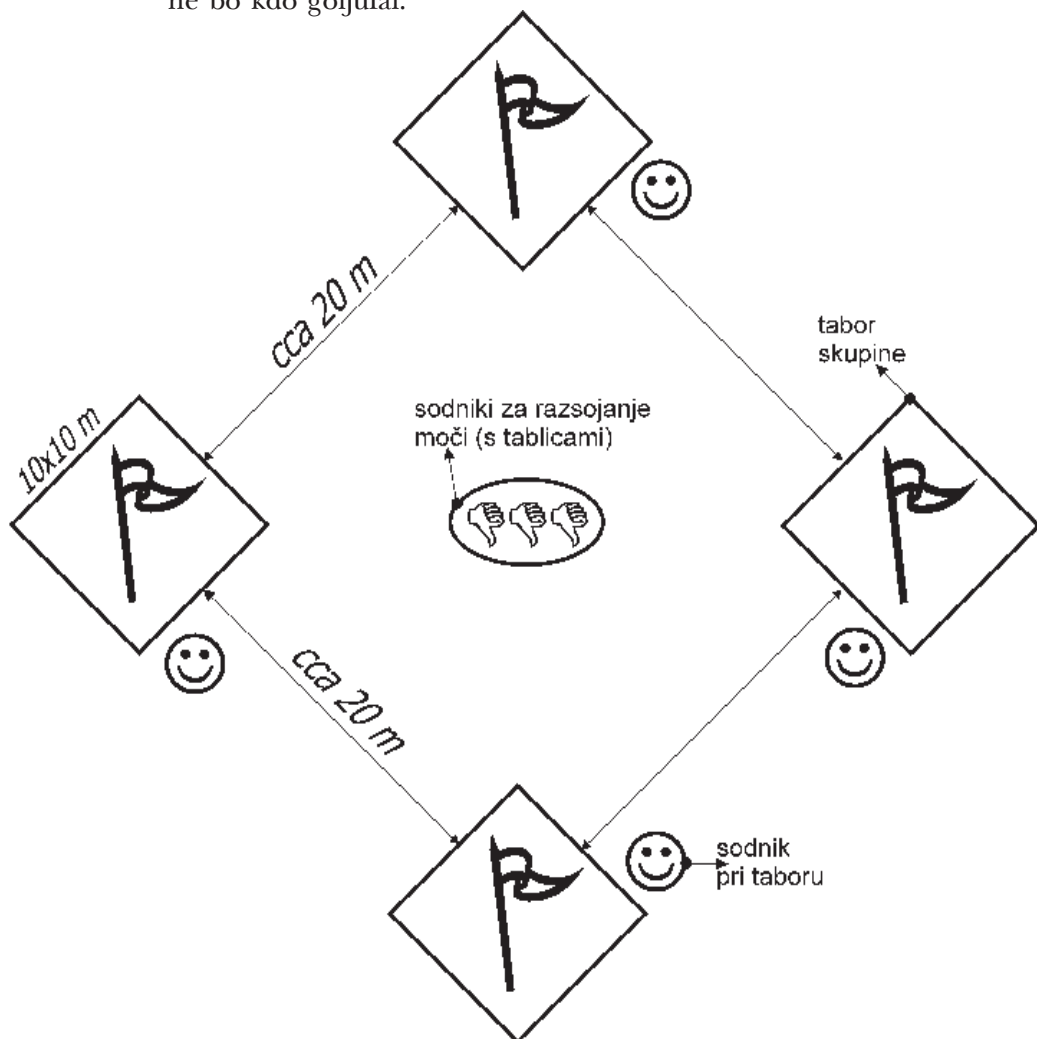
Če je igralec, ki teče z ukradeno zastavico v svoj tabor, med krajo dotaknjen, mora zastavo najprej vrniti nazaj v tabor, potem pa gresta skupaj s tistim, ki se ga je dotaknil, k sodniku. (*Ta jima pove, kdo izmed njiju je izgubil življenje.*) Zastavo mora vrniti tudi, če se ga dotakne igralec, ki ima znak moči iste vrste.

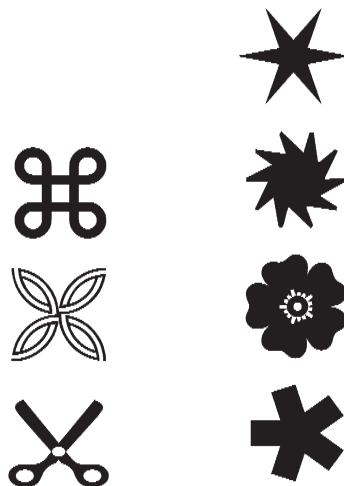
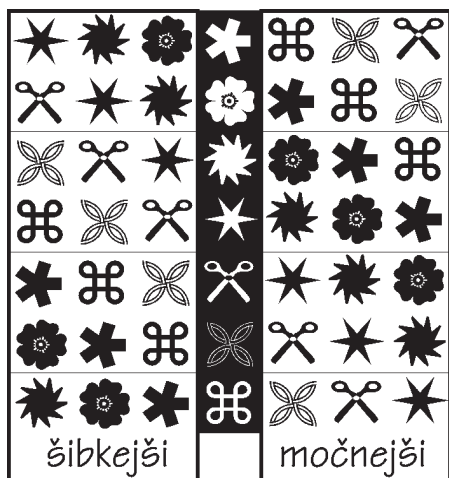
Igro prekinemo kadar koli. Zmaga skupina, ki ji je večkrat uspelo ukrasti zastavo nasprotni skupini in je pri tem izgubila čim manj življenj. (*Seštejemo vse točke pri vseh sodnikih.*)

Za boljši potek

- ☺ Igro lahko popestrimo tako, da si vsaka skupina najprej sama pripravi zastavo (*flomaster na belo blago*).
- ☺ Znake moči razdelimo enakomerno v vsaki skupini.
- ☺ Če imamo več kot 100 igralcev, lahko igro igramo na dveh igriščih v dveh starostno ločenih skupinah (*vsaka skupina se seveda razdeli na tabore*).
- ☺ Igro lahko igramo tudi v gozdu, vendar se lahko pojavijo problemi, ker igralcev ne vidimo in lahko goljufajo (*skrivajo zastavico, tajijo, da so bili ujeti ipd.*).
- ☺ Nekaj voditeljev naj bo razporejenih na bojišču in naj pazijo, da ne bo kdo goljufal.

4.

PASTIRJI NA LOV

Število otrok: 20–180 (8–15 v vsaki skupini)

Starost: 5 do 15 let

Čas: 1 do 2 uri

Prostor: dovolj velik; imeti mora možnost, da skrijemo veliko majhnih lističev, tla ne smejo biti mokra

Pripomočki: lističi, na katerih so narisane živali; bučike; stiroporna plošča za vsako skupino (dobite v vsaki trgovini z gradbenim materialnom), PVC-vrečke za zbiranje listkov

Število animatorjev: 1 na vsako skupino

Priloge: lističi, na katerih so narisane živali

Uvod

Vas je strah zveri? Če bi kakšno srečali v gozdu, kaj bi se zgodilo, kako bi reagirali? Janezu Bosku je Marija v sanjah napovedala, da bo postal pastir in spreminjal zveri v ovce. Tudi mi bomo v tej igri postali pastirji. Odšli bomo v gozd, tam srečali veliko zveri in nič nam ne bodo storile, razen morda ene ...

Opis

Teren je potrebno pripraviti že dan prej ali nekaj ur prej. Listke z zvermi, ki so v prilogi razrežite. Vsako zver nato še razrežite na pol. Tako dobljene

polovičke zveri skrijte (*pod listje, v grmovje, pod les ...*). To so zveri, ki jih bodo pastirji (*otroci*) morali najti oz. uloviti.

Na začetku igre se otroci razdelijo po pastirskih skupinah. Skupina naj šteje 8 do 15 članov. Vsaka skupina naj si izbere svoje ime, ki naj bo v povezavi s pastirskim življenjem (*npr. nore krave*). Ob imenu naj si izdelajo še svoj vzklik (*npr. »Nore krave ne marajo trave!«*).

Naloga vsake pastirske skupine je, da »ujame« (*se pravi najde*) čimveč zveri (*lističev*). Na dani znak začno z iskanjem. (*Vsaka skupina že prej dobi PVC-vrečko za zbiranje najdenih lističev.*)

Vsaki pastirski skupini pa je dodeljen tudi en animator, ki predstavlja medveda. Ta se sprehaja med igralci, in ko se mu zazdi, se lahko ustavi pri katerem koli igralcu njegove pastirske skupine in skliče skupaj njegovo skupino. Če se v določenem času vsi igralci njegove skupine ne zberejo na tistem mestu (*ob igralcu, ob katerem se je ustavil*), skupina dobi določeno število negativnih točk. Vsekakor mora biti število dovolj veliko glede na točkovanje najdenih listkov ob koncu. Tako medved res predstavlja nevarnost. Člane skupine medved skliče z vzklikom: »Ime skupine, zberite se!« (*npr. »Nore krave, zberite se!*). Ko se člani skupine zberejo skupaj, morajo zaklicati vzklik skupine (*npr. Nore krave ne marajo trave!*). Potem jih medved pusti. Čas, v katerem se morajo zbrati, določite po občutku (*npr. 10 sekund*). Medved mora čas na glas odšteti. Medved mora seveda vedeti, koliko članov je v posamezni pastirski skupini, in tudi pastirji morajo svojega medveda poznati. Zato se medved že ob delitvi na skupine predstavi skupini in prešteje, koliko pastirjev je v njej. Medved lahko skupino večkrat skliče. Če skupina hodi skupaj, jim je seveda le potrebno zaklicati vzklik skupine.

Pastirska skupina pa se lahko medveda tudi znebi. V ta namen je na nekaj skritih lističih narisana tudi podoba medveda. Teh je seveda manj (*oz. zelo malo: npr. 4 na skupino*) in jih je potrebno bolje skriti. Ko skupina najde obe polovici medveda, lahko začno loviti medveda. Če ga ujamejo, jih medved ne sme več sklicevati skupaj. Dobijo pa tudi primerno veliko število točk (*vsekakor več, kot jih lahko zgubijo ob sklicu*). Preden ga začno loviti, morajo medvedu povedati, da ga lovijo z vzklikom: »Ime skupine napada medveda!« (*npr. »Nore krave napadajo medveda.«*). Vzklik morajo zavpiti vsaj 15 m stran od medveda. Medveda lahko ujamejo le enkrat.

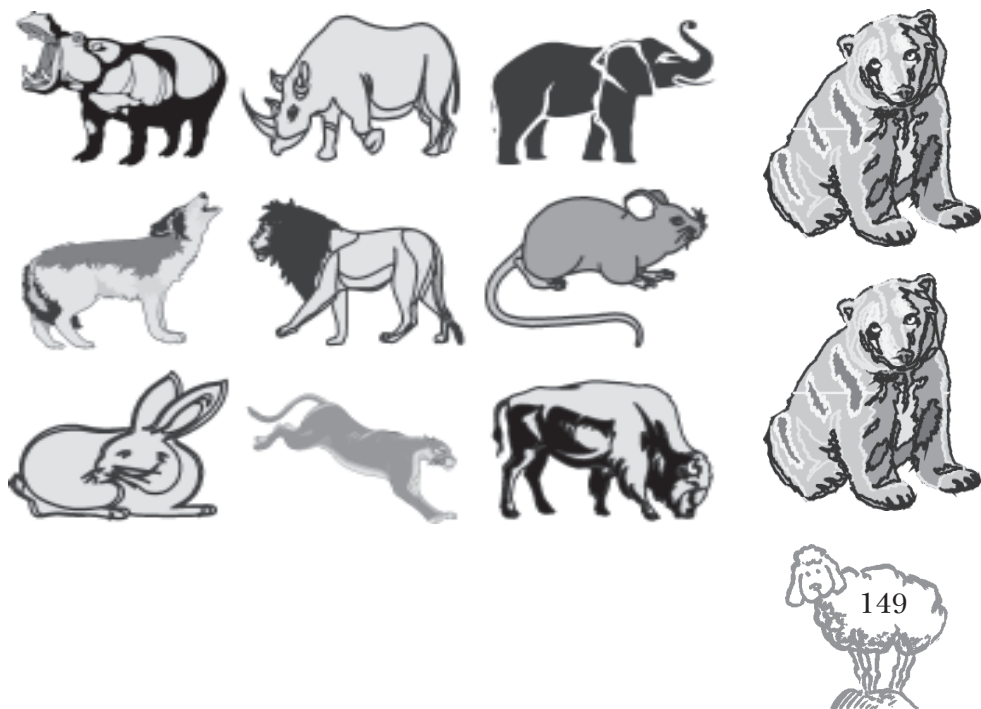
Po določenem času (*npr. pol ure pred koncem*) se iskanje zaustavi. Vsaka skupina mora tedaj svoje najdene lističe (*polovice zveri*) sestaviti, tako da jih z bučikami pripne na stiropor. Štejejo namreč le cele zveri. V tem času si lahko skupine lističe med seboj tudi menjajo (*kakor se pač dogovorijo*).

Na koncu preštejemo število celih zveri in jih delimo s številom članov skupine. Tako dobimo točke, ki so neodvisne od števila članov v pastirski skupini (*če je imela katera skupina več članov, je lahko hitreje nabirala*). Rezultatu prištejemo še točke za ujetega medveda in odštejemo točke, ki so jih izgubili ob zbiranju.

Za boljši potek

- ☺ Koliko lističev morate pripraviti, je odvisno od tega, kakšno je število otrok, kako boste lističe skrili in koliko časa načrtujete, da naj bi igra potekala. Premislite, koliko časa bi en listek iskali vi, delite čas poteka igre s časom iskanja enega listka in dobili boste število listkov, ki jih bo en udeleženec našel v času igre. To število nato pomnožite s številom igralcev.
- ☺ Liste z medvedi morate vsekakor dobro skriti, da jih ne bodo prehitro našli.
- ☺ Če katera skupina najde več medvedov (*medveda lahko lovi le enkrat*), jih lahko za dogovorjeno število drugačnih zveri zamenja z drugo skupino.
- ☺ Ko skupina lovi medveda, naj se medved res potruži, da jim uide, da bo igra bolj zanimiva. Tako lahko hitrejšim skupinam dodelimo hitrejšo medvede.
- ☺ Igro lahko poenostavimo in skrajšamo tako, da lističev ne prerežemo na pol.
- ☺ Lahko igramo tudi brez stiroporja in bucik.
- ☺ Ko ob koncu štejete zveri, lahko nevarnejše zveri višje točkujete (*se pravi morajo biti tudi bolj skrite*). Igralcem že ob začetku povejte, da bodo nevarnejše zveri bolj točkovane.
- ☺ Medved se lahko tudi medvedje našemi, prav tako tudi pastirji (*kar bo malce težje*).
- ☺ Tudi če bo nekaj lističev ostalih skritih, se ne vznemirjajte, saj papir razpade, skrit pa tudi nikogar ne bo motil.

Število otrok: 30–250 (15–25 v skupini)

Starost: 6–14 let

Čas: 30–60 min (igro lahko večkrat ponovite)

Prostor: igrišče, travnik, gozd

Pripomočki: kreda, vrvi ali kaj drugega za označitev igrišča; vreče za lističe; listi za zapisovanje; barvni trakovi za označitev igralcev; listki z napisi: »lačna sem«, »dobra paša«, »volk grozi«

Število animatorjev: 1 na skupino pri staji, 4 za volkove, 2 na dobri paši, 4 v brlogu 1 za prenašanje listkov

Priloge: risba igrišča

Uvod

Vsi vemo, da so ovce pridne, da poslušajo pastirje in hodijo za njim. Včasih pa se zgodi »ne vem kaj«, morda je polna luna, prevelika vročina ... in ovce niso več poslušne pastirjem. Same hodijo na pašo, celo volkov se ne bojijo in jih izzivajo. Pastirji morajo tedaj napeti vse moči, da jih ukrotijo. Kaj bi bili vi raje v takšni situaciji, pastirji ali ovce?

Opis

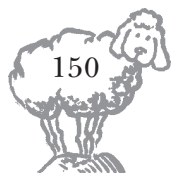
Spremljaj priloženo risbo!

Igralci se razdelijo v skupine od 15 do 25. Vsaka skupina izbere izmed svojih članov 2, ki bosta pastirja. Vsi ostali člani skupine pa so ovce. Pastirja vsake skupine se nato odločita, kateri od ostalih skupin bosta pastirja (*ne moreta biti pastirja svoji skupini*). Vsaka skupina ima lahko le en par pastirjev (*le dva iz iste skupine se lahko odločita, da bosta pastirja tisti skupini*). Vsaki skupini ovc nato razdelimo barvne trakove, ki služijo za prepoznavanje skupin (*enake barve celi skupini*). Trakove si privežejo okoli roke nad komolcem. Trakove dobijo tudi pastirji skupin (*enake barve kot skupina, katere pastirji so*). Pastirji si trakove privežejo okoli glave.

Na začetku igre se ovce postavijo v brlog. Vsaka od njih pri animatorjih, ki so v brlogu, vzame listič z napisom »lačna sem«. Naloga vsake ovce je, da čim večkrat pride v območje dobre paše. Tam odda listič »lačna sem« animatorju na dobri paši in ta ji da v zameno listič z napisom »dobra paša«. Ovca listič »dobra paša« prinese v brlog in ga da animatorju. Animator zapiše njeni skupini točko za listič »dobra paša« in da ovcu nov listič »lačna sem«. Z lističem gre ovca zopet na dobro pašo po listič »dobra paša« (*tako nabira točke za svojo skupino*).

Na poti proti dobri paši pa ovce ovirajo pastirji in volkovi.

Volkovi so v volčjem območju (*predvidoma štirje*). Volk lahko tam ujame katerokoli ovco, ki gre proti dobri paši. Ovca, ki jo je ujel, mu mora dati listič

»lačna sem«, volk pa ji v zameno da listič z napisom »volk grozi«. Tako mora ovca oditi nazaj proti brlogu brez lističa »dobra paša« (*in tako brez točk*). Ko pride v brlog, v zameno za listič »volk grozi« dobi nov listič »lačna sem« in tako lahko ponovno poskuša priti do dobre paše.

Pastirji lovijo ovce povsod, razen v brlogu, volčjem območju in na dobri paši. Vsak pastir lahko lovi *le ovce, katerih pastir je*. Ko ovco ujame, jo *odpelje v svojo stajo*. Za vsako minuto, ki jo ovca preživi v staji, dobi njena skupina eno negativno točko. Ovco lahko iz staje reši katerakoli prosta ovca, tako da se jo dotakne. Rešena ovca gre lahko prosto od staje do črte svobode. Šele tam jo lahko pastir ponovno začne loviti. Ovco pa, ki je reševala, lahko pastir lovi kadarkoli. Pri vsaki staji stoji voditelj, ki zapiše čas, ko je ovca prišla v stajo, in čas, ko je odšla ven, oz. negativne točke, ki jih je v času, ko je bila v staji, »pridelala« za svojo skupino.

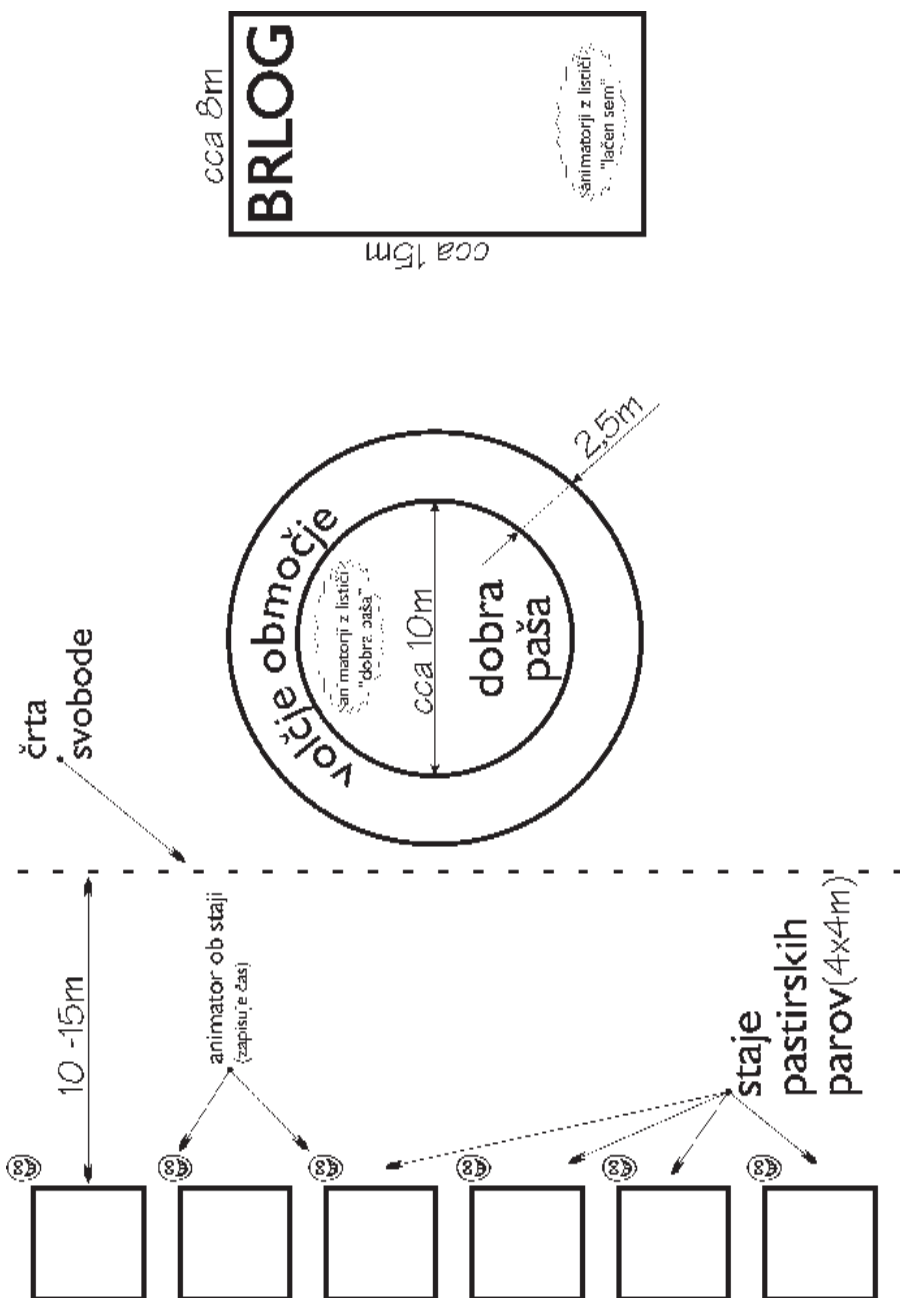
Igra se zaključí, ko želite. Seštejte oz. odštejte točke in dobili boste zmagovalca.

Za boljši potek

- ☺ Vsaki skupini razložimo pravila ob narisanim načrtu igrišča.
- ☺ Skupine naj določijo, kdo bo pastir iz njihove skupine šele potem, ko poznajo pravila.
- ☺ Imejte pripravljenih dovolj lističev, ker se jih bo nekaj s prenašanjem uničilo.
- ☺ Listič »dobra paša« oz. »volk grozi« se da le v zameno za listič »lačna sem« (*in ne v zameno za »volk grozi« ali »dobra paša«*). Listič »lačna sem« se da le v zameno za listič »dobra paša« oz. »volk grozi«. Edinole na začetku vsaka ovca dobi listič »lačna sem« brez zamenjave. Če ima ovca namreč dva lističa »dobra paša«, lahko enega vedno pokaže volku (*čeprav skriva listič »lačna sem«*) in tako goljufa.
- ☺ Skrbite, da otroci ne bodo dobili lističev drugače kot iz rok animatorjev (*pazite, da ne bodo kradli*).
- ☺ Voditelji, ki merijo čas pri staji, naj bodo pozorni, da bodo res vse zapisali, da ne bo jeze pri igralcih.
- ☺ Prosti animatorji naj bodo razporejeni po igrišču, da preprečujejo goljufanje.
- ☺ Volkovi in voditelji na dobri paši imajo dve vreči: iz ene dajejo svoje lističe, v drugo pa zbirajo lističe »lačna sem«. (*Pazijo naj, da jim kakšen listič ne pade na tla.*) Voditelji v brlogu pa imajo tri vreče (*»dobra paša«, »volk grozi« in »lačna sem«*). Če bi komurkoli začelo zmanjkovati njegovih lističev, naj nekdo od voditeljev prenese lističe iz brloga k volkovom oz. na dobro pašo in obratno.
- ☺ Volkovi morajo ovce, ki gredo z dobre paše nazaj domov, pustiti pri miru.

- ☺ Če je čez pas volkov prelahko priti, lahko število volkov povečate, če pretežko, pa zmanjšate.
- ☺ Če pastirji ujamejo premalo ovc, lahko skupine obvestite, naj vsaka izbere še enega pastirja (*hitreje, ko se bodo odzvali, bolje bo za njih*).
- ☺ V primeru vročine lahko v brlogu nudite pijačo.

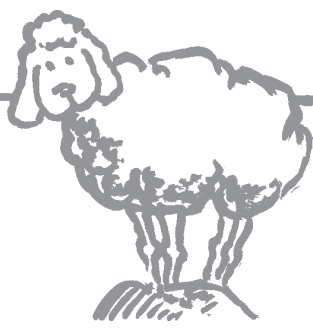

- **ORATORIJ: DOM, ŠOLA, ŽUPNIJA, DVORIŠČE**
- **BITI ANIMATOR**
- **MOLITVENA SREČANJA ZA ORATORIJ 2001**

ANIMATORJEM

ORATORIJ SV. JANEZA BOSKA

Oratorij je ustanova oz. raje: dogajanje, življenjska izkušnja, ki želi celovito odgovoriti na tako različne potrebe mladih. Oratorij = Janez Bosko!

Sv. Janez Bosko, veliki vzgojitelj mladih ... Največji katoliški vzgojitelj ...

Sedanji papež Janez Pavel II. ga je leta 1988 (*ob 100-letnici smrti*) imenoval za *Očeta in učitelja mladine*.

Pri 31-ih letih je, po petih letih duhovništva, ko je po zelo hudi bolezni znova okreval, izjavil: »*Bogu sem obljubil, da bom vse svoje življenje daroval za svoje uboge fante!*«

V svojem znamenitem pismu iz Rima 1884 pa je zapisal: »*Naj sem blizu ali daleč, vedno mislim na vas. Eno samo željo imam: to, da bi vas videl srečne tukaj na zemlji in v večnosti! ... (in pismo zaključuje) ... Veste, kaj želi od vas ta ubogi starček, ki je za svoje drage fante potrošil vse svoje življenje? Nič drugega kot to, da bi se vrnili srečni časi nekdanjega Oratorija ... časi odprtosti in zaupanja ... časi ljubezni in resnične veselosti za vse!*«

ORATORIJ V SLOVENSKEM PROSTORU

Na tem mestu bi lahko na dolgo govorili o oratoriju pred vojno, vendar naj opozorimo le na en vidik, da ne bi prihajalo do nesporazumov.

Beseda *oratorij* je v raznih obdobjih/krajih dobivala drugačno razlago.

Že sv. Filip Neri pozna besedo in dejavnost oratorij. V don Boskovem času so se tudi nekateri drugi duhovniki ukvarjali s tem poslanstvom.

Oratorij sv. Janeza Boska je postal najbolj znan: začel je z *nedeljskim in prazničnim oratorijem*, sčasoma pa so se mnoge dejavnosti z zgradbami vred poimenoval: *Oratorij sv. Frančiška Saleškega*. Nekaj podobnega smo pred vojno razvijali salezijanci in sestre hčere Marije Pomočnice tudi v Sloveniji. Beseda oratorij pa se je uveljavila (*že dobrih 10 let*) za tedenski (*daljši oz. krajši*) večinoma počitniški program za otroke, ki omogoča mladim določenega kraja oz. župnije, da v svojem kraju koristno preživljajo počitniške dneve.

V zadnjih letih je prišlo do prave poplave teh programov: v letu 1996 se je program oratorija odvijal v 25 župnijah, v letu 2000 pa že v ca. 70 župnijah. Vodili so ga salezijanski bogoslovci, sestre salezijanke in na mnogih župnijah škofijski župniki oz. kaplani z mladimi. Programa se je lani udeležilo nad 5000 otrok, vodilo pa ga je kakih 1000 animatorjev.

ORATORIJ: VZGOJNO–PASTORALNA IZKUŠNJA

Sv. Janez Bosko je v svojem prvem oratoriju živel tipično pastoralno izkušnjo.

»Za fante je bil to
DOM, ki sprejema,
ŽUPNIJA, ki evangelizira,
ŠOLA, ki uvaja v življenje,
in DVORIŠČE za njihove prijateljske stike in za življenje v veselju.«
(40. člen salezijanskih pravil)

1. Dom

Dom je tam, kjer se imajo ljudje radi, tam, kjer je toplina in ljubezen. Doma mlad človek doživlja izkušnjo sprejetosti, ljubljenosti, pozitivnega odnosa do mladosti in do življenja nasploh. Ta izkušnja doma pa ni nujno vezan na zidove, ki so lahko razkošno stanovanje (*ustanova*). Mnogi otroci in mladi pogrešajo izkušnjo doma in so kljub stanovanju in staršem sirote – in tudi brezdomci. Kdo od mladih danes ima res »prijeten dom!« (*ločeni, pijača, zatiranje, strah zaradi šolskega neuspeha ...*) V oratoriju naj vsak najde in doživi dom: sprejetost v ljubezni. Vzgojitelji in animatorji naj bodo kot očete, matere, ki poskrbijo za svoje otroke, da vzljubijo življenje in da bi bili zmožni graditi na ljubezni. Torej: mladim moramo omogočiti lepo doživljanje domačnosti!

Pravega oratorija ni, če ni z vsem srcem zavzetih voditeljev in animatorjev.

Na njih oratorij stoji ali pa pade. Naše srce, srce mladih animatorjev – naj postane dom za mnoge mlade, ki jih srečujemo v svojem življenju in poslanstvu.

2. Župnija

Vzgoja v oratoriju je veselo sporočilo mladim, da jim Jezus z evangelijem odpira najširše perspektive v življenje, Jezus, ki je vabil k sebi otroke in ljubil mlade. Janez Bosko je v sebi tako čudovito uresničil podobo Dobrega pastirja. »Vse bi dal, da bi si pridobil srca svojih fantov in jih mogel darovati Gospodu.« Ta izkušnja ni vezana na župnijo (*teritorialno ali osebno*), pač pa na poslanstvo. Janez Bosko v svoji izkušnji ponovno poudarja: »Menim, da brez vere za mlade ni mogoče storiti nič dobrega.« Do tega je prišel v svoji dolgoletni vzgojni praksi. Kdor mladih ne vodi k Jezusu, je dejansko njihov sovražnik, pa naj jih še tako prijetno zabava in pametno uči.

Zato je lahko oratorij za mnoge prva izkušnja verskega življenja, je posrečen način, da se mladi približajo: programi se dogajajo v povezanosti s cerkvijo (*tudi v njej*), župniščem, duhovnikom ipd. Vedno je v program vključena molitev, duhovnost.

Oratorij je odprt vsem – vernim in nevernim! Zato je treba ustvarjati takšno okolje in ozračje, da vključno z vsem oznanja tudi Boga. Torej je lahko oratorij za mnoge nekaka pred-evangelizacija.

3. Šola

Sv. Janez Bosko se v svojem poslanstvu srečuje z nešteto fanti. Išče delo

zanje, gradi šole, delavnice, ustanovi tiskarno, sklepa pogodbe med mojstri in fanti – vajenci; piše šolske učbenike: Decimalni učbenik, Zgodovina Italije.

Kot Janez Bosko verjamemo tudi mi, da je v vsakem mladem človeku veliko dobrega! Zato je v oratoriju močan poudarek tudi na razvijanju svojih sposobnosti. Tu ne gre za to, da bi se šli neko formalno šolo, ampak življenjsko šolo. Mladim je treba omogočiti, da življenje doživijo kot nekaj lepega, kot kulturo, kot možnost za ustvarjanje in razvijanje vseh njihovih neskončnih potencialov. Naj izkoristijo svoje talente in jih razvijejo. Napolnijo naj prosti čas z vsebino, ki jih usposablja za bogastvo življenja. Dejavnosti, delavnice, skupine, organizacije, ustvarjalnost, fantazija, konjički ... Potem tudi šolsko znanje z diplomo dobi svoj pravi pomen. Tako bomo pri delu v raznih delavnicah presenečeni odkrivali, koliko vsega zmorejo mladi, kako neprecenljive talente imajo in nenazadnje: koristno zapolnijo prosti čas.

4. Dvorišče

Gotovo je to temeljna značilnost vsake salezijanske ustanove, eno od prepoznavnih znamenj. Ustanova, kjer ni iskrenega veselja in sproščenosti v igri, ni don Boskova ustanova. Mlad človek, pa brez veselja! Brez igre! Brez prijateljstva! Naj se mladi izrazijo tudi z igro v veselju in prijateljstvu. Sv. Janez Bosko spet pravi: »Da, zabavajte se, vendar zabava naj bo poštena, razvedrilo naj bo koristno in služi obnovi moči telesa in požitivti duha; glejte, da zabava, v katero se podate, ne bo lenoba in prazna izguba časa.«

Nekaj torej, kar ne sme biti ločeno in samo sebi namen, ampak v sozvočju z drugimi. Dvorišče ni samo športno igrišče, marveč vse, kar spada k igri, razvedrilo, gibanju; to je vsa sprostitevna dejavnost v pestrosti preživljanja prostega časa in pametne zabave, ki krepi telo in prezrači duha. Spoznati naravo, kraj, lepote, bogastvo voda, kjer še povrh pride do izraza sodelovanje, soodgovornost in seveda prijateljstvo. Ko drug drugega potrebujemo, da z njim delimo veselje. Da drugi postane dragocenost, tako tudi jaz za drugega.

Tu animator pokaže, da je prijatelj, starejši brat–sestra, ljubezniv soigralec, neutrudljiv pomočnik, vedno mlad, razposajen in vesel, vedno »za stvar«! Igrati se: pomeni biti majhen z majhnimi. Jezus pravi: »Če ne postanete kakor otroci!« Dokler smo se torej sposobni igrati z otroki, mladimi ... smo res pravi animatorji! Zato je zelo pomemben vsak trenutek na dvorišču, da smo med mladimi, otroki, se z njimi igramo in zabavamo. Trenutki na dvorišču, naj bodo res srce življenja. Igra ni zgolj sredstvo za dosego nekih ciljev oz. uspehov, ni namenjena samo sprostitvi in oddihu; igra je pomembna zaradi srečevanja, navezovanja prijateljstva.

VZGOJNA METODA V ORATORIJU

Metoda vzgoje v oratoriju temelji na preventivnem vzgojnem sistemu. Vzga-
jati z *razumom, vero in ljubeznivostjo* (*in ne le z enim od le-teh*). Prehitevati z živ-
ljenjskimi izkušnjami, brez pritiska spodbujati k razvoju dobrega, prepreče-
vati nevarnosti. Torej odpade zastraševanje, prisila. Prevladati mora veselje
nad življenjem, praznovanje, pogum.

Pri tem je zelo pomembna animatorjeva, vzgojiteljeva asistenca – navzoč-
nost: biti z mladimi, biti z njimi prijatelj, navzoč v njihovem življenju, deliti
z njimi svoje življenje. Pomembno je torej, da je animator vedno med mladi-
mi, tako vnaprej onemogoča negativnosti in kaže na pozitivno.

Prizadevati si je potrebno za medsebojno zaupanje in vzgajati za odgo-
vornost.

**CILJ oratorija je,
da bi mladi postali
pošteni ljudje in dobri kristjani.**

Torej Oratorij ni v prvi vrsti neka posebna vzgojna struktura, oratorij je
še manj določen prostor, najpomembnejše je značilno salezijansko ozračje,
ki ga ustvarjajo predvsem animatorji, vzgojitelji!

Ta oratorij je nekako na mejnem področju med verskim in civilnim, med
svetnim in cerkvenim. In v tem je tudi izvornost oratorija – pa tudi njegovo
tveganje. Tveganje v eno ali drugo smer: da postane zgolj kateheza ali pa
zgolj igra; da zanemarimo duhovno razsežnost ... ali pa da zanemarimo po-
men razvedrila in delavnic!

2.

BITI ANIMATOR

ZAKAJ SI SE ODLOČIL, DA BI BIL ANIMATOR?

- *Začetni nagibi za delo animatorja*

Animator bom zato: da mi ne bo dolgčas; da ne bodo delali samo drugi;
pri tem uživam; lahko nadziram mlajše; drugi me upoštevajo; slučajno sem
prišel zraven; med animatorji je tudi moj/a prijatelj/ica; čutim, da moram
nekaj storiti za druge; že ko sem sam bil kot otrok v oratoriju, sem si želel
postati animator ... vse to ni dovolj, da bi bil dober animator!

- *Temeljni nagibi za delo animatorja*

Animator bom zato, ker je vredno delati za človeka, zlasti za otroke in
mlade; ker lahko stopim iz sebe in se darujem, da dam kaj iz svojega, da sto-

rim kaj dobrega za druge in ne mislim samo nase; da polno živim svoje življenje; da pri delu za druge razvijem svoje vrline, za katere nisem vedel, da jih sploh imam; se odločim za poseben način življenja oz., poslanstvo – animatorstvo.

Jezus Kristus je prišel, da bi stregel, ne da bi mu stregli. Postavil se je na stran šibkih, najbolj odrinjenih, manjvrednih, otrok. Animator upošteva Jezusov nauk o zakonitosti skritega, tihega, počasnega in vztrajnega napredovanja. Animatorstvo je po Jezusovem zgledu zastopnik, je slog življenja. Animatorstvo je odgovor na zgodbo lastne poklicanosti.

POSTANI DOBER ANIMATOR?

- Prizadevaj si, da boš privlačen, zanimiv ..., da boš tako celostno nagovoril otroke.
- Izzarevaj živahnost, vedrino, pogum in gotovost – ne pa strahu in zasanosti.
- Kar govoriš in razlagaš, naj bo jasno in kratko. Ne pridigaj preveč. Raje v pravem trenutku izberi pravo besedo.
- Več poslušaj in manj govori. Pusti, da otroci prosto govorijo s teboj: naj vedo, da si ti tam posebej zanje.
- Potrudi se, da boš imel čim več idej (*v glavi ali na papirju*).
- Prizadevaj si, da te bodo otroci imeli radi ... izkoristi vsako priložnost, da jim poveš/pokažeš, da jih imaš rad ... potem boš zanje tudi simpatičen.
- Ne boj se, da boš izgubil ugled, če tekaš, se smejiš in skačeš skupaj z otroki. Če tega ne zmoreš, si še vedno lahko nasmejan sodnik.
- V kratkem času spoznaj otroke: voditelje, nesamostojne, odrinjene ..., kliči jih po imenu.
- Pristopaj k vsakemu otroku, iskreno se mu nasmej, kot da bi mu hotel reči: *Dobrodošel!*
- Nobenega otroka ne izgubi izpred oči. A ne kot policaj, temveč kot prijatelj, ki se zanima zanj.
- Bodi človek sodelovanja in prilagajanja – ne vztrajaj trmasto pri svojem.
- Pripravljen bodi na spremembe, na novosti, na dinamiko.
- Bodi navzoč med otroki: telesno (*in ne le v mislih*), bodi jim naklonjen, pomagaj jim, zavedaj se svoje voditeljske odgovornosti, bodi jim ponudba/izziv, med njimi bodi z ljubeznijo, bodi pripravljen opozarjati, in ničesar ne spreglej.
- Bodi navzoč med otroki ... že zato, da te ne bo treba iskati, če bi te kdo potreboval. Marsikaj te bodo naučili. Tudi to, kako ohraniti mlado srce.
- Izzarevaj privlačno in osvobajajočo vero. Otroci morajo začutiti, da ti pristoji verovanje v Kristusa. Kot dosleden animator moli vsak dan.
- Preden greš na dvorišče, dvigni svoje misli k Bogu, da lahko tam v spontanem srečanju nadaljuješ svoje srečevanje z Bogom (*Jezus je rekel: Kar ste storili kateremu teh najmanjših, ste meni storili!*).

- Ravnaj tako, da bo vsako srečanje ostalo skrbno shranjeno med najdražjimi spomini. Mogoče bodo tudi otroci, ki niso še nikoli slišali prave besede o Bogu, začutili, da se je po animatorju Njegova ljubezen pojavila v njihovem življenju.
- Začetne nagibe za svoje animatorsko delo poskušaj sčasoma prerasti. Šele tedaj boš postal pravi animator, tedaj boš za otroke in mlade delal bolje, bolj s srcem in vztrajneje.

POMEN DOBREGA NAČRTOVANJA

(Pomembno predvsem za voditelja oratorija)

- Načrtovanje pomaga, da se izognemo preprirom in si olajšamo življenje. Misli na to, kaj in kako se bo nekaj delalo, ko še ni vroče, ko še nismo nervozni, ko je čas, ko še ni otrok ...
- Načrtovanje ne zavira, ampak spodbuja domisljijo, pomaga sanjati na veliko in načrtovati odlične pobude.
- Vsak načrt je tudi odprt za prilagoditve *(na katere je treba vedno računati)*, da v pravem trenutku napravimo najboljše.
- Dober načrt je tudi osnova učinkovite preverbe: je bil moj načrt realističen?, sem se ga držal?, kakšne spremembe sem napravil in zakaj?
- Ko načrtujete, preglejte dejanske možnosti, ki jih imate na voljo v okolici. *(Zaman je načrtovati multimedijško pustolovščino, če pa v kraju nihče nima računalnika.)* Torej načrtujte in delajte s tem, kar je, z ljudmi, ki so okrog vas, in s časom, ki vam je na voljo.
- Poskrbite za pripravo animatorjev med šolskim letom *(vsaj 3 srečanja, priporoča se tudi daljša priprava, en ali dva vikenda, da se animatorji čim bolj povežejo med seboj, da si naberejo tudi nekaterih teoretičnih in praktičnih znanj in izkušenj)*.
- Sodelujte pri skupni pripravi na oratorij: pogovorite se o nekaterih teoretičnih poudarkih za vzgojno delo animatorjev v oratoriju, srečajte se z animatorji iz drugih župnij, seznanite se z gradivom za določeno leto, naučite se pesmi ipd.
- Ko načrtujete, morate **sanjati na veliko**. *Sanjanje* je prava vzmet stvarnosti. Bodite prepričani, da stvarnost ni sovražnik domisljije.
- Ko načrtujete, bodite zelo konkretni: vzemite koledar in si označite dni, ko boste na voljo – in k vsakemu dnevu si zapišite svoje naloge in odgovornosti.
- Pravočasno o datumu in vsebini oratorija obvestite otroke in njihove starše prek župnijskih glasil, oznanil, verouka in roditeljskih sestankov ter večjih plakatov.
- Privabite k sodelovanju sponzorje *(občina, podjetja, društvo prijateljev mladine ...)*, priskrbite si dovolj materialnih sredstev za izvedbo oratorija *(v raznih podjetjih, pri zasebnikih ipd.: papir, pisala, barvice, druga potrebna sredstva, zlasti za delavnice ipd.)*.

- Pravočasno naročite in nabavite vse potrebno za oratorij: zlasti priročnik, vse druge materiale, ki so v ta namen pripravljene (*npr. kovček, spominke, majice ...*)
- Pričnite z listanjem priročnika, izpisujte si razne ideje, igre in dejavnosti, označite si pomembne strani, odstavke, ki jih boste potrebovali, ves material, ki ga je potrebno pripraviti, stvari, za katere je treba vprašati voditelje, dopolnjujte gradivo, zapišite si vsako idejo, ki vas prešine ...
- In če ne gre vse po načrtih? Ena sama težava ne sme pripeljati do obupanosti, ampak do že omenjene preverbe ter se končati v bolj stvarnem načrtovanju.
- Ovrednotite pomen molitve animatorjev za delo, ki ga boste opravljali, da bi nad svoje delo resnično klicali Božji blagoslov.

SKLEP

- Za pomembne stvari je treba imeti čas – in počitniški oratorij je gotovo zelo pomembna stvar!
- Na pomembne stvari se je treba dobro pripraviti – in oratorij potrebuje res dobro pripravo.

Oratorij je velik in zahteven projekt – zato se vanj ne smemo bati vključiti čim več sodelavcev, četudi morda sicer med letom niso vključeni v razne župnijske programe.

3. MOLITVENA SREČANJA ZA ORATORIJ 2001

- Pesem – po izbiri
- Psalm
- Evangelij
- V premislek
- Misli sv. Janeza Boska
- Pesem – po izbiri

Ob začetku oz. sklepu vsakodnevnega oratorija.

Tudi pri teh molitvenih srečanjih se bomo srečevali s sv. Janezom Boskom – nekaterimi njegovimi znanimi mislimi, ki so vezane na temo zgodbe in kateheze. Poleg tega imamo predlagan tudi psalm in evangeljski odlomek ter kratko razmišljanje za animatorje.

Prilogo za animatorje lahko uporabimo tudi ob drugih priložnostih, zlasti za načrtno delo v t. i. šoli animatorjev ali npr. v delu z birmanskimi voditelji (ne »prakticistični« vidik, ampak vidik osebnega oblikovanja oz. osebne rasti animatorjev).

PSALM – Ps 119

Uči me, GOSPOD, pot tvojih zakonov,
 čuval jo bom do konca.
 Daj mi razumnost, da bom čuval tvojo postavo,
 varoval jo bom z vsem srcem.
 Vodi me po stezi svojih zapovedi,
 kajti v njej je moje veselje.
 Nagni moje srce k svojim pričevanjem
 in ne k iskanju dobička.
 Daj, da moje oči ne bodo videle slepila,
 na svoji poti me poživi.
 Izpolni svojemu služabniku svoj izrek,
 dan tistim, ki se te bojijo.
 Daj, da gre mimo mene sramotenje, katerega me je groza,
 kajti tvoje sodbe so dobre.
 Glej, hrepenim po tvojih ukazih,
 v svoji pravičnosti me poživi.
 Vzdigoval bom svoje roke k tvojim zapovedim,
 ki jih ljubim, in premišljal bom o tvojih zakonih.

EVANGELIJ – Jezus razpošlje dvanajstere (Lk 9,1–6.10–11)

Poklical je k sebi dvanajstere ter jim dal moč in oblast nad vsemi demoni in za ozdravljanje bolezni. Poslal jih je oznanjat Božje kraljestvo in ozdravljat bolnike.

Rekel jim je: »Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja; tudi ne imejte dveh oblek. V katero koli hišo stopite, ostanite tam in od tam pojdite dalje. In kjer vas ne sprejmejo, si otriesite prah z nog, ko odidete iz tistega kraja, v pričevanje proti njim.«

Razšli so se in hodili od vasi do vasi ter povsod oznanjali evangelij in ozdravljali.

Ko so se vrnili, so mu pripovedovali o vsem, kar so storili. Vzel jih je s seboj in se umaknil sam zase proti mestu, ki se imenuje Betsajda. Ko so množice to izvedele, so šle za njim. Sprejel jih je in jim govoril o Božjem kraljestvu ter ozdravljaj vse, ki so bili potrebni ozdravljenja.

RAZMIŠLJANJE

Tako kot je Jezus poklical Dvanajstere, tako tudi nas s krstom in birmo kliče, naj mu sledimo v skupnosti učencev, čeprav z različnimi nalogami.

Dvanajsteri prejmejo od Jezusa moč in avtoriteto, torej Svetega Duha. Skratka, Dvanajsteri ne dajo ničesar od svojega, samo tisto, kar so prejeli od Jezusa samega, kajti samo to rešuje.

Kaj sta v moje življenje prinesla zakrament Sv. Krsta in sv. Birme? Se zavedam, da je namen zakramentov boljše življenje, odgovornost do življenja, kot pravi obred?

Dvanajsteri so postali apostoli, se pravi poslanci. Niso svobodni sli, ampak povabljeni in so predstavniki osebe, ki jih je poklicala. Animatorji se vtkejo v Jezusov klic, zaradi njega so vpleteni.

Se čutim udeleženca pri poslanstvu Cerkve? Čutim tudi jaz, da sem poslan? Sem prepričan, da biti kristjan pomeni biti drugi Kristus? Jezus je z apostoli ustanovil skupnost: Cerkev. Ta je danes v času in prostoru viden dokaz Jezusove prisotnosti med nami. Se animator zaveda svoje vloge v skupnosti? Je njen del?

Kako gledaš na odnos med Kristusom in Cerkvijo? Živiš spoštljiv in zaupen odnos do predstavnikov svoje skupnosti? Kako reagiraš v trenutkih utrujenosti ali ob napetostih življenja v skupnosti? Si animator skupnosti?

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Delaj, kot da ne boš nikdar umrl, in živi, kot da boš umrl še danes.
- Tvoje življenje je kratko, zato hitro stori tisto malo, kar lahko, preden te preseneti smrt.
- Da bo tvoje delo uspešno, delaj predvsem to, kar je všeč Bogu.
- V odnosu do Boga naj te vodi vera, v odnosu do bližnjega ljubezen, v odnosu do tebe samega pa ponižnost.
- Veliko naredi, kdor dela to, kar mora – četudi naredi malo; nič pa ne naredi, kdor sicer veliko dela, ne dela pa tistega, kar bi moral.
- Živi z nogami na zemlji in s srcem v nebesih.
- Če boš lepo živel svoja mlada leta, boš poštenjak v zrelih letih, lepo boš umrl in si zaslužil srečno večnost.
- Vsakdo naj opravlja svoje dolžnosti, zavedajoč se Božje navzočnosti.
- Čeprav nisi pridigar, lahko pridigaš – s svojim zgledom.

2.

PSALM – Ps 139

GOSPOD, preizkusil si me in me poznaš,
od daleč razumeš moje misli.

Opazuješ moje potovanje in moje počivanje,
z vsemi mojimi potmi si seznanjen.

Zares, besede še ni na mojem jeziku,
 glej, ti, GOSPOD, si jo že spoznal v celoti.
 Zadaj in spredaj me obdajaš
 in name polagaš svojo roko.
 Prečudovito je zame spoznanje,
 previsoko je, ne morem ga doseči.
 Kam naj grem pred tvojim duhom,
 kam naj zbežim pred tvojim obličjem?
 Če se povzpnem v nebesa, si tamkaj,
 če si pripravim ležišče v podzemlju, si zraven.
 Če bi dvignil peruti jutranje zarje, če bi prebival na koncu morja,
 tudi tam bi me vodila tvoja roka, držala bi me tvoja desnica.
 In zame, kako težke so tvoje misli, o Bog,
 kako silna so njihova načela!
 Če bi jih štel, bi jih bilo več kot peska;
 kadar se prebudim, sem še vedno pri tebi.
 Preizkusi me, o Bog, spoznaj moje srce,
 preizkusi me in spoznaj moje vznemirljive misli!
 Poglej, ali je pri meni pot bridkosti,
 in vodi me po večni poti!

EVANGELIJ – *Hudič skuša Jezusa (Mt 4,1–11)*

Tedaj je Duh odvedel Jezusa v puščavo, da bi ga hudič skušal. Ko se je postil štirideset dni in štirideset noči, je postal naposled lačen. In pristopil je skušnjavec in mu rekel: »Če si Božji Sin, reci, naj ti kamni postanejo kruh.«

On pa je odgovoril: »Pisano je: Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.«

Tedaj ga je hudič vzel s seboj v sveto mesto in ga postavil vrh templja ter mu rekel: »Če si Božji Sin, se vrzi dol, kajti pisano je: Svojim angelom bo zate zapovedoval in: Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.«

Jezus mu je odgovoril: »Pisano je tudi: Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!«

Spet ga je hudič vzel s seboj na zelo visoko goro. Pokazal mu je vsa kraljestva sveta in njihovo slavo ter mu rekel: »Vse to ti bom dal, če padeš predme in me moliš.«

Jezus mu je tedaj dejal: »Poberi se, satan, kajti pisano je: Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služi!«

Tedaj ga je hudič pustil, in glej, angeli so pristopili in mu stregli.

RAZMIŠLJANJE

Ljubezen je dobrotljiva in potrpežljiva; vse prenaša, vse upa in nikoli ne išče svoje.

Vem za animatorja, ki se zna dobro igrati, je športen tip, zelo simpatičen ...

Vem za animatorja, ki zna veliko vicev in se vedno heca.

Vem za animatorja, ki dobro igra, ki vodi velike igre in vodi velike skupine.

Vendar animatorja ne ocenjujemo po teh podrobnostih.

Za vzgojo otrok, za zvestobo pravi identiteti animatorja se moramo vedno znova zavedati, da je z otroki z enim zelo jasnim namenom: vse naše vrline morajo biti usmerjene v to.

Božja Beseda mora biti naše vodilo, saj v nasprotnem primeru zagotovo pademo v skušnjave, pred katerimi nas Jezus opozarja.

Pot, ki jo je Jezus izbral, je pot zvestobe Bogu in ljubezni do bližnjega, do njenih najhujših posledic. Ljubezen ni v velikih dejanjih, temveč (*tudi*) predvsem v zmernosti, točnosti in vsakodnevni prisotnosti.

To je logika Don Boskovega »preventivnega sistema«: Temelji na besedah sv. Pavla: »Ljubezen je dobrotljiva in potrpežljiva; vse prenaša, vse upa in nikoli ne išče svoje.«

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Brezdelje je hud sovražnik, proti kateremu se moraš stalno boriti.
- Kako ohraniti čistost? Varuj se slabe družbe, brezdelja, ne posvečuj pretirane skrbi svojemu telesu, moli in pogosto prejemaj zakramente.
- Če te hvalijo, pravijo, kakšen bi moral biti; če te grajajo, povedo, kakšen si.
- Post, ki ga lahko držiš tudi ti, je v tem, da paziš na svoje srce in svoje čute.
- Če hočeš, da bi tvoje besede kaj zalegle, moraš v vseh okoliščinah obvladovati svoj jaz.
- Če nočeš s Kristusom trpeti tu na zemlji, ne boš mogel z njim uživati v nebesih.
- Pogum hudobnežev ima svoje temelje v strahu dobrih. Bodi pogumen in videl boš, kako kmalu bodo postali majhni.
- Ni dovolj vzeti križ v roke in ga poljubiti, treba ga je nositi.
- Če nimaš prijatelja, ki bi te opozarjal na napake, plačaj sovražnika za to opravilo.
- Zatajevanje oči je velik varuh kreposti čistosti.

3.

PSALM – Ps 133

Glejte, kako dobro in kako prijetno je,
če bratje prebivajo skupaj!

Je kakor najboljše olje na glavi,
ki teče na brado, Aronovo brado, ki teče na ovratnik njegove obleke.
Je kakor rosa s Hermona,
ki pada na sionske gore.
Zakaj tam je GOSPOD zapovedal blagoslov,
življenje na veke.

Ps 112

Blagor možu, ki se boji GOSPODA,
z njegovimi zapovedmi ima veliko veselje.
Mogočen bo v deželi njegov zarod,
rod iskrenih bo blagoslovljen.
Premoženje in bogastvo sta v njegovi hiši,
njegova pravičnost ostaja na veke.
Iskrenim zasije luč v temi:
milostljiv, usmiljen in pravičen.
Dobro je možu, ki je milostljiv in posoja,
ki svoje reči ureja pravično.
Zakaj na veke ne bo omahnil,
za večni spomin bo pravični.
Ne boji se zlobne govorice,
njegovo srce je trdno, gotovo v GOSPODU.
Razsul je, dal je ubogim;
njegova pravičnost ostane na veke, njegov rog se vzdiguje v slavi.

EVANGELIJ – Jezus nahrani pet tisoč mož (Jn 6,1–15)

Potem se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. On pa se je povzpел na goro in tam sedel s svojimi učenci. Blizu je bila pasha, judovski praznik. Ko je Jezus tedaj povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.« Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« Jezus je dejal: »Posedite ljudi.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož.

Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so hoteli.

Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne izgubi.« Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli,

da je storil znamenje, so govorili: »Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.«

Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvesti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.

RAZMIŠLJANJE

Animirati pomeni dati to, kar si, to, kar imaš.

Jezus potrebuje malo, da napravi čudež: pet hlebcev kruha in dve ribi ... in 5000 oseb je nasičenih. Tudi tvoji talenti se ti včasih zdijo skromni in omejeni (*otroci te ne poslušajo, ne znaš razložiti igre, misliš, da te ne cenijo*) ...; podari jih Gospodu in videl boš njihovo eksplozijo in njihov sad.

Korenina zla pa je nasprotna želja, da bi tistih nekaj talentov uporabil le zase, in živel življenje, v katerem je pomembno učenje iz izkušenj.

Oratorij je zate le ena nova dogodivščina ali pa jo živiš v smislu daritve?

Se mogoče pojavlja enoličnost (*vedno enake igre, isti otroci ...*)? Če ja – kako se odzivaš na to?

Kdor skrbi za imetje (*»A kaj je to za toliko ljudi?«* Jn 6,9), uspeh in moč (*»nameravajo priti in ga s silo odvesti, da bi ga postavili za kralja ...«* Jn 6,15), ne bo nikoli odkril navdušenja in miru, ki ju Jezus podarja tistim, ki znajo dajati z veseljem. Zlo je zakoreninjeno v želji po uspehu in oblasti, kar se pri animatorjih pogosto pokaže s sestavljanjem skupinic ljubljencev in »gorje tistemu, ki se jih dotakne«.

Si tudi ti med tistimi, ki si hočejo »pridobiti« otroke? Analiziraj svoje vsakodnevno delovanje z globino in odkritostjo.

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Mladi naj ne bodo samo ljubljeni, ampak naj tudi vedo, da so ljubljeni.
- O svojem bližnjem govori le dobro ali pa molči.
- Če želiš pri svojih učencih veliko doseči, nikdar ne pokaži, da te je kateri od njih užalil.
- V pogovoru bodi tak, da bodo vsi, s katerimi govoriš, postali tvoji prijatelji.
- Največja sreča otroka je spoznanje, da je ljubljen.
- Glasbe mladih src ne poslušamo z ušesi, ampak s srcem.
- Vsaka beseda naj nosi pečat ljubezni.
- Če hočeš, da bo graja obrodila zaželen sad, ne smeš nikoli grajati vpričo drugih.
- Moja draga mladina! Težko boste našli koga, ki bi vas bolj kot jaz ljubil v Jezusu Kristusu in ki bi vam bolj želel vašo resnično srečo.
- Bolj si prizadevaj za to, da te bodo ljubili, kot pa da bi se te bali.

PSALM – Ps 135

Hvalite ime GOSPODOVO, hvalite, GOSPODOVI služabniki,
 ki stojite v hiši GOSPODOVI, v dvorih hiše našega Boga.
 Hvalite GOSPODA, kajti GOSPOD je dober,
 igrajte njegovemu imenu, ker je prijetno.
 Zakaj GOSPOD si je izbral Jakoba,
 Izraela za svojo posebno lastnino.
 Zares, spoznal sem, da je GOSPOD velik,
 naš Gospod je pred vsemi bogovi.
 Vse, kar ugaja GOSPODU, naredi v nebesih in na zemlji,
 v morjih in vseh globinah.
 Od konca zemlje dvigne meglice, za dež dela bliske,
 iz svojih shramb privede veter.
 Udaril je egiptovske prvorojence,
 od ljudi do živali.
 Poslal je znamenja in čudeže, v tvoji sredi, Egipt,
 proti faraonu in vsem njegovim služabnikom.
 GOSPOD, tvoje ime ostaja na veke,
 GOSPOD, tvoj spomin za vse rodove.
 Maliki narodov so srebro in zlato,
 delo človeških rok.
 Usta imajo, pa ne govorijo,
 oči imajo, pa ne vidijo,
 ušesa imajo, pa ne poslušajo,
 tudi ni diha v njihovih ustih.
 Kakor oni so tisti, ki so jih naredili,
 vsak, ki zaupa vanje.
 Hiša Izraelova, slavite GOSPODA,
 hiša Aronova, slavite GOSPODA;
 hiša Levijeva, slavite GOSPODA,
 tisti, ki se bojite GOSPODA, slavite GOSPODA.
 Naj bo slavljen GOSPOD s Siona,
 ki prebiva v Jeruzalemu.

EVANGELIJ – Zaklad v nebesih (Mt 6,19–21.24–34)

»Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer uničujeta molj in rja in kjer tatovi vlamljajo in kradejo;

nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.

Nihče ne more služiti dvema gospodarjema: ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.

Ne skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili, in ne za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje več kot jed in telo več kot obleka?

Poglejte ptice neba! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste vi več vredni kot one? Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo dodati svojemu življenju en sam komolec?

In za obleko, kaj skrbite? Poučite se od lilij na polju, kako rastejo. Ne trudijo se in ne predejo,

toda povem vam: Še Salomon v vsem svojem veličastvu ni bil oblečen kakor ena izmed njih. Če pa Bog tako oblači travo na polju, ki danes obstaja in jo jutri vržejo v peč, mar ne bo mnogo bolj oblačil vas, maloverni? Ne skrbite torej in ne govorite: »Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli?« Po vsem tem sprašujejo pogani. Saj vaš nebeški Oče ve, da vse to potrebujete. Išcite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo. Ne skrbite za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase. Dovolj je dnevu njegovo zlo.«

RAZMIŠLJANJE

Doslednost in radikalnost ob odločitvi za animiranje po načinu Jezusa Kristusa.

To je zahteven evangelijski odlomek. Predstavi nam pristnega, resničnega Jezusa: pove nam, kako in kaj je. Ne moremo misliti, da smo kristjani »v mejah mogočega ... ko se počutim ... samo da ne zmeša mojih planov in interesov ...«

Pogosto so naši »JA« Jezusu nabiti z mnogimi »ampak ... počakaj trenutek ... naj pomislim ... imam še to, kar mi vzame precej časa ...« Kdor je navajen na kompromise, bo prevaran. Jezus hoče prvo mesto: v našem srcu, v naših načrtih, v izrabljanju naših virov, v življenju. »Kdor ima rajši očeta ali mater kakor mene ...« In je tako!

Zakaj? Ni malo prezahteven? Jezusu je moje življenje pri srcu: hoče me srečnega. Ampak tako kot sem mu pri srcu jaz, tako so mu pri srcu tudi moji starši, pa starši mojih staršev ... Hoče biti na prvem mestu v mojem srcu, pa tudi v njihovem srcu. Kaj pa se zgodi, če postaviš Jezusa na prvo mesto? Takoj te pošlje k »tvojim bratom«, k tistim, ki hodijo ob tebi, predvsem k tvojim bližnjim in nato k vsem, ki jih srečuješ: »Iz tega naj spoznajo, da ste moji učenci, ker se ljubite med seboj ... To je največja zapoved!« Jezus je zahteven, a ničesar ne pridrži zase: ni oblasten. Razširja dih naših občutkov (*in On daje poročtvo za čistost!*), utrjuje naše življenjske načrte (*On daje trdnost večnosti!*). To je resnično predvsem pri animiranju. Animator služi življenju svojih otrok. Z ljubeznijo in sposobnostjo in strastjo. Sv. Janez Bosko je znal videti Jezusov obraz v obrazih fantov. To je izziv in naloga za vsakega pravega animatorja.

Dosledno, brez pasti. Animator–kristjan – vedno: tudi ko nas tlači napor, križ. Ampak križ – v Jezusu postane znak odkupitve in odrešitve.

Kakšno mesto zaseda Jezus v tvojem življenju? Se »posvetuješ« z njim ob svojih izbirah? Je v središču tvojega srca?

Ob kakšnih trenutkih »barantaš« z Jezusom o stvareh, ljudeh? Se tvoje animatorstvo omejuje le na čas, ki ga preživiš z otroki, ali pa si vselej dosleden, tudi v drugačnih trenutkih in okoliščinah? Čutijo otroci, da animiraš, da si animator–kristjan?

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Bodi kot ptiček, ki čuti, kako se trese veja, na kateri sedi, pa vendar poje naprej, ker ve, da ima krila.
- Zaupaj v Gospoda in pojdi naprej.
- Tistemu, ki ljubi Boga, Bog vsako stvar obrne v dobro.
- Samo vera more začeti in dokončati veliko delo prave vzgoje.
- Bog se ne da premagati v velikodušnosti.
- V najtežjih preizkušnjah ti je potrebna močna vera.
- Jezus naj bo vedno tvoj učitelj, voditelj in vzornik.
- Če moliš, zrastejo iz dveh zrn, ki ju zaseješ, štirje klasi.
- Kdor moli, je podoben človeku, ki trka na vrata.
- Vse zaupaj Jezusu v Najsvetejšem in Mariji Pomočnici, pa boš videl, kaj so čudeži.

5.

PSALM – Ps 63,1–9

O Bog, moj Bog si ti,
željno te iščem,
po tebi žeja moja dušo;
moje telo medli po tebi na suhi, izčrpani zemlji brez vode.
Tako sem v svetišču zrl vate,
da bi videl tvojo moč in tvojo slavo;
zakaj tvoja dobrota je boljša kakor življenje,
moje ustnice te smejo slaviti.
Tako te bom slavil v svojem življenju,
v tvojem imenu bom vzdigoval svoje roke.
Kakor z maščobo in oljem se bo nasičevala moja duša,
z vriskajočimi ustnicami bodo hvalila moja usta,
ko se te bom spominjal na svojem ležišču,
v nočnih stražah premišljeval o tebi;

zakaj bil si mi pomoč,
v senci tvojih peruti vriskam.
Moja duša se te je oklepala,
podpirala me je tvoja desnica.

EVANGELIJ – *Pojdite na samotni kraj (Mr 6,30–32)*

Apostoli so se zbrali pri Jezusu in mu poročali o vsem, kar so storili in učili. Tedaj jim je rekel: »Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpočijte!« Mnogo ljudi je namreč prihajalo in odhajalo, tako da še jesti niso utegnili.

In odrinili so s čolnom sami zase v samotni kraj.

RAZMIŠLJANJE

Kot je Jezus izbral apostole, da bi »bili z Njim in šli oznanjati Besedo«, tako je danes izbral tudi nas.

Ob povratku z misijonarjenj (*dan z otroki*), so se zbirali okrog Jezusa, da bi mu poročali o tem, kar so počeli. Sposobni so zapustiti tistega, ki jih išče, da najdejo Tistega, ki je v središču njihovega uspeha, navdušenja. Zavedajo se, da ne smejo delati za Gospodov vinograd, pozabljač na Boga. V skrbi za Božje stvari ne zapuščajo Boga.

Tako tudi mi ne smemo misliti, da smo kristjani zaradi vseh naših opravil, ampak moramo imeti ponižnost, da stopimo v stran. Kristus nas vabi, da se umaknemo, a ne iz lenobe, ampak da se osvobodimo našega »delati«, ki ga čutimo kot nujnega, a na drugem mestu, v primerjavi s čustvi, ki jih moramo imeti zanj.

Kako – ob vsem dobrem, ki ga je treba storiti, nam Jezus pravi, naj se umaknemo! Zato, ker ni mogoče delati dobro, ne da bi bili navezani nanj, ki je **DOBRO!**

Po doživetju prvih izkušenj »poslanstva« občutim enako motivacijo kot na začetku? Raste v meni pripadnost skupnosti animatorjev in Kristusu, ki je edini razlog našega delovanja?

Poleg trenutkov molitve v skupnosti – si zvečer vzamem čas v tišini, da sam z Jezusom pregledam svoje trenutke z otroki, svoj način animiranja, svoje odnose z drugimi animatorji ...?

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Vsak napor je majhen, kadar gre za Cerkev.
- Biti kristjan, pa ne živeti krščansko, je navadna hinavščina.
- Pogumno izpoveduj svojo vero in svoje prepričanje.

- Gospod vselej blagoslavlja tiste, ki so pokorni njegovim zapovedim.
- Želiš, da ti Gospod nakloni veliko milosti? Obiskuj ga pogosto. Želiš premagati hudiča? Zatekaj se pogosto k Jezusu.
- Varuj se tistih, ki te odvrčajo od obiska maše in nagovarjajo k nezvestobi tvojim dolžnostim.
- Pomisli, otrok moj, s krstom te je Bog naredil za svojega otroka, te vzljubil in te ljubi kot najboljši oče.
- Naj Bog stane kolikor hoče, nikoli ni predrag!
- Pravega praznika ni brez spovedi in obhajila.
- Kdor zaupa v Marijo, ne bo nikoli razočaran.

6.

PSALM – Ps 31

K tebi, GOSPOD, se zatekam,
 naj ne bom osramočen na veke.
 Nagni k meni svoje uho,
 hitro me reši.
 Zakaj ti si moja skala in moja trdnjava,
 zaradi svojega imena me boš peljal in vodil.
 V tvoje roke izročam svojega duha,
 rešil si me, GOSPOD, zvesti Bog.
 Radoval in veselil se bom nad tvojo dobroto,
 ker si videl mojo bedo, spoznal stiske moje duše.
 Izkaži mi milost, GOSPOD, ker sem v stiski.
 Vate zaupam, o GOSPOD, pravim: »Ti si moj Bog.«
 Slavljén bodi, GOSPOD,
 ker si mi izkazal čudovito dobroto v utrjenem mestu.
 Uslišal si glas moje prošnje,
 ko sem k tebi klical na pomoč.
 Ljubite GOSPODA, vsi njegovi pobožni!
 GOSPOD čuva zveste.
 Bodite močni, vaše srce naj se opogumi,
 vsi vi, ki pričakujete GOSPODA!

EVANGELIJ – Jaz sem kruh življenja (Jn 6,35–40.47–51.56–60)

Jezus jim je dejal: »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen, in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen.

Toda rekel sem vam, da ste me celo videli, in vendar ne verujete. Vse, kar

mi da Oče, bo prišlo k meni; in kdor pride k meni, ga nikoli ne bom zavrnel, kajti nisem prišel iz nebes, da bi uresničil svojo voljo, ampak voljo tistega, ki me je poslal.

Volja tistega, ki me je poslal, pa je, da ne izgubim nič od tega, kar mi je dal, marveč vse to obudim poslednji dan. Volja mojega Očeta je namreč, da ima vsak, kdor gleda Sina in veruje vanj, večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje, ima večno življenje.

Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli v puščavi mano in so pomrli. To je kruh, ki prihaja iz nebes, da tisti, ki od njega jé, ne umre. Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene jé, živel po meni. To je kruh, ki je prišel iz nebes, ne tak, kakršnega so jedli vaši očetje in so pomrli: kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.«

RAZMIŠLJANJE

Evharištija – moč za tvoje življenje in služenje.

V tebi je veliko volje do delovanja, veliko navdušenje, volje do življenja. Otroci, ki jih animiraš, ti dajejo polet, aktivnosti in igre – čeprav se ne vselej posrečijo – ti dajejo občutek, da si potreben. Želja po življenju, ki jo nosiš v srcu, je neizmerna in je lahko nasičena z neskončno ljubeznijo, ki je postala meso in se je prelomila za nas: je Kruh življenja, Jezus iz Nazareta.

Vprašaj se: Kakšna vez je med tvojim »biti animator« in nedeljskim bogoslužjem? Je sv. Evharištija moč, ki daje smisel tvojemu življenju in tvojemu služanju, ali pa je nekakšen pogosto steril in prazen oklepaj?

Življenje naj bi raslo »znatraj«, zato ne smemo postati sužnji časa, stvari, ki jih moramo opraviti, obvezne zabave, ampak si je treba ustvarjati trenutke tišine in miru, v katerih se prenavljamo, da »nas Jezus pritegne k sebi«, izviru naše radosti.

In komu si ti podoben? Farizejem, ki v Jezusu prepoznajo le Jožefovega sina in ne verjamejo, da lahko pove »svoje« o tem, kar se tiče tvoje sreče, ali pa si eden tistih, ki gredo v njegovo solo in se mu pustijo voditi v večno življenje, ki je neizmerna sreča? Hočeš neko merilo? Izmeri čas, ki ga posvetiš molitvi vsak dan, in izvedel boš, na kateri strani si.

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Ne morejo se vsi postiti in ne morejo se vsi podati na dolga romanja v Božjo slavo. Tudi ne morejo vsi dajati bogate miloščine, vsi pa lahko ljubijo Boga. Samo hoteti je treba.

- Kdor ne živi v miru z Bogom, nima miru v sebi in zato ne živi v miru z drugimi.
- Ne skušaj opravičevati svojih napak, raje jih skušaj popraviti.
- Spoveduj se pogosto, tudi če nimaš nič hudega na vesti. Spoved je dejanje ponižnosti in je Gospodu zelo všeč.
- Največ preglavic in največ strahu povzroča hudiču izpolnjevanje sklepov, ki smo jih storili pri spovedi.
- Dvoje kril nas ponese kvišku k nebesom: spoved in obhajilo.
- Rajanju, ki je vznemirilo tvojo vest, nikar ne reci zabava.
- Prva metoda za dobro vzgojo so dobre spovedi in pogosto obhajilo.
- Pogosto obhajilo je mogočen steber, na katerem sloni en zemeljski tečaj; češčenje Matere Božje pa je steber, na katerega se naslanja drugi tečaj.
- Temelj za srečno življenje mladega človeka je obhajilo.

7.

PSALM – Ps 127

Če GOSPOD ne zida hiše,
 se zaman trudijo z njo njeni graditelji;
 če GOSPOD ne varuje mesta,
 zaman bedi tisti, ki straži.
 Zaman je, da vstajate zgodaj,
 da hodite pozno počivat,
 da jeste kruh bolesti;
 saj svojemu prijatelju bo dal spanje.
 Glej, GOSPODOVA dediščina so sinovi,
 nagrada je sad telesa.
 Kakor puščice v junakovi roki,
 takšni so sinovi iz mladosti.
 Blagor možu, ki je napolnil
 svoj tul z njimi!
 Ne bodo osramočeni, ko bodo govorili
 s sovražniki pri vratih.

EVANGELIJ – Prilika o sejalcu (Mt 13,1–9.18–23)

Tisti dan je šel Jezus iz hiše in sédel ob jezero. Pri njem so se zbrale velike množice, tako da je stopil v čoln in sedel, vsa množica pa je stala na obrežju. Takrat jim je veliko povedal v prilikah. Dejal je: »Sejalec je šel sejat. Ko je sejat, je nekaj semena padlo ob pot. Priletele so ptice in ga pozobale. Drugo

seme je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti. Hitro je pogvalo, ker ni imelo globoke zemlje. Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo, in ker ni imelo korenine, se je posušilo. Spet drugo je padlo med trnje in trnje je zrastle ter ga zadušilo. Druga semena pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad: eno stoternega, drugo šestdeseternega in spet drugo trideseternega.

Kdor ima ušesa, naj poslušaj!»

Poslušajte torej pomen prilike. K vsakemu, ki poslušaj besedo kraljestva in je ne razume, pride hudič in mu ugrabi, kar je vsejano v njegovo srce. Ta človek je tisti, ki je vsejano ob poti. Na kamnita tla je vsejano tisti, ki poslušaj besedo in jo takoj z veseljem sprejme, nima pa v sebi korenine, ampak je nestanoviteno. Ko nastane zaradi besede stiska ali preganjanje, se takoj pohujša. Med trnje vsejano je tisti, ki poslušaj besedo, toda posvetna skrb in zapeljivost bogastva zadušita besedo in postane nerodovitna. V dobro zemljo vsejano pa je tisti, ki poslušaj besedo in jo tudi doume. Ta zares obrodi in daje sad: eden stoternega, drugi šestdeseternega in spet drugi trideseternega.«

RAZMIŠLJANJE

Darovi, ki nam jih je Bog podaril, so za animatorja bogastvo in tudi naloga.

To je ena prvih »prilik«, ki jih evangelisti navajajo iz Jezusovih prilik, in ostaja simboličen primer načina Jezusovega pridiganja preko jasnih podob. Je tudi ena redkih, ki jih sam Jezus razloži: On sam je »Beseda«, ki je zasejana, ki jo Bog Oče pošilja vsem ljudem in ki mora vzkliti in zrasti.

V pripovedi pa se pozornost ne usmerja tako na seme, ampak na zemljo, ki ga sprejema, in ta zemlja je vsak izmed nas: mi smo junaki prilike in smo različni v načinu sprejema, ki mu ga pripravljamo: cesta, trnje, kamenje, dobra zemlja.

Danes je seme obilno odvrženo tudi v našem oratoriju, med otroki in malimi, ob mnogih priložnostih rasti v radodarnosti, veselju, prijateljstvu ... Kako bo sprejeto? Animator je poljedelec, ki mora pripraviti zemljo.

Vsi darovi, ki nam jih je Bog podaril, so za nas bogastvo in tudi naloga, ki jo moramo opraviti, zakaj Bog da seme in ne drevesa. Sem pripravljen na vse, da dočakam sadove?

Ne smemo samo pomagati vzkliti semenu, ampak tudi pripraviti zemljo v otrocih, ki so nam zaupani. Pomisli na otroke iz svoje skupine in skušaj ugotoviti, katero trnje, katero kamenje jih ovira.

Mogoče ne boš dočakal sadov svojega dela. Boš vseeno pomagal pripravljati zemljo?

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Nič ne de, če se lotevaš majhnih stvari; važno je, da jih opravljaš vztrajno.

- Delaj danes tako, da ti jutri ne bo treba zardevati.
- Prepričan bodi, da je vsako delo, ki se ga lotiš, zelo pomembno.
- Gorje tistemu, ki pri svojem delu pričakuje hvalo sveta; svet je namreč slab plačnik, plačuje z nehvaležnostjo. Delaj za Gospoda: nebesa poplačajo vse.
- Človek je rojen za delo in samo tisti, ki dela z ljubeznijo in zagnanostjo, čuti, da je tudi trud lahak.
- Pustite mladim vso prostost, da počno stvari, ki so jim najbolj všeč. Pri tem pa morate v njih odkrivati kali njihovih dobrih nagnjenj ter poskrbeti, da se razvijejo. Vsak z veseljem dela samo tisto, za kar se čuti sposobnega.
- Brezmejno zaupaj v Božjo previdnost; toda Previdnost hoče, da ji po svojih močeh pomagaš.
- Pomni: znanost brez vesti je propad duha.
- Delo je mogočno orožje zoper sovražnike duše.
- Ne priporočam ti toliko pokorščine in discipline, temveč delo, delo, delo.
- Stori, kar moreš. Bog pa bo storil še to, česar ti ne moreš storiti.

8.

PSALM – Ps 27

GOSPOD je moja luč in moja rešitev,
 koga bi se moral bati?
 GOSPOD je trdnjava mojega življenja,
 pred kom bi moral trepetati?
 Za eno prosim GOSPODA, to skušam doseči:
 da bi prebival v GOSPODOVI hiši vse dni svojega življenja,
 da bi zrl GOSPODOVO milino,
 premišljal v njegovem templju.
 Daroval bom v njegovem šotoru daritve ob vzklikanju;
 peti in igrati hočem GOSPODU.
 Poslušaj, GOSPOD, moj glas, s katerim kličem,
 izkaži mi milost in me usliši!
 Tebi pravi moje srce:
 »Iščite moje obličje!«
 Tvoje obličje, GOSPOD, iščem.
 Ne skrivaj svojega obličja pred mano!
 Ne zavračaj v jezi svojega služabnika! Moja pomoč si postal,
 ne zavrzi in ne zapusti me, Bog moje rešitve.
 Zares, moj oče in moja mati sta me zapustila,
 GOSPOD pa me sprejema.

Uči me, GOSPOD, svojo pot, vodi me po ravni stezi.

Verujem, da bom videl dobroto GOSPODOVO v deželi živih.

Upaj v GOSPODA, bodi močan,

tvoje srce naj se opogumi, upaj v GOSPODA.

EVANGELIJ – Jezus izbere dvanajstere (Mr 3,13–19)

Nato je šel na goro in poklical k sebi, katere je sam hotel. In odšli so k njemu. Postavil jih je dvanajst, ki jih je imenoval tudi apostoli, da bi bili z njim in bi jih pošiljal oznanjat ter bi imeli oblast izganjati demone.

Postavil jih je torej dvanajst: Simona, ki mu je dal ime Peter, Jakoba, Zebedejevega sina, in Jakobovega brata Janeza, katerima je nadel ime Boanergés, to je Sinova groma, Andreja, Filipa, Bartolomeja, Mateja, Tomaža, Jakoba, Alfejevega sina, Tadeja, Simona Kananeja in Juda Iskarijota, ki ga je izdal.

RAZMIŠLJANJE

Jezus kliče, kogar hoče, da bi bili z Njim in med seboj.

Jezus je poklical kogar je hotel, danes kliče kogar On sam hoče, zato je nesmiselno iskati, zakaj prav tistih dvanajst, zakaj ravno tebe. Važno je, da je ljubil Petra, Janeza ... tako kot danes ljubi tebe, ko se odpravljáš živeti to IZKUŠNJO SKUPNOSTI z Njim.

Jezus jih vodi na goro. To je njegovo povzdigovanje, njegovo vabilo za »nekaj več«, za čistejše življenje, nad ravnijo tistih, ki se bojijo vzpona, da bi prišli do krasnega razgleda. Izbral jih je, jih poklical, da bi bili z Njim. To je pomembno – da napravijo izkušnjo z Njim, da ga spoznajo do konca, da si v polnosti podelijo njegovo človeško–božansko življenje. Sedaj so skupina, so združeni, nihče več se ne bo pridružil, oni so poklicani, njim bosta Jezus in Bog posvetila vso svojo pozornost.

Čutim, da hočem začeti to pot z edino željo, da bi izkusil Jezusa? In tako uporabim aktivnosti, otroke, igre, izlete, ure priprav kot sredstva za srečanje z Njim?

Se čutim poklicanega za »nekaj več«v primerjavi s tolikimi drugimi prijatelji? Čutim, da živim edinstveno izkušnjo, ki mi bo dovolila, da okusim resnično lepoto življenja?

Ali pa mislim, da izgubljam točke, v primerjavi s prijatelji iz razreda in ulice ...?

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Hudič se boji veselih ljudi.
- Tvoje življenjsko geslo naj bo »veselje«, a veselje brez greha.
- Nič naj te ne vznemirja, Bog je s teboj.

- Nič naj te ne vznemirja: kdor ima Boga, ima vse!
- Od tebe si ne želim drugega, kot da si dober in vedno vesel.
- Veselje, molitev in sveto obhajilo so tvoja opora!
- Oratorij brez glasbe je kot telo brez duše.
- Če hočeš, da bo tvoje življenje mirno in veselo, poskrbi, da bos živel v Božji milosti.
- Služite Gospodu z veseljem – *Servite Domino in laetitia.*
- Delaj dobro in pusti vrabčkom čivkati.

9.

PSALM – Ps 40

Trdno sem upal v GOSPODA,
 pa se je sklonil k meni in uslišal moje klicanje.
 Dal mi je v usta novo pesem,
 hvalnico našemu Bogu.
 Mnogi bodo videli in se bali,
 zaupali bodo v GOSPODA.
 Nad klavnimi in jedilnimi daritvami nisi imel veselja,
 žgalnih daritev in daritev za greh nisi zahteval.
 Tedaj sem rekel: »Glej, prihajam;
 v zvitku knjige je pisano o meni:
 Izpolnjevati tvojo voljo, moj Bog, me veseli,
 tvoja postava je v mojem srcu.«
 Oznanjeval sem pravičnost v velikem zboru;
 glej, svojih ustnic ne zadržujem, GOSPOD, ti sam veš.
 Tvoje pravičnosti nisem skrival v svojem srcu,
 o tvoji zvestobi in pomoči sem govoril,
 nisem prikrival tvoje dobrote in zvestobe
 pred velikim zborom.

EVANGELIJ – Jezus pošilja učence (Mt 28,16–20)

Enajst učencev se je odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

RAZMIŠLJANJE

Življenje zmaga: naloga se spremeni v življenjsko izbiro.

To je eksplozivna pripoved: zmagovalna. Apostoli to začutijo, najprej so negotovi, nato pa ne dvomijo: to je Gospod! Vstal je! Zdaj ima vse smisel, njegov načrt postane razumljiv: novica, da je življenje močnejše od smrti, mora doseči vse.

Jezus jih vplete v svoje poslanstvo: »Pojdite ... Krščujte jih v imenu Očeta ..., učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal« (Mt 28, 16–20).

Prišel si do konca neke poti molitve in vere. V družbi z Jezusom, v njegovi šoli, skupaj z učenci, skupaj z drugimi animatorji in sodelavci v tvoji vzgojni dogodivščini.

V trenutkih naporov in težav, ob razočaranjih in negotovostih, a tudi ob srečanjih in čudovitih izkušnjah. Videl si rasti življenje otrok, tvojega oratorija, tvoje župnije.

Sedaj te čakajo druge naloge, razširjaš pogled na druge izkušnje, sanjaš druge dogodivščine. Je še prostora za otroke? In za Jezusa? Kako?

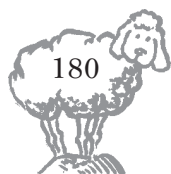
In vseeno Jezus, tako kot apostole, tudi tebe vabi: »Pojdi ... oznani me vsem, ki me ne poznajo ali me s težavo sprejmejo, ker me ne poznajo ... Povej jim, da jih iščem, da jih hočem videti zadovoljne, srečne ... Na kriz sem »se povzpel« tudi zanje, za njihovo krhkost, pa tudi za njihovo večno rešenje ...«

Ob tem se lahko ustaviš in se zahvališ za krasote, ki jih je Gospod uresničil z vami vsemi za dobro mnogih otrok. Pusti se ujeti njegovemu vabilu: »Pojdi ... pojdi«. »Zapletel« si se z njim za eno poletje, za eno leto ...

Zakaj se ne bi zapletel za celo življenje? Z vsem svojim bitjem? Močan v eni gotovosti: On je vedno s teboj, vsak trenutek. Do konca sveta. On je zmagovalec. Poskusi in zaupaj. Z Njim tudi ti postaneš zmagovalec.

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Največji dar, ki ga Bog lahko nakloni kaki družini, je duhovni poklic katerega od otrok.
- Kadar sin zapusti svoje starše in se posveti duhovnemu poklicu, zasede Jezus njegovo mesto v družini.
- Cerkev podarimo velik zaklad, kadar ji priskrbimo dober poklic.
- Študirajte, načrtujete, ne glejte na denar, samo da priskrbite kak duhovni poklic za Cerkev, še posebej za misijone.
- Kdor so odloča za duhovni poklic, naj pogosto prejema zakramente, obiskuje Jezusa v Najsvetejšem in se izogiba slabi družbi.
- V družinah, ki imajo salezijanca ali salezijanko, bodo odrešeni vsi do tretjega in četrtega rodu.
- Priporočam tri sredstva za pospeševanje duhovnih poklicev: pogosto govorite o duhovnih poklicih, o misijonskem delu in prebirajte pisma misijonarjev.

- Duhovnik ne gre sam v nebesa niti ne gre sam v pekel.
- Duhovni poklic se ohrani samo z molitvijo. Treba je moliti, veliko moliti.

10.

PSALM – Ps 23,1–6

GOSPOD je moj pastir,
 nič mi ne manjka.
 Na zelenih pašnikih mi daje ležišče;
 k vodam počitka me vodi.
 Mojo dušo poživlja,
 vodi me po pravih stezah zaradi svojega imena.
 Tudi če bi hodil po globeli smrtne sence,
 se ne bojim hudega, ker si ti z menoj,
 tvoja palica in tvoja opora,
 ti me tolažita.
 Pred mano pogrinjaš mizo
 vpricho mojih nasprotnikov;
 z oljem mi maziliš glavo,
 moja čaša je prepolna.
 Le dobrota in milina me bosta spremljali
 vse dni mojega življenja;
 prebival bom v hiši GOSPODOVI
 vse dni življenja.

EVANGELIJ – Jezus Dobri pastir (Jn 10,11–18)

»Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce.

Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar.

Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce.

Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir. Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga spet prejmem. Nihče mi ga ne jemlje, ampak ga dajem sam od sebe. Oblast imam, da ga dam, in oblast imam, da ga spet prejmem. To naročilo sem prejel od svojega Očeta.«

RAZMIŠLJANJE

Animirati pomeni iskati vse z ljubeznijo.

Bog napravi prvi korak: zanj nismo kdor koli, smo njegove ovčice, najdražje, kar ima, smo njegovi ljubljene otroci.

Kako močno sem prepričan, da me On ljubi? Sem sposoben pustiti, da me Bog spozna, da vstopi v moje življenje?

Koliko se trudimo, da bi Jezusa bolje spoznali preko molitve, Evangelija, preko Njegove besede, po cerkvi, njegovi živi prisotnosti v današnjem svetu?

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Z dobrimi deli zapiraš vrata pekla in si pripravljaš nebesa.
- Ne delajo dobro samo bogataši nam, ko nam dajejo miloščino; tudi mi delamo dobro njim, ko jim dajemo priložnost za dobra dela.
- Kreposti, ki te napolnjujeta s srečo zdaj in v večnosti, sta poniznost in dobrot.
- Dela usmiljenja so kot številne niti, ki nas povezujejo z Bogom.
- Kdor tistega, kar ima odveč, ne odstopi bližnjemu, krade Gospodu.
- Kdor je skromen in ljubezniv, ga bodo ljubili vsi: Bog in ljudje.
- Reveži in zapuščeni nimajo drugega premoženja kot tvoje dobro srce.
- Če hočeš delati dobro, moraš biti zelo pogumen; znati moraš prenesti kakršnokoli ponizanje, pri tem pa nikogar poniževati; biti moraš vedno ljubezniv.
- Ob koncu življenja boš obral sadove svoje dobrote.
- Na žličko medu se ulovi več muh kot na sod kisa.

11.

PSALM – Ps 84

Kako ljuba so tvoja prebivališča,

GOSPOD nad vojskami!

Moja duša hrepeni, celo medli po GOSPODOVIH dvorih,
moje srce in moje meso vriskata k živemu Bogu.

Celo ptica najde hišo, lastovka gnezdo zase,
kamor položi svoje mladiče,
pri tvojih oltarjih, GOSPOD nad vojskami,
moj Kralj in moj Bog.

Blagor njim, ki stanujejo v tvoji hiši:
še te bodo smeli hvaliti.

GOSPOD, Bog nad vojskami, usliši mojo molitev,
poslušaj, o Bog Jakobov!
Naš ščit, glej, o Bog,
ozri se na obraz svojega maziljenca!
Da, en dan v tvojih dvorih
je boljši kakor tisoč drugih;
raje ostanem na pragu hiše svojega Boga,
kakor da bi stanoval v šotorih krivičnosti.
Zares, sonce in ščit je GOSPOD Bog, milost in slavo daje GOSPOD,
ne odreka dobrine tistim, ki hodijo pošteno.
GOSPOD nad vojskami,
blagor človeku, ki zaupa vate.

EVANGELIJ – Tri prilike o nebeškem kraljestvu (Mt 13,44–49)

»Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skriteму na njivi, ki ga je nekdo našel in spet skril. Od veselja nad njim je šel in prodal vse, kar je imel, in kupil tisto njivo.

Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. Ko najde en dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi.

Nadalje je nebeško kraljestvo podobno mreži, ki jo vržejo v morje in zajame ribe vseh vrst. Ko se napolni, jo potegnejo na obrežje, sedejo in odberejo dobre v posodo, slabe pa pomečejo proč. Tako bo ob koncu sveta: prišli bodo angeli in ločili hudobne od pravičnih.

ali:

Jezus je pot k Očetu (Jn 14,1–7.12–14)

»Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz. In kamor jaz grem, poznate pot.«

Tomaz mu je rekel: »Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?« Jezus mu je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni. Če ste spoznali mene, boste spoznali tudi mojega Očeta. Od zdaj ga poznate in videli ste ga.

Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu. Kar koli boste prosili v mojem imenu, bom storil, da bo Oče poveljčan v Sinu. Če me boste kaj prosili v mojem imenu, bom jaz to storil.«

RAZMIŠLJANJE

Iskati in pomagati najti zaklad.

Jezus uporablja veliko podob, da nam opiše »Božje kraljestvo« in njegovo širjenje med ljudmi.

Tu hoče, da zaslutimo njegovo lepoto in dragocenost: zanj je vredno zaigrati »vse«. Kdor ga ne bo goreče iskal, bo zapravljal svoje življenje in izgubil edino stvar, za katero se je bilo resnično vredno iztrošiti.

Opazuj glagole, ki opisujejo živahno dejavnost tistega, ki dela za »Kraljestvo«: najti, skriti, biti polni veselja, prodati, kupiti, iskati ... – opisujejo tudi tvoje življenje?

Kaj iščeš? Kaj je v resnici Božje Kraljestvo?

Kaj si pripravljen prodati, kaj zastaviti danes, da bi dosegel najdragocenejši biser?

MISLI SV. JANEZA BOSKA

- Vse bi dal, da si pridobim srca mladih, in sicer zato, da bi jih potem daroval Bogu.
- Samo eno dušo imaš: če jo rešiš, rešiš vse; kdor pa jo izgubi, izgubi vse.
- Želiš doseči visoko stopnjo svetosti in priti v nebesa? Bodi poslušen in vesten tudi v majhnih stvareh.
- Tvoje srce naj se ne naveže na zemeljske dobrine, naj se ne umaže z grdobijo tega sveta; marveč naj bo navezano na nebesa.
- Eno samo željo imam, to, da bi vas videl srečne tukaj na zemlji in v večnosti.
- Vsak večer pomislite: kakšna bi bila moja večna usoda, če bi moral to noč umreti?
- Ob smrti boš žel, kar si vse življenje sejal.
- Trnje, ki te zbada tu na zemlji, bo v večnosti spremenjeno v rože.
- Najlepša igra in najboljši izlet zame bi bil, če bi popeljal deset tisoč mladih ljudi v nebesa.
- Delaj za Gospoda; v nebesih boš prejel plačilo za vse.
- Drugim boš pomagal k svetosti, ko si boš sam prizadeval zanjo.
- *(Na smrtni postelji)* Povejte mojim mladim, da jih vse čakam v nebesih.

PSALM – Ps 143

GOSPOD, usliši mojo molitev, prisluhni moji prošnji,
 v svoji zvestobi in milosti me usliši.
 Sovražnik preganja mojo dušo,
 na tla je potlačil moje življenje.
 Moj duh omaguje v meni,
 moje srce je otrpnilo v moji sredi.
 Svoje roke iztegujem k tebi,
 moje dušo žeja po tebi kakor izčrpano deželo.
 Hitro me usliši, o GOSPOD,
 moj duh pojema.
 Ne skrivaj svojega obličja pred mano,
 da ne bom podoben tistim, ki se pogrezajo v jamo.
 Daj mi zjutraj zaznati svojo dobroto,
 saj vate zaupam!
 Daj mi spoznati pot, po kateri naj hodim,
 kajti k tebi vzdigujem svojo dušo!
 Reši me pred mojimi sovražniki, o GOSPOD,
 k tebi se zatekam!
 Uči me izpolnjevati tvojo voljo, saj si ti moj Bog!
 Tvoj dobri duh naj me vodi po ravni deželi.
 Zaradi svojega imena, GOSPOD, me boš ohranil živega,
 v svoji pravičnosti boš izpeljal iz stiske mojo dušo.
 V svoji dobroti boš utišal moje sovražnike,
 zakaj jaz sem tvoj služabnik.

EVANGELIJ – Jezus pomiri vihar (Mr 4,35–41)

Ko se je tisti dan zvečerilo, jim je rekel: »Prepeljimo se na drugo stran!«
 Ko so odsloveli množico, so ga vzeli v čoln, kakor je bil. Tudi drugi čolni so
 pluli z njim. Nastal je velik vihar in valovi so pljuskali v čoln, tako da je bil že
 poln vode. On pa je bil na krmu in je spal na blazini. Zbudili so ga in mu rekli:
 »Učitelj, ti ni mar, da smo izgubljeni?« In vstal je, zapretil vetru in rekel jeze-
 ru: »Utiхни! Molči!« In veter se je polegel in nastala je globoka tišina. Njim
 pa je rekel: »Kaj ste strahopetni? Ali se nimate vere?« Prevzel jih je velik strah
 in spraševali so se: »Kdo neki je ta, da sta mu pokorna celo veter in jezero?«

RAZMIŠLJANJE

V konkretni izkušnji prepoznati znamenja, ki razkrivajo njegovo živo nav-
 zočnost.

To je prvi čudež, ki ga navaja Marko, ki ima za priče samo učence. Kdo ve, kolikokrat smo bili tudi mi privilegirane priče (*dober primer pričevanja je pripravljeno animatorja ali otroka, ki se potem, ko nekoga užali, zna opravičiti ...*).

Jezus se po tem čudežnem znamenju, ki nadvlada močem narave, izkaže kot Gospod stvarstva in zbudi vprašanja prestrašenih učencev: »Kdo je ta?«

Jezus se je vkrcal tudi na »ladjo«tvojega življenja, v njej sedi, je vedno navzoč, tega pa se morda nisi nikoli zavedal in še naprej obračaš »krmilo«svoje- ga življenja, kamor sam hočeš.

On hoče voditi svoje učence in tudi nas k veri Vanj in kdo ve, koliko časa nam ponavlja: »Vedi, da sem Jaz Gospod tvojega življenja, Jaz sem tisti, ki te je ustvaril«, mogoče pa smo tudi mi tako kot apostoli počasni v razumevanju in se zadovoljimo že s tem, da mu podarimo samo nekaj »koščkov« svojega življenja.

Živim animatorstvo v smislu hoje v veri? Pustim, da me spremljajo in vodijo osebe, ki jih je Bog postavil na mojo pot, da me popeljejo k Njemu?

V koliko krščanstvo vpliva na moje življenje? Kako močen je Jezus kot središče mojega delovanja in mojih izborov? Je se vedno nek častitljiv neznanec?

MISLI SV. JANEZA BOSKA

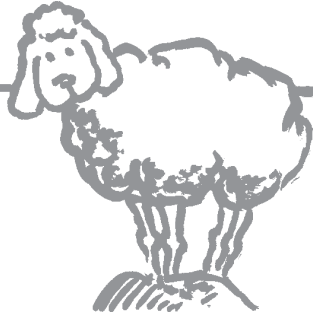
- Zavedaj se, da imaš angela, ki te spremlja, varuje in je tvoj prijatelj.
- V vsakem mladem človeku, tudi najbolj zanemarjenem, je neka točka, ki je občutljiva za dobro. Prva vzgojiteljeva dolžnost je, da poišče to »občutljivo struno srca« in na njej gradi.
- Potrudi se, da te bodo vzljubili, potem boš z lahkoto dosegel, da te bodo ubogali.
- Ljubeznivost, vera in razum so glavni stebri moje vzgoje.
- Sej, potem pa posnemaj kmeta, ki potrpežljivo čaka na čas žetve.
- Vzgoja je stvar srca in samo Bog je njegov gospodar. In mi ne bomo uspeli, če nas Gospod ne bo poučil in nam dal v roke ključe.
- Ko poučuješ in svetuješ: bodi kratek, natančen in jasen.
- Starši nam pošiljajo mlade, da bi jih poučili; Gospod pa nam jih pošilja, da bi se zavzeli za njihovo duhovno življenje.
- Cilj oratorija je: zbirati mlade, da bi postali pošteni državljani in dobri kristjani.
- Marija Pomočnica ljubi mladino in zato ljubi in blagoslavlja vse, ki za mladino skrbijo.
- Marija je naša voditeljica, učiteljica in mati. Marija nikoli ne stori zadeve samo na pol!

147

PESMI

Aleluja, Gospod govori

Glas

The first system of music is in 6/8 time, starting with a treble clef and a key signature of one flat. It features a repeat sign at the beginning. The notes are: G4, A4, Bb4, C5, Bb4, A4, G4. The lyrics are: Go - spod go - vo - ri, a - le lu - ja, svoj mir nam de - li, a - le - spod go - vo - ri, a - le - lu - ja, svoj kruh nam de - li, a - le -

F **c** **F**

Go - spod go - vo - ri, a - le lu - ja, svoj mir nam de - li, a - le -
spod go - vo - ri, a - le - lu - ja, svoj kruh nam de - li, a - le -

The second system of music continues in 6/8 time. It starts with a treble clef and a key signature of one flat. The notes are: G4, A4, Bb4, C5, Bb4, A4, G4. The lyrics are: lu - ja! Pri - ja - telj je naš, rad vse nas i - ma. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja. Go. lu - ja. V ho - sti - ji be - li on res ži - vi, A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

C **F7** **B** **C** **a** **d** **F** **B** **C7** **F**

lu - ja! Pri - ja - telj je naš, rad vse nas i - ma. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja. Go.
lu - ja. V ho - sti - ji be - li on res ži - vi, A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Aleluja

Glas

The first system of music is in 4/4 time, starting with a treble clef and a key signature of two sharps. It features a repeat sign at the beginning. The notes are: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. The lyrics are: A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja,

h **e** **A** **D** **h**

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja,

The second system of music continues in 4/4 time. It starts with a treble clef and a key signature of two sharps. The notes are: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. The lyrics are: a - le - lu - ja, poj - mo Bo - gu vsi, hej, hej, hej.

e **FIS** **h** **FIS**

a - le - lu - ja, poj - mo Bo - gu vsi, hej, hej, hej.

Jezus je moj pastir

Glas

Je - zus je moj pa - stir, me var - no vo - di v ne - bo. Je - zus je moj pa - stir in
 Mo - jo du - šo po - živ - lja Je - zus s svo - jo kr - vjo, k me - ni pri - ha - ja, vo - di
 Je - zu - so - va be - se - da ka - že mi pra - vo pot, Je - zu - so - va be - se - da

mo - ja pot, Je - zus je moj pa - stir, me var - no vo - di v ne - bo, Je - zus moj
 me v ne - bo, mo - jo du - šo po - živ - lja Je - zus s svo - jo kr - vjo, s svo - jo kr -
 ka - že pot. Je - zu - so - va be - se - da ka - že mi pra - vo pot, ka - že mi

Bog. Je - zus je moj pa - stir, s pe - smi - jo ga pro - sim in sla - vim. - Je - zus
 vjo. Je - zus je moj pa - stir, sre - čen sem, ker ho - dim z njim.
 pot. Je - zus

Kdo je ustvaril ?

Kdo je u - stva - ril utri - pa - jo - če zve - zde, utri - pa - jo - če zve - zde, utri - pa - jo - če zve - zde?

Kdo je u - stva - ril utri - pa - jo - če zve - zde? Vse - mo - go - čni Bog.

Naučimo se pesem in jo spremljamo s kretnjami:

1. Kdo je ustvaril (z rokami narišemo vprašaj)
 celo našo zemljo, celo našo zemljo. celo našo zemljo
 (rišemo velik krog)?
 Kdo je ustvaril (vprašaj) celo našo zemljo? (velik krog)
 Vsemogočni Bog. (pokažemo v nebo)
2. Kdo je ustvaril hribe in doline? (pokažemmo hribe in doline)
3. Kdo je ustvaril utripajoče zvezde? (utripamo s prsti)
4. Kdo je ustvaril morje in valove? (rišemo valove)
5. Kdo je ustvaril rožice in ptičke? (rišemo rožico in posnemamo letenje ptic)
6. Kdo je ustvaril mene, tebe, njega? (pokažemo nase in na druge)
7. Kdo je ustvaril majhne (počepnemo) in velike (vstanemo)?

Ko se zbudim

Počasi, mirno

Glas

Solist: otrok zbor solist zbor

Ko se zbu-dim, ko se zbu-dim, križ na - re - dim, križ na - re - dim,
K ma - ši zvo - ni, k ma - ši zvo - ni, v cer-kev hi - tim, v cer-kev hi - tim,

5

solist zbor solist

te po - ča - stim, te po - ča - stim, moj Go - spod,
Je - zus je tam, Je - zus je tam, moj Go - spod,

8

zbor solist zbor

moj Go - spod, ča - ka me, ča - ka me.
moj Go - spod, èa - ka me, èa - ka me.

Ovca

France Gačnik

Glas

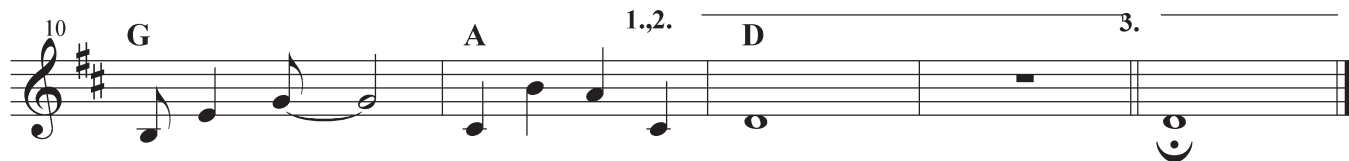
1. O - vca za - pu - sti - la je - pa - sti - rja in od - šla od nje - ga
Pot je iz - gu - bi - la na pla - ni - ni, ko je mrak ze - mljo o -
2. Pu - stil je pa - stir vse ov - ce v sta - ji, iz - gu - blje - no šel i -
Hri - be in do - li - ne pre - i - skal je, ce - lo noč jo je i -
3. Vsak od nas je ov - ca iz - gub - lje - na, greh nas lo - či od Bo -
Je - zus, do - bri je pa - stir, nam kli - če, da se vr - ne - mo do -

roč.
vil. I - šče zdaj ov - ca čre - do svo - jo v noč, -
skat.
skal. Naj - de jo v tr - nju, ko je ju - tro vzšlo, -
ga.
mov. Je - zus pa - stir, mi tvo - je ov - ce smo,

kli - če pa - sti - rja in ga pro - si po - moč, i - šče zdaj ov - ca čre - do
de - ne na ra - mo, sre - čen gre z njo do - mov, naj - de jo v tr - nju, ko je
vo - di vse svo - je var - no k se - bi v ne - bo, Je - zus pa - stir, mi tvo - je

svo - jo v noč, - kli - če na po - moč.
ju - tro vzšlo, sre - čen gre do - mov.
ov - ce smo, vo - di nas v ne - - - - - bo.

S tabo don Bosko

Zvone Štrubelj

Glas

S ta-bo don Bo - sko, po - je - mo zdaj, pe - sem ve - se - lja
 in pe - sem sanj, mir in lju - be - zen vla - da - ta naj,
 sre - ča naj si - je kot tvoj sme - hljaj. S ta - bo don 1. Kot o -
 rad i - gral, za - ba - val je svo - je pri - ja - te -
 maj de - vet let, v san - jah je vi - del, da vzga - jal bo
 lje - ča - kal na dan, ko člo - vek po - stal bo za dru - ge. Ko je
 mla - to - je - ga - ral - in san - je so se iz - pol - ni - le -

2. Si želel oditi je v šoo, zato si je moral služiti denar,
 da res bi nekoč postal duhovnik za mlade.
 Kot duhovnik srečal je fanta Jerneja, ki bil je ubog, zapuščen,
 povabil ga je, naj z njim začne novo življenje.

3. Jerneju sledili so drugi, ubogi mladi brez staršev, domov,
 v don Bosku so našli prijatelja in očeta.
 Se igral je z njimi in delal, srečo delil jim iz bogastva srca,
 ponavljal jim je, do zadnjega diha sem z vami.

Se spomniš

Aleš Traven

Glas

$\bullet = 120$

Se spo-mniš sme-ha na mo-jem o-bra-zu, ko sem pr-vič sli-šal za Bo-dne-va, ko bil sem o-sam-ljen, si mi-slil: "V dru-žbi res bi blo le-ga, In sol-za sre-če, ki mi je spol-ze-la po li-cu, na-šla je pot do sr-po". Ti si pri-pe-ljal mi va-ške o-tro-ke, vsi smo i-gra-li se, da je lu-šno ca. Se spo-mniš i-ger, tre-nu-tkov ve-se-lja in pe-smi, ki smo jih pre-pe-va-blo. Po-tem pa kma-lu na kraj so do-god-pri-šli še mla-di-s so--sed-nje-va-li, ti si nas vo-dil, bil sre-di med na-mi, za vse to sto-krat, don Bo-sko, hva-la si, ti si nas vo-dil, bil sre-di med na-mi, za vse to sto-krat, don Bo-sko, hva-la

ODPEV

ti. Zdaj za-po-jmo sku-paj pe-sem in sla-vi-mo z njo Bo-ga; saj je ti.

z na-mi naš pri-ja-telj, ki nad-vse nas rad i-ma. Naj se sli-ši glas ve-se-lja in ta pe-sem ra-do-sti, saj don Bo-sko v na-ših sr-cih bi-va in za nas ži-vi.

2. Se spo-mniš

Sveta Marija

Glas

E H A E gis fis H

Sve - ta Ma - ri - ja, Ma - ti si Bo - žja, pro - si za nas, gre - šne o - tro - ke.

5

E H A E gis fis H E

Zdaj in ob na - ši, na - ši smrt - ni u - ri. A - - - - men.

Svetniki vsi

Črnska duhovna

Glas

Sve-tni - ki vsi, gre - do v ne - bo, sve - tni - ki
svet spet pre - nov - ljen, in ko bo
svat - - - bo va - bil boš, in ko na
me - - - nu kli - cal boš, ko po i -
sve - - - ti tvo - ji vsi, ko bo - do
se za - sve - ti - jo, ko zve - zde

vsi gre - do v ne - bo, daj, Go - spod, da smem i - ti
svet spet pre - nov - ljen, pu - sti me, da bom jaz ob
svat - bo va - bil boš, ne po - za - bi, pro - sim, na
me - nu kli - cal boš, daj, Go - spod, po - kli - či še
sve - ti tvo - ji vsi, krog pre - sto - la tvo - je - ga
se za - sve - ti - jo, daj, Go - spod, da bom se med

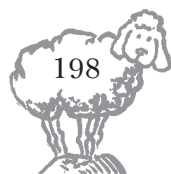
z nji - mi, s sve - tni - ki ko gre - do v ne - bo. 2. In ko bo
te - bi, ka - dar bo svet spet pre - nov - ljen. 3. In ko na
me - ne, ka - dar na svat - bo va - bil boš. 4. Ko po i -
me - ne, ko po i - me - nu kli - cal boš. 5. Ko bo - do -
zbra - ni, naj bom med nji - mi tu - di jaz. 6. Ko zve - zde
nji - mi, med nji - mi sve - til tu - di jaz.

* Pisani akordi so preprostejši od akordov na CD plošči

ORATORIJ 2001	6
1. Vsebinski prerez priročnika	8
2. Avtorji Oratorija 2001	10
3. Zgradba priročnika Oratorij 2001	10
4. Namen in uporaba priročnika	11
5. Dnevni red	12
VSAKEMU KOŠČEK NEBA– ZGODBE	13
Nekaj nasvetov	14
1. Sanje	16
2. Kaj si spet skuhal	18
3. S prijatelji.....	20
4. Pst! Prikazni!	22
5. Vaški rokohitrc	24
6. Slovesna ura	26
7. Če študent na rajžo gre	28
8. Veseli prijatelji	30
9. Pa si duhovnik	32
10. Srečanje z Nejcem	34
11. Oratorij	36
12. Ovčar Sivec	38
KATEHEZE	41
Nekaj nasvetov	42
1. V življenju imamo svojo nalogo, A, B	43
2. Ko se premagam, zmagam, A, B	46
3. Ljubezen je dobrotljiva, A, B	50
4. Veruj v enega Boga, A, B.....	54
5. Nedelja, Gospodov dan, A, B	57
6. Prijateljstvo z Bogom, A, B.....	61
7. Kar se Janezek nauči ... A, B.....	64
8. Pravo veselje prihaja iz dobrega srca, A, B.....	68
9. Duhovni poklic, A, B	73
10. Dobrota spreminja srca, A, B	77
11. V nebesih sem doma, A, B	81
12. Skozi življenje ne hodim sam, A, B.....	84

MOLITVE	89
Nekaj nasvetov	90
1. Blagoslov animatorjev, izročitev poslanstva	91
2. Jutranje molitve	93
Ponedeljek	94
Torek	95
Sreda	96
Četrtek	97
Petek	97
Sobota	98
3. Izročitev Mariji	99
4. Ob izletu v naravo	100
5. Spokorno bogoslužje	102
6. Zaključna sv. maša	105
7. Dodatek I. – zgodba o Belki	106
8. Dodatek II. – sanje sv. Janeza Boska o treh vrveh	108
DELAVNICE	111
Nekaj nasvetov	112
1. Ovčka; Kchou-hou-tong	113
2. Vsemogoče na steklo; Rezljanje leskove palice	115
3. Lutke; Piščalka iz kartona	115
4. Ropotulje in lepljenka; Potiskana mapa	117
5. Predstava in lutke; Barvna stičnica	118
6. Poklici tako in drugače; Peka kruha	120
7. Krojač Jani; Gugajoče se figurice	120
8. Čestitke prijatelju; Telovadec	122
9. Znamenje križa; Intervju	123
10. Marijin oltarček; Lomilec križa	124
11. Zmaj in ptica; Ko kamni oživijo	125
12. Živali iz gline; Senčna kapa	126
Druge delavnice - razpredelnica	128
IGRE	131
Nekaj nasvetov	132
1. Kmetija	139
2. Pregarjalci duhov	143
3. Kraja zastavice	144
4. Pastirji na lov	147

5. Neugnane ovce	150
Druge igre – razpredelnica	153
ANIMATORJEM	155
1. Oratorij – dom, šola, župnija, dvorišče	156
2. Biti animator	159
3. Molitvena srečanja za animatorje (12 x)	162
1	163
2	164
3	166
4	169
5	171
6	173
7	175
8	177
9	179
10	181
11	182
12	185
PESMI	187
Aleluja	188
Aleluja, Gospod govori	188
Jezus je moj pastir	189
Kdo je ustvaril?	189
Ko se zbudim	190
Sveta Marija	190
Ovca	191
S tabo, don Bosko	192
Se spomniš	193
Oče vseh narodov si	194
Svetniki vsi	196
KAZALO	197

